

รายงานการขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยา
ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เล่มอ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณรักษ์

ปีงบประมาณ 2541

รายงานการขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยา
ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เสนอ
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณรักษ์
ปีงบประมาณ 2541

อธิบดีกรมศิลปากร
อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นรายงานการขุดแต่งโบราณสถาน วัดโคกพระยา ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นผลการดำเนินการขุดแต่งโบราณสถานในความรับผิดชอบของสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา กรมศิลปากร ปีงบประมาณ 2541 มีจุดประสงค์จะพัฒนาปรับปรุงโบราณสถานให้มีความเหมาะสม

ลักษณะของรายงานนี้ เป็นการบันทึกผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถาน วัดโคกพระยา เป็นการเก็บหลักฐานเพื่อประโยชน์ต่อไปในอนาคต ทั้งในแง่การศึกษาและค้นคว้า รวมทั้งวางแผนในการบูรณะโบราณสถานให้มีความมั่นคงแข็งแรงและถูกต้องตามรูปแบบเดิม

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการที่จะเป็นข้อมูลที่จะสนับสนุนหรือให้แนวความคิดเกี่ยวกับอาณาจักรอยุธยาได้อีกระดับหนึ่ง

ขอขอบคุณสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา ที่มอบหมายให้ข้าพเจ้าส่วนจำกัด ปุราณรักษ์ ดำเนินการขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยา

ขอขอบคุณ คุณเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7 ที่ให้คำปรึกษาระหว่างการดำเนินงาน

หจก. ปุราณรักษ์

พฤศจิกายน 2541

สารบัญเรื่อง

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 การดำเนินงานชุดแต่งโบราณสถานและการขุดค้นทางโบราณคดี	1
1.1 ที่ตั้ง	1
1.2 ประวัติการทำงานที่ผ่านมา	1
1.3 สภาพปัจจุบันโบราณสถาน (ก่อนการขุดแต่ง)	1
1.4 การวางแผนขุดแต่งและขุดค้น	10
1.5 เทคนิคการขุดแต่งโบราณสถาน	10
1.6 การขุดค้นหลุมขุดตรวจเพื่อหาแนวหลุมเสาไม้	12
1.7 เทคนิคการขุดค้นทางโบราณคดี	21
1.8 การเก็บหลักฐานและการบันทึกข้อมูล	21
1.9 การทำผังหลังการขุดแต่ง	22
บทที่ 2 โบราณสถานหลังการขุดแต่ง	23
2.1 สภาพทั่วไปและลักษณะแผนผัง	23
2.2 ลักษณะโบราณสถานหลังการขุดแต่ง	23
2.3 เทคนิคการก่อสร้าง	35
บทที่ 3 โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง	37
3.1 โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	37
3.2 โบราณวัตถุที่เป็นรูปเคารพทางศาสนา	73
3.3 โบราณวัตถุประเภทเครื่องมือเครื่องใช้	81
3.4 โบราณวัตถุเกี่ยวกับโลหะกรรม	81
3.5 โบราณวัตถุประเภทอาวุธ	82
3.6 โบราณวัตถุประเภทภาชนะ	83
บทที่ 4 การขุดค้นทางโบราณคดี	205
4.1 หลุมขุดค้น 10'C'	205
4.2 หลุมขุดค้น 19'K	217
4.3 หลุมขุดค้น 19'N	225
4.4 หลุมขุดค้น 38'E	238
4.5 หลุมขุดค้น 41'L'	240

	หน้า
บทที่ 5 การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	250
5.1 หลักฐานด้านเอกสารพงศาวดาร	250
5.2 หลักฐานทางโบราณคดี	251
5.3 รูปทรงสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม	257
บทที่ 6 บทสรุป	263
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	บริเวณถนนทางเข้าวัดโลกพระยา ด้านทิศใต้	2
2	สภาพก่อนการขุดแต่ง บริเวณพื้นที่โบราณสถานด้านทิศเหนือ	2
3	สภาพก่อนการขุดแต่ง เนินดินกลางโบราณสถาน (โบสถ์) ด้านทิศใต้	3
4	สภาพก่อนการขุดแต่ง เนินดินกลางโบราณสถาน (โบสถ์) ด้านทิศตะวันออก	3
5	สภาพก่อนการขุดแต่งเนินดินตะวันออก (เจดีย์ประธาน) ด้านทิศใต้	4
6	สภาพก่อนการขุดแต่งเนินดินตะวันออก (เจดีย์ประธาน) ด้านทิศเหนือ	4
7	สภาพก่อนการขุดแต่ง อาคารหมายเลข 1 ด้านทิศใต้	5
8	สภาพก่อนการขุดแต่ง สภาพทั่วไปบนอาคารหมายเลข 1	5
9	สภาพทั่วไปภายในบริเวณกลางเนินโบราณสถาน ก่อนการขุดแต่ง	6
10	สภาพทั่วไปด้านทิศเหนือของเนินโบราณสถาน ก่อนการขุดแต่ง	6
11	หลุมขุดตรวจเนินดินโบราณสถาน แนวแกนทิศตะวันออก – ตะวันตก	11
12	หลุมขุดตรวจเนินดินโบราณสถาน แนวแกนทิศเหนือ – ทิศใต้	11
13	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือของเจดีย์ประธาน	13
14	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากเจดีย์ประธาน	13
15	หลุมขุดตรวจแนวกำแพงด้านทิศใต้ ซีกด้านทิศตะวันออก	14
16	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศใต้ ซีกด้านทิศตะวันตก	14
17	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 1	15
18	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 2	15
19	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงกันดินโบสถ์ พื้นที่กริด 10'P	16
20	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงกันดินโบสถ์ พื้นที่กริด 10'Y และ 11'Y	16
21	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศเหนือ ซีกด้านทิศตะวันตก	17
22	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศตะวันออก	17
23	หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก	18
24	ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน	19
25	ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน	19
26	ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน	20
27	ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน	20
28	การเขียนผังหลังการขุดแต่ง	22
29	เจดีย์หลังการขุดแต่งด้านทิศตะวันออก	23

30	โบสถ์หลังการขุดแต่ง	24
31	เสาอาคารที่พบภายในโบสถ์	25
32	เสารับพาไล	25
33	อาคารหมายเลข 1 หลังการขุดแต่ง	26
34	อาคารหมายเลข 2 หลังการขุดแต่ง	27
35	อาคารหมายเลข 3 หลังการขุดแต่ง	27
36	อาคารหมายเลข 4 หลังการขุดแต่ง	28
37	อาคารหมายเลข 5 หลังการขุดแต่ง	29
38	อาคารหมายเลข 6 หลังการขุดแต่ง	29
39	อาคารหมายเลข 7 หลังการขุดแต่ง	30
40	ทางเดินหมายเลข 1 หลังการขุดแต่ง	30
41	ทางเดินหมายเลข 2 หลังการขุดแต่ง	31
42	ทางเดินหมายเลข 3 หลังการขุดแต่ง	32
43	แนวทางเดินหมายเลข 4 หลังการขุดแต่ง	32
44	แนวกำแพงโบสถ์ หลังการขุดแต่ง	33
45	แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก หลังการขุดแต่ง	34
46	แนวอิฐหมายเลข 1 หลังการขุดแต่ง	34
47	กระเบื้องกานกลัวยตัวผู้	37
48	กระเบื้องกานกลัวยตัวเมีย	38
49	กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายแหลม	38
50	กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายตัด	39
51	กระเบื้องซายคาทรงกระจิง แบบที่ 1	41
52	กระเบื้องซายคาทรงกระจิง แบบที่ 2	42
53	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 1	43
54	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 2	46
55	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 3	48
56	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 4	50
57	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 5	51
58	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 6	53
59	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 7	54
60	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่	56
61	กระเบื้องซายคาลายเทพพนม แบบที่ 9	57

62	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 10	58
63	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 11	59
64	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 12	60
65	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 13	61
66	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 14	62
67	กระเบื้องชยคาลายเทพพนม แบบที่ 15	64
68	โคมไฟดินเผา	65
69	เครื่องประดับอาคาร	65
70	ปล้องไฉน	66
71	ชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนสำหรับประดับสถาปัตยกรรม	66
72	ตะปูจีน	68
73	ตะปูปลิง	69
74	เหล็กยึดโครงสร้างแบบปลายงอด้านเดียว	69
75	เหล็กยึดโครงสร้างแบบห่วง	70
76	เหล็กยึดโครงสร้างแบบสามห่วง	70
77	โซ่	71
78	เครื่องประดับสถาปัตยกรรม	71
79	ใบเสมา	72
80	ใบเสมา	73
81	พระพุทธรูปปูนปั้น	75
82	เม็ดพระศกปูนปั้น	75
83	พระโคนสมอ	76
84	พระพุทธรูปดินเผาปางมารวิชัย	76
85	พระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ	77
86	เศียรพระพุทธรูปสำริด	77
87	เศียรพระพุทธรูปสำริด	78
88	ลำตัวพระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ	78
89	ชิ้นส่วนพระพิมพ์เนื้อชิน	79
90	ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปดินเผา	79
91	ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปดินเผา	80
92	ชิ้นส่วนเครื่องประดับพระพุทธรูป	80
93	เหล็กสะกด	81

94	เบ้าหลอมโลหะ	81
95	ลูกกระสุนโลหะเหล็ก	82
96	ลูกกระสุนดินเผา	82
97	ฝาจุกภาชนะโลหะขนาดเล็ก	83
98	ตะคันโลหะ	83
99	ภาชนะทรงอ่างขนาดเล็ก	84
100	ภาชนะทรงตะคันดินเผา	86
101	ชิ้นส่วนหูภาชนะ	88
102	ชิ้นส่วนพวยภาชนะ	93
103	ชิ้นส่วนหูภาชนะ	94
104	ปากภาชนะทรงหม้อขนาดใหญ่	98
105	ปากภาชนะทรงหม้อทะนนวน	98
106	ปากภาชนะทรงหม้อหุงต้ม	99
107	ปากภาชนะทรงโอ	99
108	ปากภาชนะทรงไห	100
109	ปากภาชนะทรงอ่าง	100
110	ปากภาชนะทรงอ่าง	101
111	ปากภาชนะทรงอ่าง	101
112	ปากภาชนะทรงครก	102
113	ปากภาชนะทรงโอ่งขนาดเล็ก	102
114	ลำตัวภาชนะเรียบ	103
115	ลำตัวภาชนะลายกดประทับเส้นขนาน	103
116	ลำตัวภาชนะลายกดประทับไม่เป็นระเบียบ	104
117	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเกล็ดปลา	104
118	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปฟันปลา	105
119	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน	105
120	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปสามเหลี่ยม	106
121	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเรขาคณิต	106
122	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปก้างปลา	107
123	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเส้นคลื่น	107
124	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปข้าวหลามตัดในร่องขนาน	108
125	ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปกลีบบัว	108

126	ลำดับภาชนะลายกดประทับรูปเกล็ดปลาผสมลายสามเหลี่ยม	109
127	ลำดับภาชนะลายกดประทับรูปดอกพิกุล	109
128	ลำดับภาชนะลายกดประทับรูปใบไม้ซ้อนกัน	110
129	ลำดับภาชนะลายกดประทับรูปดอกลอยผสมกรวยเชิงใบเทศ	110
130	ลำดับภาชนะลายกดประทับติดกับขูดขีด	111
131	ลำดับภาชนะลายกดประทับขูดขีดสามเหลี่ยม	111
132	ลำดับภาชนะลายกดประทับเส้นนูน	112
133	ชิ้นส่วนเต้าปูน	112
134	ฐานภาชนะ	113
135	ฐานครก	113
136	ฐานภาชนะทรงพาน	114
137	ชิ้นส่วนตะคัน	114
138	ชิ้นส่วนฝาจุกภาชนะ	115
139	ชิ้นส่วนฝาคว่ำ	115
140	ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน	116
141	ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน	116
142	ชิ้นส่วนหม้อหนึ่ง	117
143	เบ้าดินเผา	117
144	ฝาจุกภาชนะ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	121
145	ปากภาชนะทรงแจกัน แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	123
146	ปากภาชนะทรงไห แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	124
147	ปากภาชนะทรงไห แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	124
148	ปากภาชนะทรงอ่าง แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	125
149	ปากภาชนะทรงครก แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	125
150	ลำดับภาชนะเรียบ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	126
151	ลำดับภาชนะลายขูดขีดเส้นขนาน แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	126
152	ลำดับภาชนะลายขูด แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	127
153	ลำดับภาชนะลายขูดรูปเส้นโค้ง แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	127
154	ลำดับภาชนะลายขูดขีดผสมกคจุด	128
155	ลำดับภาชนะลายกดประทับรูปดอกพิกุลในสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด	128
156	ลำดับภาชนะลายปั้นแปะ	129
157	ลำดับภาชนะลายขูดใต้เคลือบ	129

158	ฐานภานะ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	130
159	ปากภานะทรงโอ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	133
160	ปากภานะทรงอ่าง แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	133
161	ปากภานะทรงครก แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	134
162	ลำตัวภานะลายขูดขีด แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	134
163	ลำตัวภานะลายนูน	135
164	ลำตัวภานะลายกดประทับรูปใบโพธิ์	135
165	ลำตัวภานะลายกดประทับรูปช้าง	136
166	ฐานภานะ	136
167	ชิ้นส่วนขามเคลือบเขียว แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย	139
168	ชิ้นส่วนกระปุกหรือตลับ แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย	140
169	ชิ้นส่วนขามเขียนสีใต้เคลือบและกระปุกเขาร่องใต้เคลือบเขียว แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย	140
170	ชิ้นส่วนฐานภานะ แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย	141
171	ฝาภานะ แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย	141
172	ชิ้นส่วนขาม แหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย	142
173	ชิ้นส่วนขามเคลือบเขียว แหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย	142
174	ภานะทรงถ้วยเคลือบขนาดเล็ก	143
175	ฝาภานะทรงโอเคลือบ	144
176	ชิ้นส่วนข้อนเคลือบขาว	144
177	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22	146
178	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	147
179	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	148
180	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	148
181	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	149
182	ภานะเนื้อแกร่ง ลายปั้นแปะรูปดอกไม้ว สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	149
183	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	150

184	เครื่องถ้วยจีนลายนูนเคลือบขาว สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	151
185	เครื่องถ้วยจีนเคลือบน้ำตาล สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	151
186	เครื่องถ้วยจีนบุคิค่าได้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	152
187	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	152
188	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	153
189	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	154
190	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	154
191	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	155
192	เครื่องถ้วยจีนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	155
193	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	156
194	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	156
195	เครื่องถ้วยจีนเคลือบเขียว สมัยราชวงศ์หยวน อายุราวพุทธศตวรรษที่ 19-20	157
196	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	157
197	ชิ้นส่วนกาน้ำชา พุทธศตวรรษที่ 25	158
198	เครื่องแก้วขาวขุ่น	158
199	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	159
200	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	159
201	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	160
202	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	160
203	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	161
204	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	161
205	เครื่องถ้วยเคลือบเขียว ราชวงศ์หยวน	162

206	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23	162
207	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	163
208	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	163
209	เครื่องถ้วยจีนเคลือบน้ำตาล สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	164
210	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22	164
211	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	165
212	เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	165
213	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22	166
214	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	167
215	เครื่องถ้วยจีนเคลือบน้ำตาลและเคลือบน้ำเงิน สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	167
216	เครื่องถ้วยจีนลายนูนเคลือบขาว สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	168
217	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	169
218	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24	170
219	เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส พุทธศตวรรษที่ 22-23	170
220	ชิ้นส่วนตุ๊กตารูปนก	171
221	ชิ้นส่วนตุ๊กตาสิงห์	171
222	เบ้าพนัน (ด้านหน้า – ด้านหลัง)	172
223	เครื่องถ้วยญี่ปุ่น	173
224	เครื่องถ้วยญี่ปุ่น	173
225	เครื่องถ้วยเวียดนาม	175
226	เครื่องถ้วยเวียดนาม	176
227	หอยเบี้ย	176
228	ชิ้นส่วนกระถางต้นไม้	177

229	หลุมขุดค้น 10'C'	205
230	ชั้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	207
231	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	208
232	ชั้นส่วนลำตัวยากดประทับสามเหลี่ยม ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	208
233	ชั้นส่วนลำตัวยากดประทับเรขาคณิต ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	209
234	ชั้นส่วนลำตัว แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	209
235	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส พุทธศตวรรษที่ 23-24 ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	210
236	กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 1 ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	211
237	กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 12 ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	211
238	ชั้นส่วนแผ่นเหล็ก แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	212
239	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	212
240	ชั้นส่วนลำตัวยากดประทับเรขาคณิต ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	213
241	ชั้นส่วนปากหม้อหุ้ดัม แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	213
242	ชั้นส่วนปากหม้อหุ้ดัว แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	214
243	ชั้นส่วนปากไห แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	214
244	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	215
245	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	215
246	ชั้นส่วนภาชนะดินเผา แหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	216
247	ชั้นส่วนภาชนะดินเผาต่างประเทศเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส พุทธศตวรรษที่ 23-24 ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	216
248	หลุมขุดค้น 19'K'	217
249	ชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 9 ชั้นดินธรรมชาติที่ 3	219
250	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 3	220
251	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22 ชั้นดินธรรมชาติที่ 3	220
252	ชั้นส่วนลำตัวยากดพื้นปลา แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	221
253	ชั้นส่วนลำตัวยากดขีดเส้นโค้ง แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	221
254	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	222
255	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเคลือบใส ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	222
256	ชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 7 ชั้น Surface	223
257	ชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 8 ชั้น Surface	224

258	ชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 10 ชั้น Surface	225
259	หลุมขุดค้น 19'N'	226
260	ลำดับลายกดประทับเส้นขนาน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	228
261	ชั้นส่วนปากภาชนะ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	229
262	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	229
263	ชั้นส่วนลำตัวลายกดประทับเส้นขนาน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	230
264	ชั้นส่วนฐานภาชนะ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	230
265	ชั้นส่วนฝาคว่ำ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	231
266	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	231
267	ชั้นส่วนลำตัวเคลือบสีน้ำตาล แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	232
268	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 22 ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	232
269	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 21-22 ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	233
270	ลูกปัดแก้ว ชั้นดินธรรมชาติที่ 2	234
271	ชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชาย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	235
272	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	236
273	ชั้นส่วนลำตัวตกแต่งลายกดประทับเส้นขนาน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	236
274	ฐานภาชนะตกแต่งด้วยการเคลือบน้ำดินสีแดง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	237
275	ชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนลายสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23 ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	238
276	หลุมขุดค้น 38'E	238
277	หลุมขุดค้น 41'L'	240
278	ชั้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วยตัวเมีย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	242
279	ชั้นส่วนลำตัวเรียบ แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	243
280	ชั้นส่วนลำตัวลายกดประทับเส้นขนาน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	243
281	ชั้นส่วนลำตัวภาชนะ แหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย ชั้นดินธรรมชาติที่ 1	244
282	หลุมขุดตรวจหาหลุมเสาบริเวณกริด 1N', 1M', 2N' และ 2M'	245
283	ร่องรอยผิวดินหมายเลข 1	246

284	ร่องรอยฟีดวิสัยหมายเลข 2	247
285	หลุมขุดตรวจหาหลุมเสา บริเวณกริด 5K', 6K', 5J' และ 6J'	247
286	ร่องรอยฟีดวิสัยหมายเลข 3	249

สารบัญภาพลายเส้น

ภาพที่		หน้า
1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผาประดิษฐานอยู่ภายในซุ้มเรือนแก้ว	169
2	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา	169
3	พระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ	180
4	เศียรพระพุทธรูปสำริด	181
5	ชิ้นส่วนพระพิมพ์เนื้อชิน	181
6	ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปดินเผา	182
7	เบ้าหลอมโลหะ	183
8	ฝาอุกภาชนะโลหะขนาดเล็ก	183
9	ตะกันโลหะ	184
10	ภาชนะทรงอ่างขนาดเล็กเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	184
11	ภาชนะทรงตะกันดินเผาเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	184
12	ชิ้นส่วนภาชนะทรงหม้อข้าวเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	185
13	ชิ้นส่วนภาชนะทรงครกเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	186
14	ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	186
15	ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	187
16	ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	187
17	ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	188
18	ชิ้นส่วนภาชนะทรงหม้อขนาดใหญ่เนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	189
19	ชิ้นส่วนภาชนะทรงครกเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	190
20	ชิ้นส่วนฝาภาชนะเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง	190
21	ชิ้นส่วนภาชนะทรงไห แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	191
22	ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่าง แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	192
23	ชิ้นส่วนภาชนะทรงโถ แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย	192
24	ชิ้นส่วนภาชนะทรงโถ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	193
25	ชิ้นส่วนภาชนะทรงครก แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	194
26	เครื่องถ้วยจีนทรงถ้วยเคลือบขนาดเล็ก	195
27	ฝาภาชนะทรงโถเคลือบ	196
28	เครื่องถ้วยจีนเคลือบสีน้ำเงิน	197
29	เบ้าเนื้อเครื่องเคลือบสีขาว	197

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อดิน แหล่งเตาพื้นเมือง	198
ตารางที่ 2 แสดงการตกแต่งภาชนะเนื้อดิน	199
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อแกร่ง แหล่งเตาแม่น้ำน้อย	200
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อแกร่ง แหล่งเตาบ้านบางปูน	201
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อแกร่ง แหล่งเตาสุโขทัย – ศรีสัชนาลัย	202
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วย แหล่งเตาต่างประเทศ	203
ตารางที่ 7 แสดงรายละเอียดจำนวนกระเบื้องมุงหลังคาที่พบจากการขุดแต่ง	204

สารบัญแผนผัง

	หน้า
แผนผังที่ 1 แผนผังเมืองพระนครศรีอยุธยา	7
แผนผังที่ 2 แสดงตำแหน่งที่ตั้งวัดโคกพระยา	8
แผนผังที่ 3 สภาพทั่วไปก่อนการขุดแต่ง	9
แผนผังที่ 4 ผังหลังการขุดแต่ง	36
แผนผังที่ 5 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนกระเบื้องเชิงชายที่พบจากการขุดแต่ง	40
แผนผังที่ 6 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม ที่พบจากการขุดแต่ง	63
แผนผังที่ 7 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณ โบราณวัตถุประเภทโลหะและเครื่องมือเครื่องใช้ ที่พบจากการขุดแต่ง	67
แผนผังที่ 8 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนรูปเคารพทางศาสนาที่พบจากการขุดแต่ง	74
แผนผังที่ 9 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนภาชนะดินเผาดินเผาเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมืองที่พบจากการขุดแต่ง	85
แผนผังที่ 10 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ที่พบจากการขุดแต่ง	118
แผนผังที่ 11 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนภาชนะดินเผาแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน ที่พบจากการขุดแต่ง	131
แผนผังที่ 12 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนภาชนะดินเผาแหล่งเตาเผา เมืองสุโขทัย-ศรีสัชนาลัย ที่พบจากการขุดแต่ง	137
แผนผังที่ 13 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนเครื่องถ้วยจีน ที่พบจากการขุดแต่ง	145
แผนผังที่ 14 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนเครื่องถ้วยญี่ปุ่นและเวียดนาม ที่พบจากการขุดแต่ง	174
แผนผังที่ 15 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณ โบราณวัตถุที่สมบูรณ์ค่อนข้างสมบูรณ์และ โบราณวัตถุอื่นๆ ที่พบจากการขุดแต่ง	178
แผนผังที่ 16 ผังชั้นดินหลุมขุดค้น 10'C'	206
แผนผังที่ 17 ผังชั้นดินหลุมขุดค้น 19'K	218
แผนผังที่ 18 ผังชั้นดินหลุมขุดค้น 19'N	227
แผนผังที่ 19 ผังชั้นดินหลุมขุดค้น 38'E	239
แผนผังที่ 20 ผังชั้นดินหลุมขุดค้น 41'L'	241

บทที่ 1

การดำเนินงานขุดแต่งโบราณสถานและการขุดค้นทางโบราณคดี

1.1 ที่ตั้ง

โบราณสถานวัดโคกพระยา ตั้งอยู่ในเขตตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ห่างจากโบราณสถานวัดภูเขาทอง มาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 500 เมตร ตำแหน่งที่ตั้งที่พิกัดกริด 47 PPR 665889 ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประมาณเส้นรุ้งที่ 14 องศา 22 ลิปดา 22 ฟลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศา 32 ลิปดา 33 ฟลิปดาตะวันออก (แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ ประเทศไทย 1: 50,000 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, กรมแผนที่ทหาร ราว 5137 IV พิมพ์ครั้งที่ 2-RTSD ลำดับชุด L7017 S)

1.2 ประวัติการทำงานที่ผ่านมา

เนื่องจากโบราณสถานแห่งนี้ เป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ มีระยะเวลาอันยาวนานทำให้มีสภาพที่ชำรุดทรุดโทรม อันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติและการทำลายของมนุษย์จึงทำให้โบราณสถานพังทลายและถูกทิ้งร้าง และที่ผ่านมายังไม่ได้ดำเนินการใดๆ ทั้งด้านโบราณคดีและการบูรณะ ในปีงบประมาณ 2541 นี้ ทางกรมศิลปากรโดยสำนักงานโบราณคดีที่ 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มอบหมายให้ทางห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณรักษ์ ได้ทำการขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะ

โบราณสถานวัดโคกพระยา ปัจจุบันอยู่ในระหว่างประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานของชาติ

1.3 สภาพปัจจุบันโบราณสถาน (ก่อนการขุดแต่ง)

โบราณสถานวัดโคกพระยามีขอบเขตของพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 40 ไร่ 3 งาน 81 ตารางวา หรือ 13,600 ตารางเมตร พื้นที่ด้านทิศเหนือและตะวันออกติดกับที่นาของชาวบ้าน และมีสระน้ำซึ่งขุดขึ้นใหม่ในด้านทิศตะวันตก ด้านทิศใต้มีถนนลูกรังทอดแนวยาวมาจากบริเวณโครงการก่อสร้างพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช และมีลำคลองสองไข่นานกับเนินดินด้านทิศใต้ (ภาพที่ 1)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของโบราณสถาน จะมีสภาพเป็นป่ารกทึบ มีต้นไม้ใหญ่ เช่น มะขาม ลำโพง ตะโก ต้นตาล สะแก สะเดา นมแมว และกระทุ่ม นอกจากนี้ยังมีพริกไม้เลื้อย และวัชพืชพวกหญ้าต่างๆ ขึ้นปกคลุม (ภาพที่ 2)

ภายหลังการถากถางพื้นที่ทั้งหมดของโบราณสถานแล้ว พบว่าโบราณสถานมีรูปลักษณะเป็นเนินดินสูงรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ลุ่ม ด้านทิศเหนือของเนินดินพื้นที่จะราบต่ำกว่าบริเวณพื้นที่ทางด้านทิศใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กลายเป็นเนินดินระดับสูงกว่าและเป็นบริเวณที่ปรากฏหลักฐานทางสิ่งก่อสร้างต่างๆ คือ ปรากฏแนวอิฐลักษณะเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างชัดเจน และมีการปลูกสร้างที่อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากพื้นที่ของชาวบ้านปัจจุบันสามารถอธิบายได้ถึงร่องรอยต่าง ๆ ที่ปรากฏพบตามสภาพของเนินดิน ดังนี้

ภาพที่ 1 บริเวณถนนทางเข้าวัดโลกพระยา ด้านทิศใต้

ภาพที่ 2 สภาพก่อนการขุดแต่ง บริเวณพื้นที่โบราณสถานด้านทิศเหนือ

เนินดินหมายเลข 1 (โบสถ์)

จะปรากฏเป็นเนินดินขนาดใหญ่ปรากฏอยู่ กลางเนินโบราณสถาน และปรากฏเศษอิฐ เศษปูน และชิ้นส่วนของพระพุทธรูปปูนปั้นตกหล่นอยู่ มีวัชพืชและต้นตะโกขึ้นปกคลุม (ภาพที่ 3 และ 4)

ภาพที่ 3 สภาพก่อนการขุดแต่ง เนินกลางโบราณสถาน (โบสถ์) ด้านทิศใต้

ภาพที่ 4 สภาพก่อนการขุดแต่ง เนินดินกลางโบราณสถาน (โบสถ์) ด้านทิศตะวันออก

เจดีย์ หมายเลข 1

ปรากฏเป็นเนินดินคล้ายกองดินขนาดใหญ่ปรากฏอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของโบราณสถาน มีต้นไม้โตใหญ่ บนเนินดินและพื้นที่โดยรอบมีต้นตะโกและวัชพืชขึ้นปกคลุมจนแทบไม่ปรากฏร่องรอยเดิมของตัวโบราณสถาน (ภาพที่ 5 และ 6)

ภาพที่ 5 สภาพก่อนการขุดแต่งเนินดินตะวันออก (เจดีย์ประธาน) ด้านทิศใต้

ภาพที่ 6 สภาพก่อนการขุดแต่งเนินดินตะวันออก (เจดีย์ประธาน) ด้านทิศเหนือ

อาคารหมายเลข 1

เป็นพื้นที่ส่วนด้านทิศใต้ของโบราณสถานที่ปรากฏเป็นแนวอิฐขนาดใหญ่เรียงตัวกันคล้ายอาคารทรงสี่เหลี่ยม มีคอกวัวของชาวบ้านตั้งอยู่บนตัวแนวอาคารด้านทิศตะวันตก เยื้องออกไปจากแนวอาคารด้านทิศใต้มีบ้านของชาวบ้านอีก 2 หลัง (ภาพที่ 7 และ 8)

ภาพที่ 7 สภาพก่อนการขุดแต่ง อาคารหมายเลข 1 ด้านทิศใต้

ภาพที่ 8 สภาพก่อนการขุดแต่ง สภาพทั่วไปบนอาคารหมายเลข 1

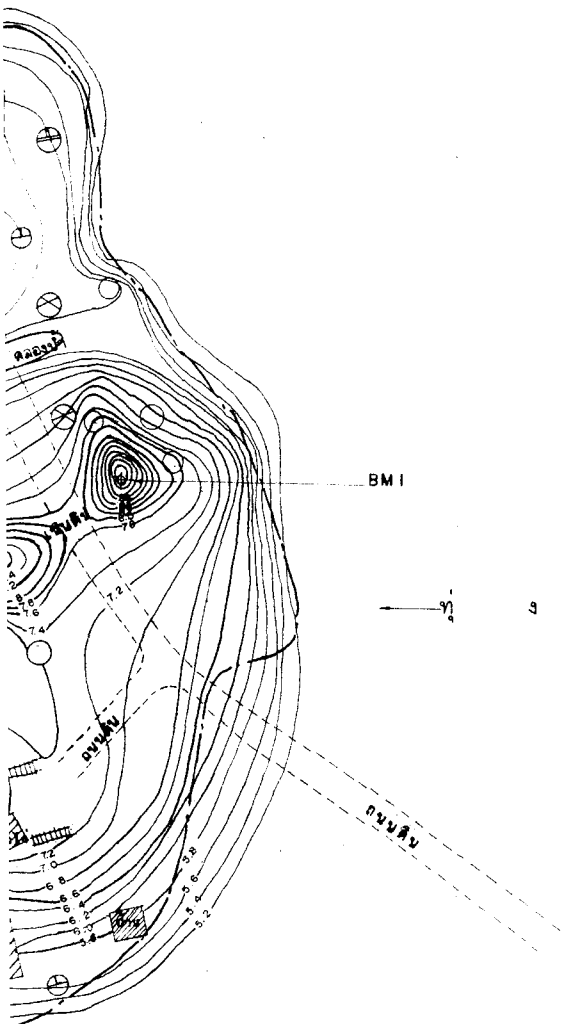
พื้นที่ทั่วไปจะปรากฏเป็นเนินดินเล็กๆ ปรากฏอยู่ทั่วไปพื้นที่ด้านทิศตะวันตกของโบสถ์มีบ่อน้ำ
บ่อ (ภาพที่ 9 และ 10)

ภาพที่ 9 สภาพทั่วไปภายในบริเวณกลางเนินโบราณสถาน ก่อนการขุดแต่ง

ภาพที่ 10 สภาพทั่วไปด้านทิศเหนือของเนินโบราณสถาน ก่อนการขุดแต่ง

1.4 การวางผังหลุมชุดแต่งและชุดคัน

หลังจากทำการสำรวจ ถ่ายภาพสภาพปัจจุบันของโบราณสถานก่อนการขุดแต่ง และทำการลากวางทำความเข้าใจความสะอาดโบราณสถานแล้ว จึงได้ดำเนินการวางผังหลุมชุดแต่งต่อไป

การวางผังหลุมชุดแต่งนั้น ได้กำหนดจุดตายตัว (FIX POINT) ซึ่งอยู่ห่างจากตัวอาคารหมายเลข 1 ออกไปทางทิศตะวันตกประมาณ 10 เมตร ใช้เส้นแกนหลักตามแนวทิศเหนือ – ทิศใต้ แบ่งเส้นแกนออกเป็นช่วงๆละ 2 เมตร และเปิดฉากออกตามแนวแกนทิศตะวันออก – ตะวันตก แบ่งเส้นแกนออกเป็นช่วงๆละ 2 เมตร จะได้หลุมชุดแต่งสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 2X2 เมตร กลุ่มพื้นที่โบราณสถาน จากนั้นจึงได้กำหนดชื่อเรียกหลุมชุดแต่ง – ชุดคัน โดยกำหนดให้แนวแกนทิศเหนือ – ทิศใต้ ใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์ โดยเริ่มจาก FIX POINT ไปทางทิศเหนือ เป็นเลขจำนวนเต็มติดเครื่องหมาย ‘ เริ่มจาก 1’ 2’ 3’...46’ จาก FIX POINT ลงมาทางด้านทิศใต้เป็นตัวเลขจำนวนเต็มเริ่มจาก 1, 2, 3,..., 11 และแนวแกนทิศตะวันออก – ตะวันตก ใช้ตัวอักษรพยัญชนะภาษาอังกฤษ จาก FIX POINT ไปทางทิศตะวันตก โดยเริ่มต้นจาก A, B, C,..., AH และจาก FIX POINT ไปทางทิศตะวันออก เป็นตัวอักษรพยัญชนะภาษาอังกฤษติดเครื่องหมาย ‘ โดยเริ่มจาก A’, B’, C’, ..., AK’ เมื่อเส้นแกนทั้งสองตัดกันจุดนั้นจะได้พื้นที่หลุมชุดแต่ง 1 หลุม เช่น กริดที่ 1A’ หมายถึงจุดที่ แนวเส้นแกนจาก FIX POINT ขึ้นไปทางทิศเหนือ 1 ช่อง และจาก FIX POINT ไปทางทิศตะวันตก 1 ช่อง เป็นต้น

1.5 เทคนิคการขุดแต่งโบราณสถาน

หลังจากกำหนดพื้นที่ในการดำเนินการขุดแต่งโบราณสถานแล้ว ก็เริ่มดำเนินการขุดแต่ง โดยจะเริ่มต้นด้วยการขุดหลุมทดสอบนำโดยวางผังหลุมชุดตรวจเป็นแนวยาวผ่านเนินโบราณสถานในแนวแกนเหนือ – ใต้ขนาดความกว้างหลุมละ 1 เมตร บริเวณพื้นที่กริด 4L, 3L, 2L, ..., ถึงพื้นที่กริดที่ 46’L (ภาพที่ 11) และในแนวแกนทิศตะวันออก – ตะวันตก บริเวณพื้นที่กริด 15’E, 15’F, 15’G, ..., ถึงกริดที่ 15’T และกริดที่ 21’U, 21’W, ..., ถึงกริดที่ 21’ AC (ภาพที่ 12)

ภาพที่ 11 หลุมขุดตรวจเนินดินโบราณสถาน
แนวแกนทิศตะวันออก - ตะวันตก

ภาพที่ 12 หลุมขุดตรวจเนินดินโบราณสถาน
แนวแกนทิศเหนือ - ใต้

เมื่อชุดตรวจเนินโบราณแล้วเสร็จจะทำการขุดแต่งโดยขุดลอกพื้นที่ตามระดับชั้นดินธรรมชาติของโบราณสถาน เมื่อพบแนวโบราณสถานหรืออาคารสิ่งก่อสร้างก็จะทำการขุดตรวจหาชั้นฐานรากเพื่อปรับระดับชั้นพื้นดินเดิมของโบราณสถานอีกครั้ง ดังนี้

หลุมขุดตรวจหาชั้นฐานรากแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือของเจดีย์ประธาน คือ พื้นที่กริด 21'Y, 22'Y, 23'Y, ..., 26'Y (ภาพที่ 13)

หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากเจดีย์ประธาน คือ พื้นที่ 16'X (ภาพที่ 14)

หลุมขุดตรวจแนวกำแพงด้านทิศใต้ซีกด้านทิศตะวันออก (ภาพที่ 15)

หลุมขุดตรวจหาชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศใต้ซีกด้านทิศตะวันตก พื้นที่กริด 12'U 12'V (ภาพที่ 16)

หลุมขุดตรวจหาชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 1 คือพื้นที่กริด 2L (ภาพที่ 17)

หลุมขุดตรวจหาชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 2 คือพื้นที่กริด 8P' (ภาพที่ 18)

หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงกันดินโบสถ์ คือพื้นที่กริด 10'P (ภาพที่ 19) และ 10'Y 11'Y (ภาพที่ 20)

หลุมขุดตรวจหาแนวกำแพงวัดชั้นนอกด้านทิศเหนือซีกด้านตะวันตก คือพื้นที่กริด 25'I' (ภาพที่ 21)

หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศตะวันออก คือพื้นที่กริด 15'AC (ภาพที่ 22)

หลุมขุดตรวจหาแนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก คือพื้นที่กริด 15'F (ภาพที่ 23)

แล้วจึงทำการขุดลอกชั้นดินทับถมไปตามชั้นดินเดิมที่ปรากฏจากหลุมขุดตรวจเพื่อปรับระดับให้ได้ระดับพื้นเดิมของโบราณจนทั่วทั้งเนิน ตามพื้นที่ของผังหลุมขุดแต่งที่ได้วางไว้

1.6 การขุดค้นหลุมขุดตรวจเพื่อหาแนวหลุมเสาไม้

ทำการเปิดหลุมขุดตรวจบริเวณที่ไม่พบแนวโบราณสถาน แต่พบว่าเป็นบริเวณที่มีเศษกระเบื้องมุงหลังคาจำนวนมากอยู่บนผิวดิน เพื่อหาบริเวณที่น่าจะใช้ประโยชน์เป็นเขตสังฆาวาส ดังนั้นจึงทำการขุดค้นหลุมขุดตรวจบริเวณ กริด 1M', 1N', 2M', 2N', 5J', 5K', 6J', 6K', โดยในการทำการขุดตรวจ ได้ทำการขุดระดับละ 10 เซนติเมตร ได้สังเกตลักษณะของเนื้อดิน สีของดิน เพื่อหาหลุมเสาของอาคารไม้ และทำการบันทึกน้ำหนักของกระเบื้องมุงหลังคาที่พบ

นอกจากนี้ยังได้ทำการขุดตรวจเพื่อค้นหาหลุมเสาไม้ บริเวณอาคารหมายเลข 4 เนื่องจากอาคารหมายเลข 4 เป็นอาคารที่ก่อด้วยอิฐ แต่ในบริเวณอาคารไม่พบร่องรอยของแนวอิฐที่ก่อเพื่อเป็นเสา ดังนั้นอาคารหมายเลข 4 นี้อาจจะใช้เสารับอาคารที่เป็นไม้ จึงได้ทำการค้นหาหลุมเสาไม้ในบริเวณนี้

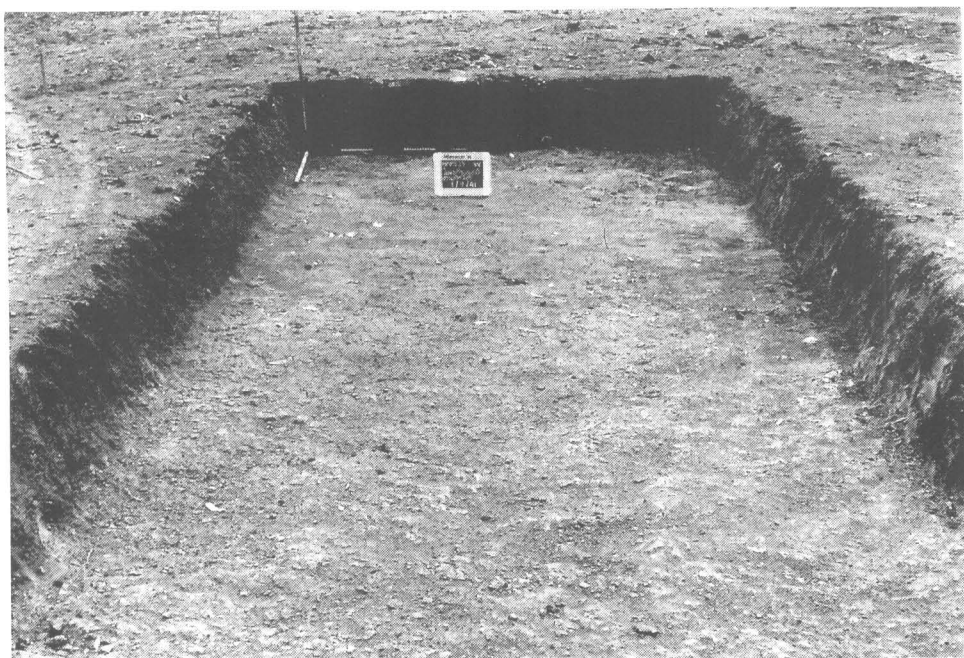
นอกจากนี้ ในการขุดแต่งพื้นที่ทั่วไปของโบราณสถานแห่งนี้ได้ทำการขุดแต่งแบบสลับเป็นตารางคล้ายตาหมากรุก เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการหาแนวของโบราณสถาน ในการดำเนินการขุดแต่งในกรณีที่มีชั้นดินทับถมหนาจนไม่เห็นร่องรอยของแนวโบราณสถานเดิมเช่น โบราณสถานแห่งนี้

ภาพที่ 13 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือของเจดีย์ประธาน

ภาพที่ 14 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากเจดีย์ประธาน

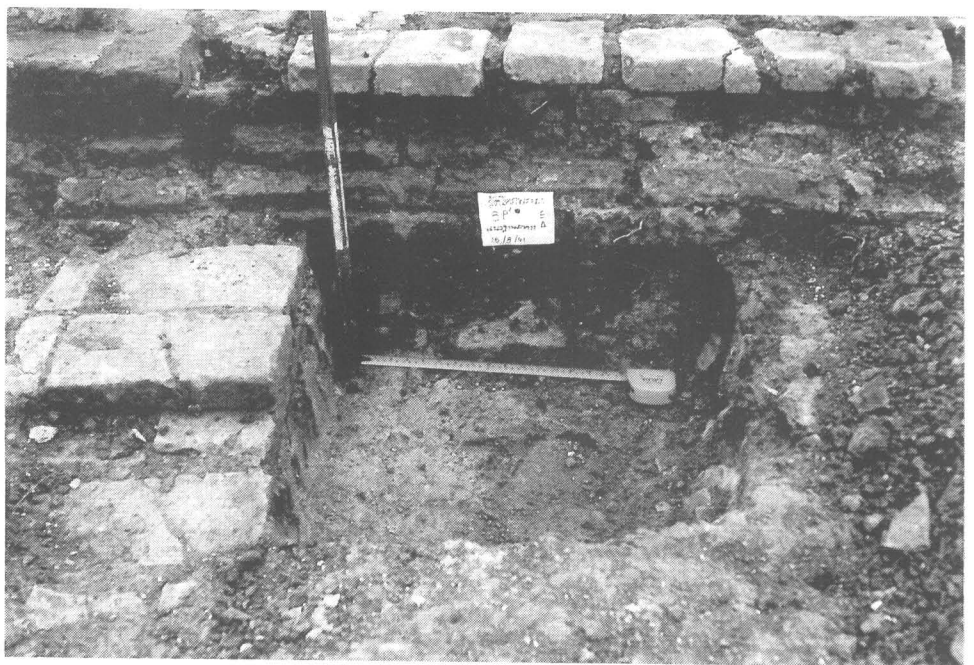
ภาพที่ 15 หลุมขุดตรวจแนวกำแพงด้านทิศใต้ ซีกด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 16 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศใต้ ซีกด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 17 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 1

ภาพที่ 18 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากอาคารหมายเลข 2

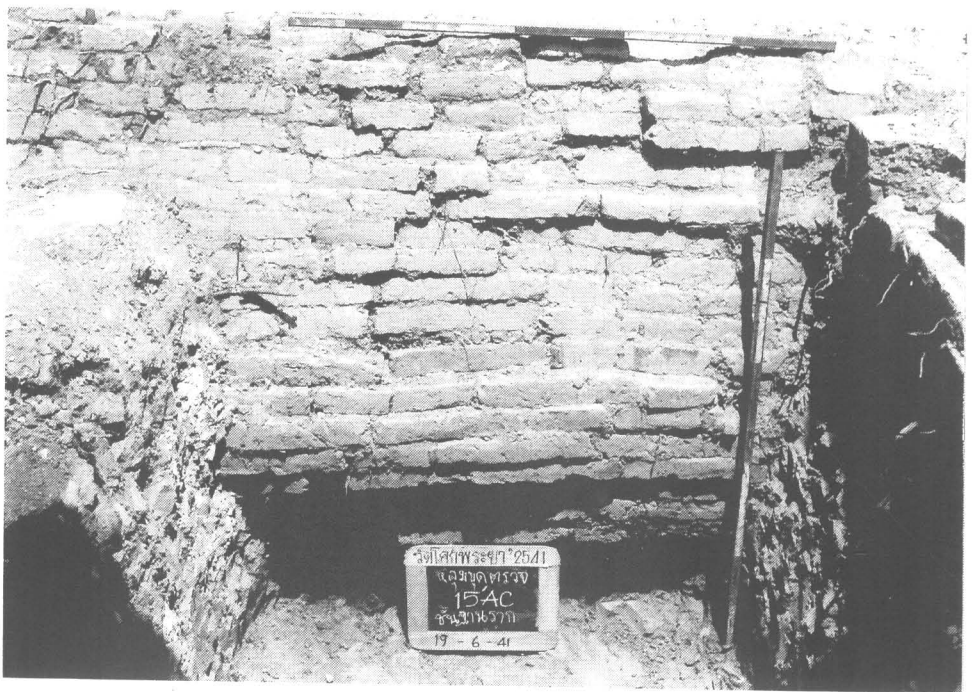
ภาพที่ 19 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงกันดิน โบสถ์พื้นที่กริด 10'P

ภาพที่ 20 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงกันดิน โบสถ์ พื้นที่กริด 10'Y และ 11'Y

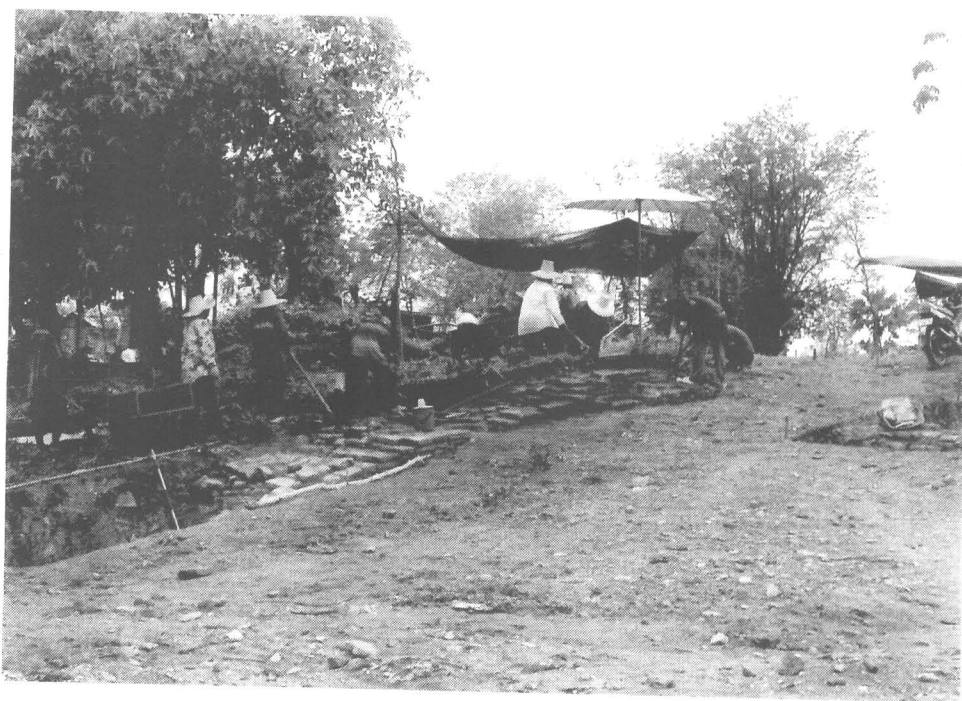
ภาพที่ 21 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศเหนือ ซีกด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 22 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 23 หลุมขุดตรวจชั้นฐานรากแนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 24 ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน

ภาพที่ 25 ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน

ภาพที่ 26 ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน

ภาพที่ 27 ขณะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถาน

1.7 เทคนิคการขุดค้นทางโบราณคดี

การขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยา ระหว่างการดำเนินการขุดแต่งได้ทำการขุดค้นทางโบราณคดีควบคู่กันไปด้วย เพื่อที่จะศึกษาชั้นดินการทำกิจกรรมของคนในอดีต โดยกำหนดพื้นที่หลุมขุดค้นภายในเขตโบราณสถาน จำนวน 3 หลุม คือ หลุมขุดค้นในบริเวณพื้นที่กริด 10'C' ขนาด 2X2 เมตร ซึ่งในบริเวณขอบสระน้ำด้านทิศตะวันออกเพื่อหาสมัยการก่อสร้างสระ

หลุมขุดค้น 19'K ขนาด 2X2 เมตรซึ่งอยู่บริเวณติดฐานโบสถ์ด้านทิศเหนือ เพื่อหาร่องรอยการก่อสร้างหรือการใช้ประโยชน์จากโบราณสถานและการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ในอดีต และหลุมขุดค้นที่ 19'N เพิ่มเติมเนื่องจากหลักฐานที่พบจากหลุมขุดค้น 19'K พบจำนวนน้อยเกินไป

นอกจากนี้ยังได้กำหนดพื้นที่ขุดค้นอยู่นอกเขตโบราณสถานไปทางทิศเหนืออีกประมาณ 40 เมตรอีกจำนวน 2 หลุม คือ หลุมขุดค้นที่ 41'L' และหลุมขุดค้น 38'E โดยกำหนดขนาดหลุม 2X2 เมตร

การขุดค้นใช้วิธีการขุดค้นแบบระดับชั้นดินสมมุติ ความลึกชั้นละ 10 เซนติเมตรเพื่อเป็นความสะดวกต่อการบันทึกและเก็บหลักฐานทางโบราณคดีที่พบจากการขุดค้น โดยบันทึกพื้นที่ ระดับ ชื่อ ช' ของโบราณวัตถุ และ วัน / เดือน / ปีที่พบในการขุดหลุมขุดค้นนี้ หลุมจะขุดลึกลงไปจนถึงระดับชั้นดินไม่ปรากฏร่องรอยกิจกรรมของมนุษย์ในอดีต โดยแต่ละหลุมจะมีหมุดประจำหลุมกำหนดเส้นระดับสมมุติในแนวระนาบ เพื่อใช้วัดระดับความลึกสมมุติลงไปในแต่ละหลุม

1.8 การเก็บหลักฐานและการบันทึกข้อมูล

เมื่อพบโบราณวัตถุหรือหลักฐานทางโบราณคดี จะเก็บรวบรวมไว้ตามชั้นดินธรรมชาติ หรือชั้นดินสมมุติของแต่ละหลุมขุดค้น โดยแยกประเภทโบราณวัตถุออกเก็บตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อสะดวกต่อการศึกษาและการทำความสะอาด เพื่อป้องกันไม่ให้โบราณวัตถุเสียหายได้ ดังนี้

1.8.1 แบบบันทึกประจำวัน

ในการทำงานแต่ละวัน จะมีการบันทึกการปฏิบัติงาน โดยจะบันทึกตำแหน่งพื้นที่ที่ได้ดำเนินงาน หลักฐานสิ่งก่อสร้างที่พบลงในแผนผัง และโบราณวัตถุที่พบจะมีการเก็บและบันทึกข้อมูลเบื้องต้นการขุดแต่งหรือขุดค้นตามชั้นดินธรรมชาติ หรือชั้นดินสมมุติ ประกอบด้วย ชื่อแหล่งโบราณคดี (SITE) พื้นที่ขุดแต่งหรือขุดค้น (AREA) หลุมขุด (SQUARE) ระดับ (LEVEL OR LAYER) วัน / เดือน / ปี (DATE) แผนผัง (PLAN) รายละเอียดของดิน (SOIL DISCRPTION) และบันทึกข้อมูลโดยละเอียด (FULL DESCRIPTION)

1.8.2 ทะเบียนโบราณวัตถุ

บันทึกรายละเอียดของโบราณวัตถุที่พบ ประกอบด้วย เลขที่โบราณวัตถุ เลขหมวด ชนิด ขนาด สมัยหรือฝีมือช่าง เป็นต้น

1.8.3 การบันทึกภาพถ่าย

การดำเนินการชุดแต่งและชุดค้น นอกจากการเก็บหลักฐานทางโบราณคดีโดยการจดบันทึกแล้ว ต้องมีการบันทึกภาพด้วยฟิล์มสีและฟิล์มสไลด์โบราณสถานทั้งสภาพก่อนการชุดแต่ง สภาพขณะดำเนินการชุดแต่ง และสภาพภายหลังการชุดแต่ง

1.9 การทำผังหลังการชุดแต่ง

เมื่อทำการชุดแต่งและชุดค้นทางโบราณคดี เสร็จสมบูรณ์แล้วยังต้องมีการเขียนผังโบราณสถานอีกครั้งเพื่อนำไปวิเคราะห์รูปแบบสันนิษฐานเพื่อการบูรณะเพื่ออนุรักษ์โบราณสถานต่อไป (ภาพที่ 28)

ภาพที่ 28 การเขียนผังหลังการชุดแต่ง

บทที่ 2

โบราณสถานหลังการขุดแต่ง

2.1 สภาพทั่วไปและลักษณะแผนผัง

โบราณสถานวัดโคกพระยาหลังการขุดแต่ง พบกลุ่มโบราณสถานกระจายตัวกัน ภายในแนวกำแพงวัดซึ่งมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าวางตัวในแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยกลุ่มโบราณสถานด้านทิศเหนือของเนินดินนั้นไม่พบหลักฐาน โบราณวัตถุหรือแนวโบราณสถานใด ๆ กลุ่มโบราณสถานที่พบในบริเวณส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกของวัด (คูฝังบริเวณหลังการขุดแต่ง)

2.2 ลักษณะโบราณสถานหลังการขุดแต่ง

2.2.1 เจดีย์ ตั้งอยู่บริเวณมุมด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของวัด ภายในแนวกำแพงแก้วเดียวกำแพงโบสถ์ ลักษณะเป็นเจดีย์ทรงกลมฐานสี่เหลี่ยมขนาด 7.5 x 7.5 เมตร ส่วนยอดและองค์เจดีย์หักพังลงเหลือแต่ส่วนฐานและแกนด้านในองค์เจดีย์ซึ่งก่อเป็นแกนรูปกากบาท

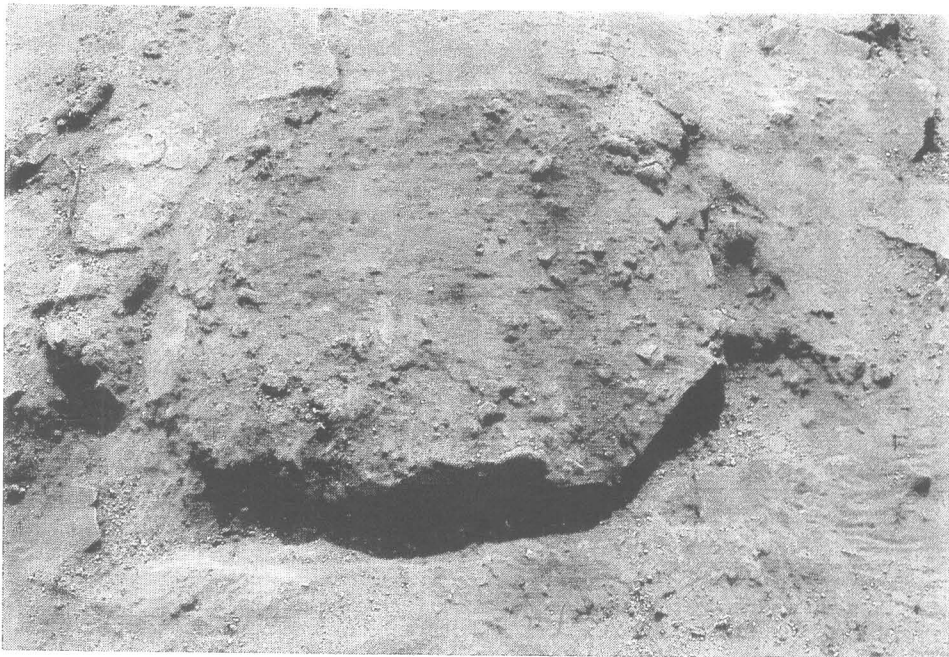
ภาพที่ 29 เจดีย์หลังขุดแต่งด้านทิศตะวันออก

2.2.2 โบสถ์ เป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 14 เมตร ยาว 25 เมตร ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเจดีย์ประธาน ลักษณะอาคารที่ปรากฏเป็นอาคารที่มีประตูทางเข้า 4 ประตู ความกว้างของธรณีประตูมีขนาด 27 x 125 เซนติเมตร มีทางเดินโดยรอบโบสถ์ ฐานไพธี่ด้านหลังกว้าง 3 เมตร พื้นปูกระเบื้องดินเผา จากการขุดแต่งบริเวณฐานชุกชี พบชิ้นส่วนพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่ จำนวน 1 องค์ ส่วนของฐานชุกชีนี้พบว่าการพอกปูนทับของเดิม จากการขุดตรวจหาแนวเสาอาคารพบว่ามีเสาอาคารทั้งหมด 10 ต้น หรือ 5 คู่โดยเสาแต่ละต้นมีความห่างกันประมาณ 215 เซนติเมตร ลักษณะเป็นเสาทรงแปดเหลี่ยมหน้า 61 เซนติเมตร

จากการขุดตรวจฐานอาคารพบว่ามีการก่อสร้าง 2 สมัยด้วยกัน สมัยแรกใช้อิฐ ขนาด 28 x 14 x 4 เซนติเมตร ภายนอกพบร่องรอยเสารับพาไล ซึ่งในสมัยหลังถูกปูทับด้วยกระเบื้องปูพื้น แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบตัวอาคาร โดยในสมัยหลังได้มีการก่อผนังและเสาอาคารขึ้นใหม่โดยใช้อิฐขนาดใหญ่ และเปลี่ยนลักษณะอาคาร เป็นอาคารที่มีส่วนชายคาแคบลงรับน้ำหนักหลังคาโดยใช้คันทวยหรือเต้า แทนการใช้เสารับพาไลแบบในสมัยแรก ในส่วนของพื้นอาคารนั้น มีการเสริมพื้นอาคารโดยการฉาบปูนและปูกระเบื้องดินเผาทับลงบนพื้นอาคารเดิม

ภาพที่ 30 โบสถ์หลังการขุดแต่ง

ภาพที่ 31 เศษอาคารที่พบภายในโบสถ์

ภาพที่ 32 เศษรับพาไล

2.2.3 อาคารหมายเลข 1 เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 10 x 26 เมตร ตัวอาคารมีห้องด้านหน้าและหลังขนาดกว้าง 1.9 เมตร มีบันไดขึ้นด้านข้างบริเวณห้องทั้งสองด้าน ด้านในอาคารมีแนวเสาขนาด 105 x 105 เซนติเมตร แนวเสาอยู่ห่างจากผนัง 90 เซนติเมตร ด้านในตัวอาคารมีเสาทั้งหมด 6 คู่ โดยเป็นเสาในห้องมุขด้านละ 1 คู่ ผนังอาคารมีขนาดกว้าง 80 – 90 เซนติเมตร ใช้อิฐขนาด 38 x 18 x 13 เซนติเมตร ซึ่งเป็นอิฐขนาดใหญ่กว่าที่พบในอาคารอื่น ๆ

ภาพที่ 33 อาคารหมายเลข 1 หลังการขุดแต่ง

2.2.4 อาคารหมายเลข 2 เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง 6.4 เมตร ยาว 9 เมตร ผนังกว้าง 70 เซนติเมตร ภายในมีการอัดดินเพื่อปูอิฐพื้นอาคาร ห่างจากผนังอาคารไปทางทิศตะวันตก 1.5 เมตรพบแนวกำแพงอิฐขนาดกว้าง 60 เซนติเมตร ยาวขนานไปกับแนวผนังอาคาร บริเวณแนวผนังอาคารด้านทิศตะวันตกพบว่าการนำอิฐขนาดใหญ่ วางซ้อนบนแนวอิฐผนังอาคาร

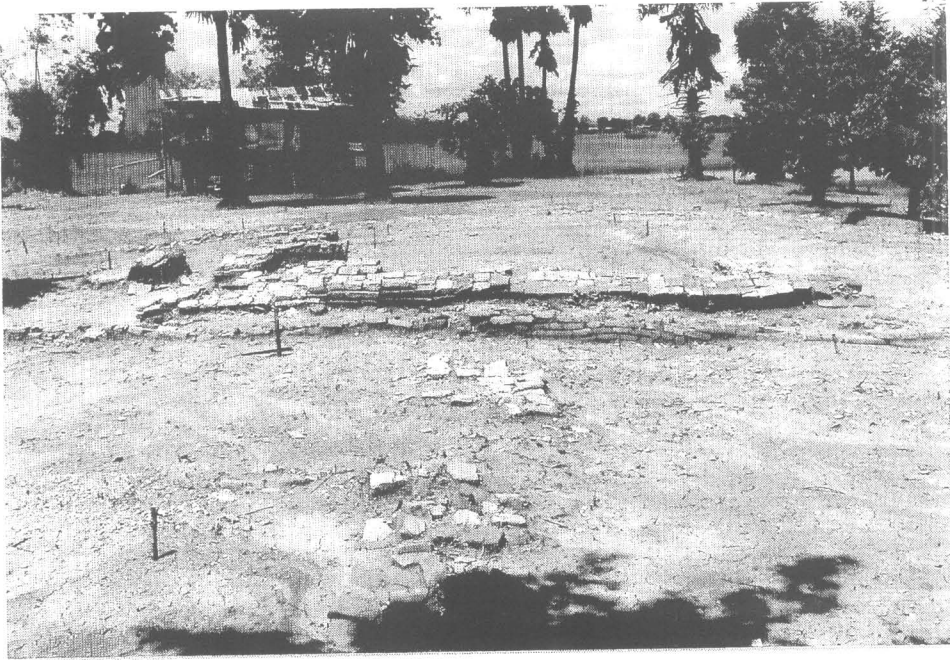
ภาพที่ 34 อาคารหมายเลข 2 หลังการขุดแต่ง

2.2.5 อาคารหมายเลข 3 เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดเล็ก ตั้งอยู่ด้านทิศเหนือของอาคารหมายเลข 2 แนวอาคารตั้งขนานกันในแนวตะวันออก – ตะวันตก ตัวอาคารมีขนาด 5x8 เมตร เนื่องจากอิฐถูกรบกวนมากจึงพบเฉพาะผนังอาคารด้านทิศตะวันตก ทิศใต้ และพื้นอาคารบางส่วน

ภาพที่ 35 อาคารหมายเลข 3 หลังการขุดแต่ง

2.2.6 อาคารหมายเลข 4 ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของโบสถ์ ติดกับแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ ด้านทิศตะวันออกของตัวอาคารมีแนวทางเดินหมายเลข 2 เชื่อมต่อกับซุ้มประตูโบสถ์ด้านทิศตะวันตก ตัวอาคารรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 6.40 เมตร ยาว 10 เมตร ผนังอาคารหนา 60 เซนติเมตร พื้นอาคารปูกระเบื้องดินเผา เช่นเดียวกับพื้นโบสถ์บริเวณด้านนอกตัวอาคารพบแนวอิฐล้อมรอบอาคาร สันนิษฐานว่าเป็นแนวกันกันดินบริเวณอาคาร

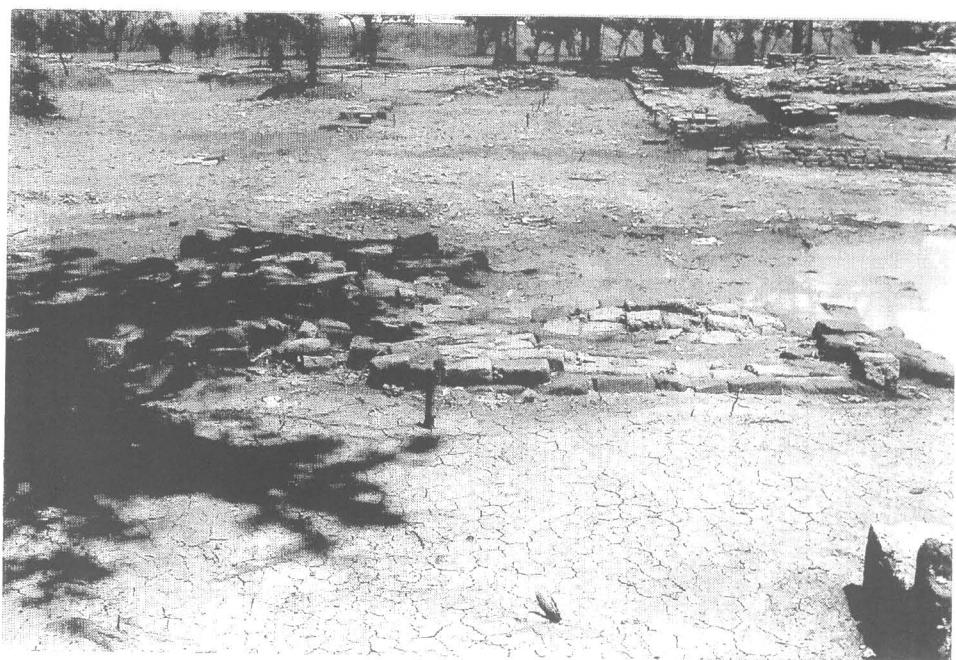
ภาพที่ 36 อาคารหมายเลข 4 หลังการขุดแต่ง

2.2.7 อาคารหมายเลข 5 ตั้งอยู่ติดกับแนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ ระหว่างโบสถ์กับอาคาร หมายเลข 4 โดยตั้งอยู่ห่างจากแนวกำแพงแก้วของโบสถ์ 1.30 เมตร เป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดเล็ก กว้าง 4 เมตร ยาว 5.60 เมตร ผนังอาคารหนา 50 เซนติเมตร ก่ออิฐสอปูน

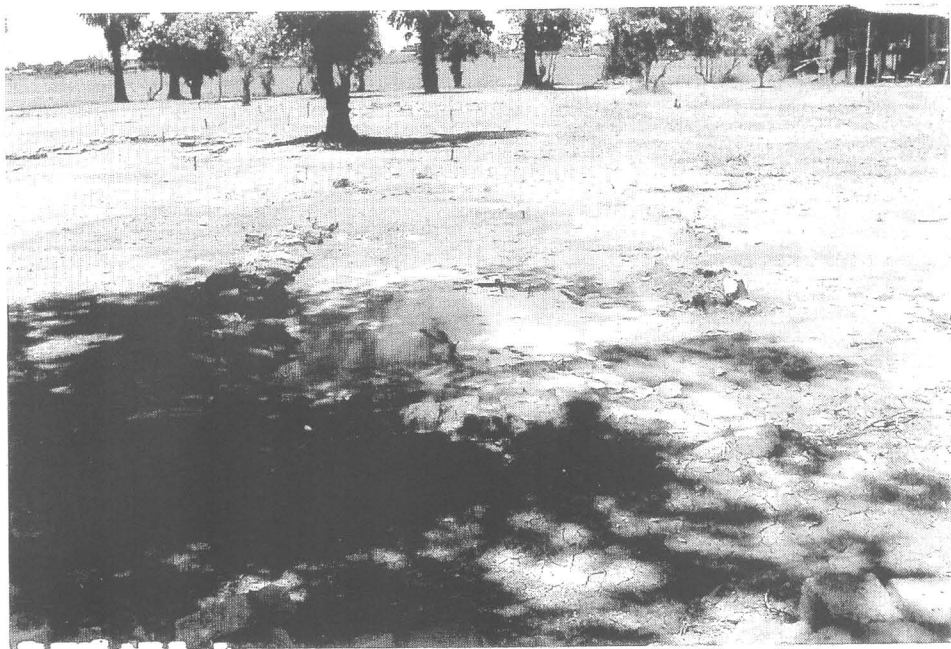
ภาพที่ 37 อาคารหมายเลข 5 หลังการขุดแต่ง

2.2.8 อาคารหมายเลข 6 เป็นอาคารขนาดเล็กตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของอาคารหมายเลข 5 เฉพาะส่วนพื้นของอาคาร ใช้อิฐขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับอาคารหมายเลข 1 ตัวอาคารมีขนาดกว้างประมาณ 3.50 เมตร ยาวประมาณ 4 เมตร ไม่พบแนวผนังอาคาร

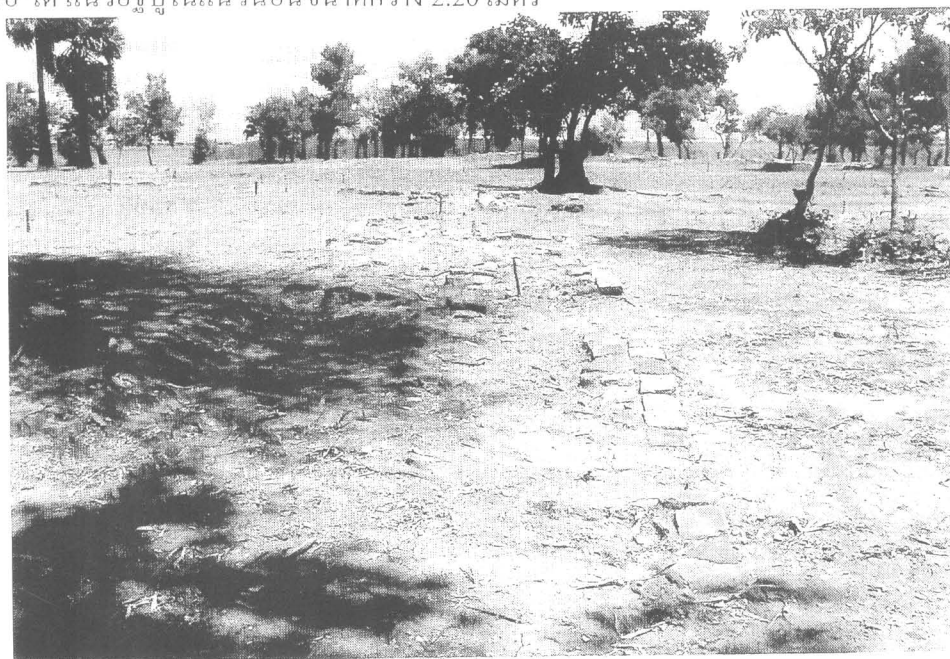
ภาพที่ 38 อาคารหมายเลข 6 หลังการขุดแต่ง

2.2.9 อาคารหมายเลข 7 เป็นอาคารขนาดเล็ก ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของอาคารหมายเลข 6 ลักษณะอิฐที่ใช้มีขนาดเดียวกับที่พบที่อาคารหมายเลข 1 และอาคารหมายเลข 6 ตัวอาคารมีขนาดกว้าง 4 เมตร ยาว 7 เมตร ผนังอาคารมีความหนา 40 เซนติเมตร พบเฉพาะส่วนผนังอาคาร ไม่พบแนวพื้นอาคาร

ภาพที่ 39 อาคารหมายเลข 7 หลังการขุดแต่ง

2.2.10 แนวทางเดินหมายเลข 1 เป็นแนวทางเดินด้านทิศตะวันออกของอาคารหมายเลข 2 วางตัวในแนวเหนือ-ใต้ แนวอิฐปูในแนวนอนขนาดกว้าง 2.20 เมตร

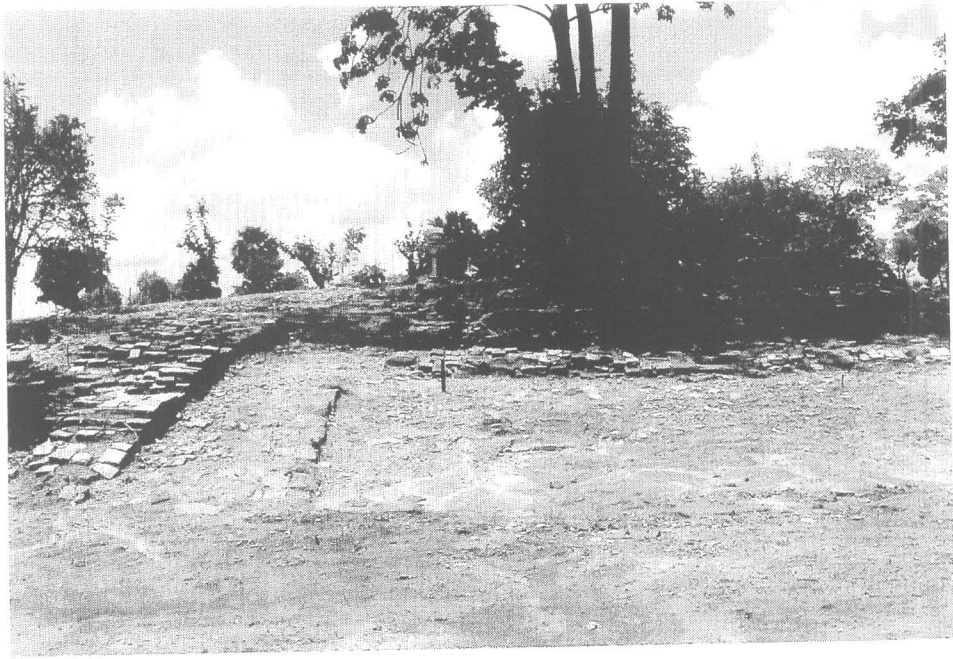
ภาพที่ 40 ทางเดินหมายเลข 1 หลังการขุดแต่ง

2.2.11 แนวทางเดินหมายเลข 2 เป็นแนวทางเดินเชื่อมต่อระหว่างโบสถ์และอาคารหมาย โดยแนวทางเดินนี้เริ่มจากซุ้มประตูกำแพงแก้วด้านทิศตะวันตกของโบสถ์ ไปยังอาคารหมายเลข 4 ซึ่งอยู่ด้านทิศตะวันตก ลักษณะแนวทางเดินนี้เป็นพื้นอิฐปูในแนวนอน ขนานไปกับอาคารหมายเลข 5 มีความกว้าง 170 เซนติเมตร

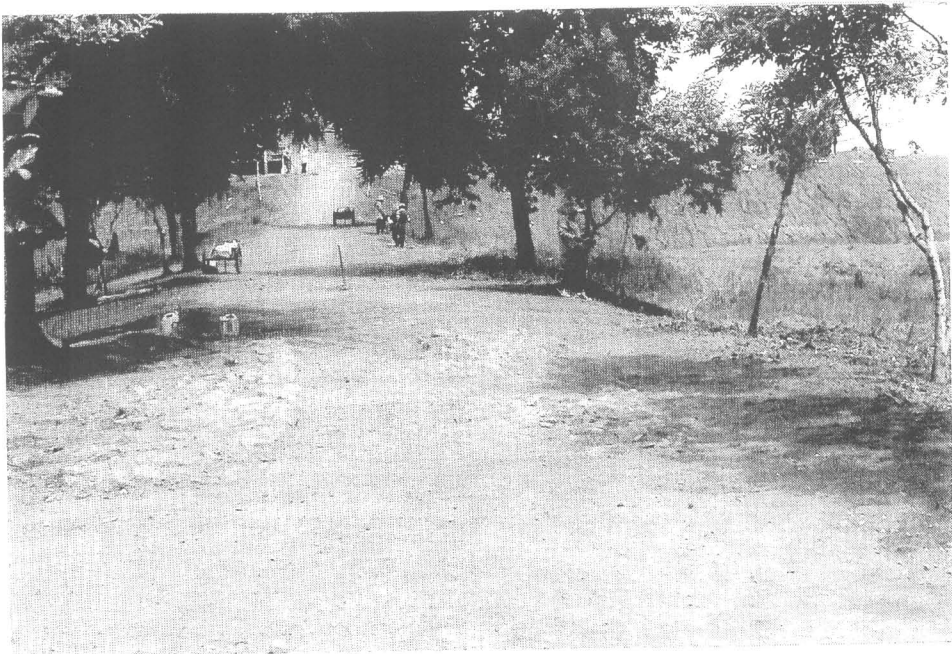
ภาพที่ 41 ทางเดินหมายเลข 2 หลังการขุดแต่ง

2.2.12 แนวทางเดินหมายเลข 3 เป็นแนวทางเดินเข้าวัดด้านทิศตะวันออก ลักษณะเป็นแนวอิฐปูพื้นขนาด 45 เซนติเมตร กว้าง 150 เซนติเมตร แนวทางเดินนี้ตัดผ่านแนวกำแพงวัดเข้าสู่เขตกำแพงแก้วด้านทิศตะวันออก โดยทางเข้านี้อยู่ทางด้านทิศใต้ของเจดีย์

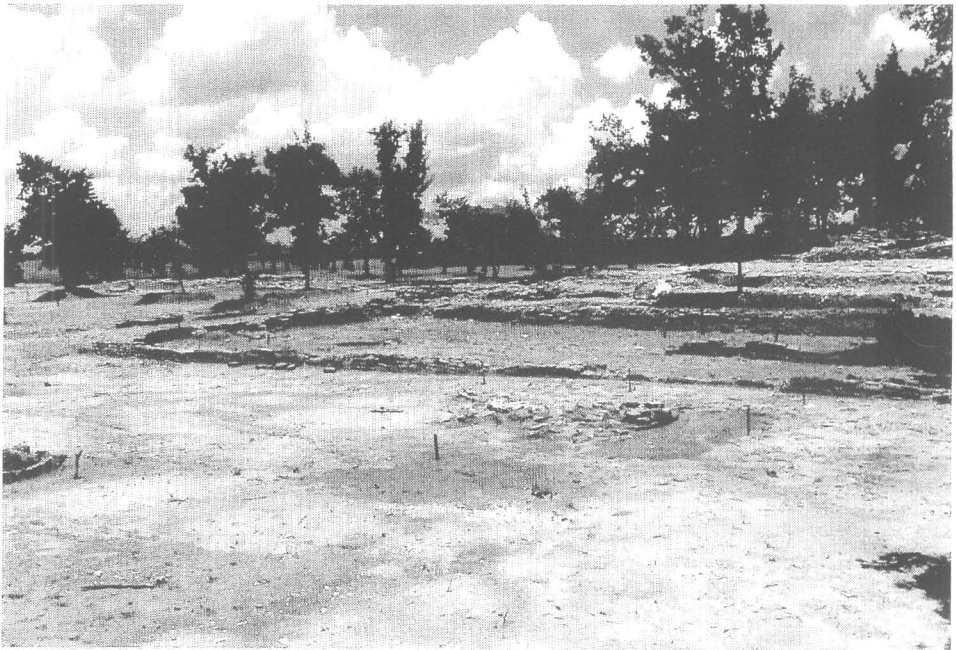
ภาพที่ 42 ทางเดินหมายเลข 3

2.2.13 แนวทางเดินหมายเลข 4 เป็นแนวทางการเดินทางด้านทิศใต้ของวัดวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ลักษณะแนวอิฐที่ปรากฏ มีลักษณะไม่เป็นระเบียบ อิฐที่ใช้ปูแนวถนนใช้อิฐขนาดใหญ่

ภาพที่ 43 แนวทางเดินหมายเลข 4

2.2.14 แนวกำแพงโบสถ์ แนวกำแพงในแนวเหนือ-ใต้ มีความยาว 3.1 เมตร แนวตะวันออก - ตะวันตก ยาว 48 เมตร ตัวกำแพงมีขนาดกว้างประมาณ 40 เซนติเมตร แนวกำแพงด้านทิศตะวันตกและทิศใต้มีการก่อกำแพงเสริมขึ้นภายหลัง แนวกำแพงแก้วนี้คลุมบริเวณโบสถ์และเจดีย์ ตั้งอยู่บริเวณมุมด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของวัด พบส่วนฐานของซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันตก และทิศใต้ ทางด้านทิศตะวันออก มีแนวทางเดิน ทอดยาวออกไปด้านนอกกำแพงวัด

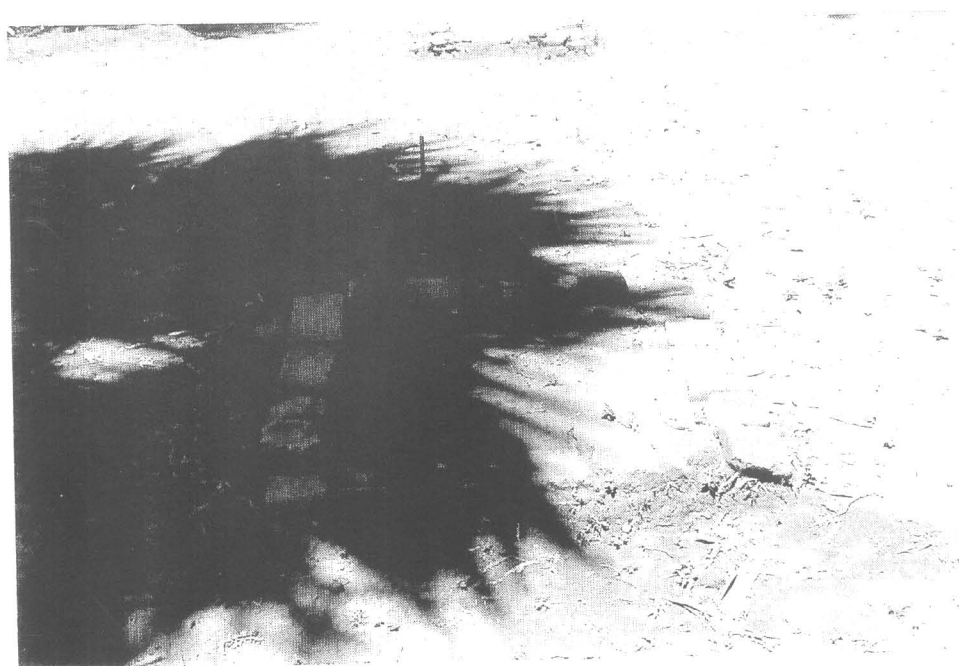
ภาพที่ 44 แนวกำแพงโบสถ์

2.2.15 แนวกำแพงวัด แนวกำแพงในแนวเหนือ-ใต้ มีความยาว 75 เมตร แนวตะวันออก - ตะวันตก ยาว 250 เมตร แนวกำแพงด้านทิศตะวันออก ต่อกับทิศใต้ขาดหายไป อาจเนื่องมาจากการถูกรบกวนในสมัยหลัง ตัวกำแพงมีขนาดกว้าง 40 เซนติเมตร จากการขุดแต่งไม่พบ ซุ้มประตูทางเข้าวัด นอกจากทางด้านทิศตะวันออก ซึ่งพบแนวทางเดิน จากบริเวณด้านนอกกำแพงวัด ตัดผ่านแนวกำแพงนี้เข้าสู่บริเวณกำแพงแก้วของโบสถ์

ภาพที่ 45 แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

2.2.16 กลุ่มแนวอิฐหมายเลข 1 ลักษณะแนวอิฐก่อเป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 1.5 x 1.5 เมตร จำนวน 2 แนว อยู่ห่างกันประมาณ 2 เมตร ตั้งอยู่ใกล้แนวกำแพงด้านทิศตะวันตกของวัด

ภาพที่ 46 แนวอิฐหมายเลข 1

2.3 เทคนิคการก่อสร้าง

2.3.1 เจตีย์ ใช้การก่ออิฐเป็นแกนกากบาทด้านในองค์เจตีย์และก่ออิฐเป็นแนวงกลมเชื่อมแกนอิฐแต่ละแกนเข้าด้วยกัน การก่ออิฐใช้เทคนิคการก่ออิฐสอดดินและฉาบปูนด้านนอก

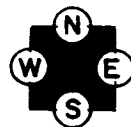
2.3.2 โบลั๊ ใช้การก่ออิฐเป็นแนวกำแพงกันดิน เพื่ออัดดินถมก่อนการก่อสร้างตัวอาคาร การก่ออิฐใช้เทคนิคการก่ออิฐสอดปูนและฉาบปูนด้านนอก

2.3.3 อาคารหมายเลข 1 ใช้เทคนิคการก่ออิฐสอดปูน อิฐที่ใช้เป็นอิฐขนาด 38 x 18 x 10 ซม.

2.3.4 อาคารหมายเลข 2 ก่อฐานยกพื้นสูงขึ้น ส่วนฐานทำเป็นบัว ก่ออิฐสอดดิน ใช้อิฐขนาดใหญ่เรียงเป็นชั้นประตู

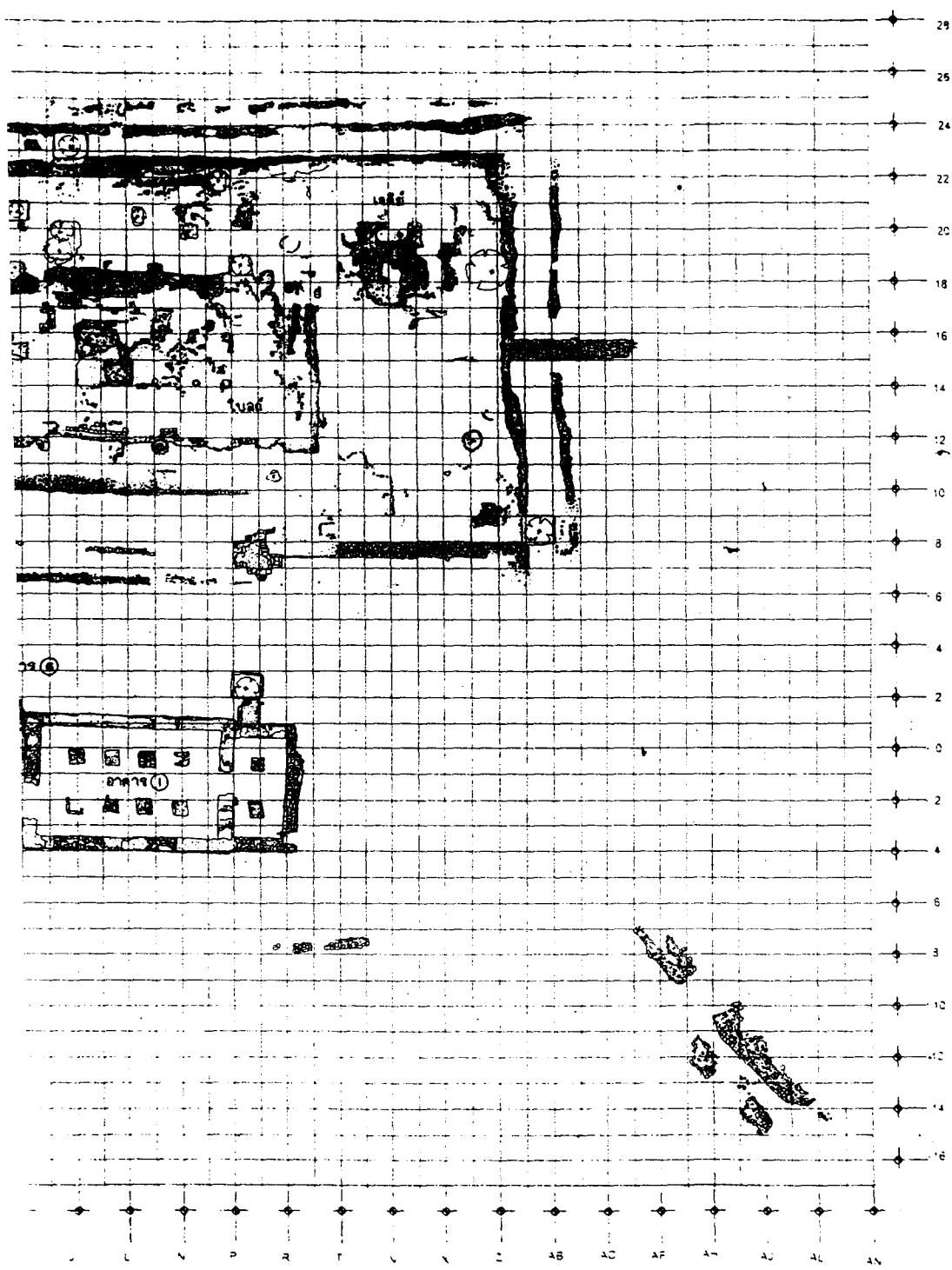
2.3.5 อาคารหมายเลข 4 ก่อแนวกำแพงกันดินเป็นกรอบโดยรอบอาคาร การก่ออิฐใช้ดินเป็นต้นเชื่อม ฉาบปูนด้านนอก

2.3.6 แนวทางเดิน เรียงอิฐในแนวนอน ใช้อิฐขนาดเล็ก แนวทางเดินหมายเลข 3 มีการนำอิฐขนาดใหญ่ก่อเสริมด้านข้าง เพื่อยายขนาดของทางเดิน

 มังบริเวณ วัดโคกพระยา
 มาตราวัด 1/250

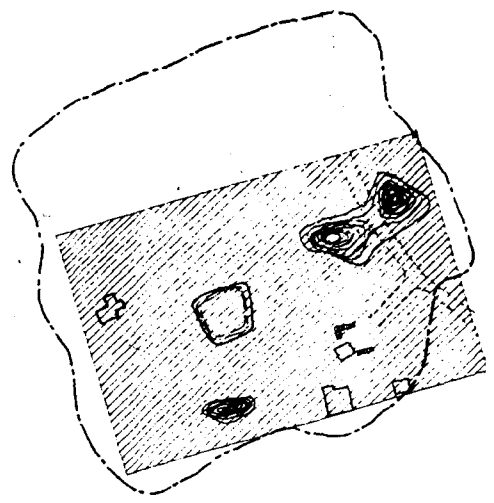
แผนผังที่ 4 มังหลังการขุดแต่ง

พระยา
1/250

การขุดแต่ง

ผังศิขน์

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุราณรักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ฉ่ำพอง	
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน	
นักโบราณคดี	ชลลดา	
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์	
ผู้เขียนข้อมูล	ผศ. ลุณ	

ตรวจ / วิจารณ์ / วิจารณ์ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

หน. ฝ่ายวิชาการ			
หน. ฝ่ายโบราณสถาน			
ผอ. ลง บค. พช. ที่ 3			
ผอ. ลง บค. พช.			
อธิบดี			
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. ลุมพินี	อ. พระนคร	จ. กรุงเทพมหานคร
แสดง	สภาพผังการขุดแต่ง	มาตราส่วน	1/250
	ผังบริเวณ		0 1 2 3 5 10 ม.

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3
กรมศิลปากร

บทที่ 3

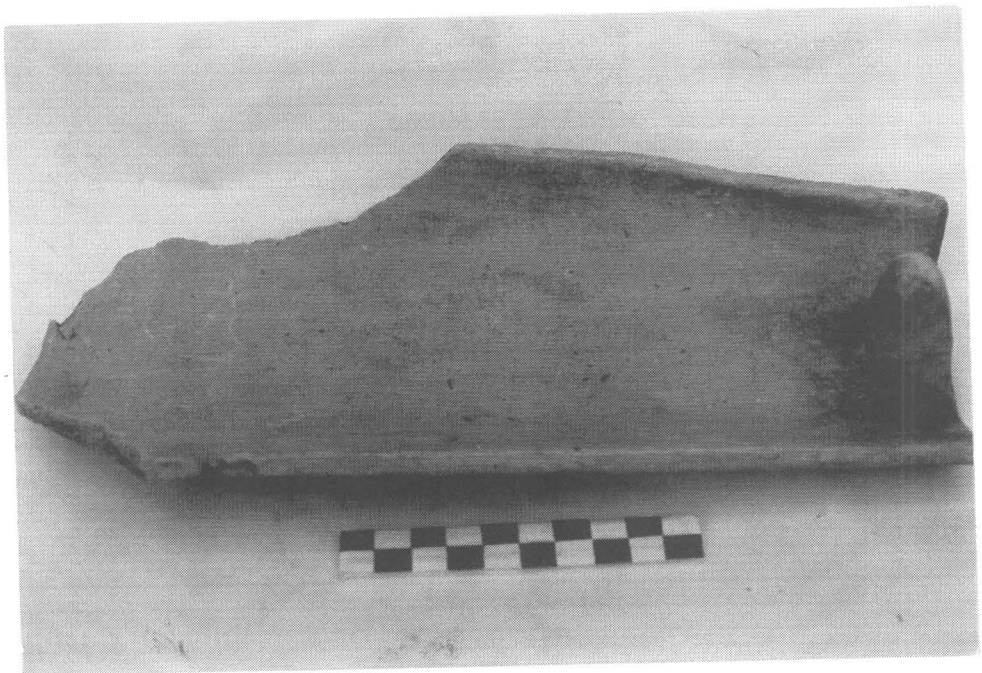
โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยา พบโบราณวัตถุเป็นจำนวนมาก โดยประกอบด้วยโบราณวัตถุประเภทต่าง ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งด้านประโยชน์ใช้สอยและวัสดุที่ใช้ในการสร้างหรือประดิษฐ์ขึ้น จึงขอเสนอข้อมูลและศึกษาโดยการแบ่งตามลักษณะการใช้สอยในชีวิตประจำวันและลักษณะของประโยชน์ในการประกอบสถาปัตยกรรมสิ่งก่อสร้างดังนี้

3.1 โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

3.1.1 ประเภทดินเผา จากการขุดแต่งจะพบโบราณวัตถุประเภทนี้ จำนวนมากประกอบด้วยกระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องเชิงชาย และกระเบื้อง โดยส่วนใหญ่จะพบในพื้นที่ที่เป็นกลุ่มอาคาร หรือแนวสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ โดยจะแบ่งเป็นกลุ่มตามพื้นที่ที่พบ ดังนี้

3.1.1.1 กระเบื้องมุงหลังคาดินเผา จากการขุดแต่งและขุดค้นพบกระเบื้องมุงหลังคาประเภทต่างๆ ประกอบด้วย กระเบื้องกาบกล้วยตัวผู้ กระเบื้องกาบกล้วยตัวเมีย และ กระเบื้องแผ่นเรียบ โดยแยกประเภทกระเบื้องตามพื้นที่ที่พบดังนี้

ภาพที่ 47 กระเบื้องกาบกล้วยตัวผู้

ภาพที่ 48 กระเบื้องกาบกล้วยตัวเมีย

ภาพที่ 49 กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายแหลม

ภาพที่ 50 กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายตัด

- โบสถ์ พบชิ้นส่วนกระเบื้อง กาบกล้วยและ กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายแหลม
- อาคารหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วยและ กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายตัด
- อาคารหมายเลข 2 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- อาคารหมายเลข 3 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- อาคารหมายเลข 4 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- อาคารหมายเลข 6 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- อาคารหมายเลข 7 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- พื้นที่ว่างบริเวณทิศตะวันตกของวัดพบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้ พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก พบชิ้นส่วนกระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายแหลม
- กำแพงวัดด้านทิศเหนือ พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- กำแพงวัดด้านทิศใต้ พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย
- กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย

กำแพงวัดด้าน N

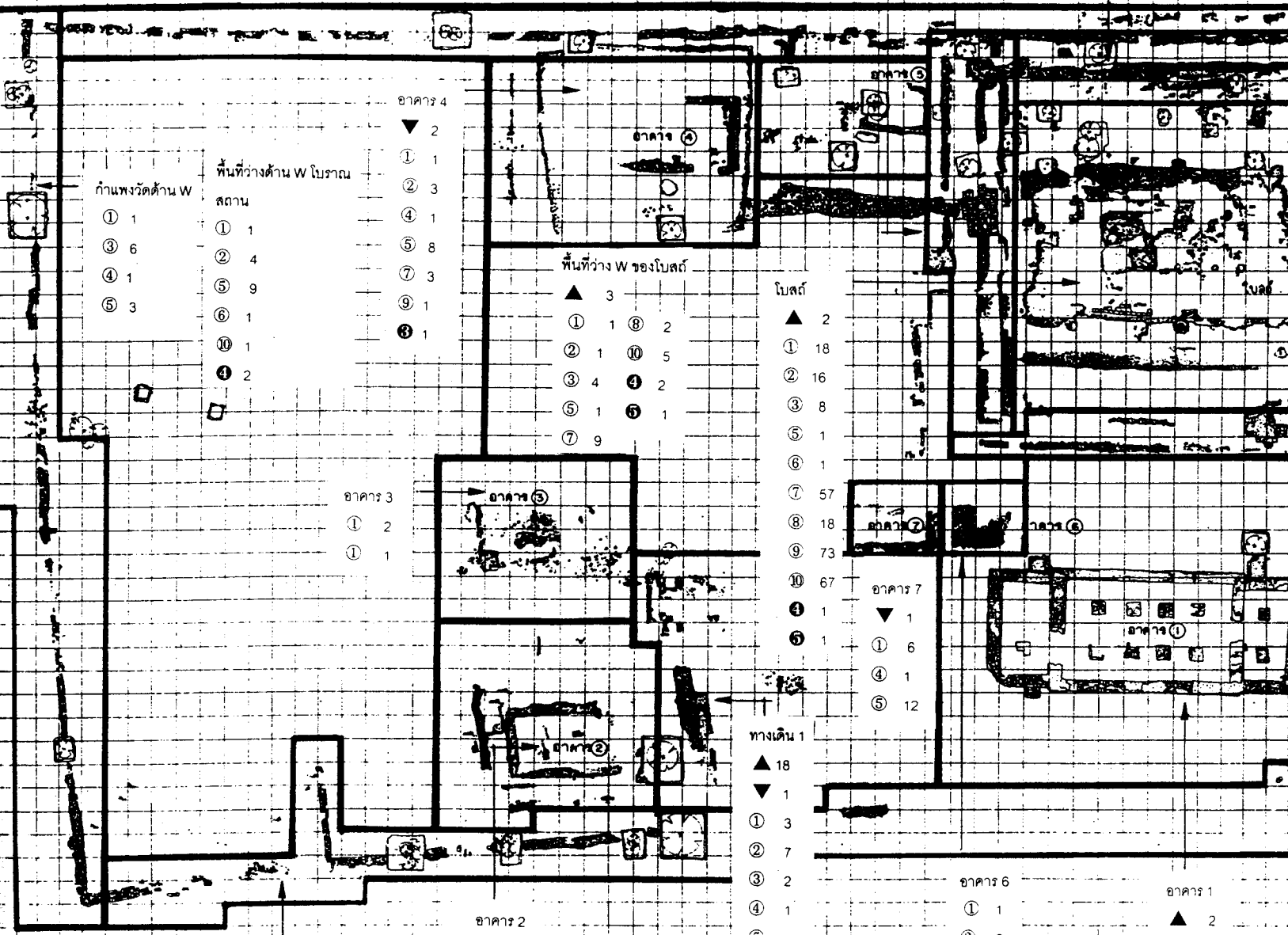
①	10	
②	8	⑨
③	1	①
⑤	6	②
⑥	8	③
⑦	1	④

กำแพงโบสถ์ด้าน W

①	2
②	2
⑦	2
⑩	2
⑧	1

กำแพงโบสถ์ด้าน N

▲	1
⑦	1
⑨	3

กำแพงวัดด้าน W

①	1
③	6
④	1
⑤	3

พื้นที่ว่างด้าน W โบราณ

①	1
②	4
⑤	9
⑥	1
⑩	1
④	2

อาคาร 4

▼	2
①	1
②	3
④	1
⑤	8
⑦	3
⑨	1
⑧	1

พื้นที่ว่าง W ของโบสถ์

▲	3
①	1
②	1
③	4
⑤	1
⑦	9
⑧	2
⑩	5
④	2
⑥	1

โบสถ์

▲	2
①	18
②	16
③	8
⑤	1
⑥	1
⑦	57
⑧	18
⑨	73
⑩	67
④	1
⑥	1

อาคาร 7

▼	1
①	6
④	1
⑤	12

ทางเดิน 1

▲	18
▼	1
①	3
②	7
③	2
④	1
⑤	4
⑩	3
①	1

อาคาร 2

▼	2
①	3
②	1
③	1
⑤	3

อาคาร 6

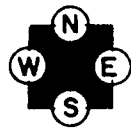
①	1
②	2
④	1
⑨	1
②	1
⑧	1

อาคาร 1

▲	2
▼	8
①	43
②	144
③	39
④	3
⑥	78
⑤	6
⑦	41
⑩	11
②	1
⑧	1
④	1

กำแพงวัดด้าน S

▲	11
▼	2
①	7
②	2
⑤	6
①	2
④	6

ผังบริเวณ วัดโลกพระยา
มาตราส่วน 1/250

3.1.1.2 กระเบื้องเชิงชาย

จากการขุดแต่งพบชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม , ลายพรรณพุกษา , ลายเทพนม และกระเบื้องชายคาทรงกระจิงซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบได้ทั้งสิ้น 16 แบบโดยแบ่งตามลักษณะของกระเบื้องแยกตามพื้นที่และจำนวนรูปแบบ ดังนี้

1. กระเบื้องชายคาทรงกระจิง มีลักษณะเป็นทรงกระจิง มีเคียวยึดด้านหลังในลักษณะเดียวกับกระเบื้องชายคาทั่วไป สามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 ฐานกว้าง 9 เซนติเมตร สูง 11 เซนติเมตร ขอบนอกทรงกระจิง ภายในทำเป็นลวดลายพบในพื้นที่

ภาพที่ 51

โบสถ์ กริด 14'U 2 ชั้น

อาคารหมายเลข 1 กริด 4'E 1 ชั้น กริด 5'A 1 ชั้น

อาคารหมายเลข 5 กริด 5I' 1 ชั้น กริด 5M' 3 ชั้น กริด 8L' 1 ชั้น

อาคารหมายเลข 3 กริด 2I' 1 ชั้น

ทางเดินหมายเลข 1 กริด 2G' 1 ชั้น กริด 4E' 2 ชั้น กริด 6F' 1 ชั้น 1'E' 2 ชั้น 1'F' 1 ชั้น

1'G' 9 ชั้น 4'C' 2 ชั้น

พื้นที่ว่างทางทิศตะวันตกของโบราณสถาน กริด 5' AC' 3 ชั้น

แนวกำแพงโบสถ์ทิศเหนือ กริด 24' U 1 ชั้น

กำแพงวัดด้านทิศใต้ กริด 10 P' 5 ชั้น กริด 10 T' 2 ชั้น กริด 10 U' 1 ชั้น กริด 12
ชั้น 12 T' 1 ชั้น 14 W' 1 ชั้น

แบบที่ 2 กระเบื้องชยคาทรงกระจิง ภายในประทับด้วยลายดอกบัวตูม ก้านบัวพาดกัน
เป็นลวดลาย ไม่สามารถระบุขนาดได้

ภาพที่ 52

อาคารหมายเลข 1 กริด 1B 1 ชั้น 1G 1 ชั้น 3P 1 ชั้น 7A 1 ชั้น 4'E 1 ชั้น 4'F 1
5'A 1 ชั้น 5'C 1 ชั้น

อาคารหมายเลข 2 กริด 3'B 1 ชั้น 5'C 1 ชั้น

อาคารหมายเลข 4 กริด 5J' 1 ชั้น 6J' 1 ชั้น

อาคารหมายเลข 7 กริด 5'C 1 ชั้น

ทางเดินหมายเลข 1 กริด 5C' 1 ชั้น

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้ กริด 6'Q 1 ชั้น

แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้ กริด 9A' 1 ชั้น 12M' 1 ชั้น

2. กระเบื้องชลายกา ลักษณะเป็นกระเบื้องตัวผู้ บริเวณปลายทำเป็นทรงสามเหลี่ยมปิด ใช้ประดับบริเวณชลายกาทั่วไป สามารถแบ่งได้ 16 แบบ

แบบที่ 1 กระเบื้องชลายกาลายเทพพนม ด้านใ้ด้ออกช่อกนกเปลว เทพพนมสวมมงกุฎกรรเจียกและจอนหู เส้นกรอบโดยรอบทำเป็นเส้นนูน 3 เส้น ล้อไปกับขอบกระเบื้องแนวช่อกนกเปลวด้านใต้ ยาวต่อเนื่องกัน ขนาดกว้าง 15 เซนติเมตร สูง 15 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 53

โบสถ์	กริด	12'I	2 ชั้น	กริด	12'J	1 ชั้น
	กริด	12'M	1 ชั้น	กริด	12'O	4 ชั้น
	กริด	13'K	1 ชั้น	กริด	13'N	1 ชั้น
	กริด	13'J	1 ชั้น	กริด	14'I	1 ชั้น
	กริด	19'M	1 ชั้น	กริด	19'O	2 ชั้น
	กริด	19'Q	1 ชั้น	กริด	21'J	1 ชั้น
	กริด	25'K	1 ชั้น			

อาคารหมายเลข 1	กริด	6M	2 ชั้น	กริด	2L	4 ชั้น
	กริด	3P	3 ชั้น	กริด	1D	4 ชั้น
	กริด	4P	9 ชั้น	กริด	2Q	15 ชั้น
	กริด	1I	6 ชั้น			
อาคารหมายเลข 3	กริด	2R	8 ชั้น	กริด	4M	5 ชั้น
	กริด	4N	5 ชั้น	กริด	3L	10 ชั้น
	กริด	4L	2 ชั้น	กริด	2K	2 ชั้น
	กริด	7M	2 ชั้น	กริด	1C	2 ชั้น
	กริด	4O	9 ชั้น	กริด	4F	1 ชั้น
	กริด	2D	2 ชั้น	กริด	1G	3 ชั้น
	กริด	2E	3 ชั้น	กริด	4H	3 ชั้น
	กริด	4K	2 ชั้น	กริด	3K	5 ชั้น
	กริด	1P	5 ชั้น	กริด	2F	7 ชั้น
	กริด	1F	5 ชั้น	กริด	4I	5 ชั้น
	กริด	4G	6 ชั้น	กริด	1K	3 ชั้น
	กริด	1L	1 ชั้น	กริด	3L	4 ชั้น
	กริด	4J	7 ชั้น	กริด	2N	2 ชั้น
	กริด	3M	2 ชั้น	กริด	1N	1 ชั้น
	กริด	5K	1 ชั้น	กริด	5L	1 ชั้น
	กริด	2H	1 ชั้น	กริด	3H	1 ชั้น
	กริด	6J	1 ชั้น	กริด	6K	1 ชั้น
	กริด	2P	5 ชั้น	กริด	3S	2 ชั้น
	กริด	5S	2 ชั้น	กริด	3Q	1 ชั้น
	กริด	1J	4 ชั้น	กริด	7A	1 ชั้น
	กริด	3'F	4 ชั้น	กริด	3'Q	1 ชั้น
	กริด	1'I	1 ชั้น	กริด	3'L	1 ชั้น
	กริด	4'J	4 ชั้น	กริด	4'L	6 ชั้น
	กริด	11'L	5 ชั้น	กริด	4'F	1 ชั้น
	กริด	2'M	2 ชั้น	กริด	3'M	3 ชั้น
	กริด	2'Q	1 ชั้น	กริด	1'O	1 ชั้น
	กริด	4'G	1 ชั้น	กริด	4'H	2 ชั้น
	กริด	1'L	6 ชั้น	กริด	3'Q	2 ชั้น

	กริด	4'K	1 ชั้น	กริด	1'K	6 ชั้น
	กริด	1'C	1 ชั้น	กริด	4'L	4 ชั้น
	กริด	2'L	2 ชั้น	กริด	1'E	1 ชั้น
	กริด	1'F	1 ชั้น	กริด	2'I	2 ชั้น
	กริด	3'I	2 ชั้น	กริด	2'H	1 ชั้น
	กริด	3'H	2 ชั้น	กริด	4'E	3 ชั้น
	กริด	5'L	5 ชั้น	กริด	6'K	3 ชั้น
อาคารหมายเลข 2	กริด	4'T	2 ชั้น	กริด	5'T	1 ชั้น
อาคารหมายเลข 4	กริด	4'J'	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 6	กริด	3'E	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 7	กริด	5'E	5 ชั้น	กริด	7'C	1 ชั้น
อาคารหมายเลข 3	กริด	3I'	1 ชั้น			
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	5'E	1 ชั้น	กริด	1'E'	2 ชั้น
พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบราณสถาน	กริด	4'AE	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก	กริด	10'E	1 ชั้น	กริด	9'E	1 ชั้น
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'Q	1 ชั้น	กริด	6'I	3 ชั้น
	กริด	7'S	1 ชั้น	กริด	8'S	2 ชั้น
	กริด	9'H	1 ชั้น	กริด	9'M	1 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	25'M	1 ชั้น	กริด	25'N	5 ชั้น
	กริด	26'L	4 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศใต้	กริด	8A	3 ชั้น	กริด	9A	2 ชั้น
	กริด	9A'	1 ชั้น	กริด	8'P	1 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก	กริด	9'AG	1 ชั้น			
แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันออก	กริด	15'AC	1 ชั้น	กริด	18'AB	1 ชั้น
แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก	กริด	8'T	1 ชั้น			
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	9'D	1 ชั้น			

แบบที่ 2 ลายเทพพนมสวมนงกุฎ ไม่มีกรรเจียก ด้านได้ออกช่อกนกเปลวจากจุดลายดอกพิณ
 ชีก ภายในชั้นชั้นนูน 1 เส้น ขนานไปกับขอบกระเบื้องขนาดกว้าง 14 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร
 พื้น

ภาพที่ 54

โบสถ์	กริด	11'G	2	ชั้น	กริด	12'I	1	ชั้น
	กริด	12'J	1	ชั้น	กริด	12'M	3	ชั้น
	กริด	12'O	1	ชั้น	กริด	13'U	1	ชั้น
	กริด	19'L	1	ชั้น	กริด	19'N	2	ชั้น
	กริด	19'Q	3	ชั้น	กริด	22'S	1	ชั้น
อาคารหมายเลข 1	กริด	6M	1	ชั้น	กริด	4P	7	ชั้น
	กริด	2Q	4	ชั้น	กริด	2R	3	ชั้น
	กริด	3L	2	ชั้น	กริด	4F	3	ชั้น
	กริด	6N	3	ชั้น	กริด	1L	1	ชั้น

	กริด	1K	5 ชั้น	กริด	4O	1 ชั้น
	กริด	2D	1 ชั้น	กริด	4M	1 ชั้น
	กริด	4N	2 ชั้น	กริด	1K	6 ชั้น
	กริด	1G	1 ชั้น	กริด	4H	1 ชั้น
	กริด	4L	1 ชั้น	กริด	5L	1 ชั้น
	กริด	4K	2 ชั้น	กริด	3K	3 ชั้น
	กริด	1P	6 ชั้น	กริด	2G	1 ชั้น
	กริด	7M	3 ชั้น	กริด	1F	1 ชั้น
	กริด	4G	3 ชั้น	กริด	4P	2 ชั้น
	กริด	1N	2 ชั้น	กริด	5K	2 ชั้น
	กริด	3P	1 ชั้น	กริด	2H	2 ชั้น
	กริด	6J	1 ชั้น	กริด	6K	1 ชั้น
	กริด	4S	2 ชั้น	กริด	4I	5 ชั้น
	กริด	11'L	1 ชั้น	กริด	4'F	1 ชั้น
	กริด	2'M	4 ชั้น	กริด	2'J	3 ชั้น
	กริด	3'J	2 ชั้น	กริด	4'J	4 ชั้น
	กริด	9'D	2 ชั้น	กริด	4'E	1 ชั้น
	กริด	3'H	1 ชั้น	กริด	1'K	7 ชั้น
	กริด	4'E	1 ชั้น	กริด	1'I	1 ชั้น
	กริด	2'I	1 ชั้น	กริด	3'I	1 ชั้น
	กริด	3'Q	5 ชั้น	กริด	1'O	2 ชั้น
	กริด	4'H	1 ชั้น	กริด	1'M	2 ชั้น
	กริด	2'L	2 ชั้น	กริด	4'K	5 ชั้น
	กริด	1'N	6 ชั้น	กริด	5'C	3 ชั้น
	กริด	3'Q	3 ชั้น	กริด	1'F	1 ชั้น
	กริด	8A'	1 ชั้น	กริด	5'L	2 ชั้น
อาคารหมายเลข 2	กริด	5'M	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 4	กริด	2'K'	1 ชั้น	กริด	3'K'	1 ชั้น
	กริด	3'M'	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 6	กริด	5'H	1 ชั้น	กริด	3'F	1 ชั้น
อาคารหมายเลข 3	กริด	4'I'	1 ชั้น			
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	1'F'	1 ชั้น	กริด	2E'	1 ชั้น

ทางเดินหมายเลข 1	กริด	1'F'	1 ชั้น	กริด	2E'	1 ชั้น
	กริด	3D'	1 ชั้น	กริด	4'C'	1 ชั้น
	กริด	5'C'	1 ชั้น	กริด		
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบราณสถาน	กริด	3AB'	1 ชั้น			
	กริด	7AB'	1 ชั้น	กริด	13Z'	2 ชั้น
กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก	กริด	13'AG	2 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'Q	1 ชั้น	กริด	7'G	1 ชั้น
	กริด	7'V	2 ชั้น	กริด	9'K	2 ชั้น
	กริด	2'T	3 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศใต้	กริด	9A	2 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	24'N	2 ชั้น	กริด	25'J	1 ชั้น
	กริด	25'M	3 ชั้น	กริด	25'N	1 ชั้น
	กริด	26'L	1 ชั้น			
กำแพงด้านโบสถ์ทิศตะวันออก	กริด	15'AC	1 ชั้น			
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	8'B	1 ชั้น			

แบบที่ 3 กระเบื้องลายเทพพนมสวมมงกุฏ กรรเจียกและจอนหู ออกช่อกนกเปลวด้านใต้ ภา
 กรอบเส้นนูนคู่ลือไปกับกรอบกระเบื้อง ขนาดกว้าง 13 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 55

อาคารหมายเลข 1	กริด	1D	1 ชั้น	กริด	2L	2 ชั้น
	กริด	3L	1 ชั้น	กริด	4M	1 ชั้น
	กริด	4N	2 ชั้น	กริด	2D	2 ชั้น
	กริด	2'I	3 ชั้น	กริด	3'I	3 ชั้น
	กริด	2'M	1 ชั้น	กริด	4'F	3 ชั้น
	กริด	4'J	4 ชั้น	กริด	1'F	1 ชั้น
	กริด	6'J	1 ชั้น	กริด	2'H	1 ชั้น
	กริด	1'C	6 ชั้น	กริด	6K	1 ชั้น
	กริด	3R	3 ชั้น	กริด	1P	1 ชั้น
	กริด	1I	2 ชั้น			
อาคารหมายเลข 2	กริด	5J'	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 3	กริด	19'M	2 ชั้น	กริด	20'K	1 ชั้น
	กริด	4'I'	3 ชั้น			
โบสถ์	กริด	19'M	2 ชั้น	กริด	19'N	1 ชั้น
	กริด	19'O	3 ชั้น	กริด	19'P	2 ชั้น
	กริด	19'Q	2 ชั้น			
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	2E'	2 ชั้น			
แนวกำแพงโบสถ์ด้านใต้	กริด	6'T	4 ชั้น			
แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	26'L	1 ชั้น			
แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก	กริด	5AF'	1 ชั้น	กริด	14'AG	3 ชั้น
	กริด	9'AG	1 ชั้น	กริด	1'AE'	1 ชั้น
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	8'D	2 ชั้น	กริด	10'D	2 ชั้น

แบบที่ 4 กระเบื้องลายพรรณพฤกษา ภายในกรอบทำเป็นสันนูนคู่ขนาน ล้อไปกับขอบกระเบื้อง กว้าง 11 เซนติเมตร สูง 9 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 56

อาคารหมายเลข 1	กริด	1C	1 ชิ้น	กริด	2L	1 ชิ้น
	กริด	3M	1 ชิ้น			
อาคารหมายเลข 4	กริด	17'J'	1 ชิ้น			
อาคารหมายเลข 6	กริด	5'H	1 ชิ้น			
อาคารหมายเลข 7	กริด	5'A'	1 ชิ้น			
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	5B'	1 ชิ้น			
แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก	กริด	9'AG	1 ชิ้น			

แบบที่ 5 กระเบื้องลายเทพพนม สวมมงกุฏ และกรรเจียก ด้านใต้ของเทพพนมออกช่ออกนกล่อกู่ จากจุดสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนกรอบโดยรอบทำเป็นสันนูนคู่ขนาน ล้อไปกับขอบนอกของกระเบื้องในพื้นที่

ภาพที่ 57

โบสถ์

อาคารหมายเลข 1

กริด	18'I	1 ชั้ ^น			
กริด	4'N	2 ชั้ ^น	กริด	4'J	1 ชั้ ^น
กริด	4'E	1 ชั้ ^น	กริด	1'I	4 ชั้ ^น
กริด	1'H	4 ชั้ ^น	กริด	1'O	2 ชั้ ^น
กริด	4'K	4 ชั้ ^น	กริด	1'K	1 ชั้ ^น
กริด	4'C	1 ชั้ ^น	กริด	3'Q	1 ชั้ ^น
กริด	2'N	2 ชั้ ^น	กริด	1'M	1 ชั้ ^น
กริด	3'K	3 ชั้ ^น	กริด	4'G	2 ชั้ ^น
กริด	2'I	1 ชั้ ^น	กริด	2'J	2 ชั้ ^น
กริด	3P	1 ชั้ ^น	กริด	2D	1 ชั้ ^น
กริด	1D	1 ชั้ ^น	กริด	1G	1 ชั้ ^น
กริด	2E	1 ชั้ ^น	กริด	1F	1 ชั้ ^น
กริด	1F	1 ชั้ ^น	กริด	2I	1 ชั้ ^น
กริด	3I	1 ชั้ ^น	กริด	4I	1 ชั้ ^น
กริด	3F	1 ชั้ ^น	กริด	4H	1 ชั้ ^น
กริด	2I	2 ชั้ ^น	กริด	3I	21 ชั้ ^น
กริด	4I	1 ชั้ ^น	กริด	4L	1 ชั้ ^น

	กริด	2E	1 ชั้น	กริด	4M	1 ชั้น
	กริด	7M	3 ชั้น	กริด	4N	2 ชั้น
	กริด	1K	1 ชั้น	กริด	5S	1 ชั้น
	กริด	6'K	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 2	กริด	5M'	1 ชั้น	กริด	6N'	2 ชั้น
อาคารหมายเลข 4	กริด	17'F'	4 ชั้น	กริด	21'H'	1 ชั้น
	กริด	22'E'	1 ชั้น	กริด	15'K'	1 ชั้น
	กริด	5'J'	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 7	กริด	5'C	2 ชั้น	กริด	1'A	5 ชั้น
	กริด	2'A	5 ชั้น			
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	4B'	2 ชั้น	กริด	4C'	2 ชั้น
พื้นที่ว่างทางตะวันตกของวัด	กริด	4'AE'	1 ชั้น	กริด	17'Q'	1 ชั้น
	กริด	8'AC	1 ชั้น	กริด	8AA'	2 ชั้น
	กริด	13Z'	4 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'Q	1 ชั้น	กริด	8'K	1 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	26'L	1 ชั้น	กริด	24'J	1 ชั้น
	กริด	25'J	1 ชั้น	กริด	24'B	1 ชั้น
	กริด	24'N	2 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศใต้	กริด	10'A	2 ชั้น	กริด	13'A	1 ชั้น
	กริด	16'X	1 ชั้น	กริด	10'AE	2 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก	กริด	6AF'	1 ชั้น	กริด	14'AG	2 ชั้น
พื้นที่ว่างทิศตะวันตกของโบสถ์	กริด	8'B	1 ชั้น			

แบบที่ 6 ลายดอกบัว ภายในกรอบสันนูน 2 เส้น ขนานไปกับขอบกระเบื้องขนาดกว้าง
เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 58

โบสถ์	กริด	22'S	1 ชั้น				
อาคารหมายเลข 1	กริด	1D	1 ชั้น	กริด	7A	1 ชั้น	
	กริด	1'Q	1 ชั้น	กริด	2'H	1 ชั้น	
	กริด	4'C	1 ชั้น	กริด	4'H	1 ชั้น	
พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด	กริด	8'AC	1 ชั้น				
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	24'B	3 ชั้น				
	กริด	25'K	1 ชั้น	กริด	26'L	4 ชั้น	

แบบที่ 7 ลายเทพพนม สวมมงกุฎมีกรรเจียกและจอนหู ภายในกรอบเส้นนูน 3 เส้น ประกอบด้วย
จุดนูนกลมระหว่างเส้นกรอบ พบในพื้นที่

ภาพที่ 59

โมสต์

กริด	13'J	5	ชั้น	กริด	12'Q	2	ชั้น
กริด	19'Q	2	ชั้น	กริด	21'M	5	ชั้น
กริด	13'U	5	ชั้น	กริด	18'I	1	ชั้น
กริด	15'E	1	ชั้น	กริด	11'G	3	ชั้น
กริด	22'S	1	ชั้น	กริด	14'G	4	ชั้น
กริด	13'K	2	ชั้น	กริด	19'O	5	ชั้น
กริด	20'L	5	ชั้น	กริด	12'K	5	ชั้น
กริด	18'M	2	ชั้น	กริด	18'Q	3	ชั้น
กริด	17'I	2	ชั้น	กริด	13'O	1	ชั้น
กริด	14'F	1	ชั้น	กริด	15'F	2	ชั้น
กริด	2R	1	ชั้น	กริด	13J	3	ชั้น
กริด	4F	1	ชั้น	กริด	3L	4	ชั้น
กริด	3F	2	ชั้น	กริด	2K	1	ชั้น
กริด	4G	2	ชั้น	กริด	3K	2	ชั้น

อาคารหมายเลข 1

	กริด	4P	5 ชั้น	กริด	3Q	6 ชั้น
	กริด	3R	4 ชั้น	กริด	1'F	1 ชั้น
	กริด	1'O	2 ชั้น	กริด	1'E	1 ชั้น
	กริด	2'M	1 ชั้น	กริด	10H	1 ชั้น
	กริด	11'L	1 ชั้น	กริด	1L	1 ชั้น
	กริด	1C	1 ชั้น	กริด	4G	2 ชั้น
อาคารหมายเลข 4	กริด	3'E	1 ชั้น	กริด	5F'	2 ชั้น
กำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ	กริด	24'L	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านตะวันตก	กริด	14'E	2 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'T	1 ชั้น	กริด	7'P	2 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	26'M	1 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศตะวันออก	กริด	8'T	1 ชั้น	กริด	17'AC	3 ชั้น
	กริด	18'AB	1 ชั้น			
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	11'D	6 ชั้น	กริด	15'D	2 ชั้น
	กริด	13'B	1 ชั้น			

แบบที่ 8 ลายเทพพนม ภายในกรอบเส้นคู่เล่นลวดลาย ประกอบด้วยจุดศูนย์กลาง ได้ห้องเทพพนม บริเวณส่วนฐานของกระเบื้องประดับด้วยลายครึ่งวงกลม เศียรเทพพนมสวมมงกุฎ มีการเจียกและจอนหู ขนาดกว้าง 16 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร พบในพื้นที่

โบสถ์	กริด	12'J	5 ชั้น	กริด	12'R	2 ชั้น
	กริด	10'O	1 ชั้น	กริด	12'Q	1 ชั้น
	กริด	13'M	4 ชั้น	กริด	10'K	1 ชั้น
	กริด	13'K	1 ชั้น	กริด	19'N	1 ชั้น
	กริด	18'P	1 ชั้น	กริด	17'I	1 ชั้น
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	13'B	2 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'T	1 ชั้น			

ภาพที่ 60

แบบที่ 9 ลายเทพพนม ภายในกรอบเส้นคู่เล่นลวดลาย ประกอบด้วย จุดศูนย์กลาง ได้ท้องเทพ
บริเวณส่วนฐานของกระเบื้อง ทำเป็นลายกนกเปลว ออกช่อมาจาก ลายสามเหลี่ยมเส้นคู่ เสิร์เทพพนม
มงกุฎกรเจียกและจอนหู ขนาดกว้าง 16 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 61

โบสถ์

กริด	13'J	6 ชั้น	กริด	14'J	1 ชั้น
กริด	13'U	1 ชั้น	กริด	21'J	1 ชั้น
กริด	21'M	8 ชั้น	กริด	13'M	11 ชั้น
กริด	18'I	2 ชั้น	กริด	10'L	1 ชั้น
กริด	16'L	1 ชั้น	กริด	13'K	1 ชั้น
กริด	12'I	2 ชั้น	กริด	10'O	2 ชั้น
กริด	14'L	2 ชั้น	กริด	12'K	3 ชั้น
กริด	19'M	3 ชั้น	กริด	18'Q	1 ชั้น
กริด	20'L	1 ชั้น	กริด	19'L	3 ชั้น
กริด	19'Q	5 ชั้น	กริด	19'N	6 ชั้น
กริด	19'O	6 ชั้น	กริด	19'P	6 ชั้น
กริด	1'O	4 ชั้น	กริด	2'H	3 ชั้น

อาคารหมายเลข 1

	กริด	3'Q	1 ชั้น	กริด	4F	1 ชั้น
	กริด	3F	3 ชั้น	กริด	4J	1 ชั้น
	กริด	5K	1 ชั้น	กริด	3L	1 ชั้น
	กริด	2'M	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 4	กริด	14'D	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 6	กริด	3'E	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ	กริด	24'L	3 ชั้น			
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	26'M	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันออก	กริด	24'O	2 ชั้น			

แบบที่ 10 ลายเทพพนมภายในซุ้ม ทำเป็นเส้นนูนคู่ 2 คู่ ระหว่างเส้นนูนคู่ ประกอบด้วยลายจุ
กลม เทพพนมสวมมงกุฎกรรเจียกและจอนหู ขนาดกว้าง 18 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 62

โบสถ์

กริด	12'Q	2 ชั้น	กริด	13'J	1 ชั้น
กริด	13'U	7 ชั้น	กริด	12'R	5 ชั้น
กริด	21'J	4 ชั้น	กริด	15'M	6 ชั้น
กริด	13'N	2 ชั้น	กริด	12'Q	1 ชั้น
กริด	17'I	2 ชั้น	กริด	13'O	2 ชั้น
กริด	12'L	5 ชั้น	กริด	15'F	5 ชั้น

	กริด	19'Q	2 ชั้น	กริด	19'L	2 ชั้น
	กริด	20'L	3 ชั้น	กริด	18'J	3 ชั้น
	กริด	18'H	4 ชั้น	กริด	17'E	1 ชั้น
	กริด	17'G	3 ชั้น	กริด	17'K	4 ชั้น
	กริด	17'M	2 ชั้น			
อาคารหมายเลข 1	กริด	3F	2 ชั้น	กริด	3Q	1 ชั้น
	กริด	1'F	1 ชั้น	กริด	1'M	1 ชั้น
	กริด	11R	4 ชั้น	กริด	6'K	1 ชั้น
ทางเดินหมายเลข 1	กริด	1'F'	2 ชั้น	กริด	2F'	1 ชั้น
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบราณสถาน	กริด			กริด	3R'	1 ชั้น
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด			กริด	8'D	5 ชั้น
แนวกำแพงโบสถ์ด้านตะวันตก	กริด			กริด	15'E	2 ชั้น
กำแพงโบสถ์ทิศตะวันออก	กริด			กริด	17'AC	5 ชั้น

แบบที่ 11 กระเบื้องลายพรรณพฤกษา ภายในกรอบสันนูน 1 เส้น ด้านในกรอบเป็นเส้นนูนขนาดเล็ก ขนานไปกับกรอบขนาดกว้าง 15 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 63

ทางเดินหมายเลข 1	กริด	2'E	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	8'J	1 ชั้น	กริด	6'T	1 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศใต้	กริด	8A	1 ชั้น	กริด	7'V	1 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	25'N	2 ชั้น	กริด	25'Q	2 ชั้น
	กริด	26'L	1 ชั้น			

แบบที่ 12 ลายดอกบัว ภายในกรอบสันนูน 1 เส้น ด้านในกรอบทำเป็นเส้นนูน 2 เส้น ขนานไป
แนวกรอบกระเบื้อง ขนาดกว้าง 14 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 64

อาคารหมายเลข 1	กริด	2'H	1 ชั้น	กริด	4'L	1 ชั้น
	กริด	10F	2 ชั้น			
อาคารหมายเลข 6	กริด	3'F	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	8'K	3 ชั้น	กริด	7'Q	2 ชั้น

	กริด	6'H	2 ชั้น	กริด	8'P	4 ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	26'M	1 ชั้น			
กำแพงโบสถ์ทิศตะวันออก	กริด	24'Q	1 ชั้น			

แบบที่ 13 ลายเทพพนมสวมนงกุฎและจอนหู ภายในซุ้มทำเป็นสันนูนใหญ่ระหว่างเส้นนูนขนาดเล็ก บนสันนูนประกอบด้วยจุดนูนกลมเรียงเป็นแนว พบในพื้นที่

ภาพที่ 65

อาคารหมายเลข 6	กริด	5'H	1 ชั้น			
แนวกำแพงโบสถ์ด้านตะวันตก	กริด	9'E	1 ชั้น			
แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	25'Q	1 ชั้น			
แนวกำแพงโบสถ์ด้านตะวันออก	กริด	24'O	1 ชั้น	กริด	15'AC	3 ชั้น
อาคารหมายเลข 1	กริด	4'L	1 ชั้น			
อาคารหมายเลข 4	กริด	15'F'	1 ชั้น			

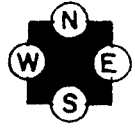
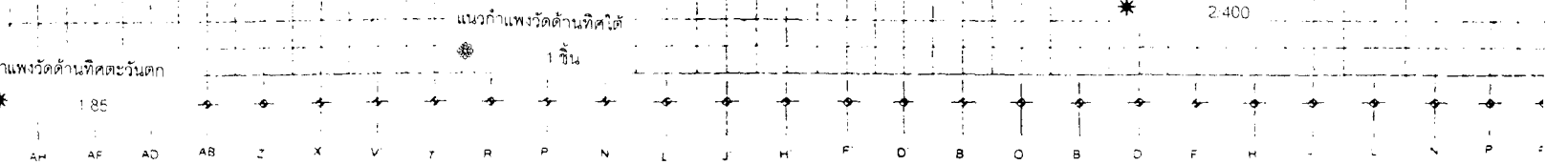
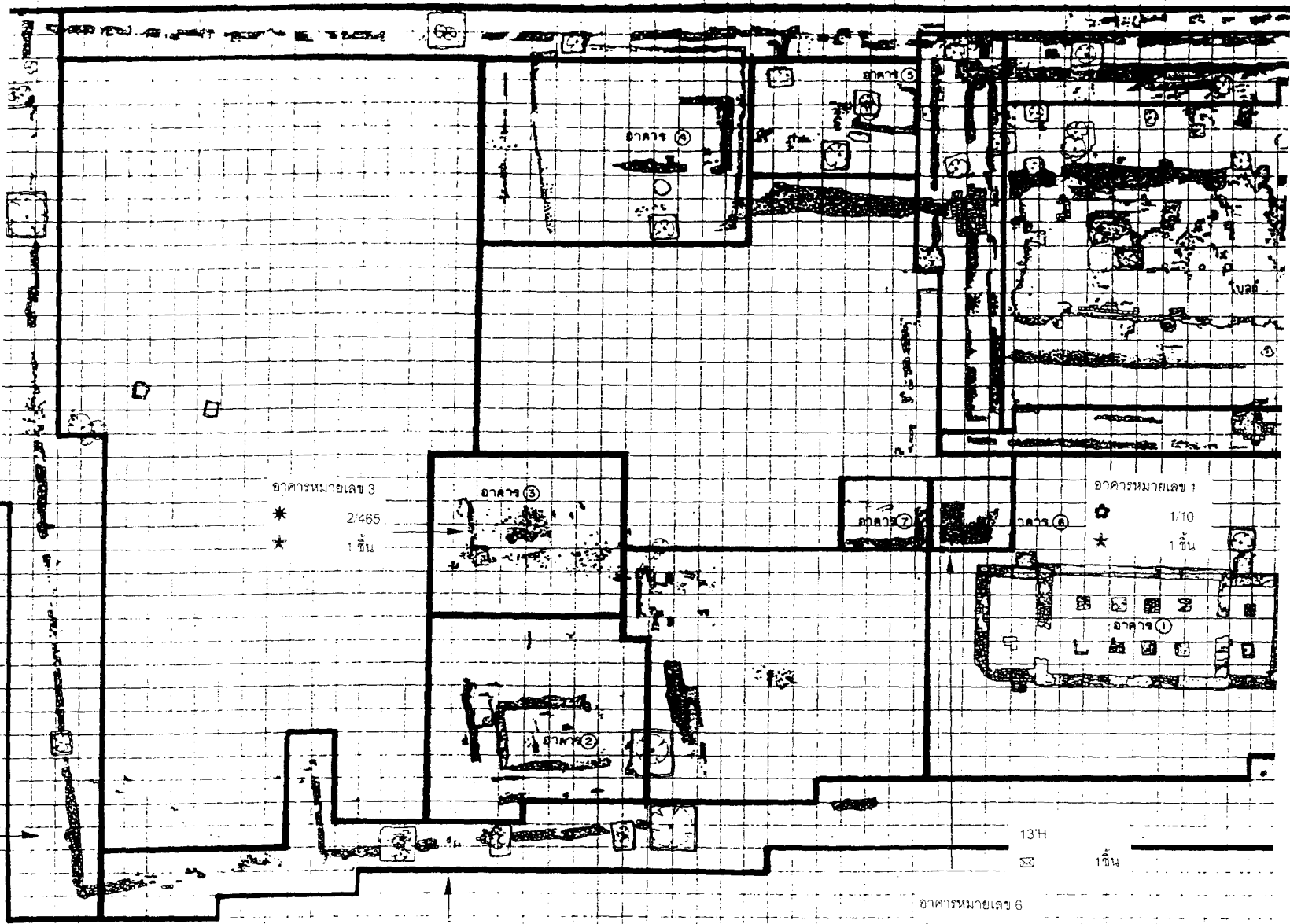
แบบที่ 14 ลายเทพพนม แวดล้อมด้วยลายพรรณพฤกษา ภายในกรอบเส้นนูน 3 เส้น เนื้อเส้น
 เส้นกลางประกอบด้วย ลายจุนุนกลมเรียงตลอด ขนาดกว้าง 15 เซนติเมตร สูง 19 เซนติเมตร พบในพื้นที่

ภาพที่ 66

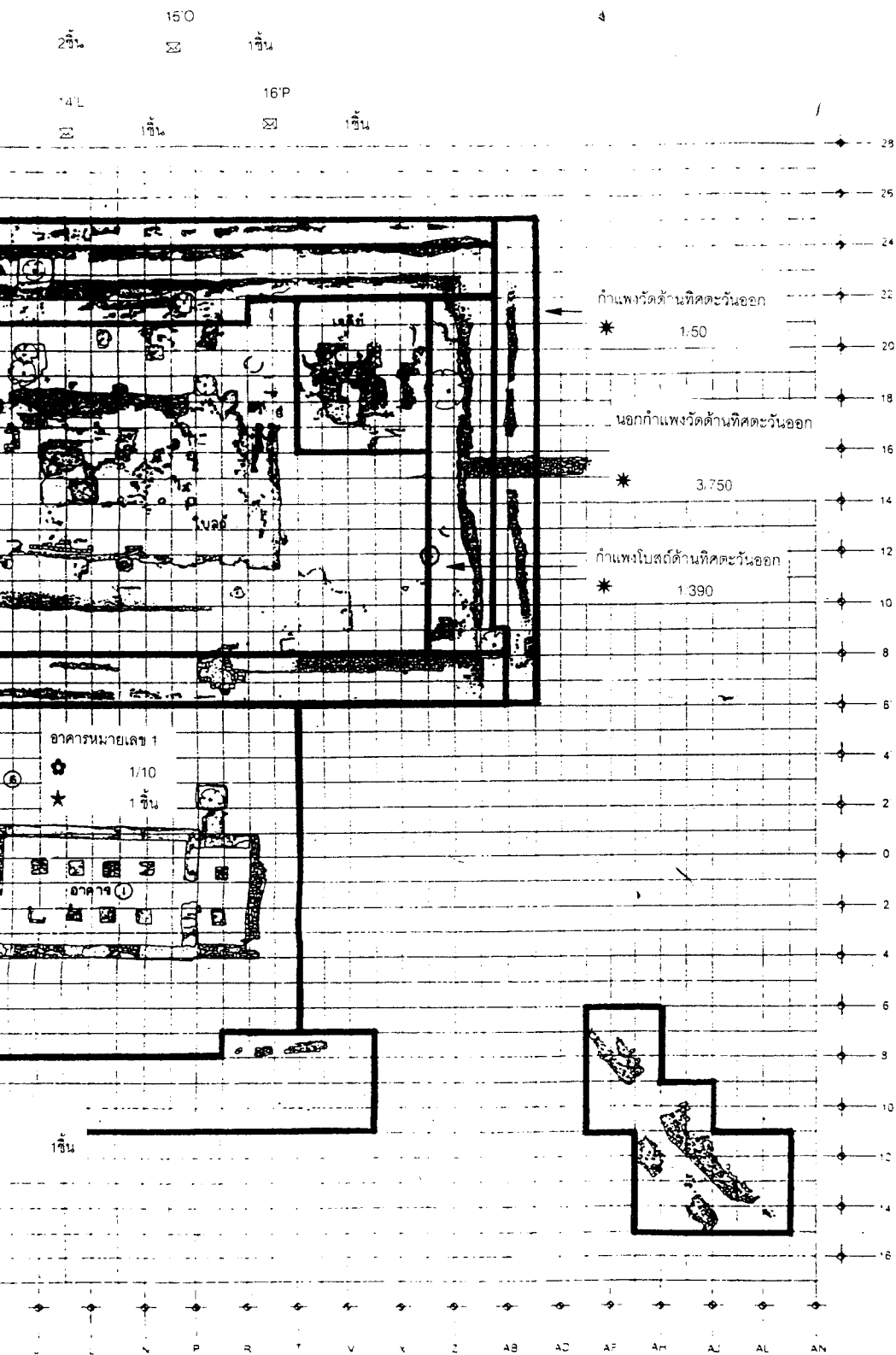
โบสถ์	กริด	25'K	1	ชั้น				
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบราณสถาน	กริด	13'Z	2	ชั้น				
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์	กริด	8'B	2	ชั้น				
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้	กริด	6'T	3	ชั้น				
กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	กริด	24'B	1	ชั้น	กริด	24'N	1	ชั้น
กำแพงวัดด้านทิศใต้	กริด	9A	1	ชั้น	กริด	10AE'	1	ชั้น
	กริด	14AC'	2	ชั้น	กริด	13'A	1	ชั้น
	กริด	13'U	1	ชั้น				
กำแพงวัดด้านตะวันออก	กริด	13'AF	1	ชั้น				
กำแพงโบสถ์ทิศตะวันออก	กริด	17AC'	1	ชั้น	กริด	14'Q	1	ชั้น

171 150
 2ชั้น 2ชั้น
 1ชั้น 1ชั้น

มังบริเวณ วัดโลกพระยา
 มาตราส่วน 1/250

แผนผังที่ 6 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนประกอบท

อาคารหมายเลข 1

กริด 2'C 1 ชั้

แบบที่ 15 ลายหน้ากาล ขอบกระเบื้องเป็นลักษณะคดโค้ง ประดับด้วยลายพรรณพฤกษา หน้า
กาลมีเฉพาะริมฝีปากบนคายก้านขดและช่อดอกไม้ ออกจากปาก (ลายหน้ากาลแบบที่ 3 : กระเบื้องเชิงชาย
สมัยอยุธยา, ประทีป เพ็งตะโก) พบในพื้นที่

ภาพที่ 67

โบสถ์ กริด 13'J 1 ชั้

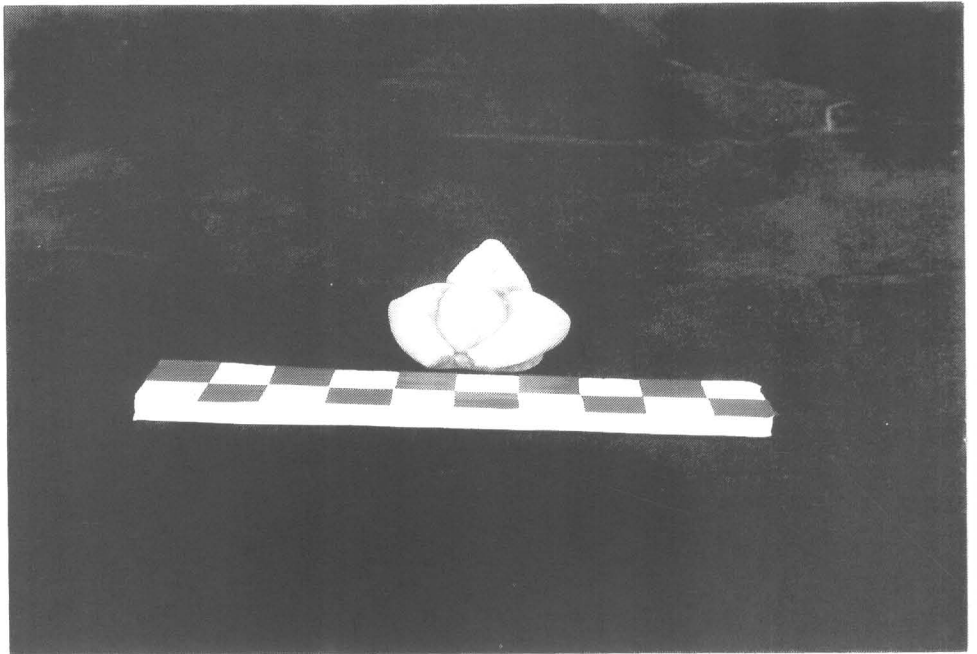
พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของโบสถ์ กริด 13'B 1 ชั้

3.1.1.3 โคมไฟดินเผา พบจำนวนทั้งสิ้น 10 ชั้ น้ำหนักรวม 2,140 กรัม พบบริเวณพื้นที่แนว
กำแพงวัดด้านทิศตะวันออก 1 ชั้ น้ำหนัก 50 กรัม พื้นที่แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก 1 ชั้ 85 กรัม
แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันออก 1 ชั้ 390 กรัม พบที่อาคารหมายเลข 3 จำนวน 2 ชั้ น้ำหนัก 465 กรัม
และอาคารหมายเลข 6 อีก 2 ชั้ น้ำหนัก 400 กรัม บริเวณนอกกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก 3 ชั้ 750
กรัม

ภาพที่ 68

3.1.1.4 เครื่องประดับอาคาร พบดินเผาทำเป็นรูปดอกไม้ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม พบบริเวณอาคารหมายเลข 1 สันนิษฐานว่าน่าจะใช้สำหรับประดับสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 69

3.1.1.5 ปล้องไฉน พบดินเผา มีลักษณะเป็นปล้อง มีรูตรงกลาง สันนิษฐานว่า น่าจะเป็นส่วนปล้องไฉนของเจดีย์จำลอง พบบริเวณพื้นที่แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้

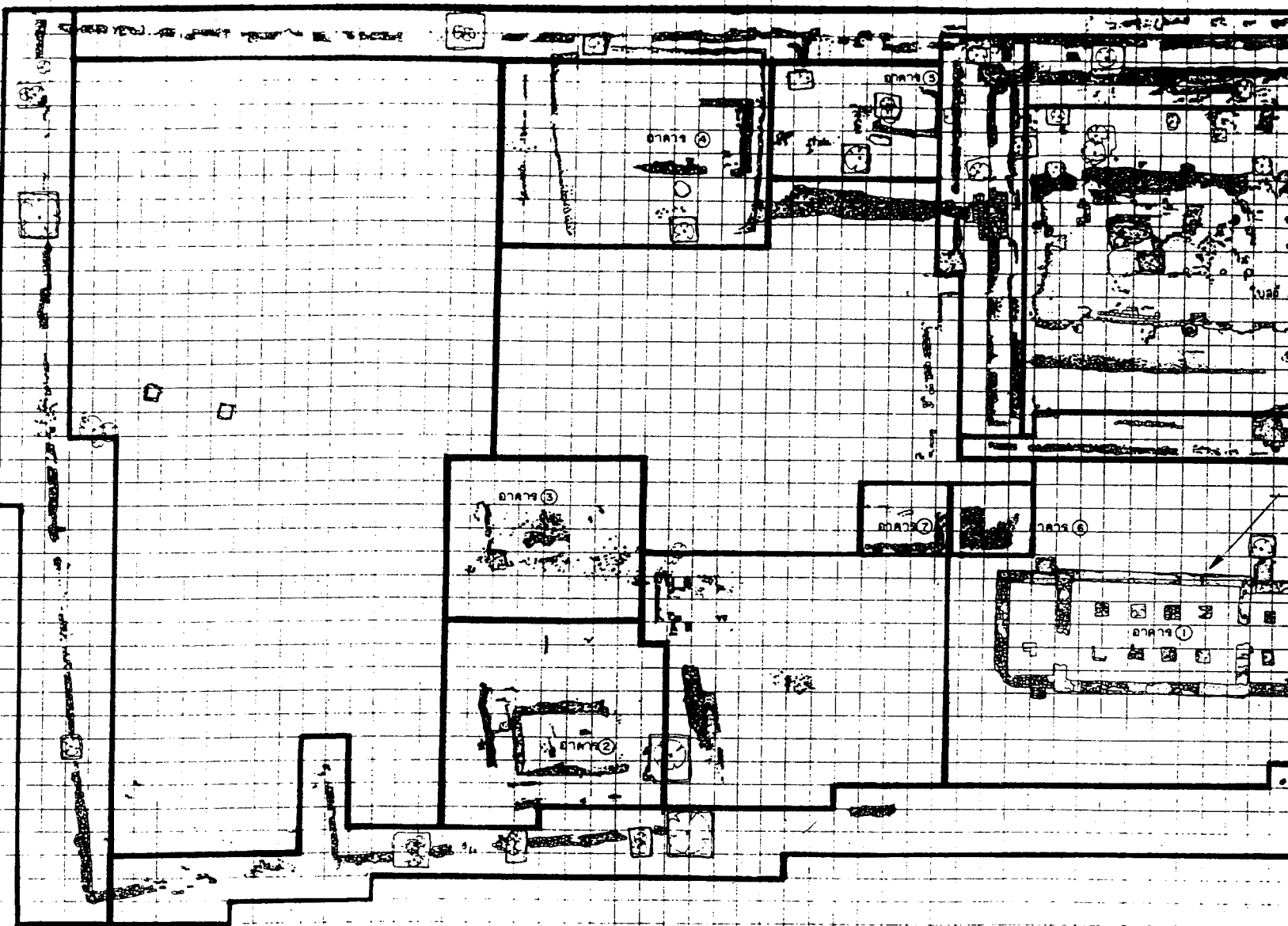

ภาพที่ 70

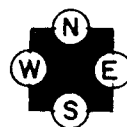
3.1.1.6 ชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนสำหรับประดับสถาปัตยกรรม พบชิ้นส่วนของ เครื่องประดับสถาปัตยกรรมที่ทำจากเครื่องถ้วยนำมาขัดเป็นรูปกลีบบอกไม้ เพื่อใช้ประดับสิ่งก่อสร้างพบทั้งหมดจำนวน 2 ชิ้น พบจากอาคารหมายเลข 3 จำนวน 1 ชิ้น และอาคาร 1 จำนวน 1 ชิ้น แต่มีขนาดเล็กกว่า

ภาพที่ 71

AH AF AD AB Z X V T R P N L J H F D B O B O F H L N P

ผังบริเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1/250

แผนผังที่ 7 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณโบราณวัตถุประเภทโลหะและ

3.1.2 ประเภทโลหะ จากการขุดตรวจพบโบราณวัตถุประเภทโลหะที่ใช้ในการประกอบสถาปัตยกรรม ประกอบด้วย โบราณวัตถุจำพวก ตะปูเหล็ก และเหล็กยึดโครงสร้างแบบอื่น ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

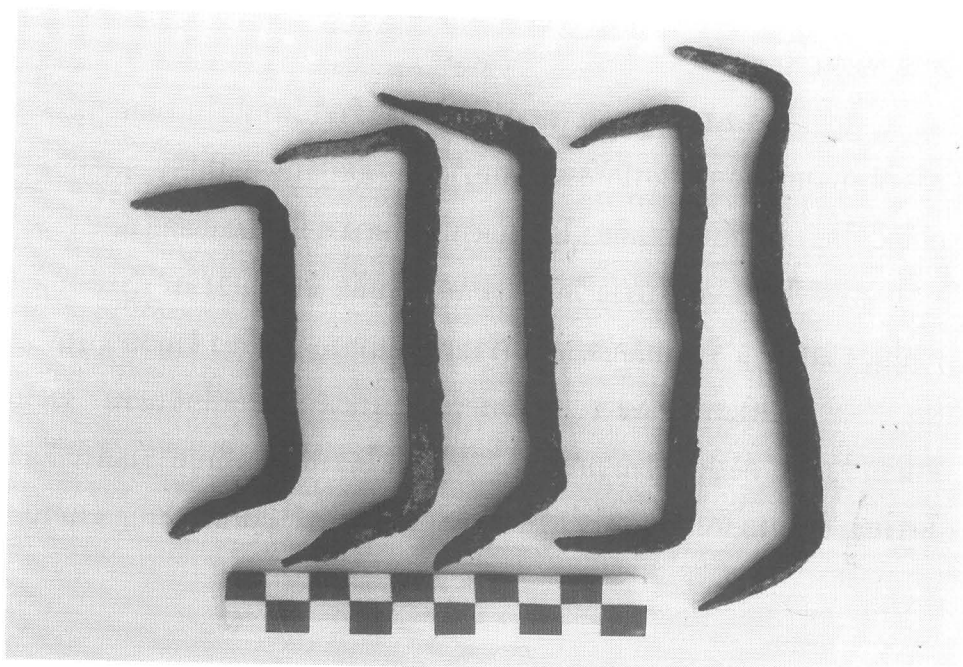
3.1.2.1 ตะปูเหล็ก ตะปูใช้ยึดโครงสร้างไม้พบทั่วไปตามแนวอาคาร โดยตะปูเหล็ก ยึดโครงสร้างที่พบจากวัดโคกพระขามีหลายรูปแบบได้แก่ ตะปูจีน ตะปูปลิง เหล็กยึดโครงสร้างแบบงอเป็นห่วง เหล็กยึดโครงสร้างแบบด้านเดียว โดยพบตามพื้นที่ต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

โบสถ์ พบโบราณวัตถุประเภทตะปูเหล็ก จำนวน 21 ชิ้น ประกอบด้วย ตะปูจีน จำนวน 9 ชิ้น ตะปูปลิง จำนวน 8 ชิ้น เหล็กยึดโครงสร้างแบบปลายงอด้านเดียว จำนวน 4 ชิ้น

อาคารหมายเลข 1 พบโบราณวัตถุประเภทตะปูเหล็กจำนวน 52 ชิ้น ประกอบด้วยตะปูจีนจำนวน 23 ชิ้น ตะปูปลิงจำนวน 22 ชิ้น เหล็กยึดโครงสร้างแบบปลายงอด้านเดียว จำนวน 2 ชิ้น เหล็กยึดโครงสร้างแบบงอเป็นห่วง จำนวน 2 ชิ้น เหล็กยึดโครงสร้างแบบสามแฉก จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 72 ตะปูจีน

ภาพที่ 73 ตะปูปลิง

ภาพที่ 74 เหล็กขี้ดโครงสร้างแบบปลายงอด้านเดียว

ภาพที่ 75 เหล็กยึดโครงสร้างแบบห่วง

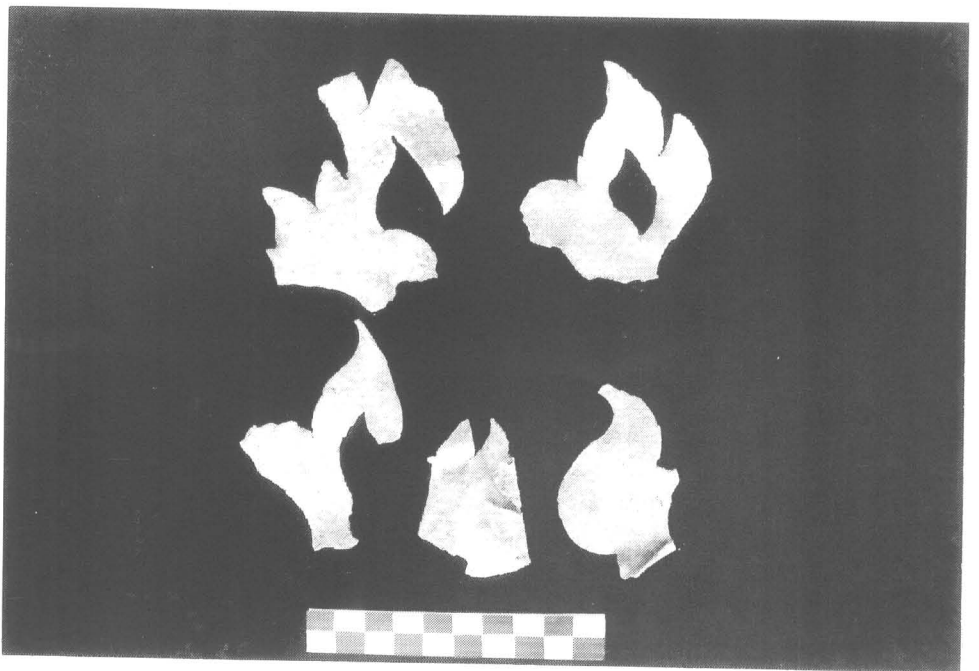
ภาพที่ 76 เหล็กยึดโครงสร้างแบบสามแฉก

3.1.2.2 โซ่ พบโซ่เหล็กมีลักษณะทำเป็นเกลียว จำนวน 1 ชิ้น สันนิษฐานว่าน่าจะใช้คล้องห่วงประติมากรรมของอาคาร พบบริเวณอาคารหมายเลข 1

ภาพที่ 77

3.1.2.3 เครื่องประดับสถาปัตยกรรม พบโบราณวัตถุทำจากแผ่นตะกั่วตัดเป็นลวดลายการปิดทองคำเปลว สันนิษฐานว่าน่าจะใช้ในการประดับสถาปัตยกรรม สภาพที่พบ แตกหักเป็นชิ้นจำนวน 60 ชิ้น น้ำหนัก 500 กรัม พบบริเวณอาคารหมายเลข 1

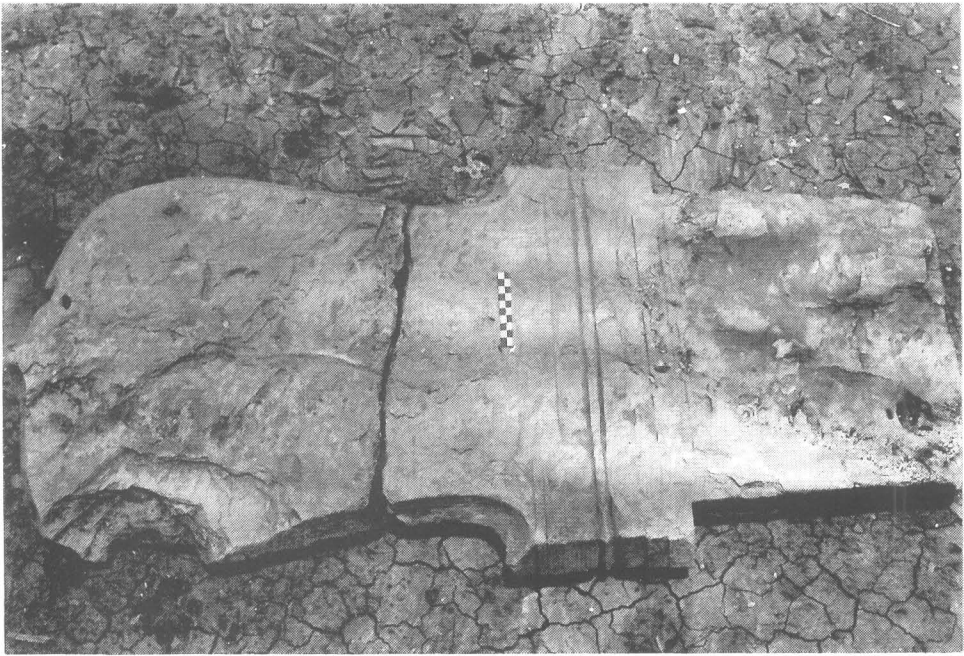

ภาพที่ 78

3.1.3 ประเภทหิน

ใบเสมา บริเวณวัดโคกพระยาพบใบเสมาทั้งหมด 2 แบบ โดยทั้งหมดพบบริเวณโบสถ์ ได้แก่

แบบที่ 1 ทำด้วยหินชนวน ขนาดกว้าง 57 เซนติเมตร ยาว 114 เซนติเมตร หนา 8 เซนติเมตร ลวดลายบริเวณลำตัวใบเสมาได้เลือนไป เหลือเพียงเส้นจากฐานจนถึงบริเวณท้องเสมา ใบเสมาแบบนี้ลักษณะใกล้เคียงกับใบเสมาที่พบจากวัดวรเชษฐาราม (ใน) ซึ่งเป็นวัดในสมัยพระเอกาทศรถ สมัยอยุธยาตอนกลาง (น.ณ ปากน้ำ, 2524 : 48, 218) พบใบเสมาแบบนี้ 1 ชิ้น บริเวณ กริด 11'D ใบเสมานี้หักเป็น 2 ชิ้น บริเวณที่หักพบว่าเป็นการทำเป็นช่องตรงกันโดยน่าจะใช้สำหรับใส่เหล็ก หรือวัสดุเพื่อยึดใบเสมาทั้ง 2 ส่วนนี้เข้าด้วยกัน

ภาพที่ 79

แบบที่ 2 ทำด้วยหินชนวนเช่นกัน แต่มีขนาดของใบเสมาเล็กและบางกว่าโดยมีความกว้าง 40 เซนติเมตร หนา 6 เซนติเมตร ไม่สามารถวัดความยาวได้ เนื่องจากไม่พบชิ้นที่สมบูรณ์ ลวดลายที่พบบนใบเสมาแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบที่ 1 ใบเสมาแบบนี้พบทั้งหมดจำนวน 6 ชิ้น บริเวณโบสถ์ กริด 13'H พบ 1 ชิ้น 14'L พบ 1 ชิ้น 15'O พบ 1 ชิ้น 16'P พบ 1 ชิ้น และกริดที่ 17'I จำนวน 2 ชิ้น อายุสมัยของเสมาแบบนี้ น่าจะอยู่ในช่วงสมัยอยุธยาตอนกลางเช่นเดียวกับใบเสมาแบบที่ 1

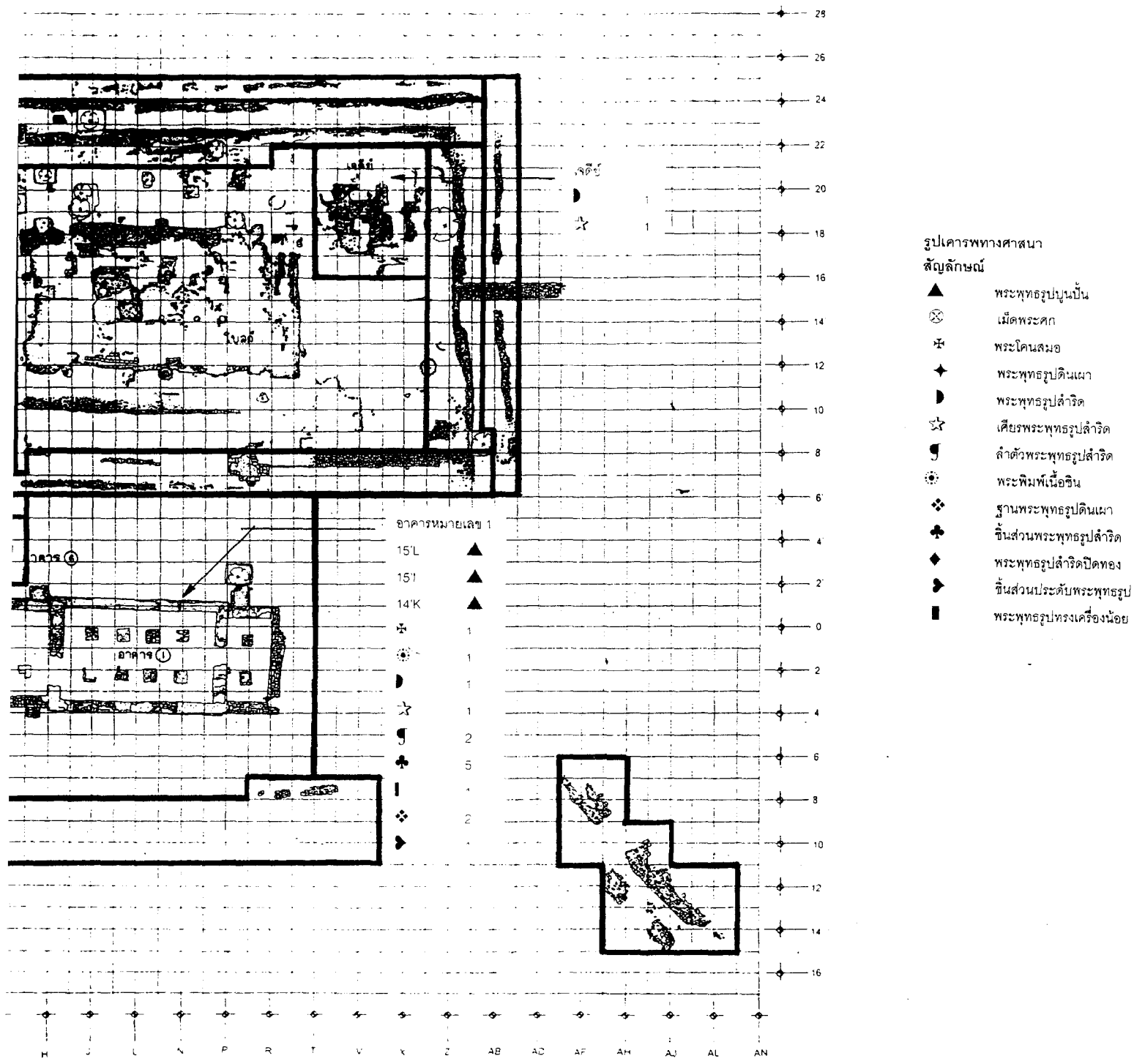

ภาพที่ 80

3.2 โบราณวัตถุที่เป็นรูปเคารพทางศาสนา

โบราณวัตถุที่เป็นรูปเคารพทางศาสนาที่พบได้แก่ โบราณวัตถุจำพวกพระพุทธรูปแบบต่าง ๆ และชิ้นส่วนของพระพุทธรูป โดยพบในพื้นที่ต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

พระพุทธรูปปูนปั้น พบบริเวณฐานชุกชี ที่ กริด 15'L 15'I และ 14'K สร้างเป็นแกนอิฐสอด้านนอก เป็นพระพุทธรูปประธานของโบสถ์ เป็นพระพุทธรูปนั่งขัดสมาธิราบ

วัดโคกพระยา
1/250

แสดงพื้นที่และปริมาณชิ้นส่วนรูปเคารพทางศาสนาที่พบจากการขุดแต่ง

ภาพที่ 81

เม็ดพระศกปูนปั้น พบบริเวณโบสถ์ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 82

พระโคนสมอ เป็นพระพุทธรูปดินเผาประดิษฐานอยู่ภายในซุ้มเรือนแก้ว พบเป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องใหญ่ พบบริเวณโบสถ์ จำนวน 2 ชิ้น อาคารหมายเลข 1 จำนวน 2 ชิ้น และพบเป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องน้อย บริเวณอาคารหมายเลข 1 จำนวน 1 ชิ้น (ภาพลายเส้นที่ 1)

ภาพที่ 83

พระพุทธรูปดินเผา ปางมารวิชัย พบเฉพาะส่วนลำตัว จำนวน 1 ชิ้น บริเวณโบสถ์ (ภาพลายเส้นที่ 2)

ภาพที่ 84

พระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ ทรงเครื่องน้อย พบบริเวณโบสถ์ จำนวน 5 ชิ้น เจดีย์จำนวน 1 ชิ้น
 อาคารหมายเลข 1 จำนวน 1 ชิ้น (ภาพลายเส้นที่ 3)

ภาพที่ 85

เศียรพระพุทธรูปสำริด ทรงเครื่องน้อยปิดทองคำเปลวพบบริเวณโบสถ์ จำนวน 2 ชิ้น เจดีย์ 1 ชิ้น
 อาคารหมายเลข 1 จำนวน 1 ชิ้น และบริเวณอาคารหมายเลข 4 พบเศียรพระพุทธรูปทรงเครื่องน้อย จำนวน
 1 ชิ้น

ภาพที่ 86

เศียรพระพุทธรูปสำริด พบบริเวณเจดีย์ จำนวน 1 ชิ้น (ภาพถ่ายเส้นที่ 4)

ภาพที่ 87

ลำตัวพระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ พบบริเวณอาคารหมายเลข 1 จำนวน 2 ชิ้น และพบลำตัว
พุทธรูปสำริดปิดทองคำเปลว บริเวณอาคารหมายเลข 3 จำนวน 2 ชิ้น

ภาพที่ 88

ชั้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณโบสถ์ จำนวน 3 ชั้น อาคารหมายเลข 1 จำนวน 5 ชั้น อาคาร
หมายเลข 2 จำนวน 1 ชั้น

ชั้นส่วนพระพิมพ์เนื้อชิน ปางมารวิชัย จำนวน 1 ชั้น พบบริเวณอาคารหมายเลข 1 (ภาพถ่ายเส้นที่ 5)

ภาพที่ 89

ชั้นส่วนฐานพระพุทธรูปดินเผา พบบริเวณอาคารหมายเลข 1 จำนวน 2 ชั้น พบบริเวณพื้นทางเดิน
หมายเลข 1 จำนวน 1 ชั้น (ภาพถ่ายเส้นที่ 6)

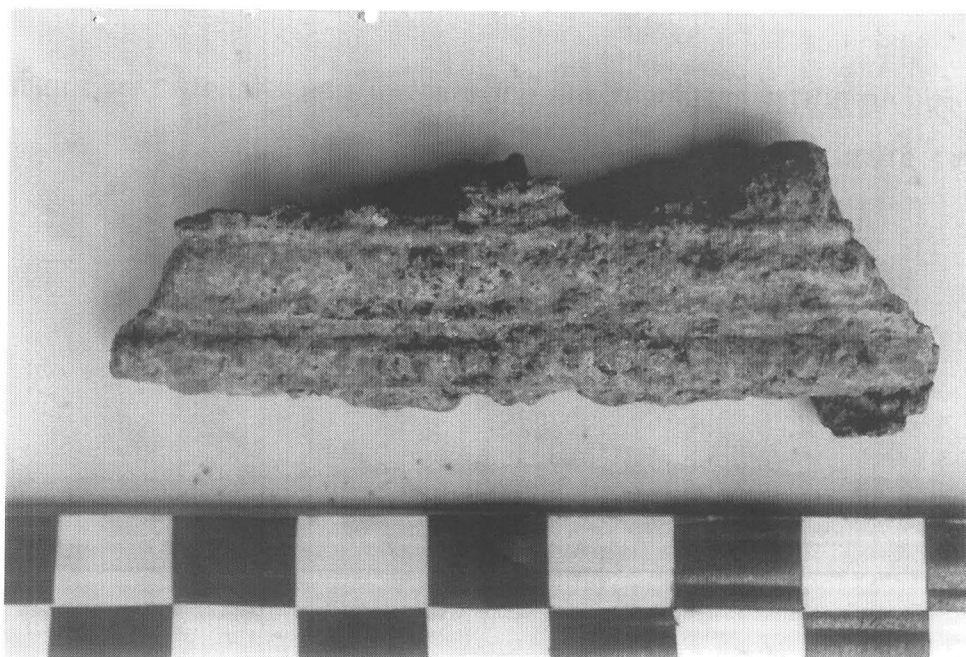

ภาพที่ 90

ภาพที่ 91

ชิ้นส่วนเครื่องประดับพระพุทธรูปพบบริเวณ อาคารหมายเลข 1 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 92

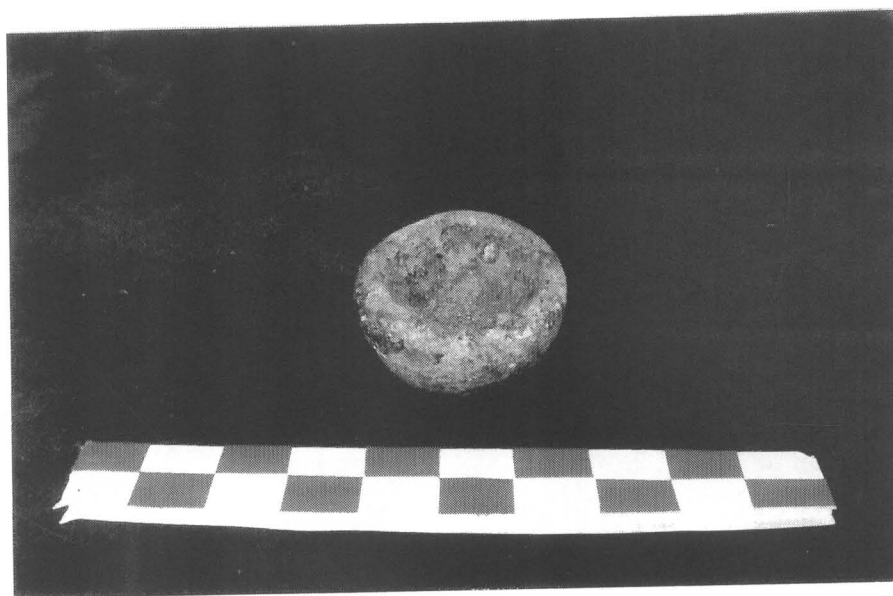
3.3 โบราณวัตถุประเภทเครื่องมือเครื่องใช้

พบเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับงานช่าง ได้แก่ เหล็กสะเก็ด จำนวน 1 ชิ้น พบบริเวณพื้นที่ทางดินหมายเลข 1

ภาพที่ 93

3.4 โบราณวัตถุที่เกี่ยวกับโลหะกรรม พบเพียงชิ้นเดียว คือ เบ้าหลอมโลหะ ลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร ความสูง 2 เซนติเมตร ด้านในเป็นหลุมเว้าลึกเข้าด้านใน สภาพสมบูรณ์ พบจากการขุดแต่งพื้นที่บริเวณกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก (ภาพถ่ายเส้นที่ 7)

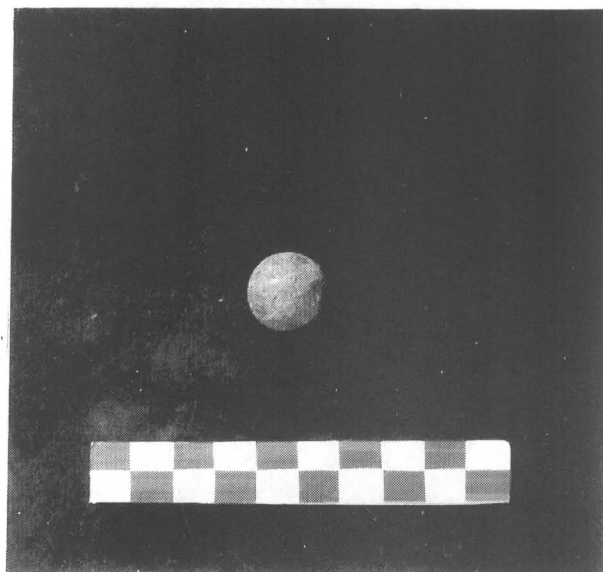

ภาพที่ 94

3.5 โบราณวัตถุประเภทอาวุธ

ประเภทโลหะ

ตุ๊กกระสุนโลหะเหล็ก จำนวน 1 ชิ้น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.9 เซนติเมตร สภาพสมบูรณ์

ภาพที่ 95

ประเภทดินเผา

ตุ๊กกระสุนดินเผา จำนวน 1 ชิ้น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.6 เซนติเมตร สภาพสมบูรณ์

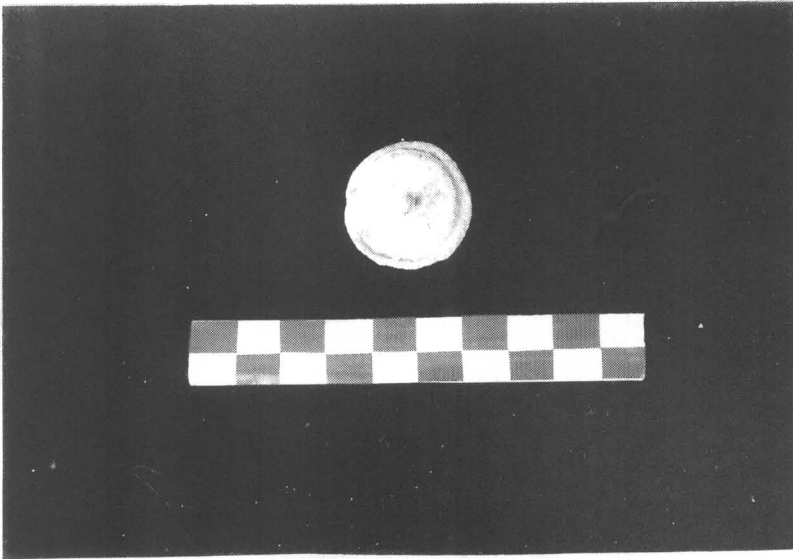

ภาพที่ 96

3.6 โบราณวัตถุประเภทภาชนะ ประกอบด้วยภาชนะที่เป็นโลหะ และประเภทเนื้อดินเผา

ประเภทภาชนะโลหะ

ฝาจุกภาชนะโลหะขนาดเล็ก ลักษณะเป็นวงกลมตรงกลางผ่านรูสูงชันตรงปลายมีจุกแหลมสำหรับจับ เนื้อโลหะ ตะกั่ว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางผ่า 3 เซนติเมตร สภาพค่อนข้างสมบูรณ์ พบจากการขุดแต่งพื้นที่กริด 9U' ซึ่งเป็นบริเวณ (ภาพถ่ายเส้นที่ 8)

ภาพที่ 97

ตะกั่วโลหะ ลักษณะคล้ายจานมีเชิงสูงยกขอบ ตรงกลางมีช่องสำหรับใส่ไฟจุดไฟ เนื้อโลหะตะกั่ว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.3 เซนติเมตร ความสูง 1 เซนติเมตร สภาพชำรุด พบจากการขุดแต่งพื้นที่กริด 10'H (ภาพถ่ายเส้นที่ 9)

ภาพที่ 98

ประเภทภาชนะดินเผา

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดโคกพระยาแห่งนี้ พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจำนวนมาก ประกอบด้วยเศษภาชนะดินเผาทั้งจากแหล่งเตาในประเทศ และจากแหล่งเตาเผาต่างประเทศมีรายละเอียดดังนี้

ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาในประเทศที่สมบูรณ์ พบเพียง 2 ชิ้น คือ

ภาชนะทรงอ่างขนาดเล็ก (BOWL GROUP) ทรงสูง เนื้อแกร่ง ไม่เคลือบผิว สีส้มแกมแดง ปากกลมมนและบานออก ส่วนคอลาดต่อกับไหล่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางปาก 28 เซนติเมตร ความสูง 18 เซนติเมตร พบว่าภายในภาชนะบรรจุปูนขาวจำนวนมาก พบในบริเวณอาคารหมายเลข 1 พบจากขุดแต่ง (ภาพถ่ายเส้นที่ 10)

ภาพที่ 99

ภาชนะทรงตะก้นดินเผา ทรงคล้ายถ้วยมีเชิงขนาดเล็กตรงกลางมีช่องสำหรับใส่ไส้จุดไฟ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางปาก 5.5 เซนติเมตร ความสูง 2.5 เซนติเมตร สภาพค่อนข้างสมบูรณ์ พบจากการขุดแต่งพื้นที่อาคารหมายเลข 1 (ภาพถ่ายเส้นที่ 11)

นอกกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

2.70

อาคารหมายเลข 4

✦	1.100
◆	2.105
▷	2/45
☆	22.700

กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

▼	1.10
×	4.140
!	15.170
☆	15.1470

✦	1.490
◆	3.115
▷	2.65
✦	1.60
×	3.420
●	2.665
!	2.100
☆	50.2185

✦	4.115
◆	3.260
▷	1.10
✦	2.110
×	1.80
☆	36.1235

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด

✦	23.1845
✦	3.150
▷	22.550
◆	33.925
✦	8.320
✦	22.2165
▷	1.20
+	4.172
+	2.740
×	2.60
!	1.10
✓	2.15
×	17.2850
!	150.3655
☆	131.4875

พื้นที่ว่างทางตะวันตกของโบสถ์

✦	10.205
▷	1.30
▷	18.480
▷	1.35
+	2.90
+	6.1300
×	2.780
!	18.715
☆	48.2675

อาคาร 3

อาคาร 2

อาคาร 2

อาคาร 6

อาคาร 1

อาคารหมายเลข 3

✦	1.1975
▷	2.150
▷	6.195
▷	6.225
▷	2.90
▷	6.1350
▷	1.35
▷	1.05
×	14.3050
☆	40.1900
☆	55.4095

อาคารหมายเลข 1

✦	7.860
✦	3.180
▷	1.80
▷	3.65
▷	4.315
▷	6.2550
▷	1.155
▷	5.325
×	2.365
●	2.455
!	22.105
☆	100.565

ทางเดินหมายเลข 1

✦	13.1090
✦	1.25
▷	5.165
▷	9.170
▷	10.135
▷	10.1005
▷	4.265
+	6.2000
×	12.2410
!	32.905
☆	163.8827

อาคารหมายเลข 7

✦	5.330
✦	1.160
▷	3.145
▷	10.250
▷	3.110
▷	4.720
▷	1.60
×	10.1610
!	47.1965
☆	82.3395

มรดกส่วน

วัดโคกพระยา

1/250

ด้านทิศตะวันตก	นอกกำแพงวัดด้านทิศใต้
✦	37.3030
✦	5.256
▷	30.1040
▷	46.1410
▷	24.525
▷	29.3350
▷	11.720
+	1.10
×	27.3365
!	76.2215
☆	218.6360

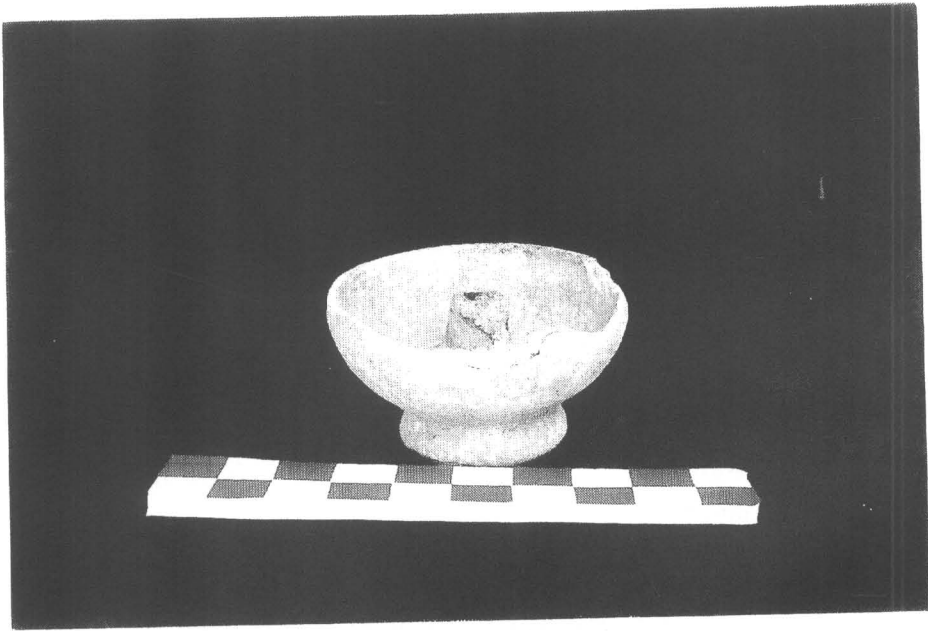
อาคารหมายเลข 3

✦	6.435
✦	2.270
▷	2.115
▷	20.410
▷	11.260
▷	5.435
▷	1.10
▷	3.100
+	2.40
+	1.16
×	8.965
!	114.2145
☆	61.1352

อาคารหมายเลข 2

✦	12.1090
✦	3.70
▷	11.305
▷	25.600
▷	47.811
▷	4.490
▷	11.75
▷	4.105
+	4.1510
+	1.10
×	12.1400
!	201.2215
☆	248.4822

แผนผังที่ 9 แสดงพื้นที่และปริมาณชั้นส่วนภาษณะดินเผาเนื้อ

ภาพที่ 100

ชิ้นส่วนภาชนะดินเผาในประเทศ จะประกอบด้วยชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาดังนี้

แหล่งเตาเผาพื้นเมือง จะเป็นชิ้นส่วนภาชนะดินเผาประเภทเนื้อเครื่องดินพบจำนวนทั้งสิ้น 3,426 ชิ้น น้ำหนัก 164,3845 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 887 ชิ้น 57,768 กรัม ลำตัวเรียบธรรมดาทั้งสิ้น 827 ชิ้น 20,635 กรัม ลำตัวมีลายจำนวนทั้งสิ้น 1,559 ชิ้น 59,393 กรัม ก้นภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 155 ชิ้น 26,596 กรัม และชิ้นส่วนของภาชนะดินเผาส่วนอื่นๆ เช่น หูภาชนะ จุก/ฝาภาชนะ พวยกา เตาเชิงกราน ตะคัน และชิ้นส่วนหม้อหนึ่งอีกจำนวนหนึ่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

โบสถ์

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 13 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,415 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 6 ชิ้น น้ำหนัก 685 กรัม ทรงไห 1 ชิ้น น้ำหนัก 490 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 3 ชิ้น น้ำหนัก 115 กรัม ทรงหม้อทะน 2 ชิ้น 65 กรัม ทรงครก 1 ชิ้น 60 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 52 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,285 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนภาชนะลำตัวเรียบ 2 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปพื้นปลาจำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 120 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลาจำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 135 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลาจำนวน 30 ชิ้น น้ำหนัก 1,305 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิตจำนวน 10 ชิ้น น้ำหนัก 550 กรัม และลายกดประทับขมเปือกปูน 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 5 ชิ้น น้ำหนัก 1,085 กรัม เป็นก้นภาชนะทรงพาน 2 ชิ้น น้ำหนัก 665 กรัม และฐานภาชนะอีก 3 ชิ้น 420 กรัม

นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม และชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 870 กรัม

เจดีย์

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น เพียง 2 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม เป็นปากของภาชนะหม้อหุงต้ม 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม และทรงหม้อทะนอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 7 ชิ้น น้ำหนักรวม 195 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนภาชนะเรียบเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปฟันปลาจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 65 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

อาคารหมายเลข 1

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 30 ชิ้น น้ำหนักรวม 4,530 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่างจำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 860 กรัม ทรงไหจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 180 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 1 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม ทรงหม้อหุงต้มจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 65 กรัม ทรงหม้อทะนจำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 315 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 2,550 กรัม ทรงครก 1 ชิ้น น้ำหนัก 155 กรัม และปูนจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 325 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 122 ชิ้น น้ำหนักรวม 6,740 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนภาชนะแบบเรียบจำนวน 22 ชิ้น น้ำหนัก 1,050 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปฟันปลาจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 2,850 กรัม ลายกดประทับรูปกลีบบัว จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา จำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 310 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา จำนวน 31 ชิ้น น้ำหนัก 1,595 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนานจำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 190 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 320 กรัม ลายกดประทับขมเกลียวปูน จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 130 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม ลายชุดเส้นขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 75 กรัม และลายกดประทับลายก้านขดในร่องจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น น้ำหนักรวม 820 กรัม เป็นฐานของภาชนะพาน จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 455 กรัม และฐานภาชนะอีก จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 365 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 170 กรัม

ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 1,935 กรัม

ชิ้นส่วนตะคัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

นอกจากนี้ยังพบเบี้ยดินเผาอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

อาคารหมายเลข 2

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 12 ชิ้น น้ำหนักรวม 5.066 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่างจำนวน 12 ชิ้น น้ำหนัก 1,090 กรัม ทรงไห 3 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม ทรงหม้อหูช้างจำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 305 กรัม ทรงหม้อหูงัดจำนวน 25 ชิ้น น้ำหนัก 600 กรัม ทรงหม้อทะนจำนวน 47 ชิ้น น้ำหนัก 811 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 490 กรัม ทรงแจกันจำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 75 กรัม ทรงครก 4 ชิ้น น้ำหนัก 105 กรัม ทรงโถ้งขนาดเล็ก 4 ชิ้น น้ำหนัก 1,510 กรัม และทรงกระปุกอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 449 ชิ้น น้ำหนักรวม 7,037 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะแบบเรียบจำนวน 201 ชิ้น น้ำหนัก 2,215 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนานจำนวน 10 ชิ้น น้ำหนัก 155 กรัม ลายกดประทับรูปพื้นปลาจำนวน 55 ชิ้น น้ำหนัก 1,390 กรัม ลายกดประทับกสิกรรมจำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลาจำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 235 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลาจำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 257 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนานจำนวน 37 ชิ้น น้ำหนัก 670 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิตจำนวน 56 ชิ้น น้ำหนัก 865 กรัม ลายกดประทับขมเปือกปูนจำนวน 21 ชิ้น น้ำหนัก 445 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยมจำนวน 14 ชิ้น น้ำหนัก 285 กรัม ลายกดประทับซิกแซก 2 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบจำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ลายกดประทับเส้นคลื่นจำนวน 13 ชิ้น น้ำหนัก 140 กรัม และลายกดประทับดอกลอยผสมกรวยเชิงใบเทศ อีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 12 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,400 กรัม

ชิ้นส่วนหูภาชนะ 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 170 กรัม และชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 1,500 กรัม

ภาพที่ 101 ชิ้นส่วนหูภาชนะ

อาคารหมายเลข 3

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 53 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,091 กรัม ประกอบด้วยภาชนะทรงอ่าง จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 435 กรัม ทรงไห 2 ชิ้น น้ำหนัก 270 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว น้ำหนัก 115 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม จำนวน 20 ชิ้น น้ำหนัก 410 กรัม ทรงหม้อทะนุ จำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 260 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 435 กรัม ทรงแจกัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม ครก 3 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม เต้าปูน 2 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม และทรงกระปุก 1 ชิ้น น้ำหนัก 16 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 175 ชิ้น น้ำหนักรวม 3,497 กรัม ประกอบด้วยภาชนะแบบเรียบ จำนวน 114 ชิ้น น้ำหนัก 2,145 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 2 ชิ้น น้ำหนัก 240 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา จำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 205 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 210 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน จำนวน 12 ชิ้น น้ำหนัก 125 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 23 ชิ้น น้ำหนัก 470 กรัม ลายกดประทับขนมเปียกปูน 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 3 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ 2 ชิ้น น้ำหนัก 12 กรัม และลายกดประทับเส้นคลื่น 4 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ พบจำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 965 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 15 ชิ้น น้ำหนัก 255 กรัม ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 12 ชิ้น น้ำหนัก 1,910 กรัม ชิ้นส่วนตะคัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

นอกจากนี้ยังพบเบี้ยดินเผา 1 ชิ้น น้ำหนัก 7 กรัม และบัวหลอมโลหะอีก 2 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

อาคารหมายเลข 4

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้นเพียง 5 ชิ้น น้ำหนักรวม 250 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 1 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ทรงหม้อทะนุ 2 ชิ้น น้ำหนัก 105 กรัม และทรงแจกัน 2 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 47 ชิ้น น้ำหนักรวม 975 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะเรียบ จำนวน 26 ชิ้น น้ำหนัก 300 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปฟันปลา 4 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 6 ชิ้น น้ำหนัก 120 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 330 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 2 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม และลายขูดเส้นขนาน อีก 2 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม และลายเซาะร่องขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม

ชิ้นส่วนจุก / ฝาภาชนะ จำนวน 13 ชิ้น น้ำหนัก 327 กรัม และชิ้นส่วนเตาเชิงกรานอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 175 กรัม

อาคารหมายเลข 6

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 41 ชิ้น น้ำหนักรวม 4,045 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่างจำนวน 17 ชิ้น น้ำหนัก 1,975 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 2 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม ทรงหม้อหุงต้มจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 195 กรัม ทรงหม้อทะนุจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 225 กรัม ทรงครก 2 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม ทรงโอ่งขนาดเล็กจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 1,350 กรัม เติ้ปุ่น 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม และทรงคนโท 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 128 ชิ้น น้ำหนักรวม 5,993 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบจำนวน 40 ชิ้น น้ำหนัก 1,900 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 130 กรัม ลายกดประทับรูปฟันปลา จำนวน 13 ชิ้น น้ำหนัก 590 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 2 ชิ้น น้ำหนัก 115 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 2 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนานจำนวน 37 ชิ้น น้ำหนัก 2,060 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 24 ชิ้น น้ำหนัก 735 กรัม ลายกดประทับขนมเปียกปูน 2 ชิ้น น้ำหนัก 28 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 3 ชิ้น น้ำหนัก 130 กรัม ลายกดประทับกุดจุมผสมเขาร่อง 1 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม ลายกดประทับเส้นคลื่น 2 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม และลายกดประทับรูปสี่เหลี่ยม 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 14 ชิ้น น้ำหนัก 3,050 กรัม นอกจากนี้ยังพบจุก/ฝาภาชนะจำนวน 16 ชิ้น น้ำหนัก 435 กรัม ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน เบียดินเผา 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม 2 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม

อาคารหมายเลข 7

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 27 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,775 กรัม ประกอบด้วย ปากภาชนะทรงอ่างจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 330 กรัม ทรงไห 1 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม ทรงหม้อหุงข้าวจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 145 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม จำนวน 10 ชิ้น น้ำหนัก 250 กรัม ทรงหม้อทะนุจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 110 กรัม ทรงแจกัน จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 720 กรัม ทรงครกจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 720 กรัม ทรงโอ่งขนาดเล็ก 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 129 ชิ้น น้ำหนักรวม 5,360 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะแบบเรียบจำนวน 47 ชิ้น น้ำหนัก 1,965 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปฟันปลาจำนวน 20 ชิ้น น้ำหนัก 740 กรัม ลายกดประทับรูปกลีบบัว 3 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลาจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 330 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 410 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนานจำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 200 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 19 ชิ้น น้ำหนัก 960 กรัม ลายกดประทับขนมเปียกปูน จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยมจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 200 กรัม ลายกดประทับซิกแซก 2 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม ลายกดประทับเส้นคลื่น 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม ลายกดประทับดอกพิกุล 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม ลายข้าวหลามตัดในร่องขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม และลาย

จำนวน 20 ชิ้น น้ำหนัก 870 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 41 ชิ้น น้ำหนัก 1,325 กรัม ลายกดประทับขนมเปียกปูนจำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม และลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 17 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,850 กรัม

นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนหูภาชนะ 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะจำนวน 29 ชิ้น น้ำหนัก 775 กรัม และชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 11 ชิ้น

โบราณวัตถุอื่น ๆ พบเบียดดินเผา จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 24 กรัม

พื้นที่ว่างทิศตะวันตกของโบสถ์

พบชิ้นส่วนปากของภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 38 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,140 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะทรงอ่าง จำนวน 10 ชิ้น น้ำหนัก 205 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม ทรงหม้อหุงต้มจำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 480 กรัม ทรงแจกัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม ทรงครก 2 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม ทรงโอ่งขนาดเล็กจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 1,300 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 66 ชิ้น น้ำหนักรวม 3,390 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะแบบเรียบ จำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 715 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปพื้นปลา จำนวน 13 ชิ้น น้ำหนัก 960 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 7 ชิ้น 225 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนานจำนวน 22 ชิ้น น้ำหนัก 1,160 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 2 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม และลายกดประทับเส้นคลื่น 2 ชิ้น น้ำหนัก 225 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น เพียง 2 ชิ้น น้ำหนัก 780 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 120 กรัม ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน 1 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม ชิ้นส่วนตะคัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 22 ชิ้น 1,670 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 5 ชิ้น น้ำหนัก 765 กรัม ทรงไห 4 ชิ้น 345 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 3 ชิ้น 60 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 6 ชิ้น 330 กรัม ทรงหม้อทะนุ 3 ชิ้น 125 กรัม และทรงครกอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 58 ชิ้น น้ำหนัก 2,795 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 2 ชิ้น 100 กรัม ลำตัวลายกดประทับรูปพื้นปลา 27 ชิ้น 1,935 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 3 ชิ้น 65 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 20 ชิ้น 490 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 3 ชิ้น 60 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 1 ชิ้น 80 กรัม ลายขูดขีดเรขาคณิต 1 ชิ้น 25 กรัม และลายสันนูน 1 ชิ้น 40 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 105 กรัม

โบราณวัตถุอื่น พบชิ้นส่วนตะคัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัมและ เบี้ย 4 ชิ้น 335 กรัม

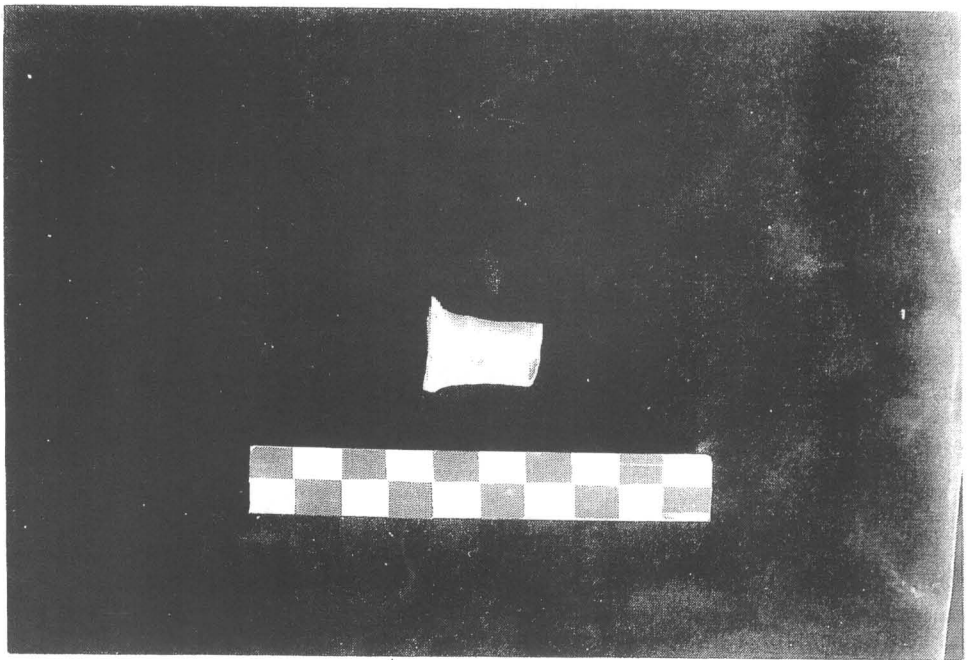
แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้

ชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 183 ชิ้น น้ำหนัก 10,341 กรัม ประกอบด้วยปากของภาชนะทรง
ชิ้น 3,030 กรัม ทรงไห 5 ชิ้น 256 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 30 ชิ้น 1,040 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 4
1,410 กรัม ทรงหม้อทะนุ 24 ชิ้น 525 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่ 29 ชิ้น 3,350 กรัม ทรงครก
720 กรัม ทรงกระปุก 1 ชิ้น 10 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 294 ชิ้น น้ำหนัก 8,575 กรัม ประกอบด้วยลำตัวเรียบ 76 ชิ้น
กรัม ลำตัวตกแต่งลายขูดขีดเส้นขนาน 1 ชิ้น 120 กรัม ลายกดประทับรูปฟันปลา 60 ชิ้น 2,075 กรัม
ประทับรูปกลีบบัว 4 ชิ้น 120 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 9 ชิ้น 375 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ด
14 ชิ้น 645 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 42 ชิ้น 1,295 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 73 ชิ้น 1,510
ลายกดประทับขนมเปียกปูน 4 ชิ้น 50 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 5 ชิ้น 40 กรัม ลายกดประทับ
ตรงไม่เป็นระเบียบ 3 ชิ้น 50 กรัม ลายกดประทับเส้นคลื่น 1 ชิ้น 30 กรัม และลายขูดขีดสามเหลี่ยม
50 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 27 ชิ้น น้ำหนัก 3,365 กรัม

ชิ้นส่วนพวยภาชนะ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 102

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะจำนวน 48 ชิ้น น้ำหนัก 2,080 กรัม

ชิ้นส่วนหูภาชนะ พบเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม

ภาพที่ 103

โบราณวัตถุอื่น ๆ พบชิ้นส่วนภาชนะทรงตะคัน 2 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม และเบ้าดินเผา จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 165 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะดินเผาจำนวนทั้งสิ้น 8 ชิ้น น้ำหนัก 595 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 5 ชิ้น 500 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 2 ชิ้น 55 กรัม ทรงหม้อทะนุ 1 ชิ้น 40 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 29 ชิ้น น้ำหนัก 1,629 กรัม ลำตัวภาชนะแบบเรียบ 8 ชิ้น 510 กรัม ลำตัวตกแต่งลายกดประทับรูปฟันปลา 10 ชิ้น น้ำหนัก 879 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 1 ชิ้น 30 กรัม ลายกดประทับเส้นขนาน 4 ชิ้น 95 กรัม ลายกดประทับขมเปือกปูน 5 ชิ้น 95 กรัม และลายกดประทับเส้นคลื่น 1 ชิ้น 20 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 1,115 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 215 กรัม

ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 275 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะดินเผา จำนวนทั้งสิ้น 87 ชิ้น น้ำหนัก 4,735 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 21 ชิ้น 1,900 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 11 ชิ้น 540 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 67 ชิ้น 315 กรัม ทรงหม้อ

ทะนูน 11 ชิ้น 290 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่ 9 ชิ้น 915 กรัม ทรงแจกัน 1 ชิ้น 5 กรัม ทรงครก 9 ชิ้น 150 กรัม ทรงโล 2 ชิ้น 150 กรัม ทรงคนโท 1 ชิ้น 15 กรัม ทรงกระปุก 5 ชิ้น 75 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 123 ชิ้น น้ำหนัก 3,880 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 36 ชิ้น 1,625 กรัม ลำตัวตกแต่งด้วยลายขีดขีดเส้นขนาน 4 ชิ้น 130 กรัม ลายกดประทับปลา 17 ชิ้น 270 กรัม ลายกดประทับรูปกลีบบัว 2 ชิ้น 25 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 2 ชิ้น 60 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 2 ชิ้น 120 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 21 ชิ้น 560 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 23 ชิ้น 785 กรัม ลายกดประทับขมเปือกปูน 8 ชิ้น 115 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 4 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ 2 ชิ้น 45 กรัม ลายกดจุดผสมเซาะร่อง 1 ชิ้น 30 กรัม และประทับเส้นคลื่น 1 ชิ้น 20 กรัม

ชิ้นส่วนฐานภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 27 ชิ้น น้ำหนัก 5,655 กรัม

ชิ้นส่วนหูภาชนะ พบเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ จำนวน 20 ชิ้น 645 กรัม

ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน จำนวน 4 ชิ้น

ชิ้นส่วนช้อน จำนวน 1 ชิ้น 10 กรัม

โบราณวัตถุอื่น ๆ เช่น ชิ้นส่วนกระถางต้นไม้จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม เบียดินเผา 2 ชิ้น 150 กรัม และเบ้าหลอมโลหะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 8 ชิ้น น้ำหนัก 385 กรัม ประกอบด้วย ปากภาชนะหม้อหุงข้าว 4 ชิ้น 115 กรัม ทรงหม้อขนาดใหญ่ 3 ชิ้น 260 กรัม และทรงกระปุก 1 ชิ้น 10 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 37 ชิ้น น้ำหนัก 1,315 กรัม เป็นชิ้นส่วนลำตัวภาชนะเรียบ 1 ชิ้น 80 กรัม ลำตัวตกแต่งด้วยลายกดประทับรูปฟันปลา 2 ชิ้น 65 กรัม ลายกดประทับรูปปลา 1 ชิ้น 25 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 16 ชิ้น 685 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 12 ชิ้น 110 กรัม ลายกดประทับเส้นขนานตัดกัน 1 ชิ้น 45 กรัม ลายกดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ 3 ชิ้น 110 กรัม และลายพื้นปลาผสมลายสามเหลี่ยม 1 ชิ้น 25 กรัม

ชิ้นส่วนฐานภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้น 2 ชิ้น น้ำหนัก 110 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ พบจำนวน 3 ชิ้น 140 กรัม

ชิ้นส่วนตะคัน จำนวน 2 ชิ้น 20 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 48 ชิ้น น้ำหนัก 6,190 กรัม ประกอบด้วย ปากทรงอ่าง 20 ชิ้น 4,470 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 3 ชิ้น 120 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 10 ชิ้น 575 กรัม

ทะนง 9 ชิ้น 330 กรัม ทรงครก 4 ชิ้น 430 กรัม ทรงโอ่งขนาดเล็ก 1 ชิ้น 190 กรัม ทรงโล 1 ชิ้น 75 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 88 ชิ้น น้ำหนัก 2,800 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 15 ชิ้น 650 กรัม ลำตัวตกแต่งด้วยลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 2 ชิ้น 95 กรัม ลายกดประทับรูปพื้นปลา 37 ชิ้น 665 กรัม ลายกดประทับรูปกลีบบัว 2 ชิ้น 110 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 5 ชิ้น 135 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 6 ชิ้น 320 กรัม ลายกดประทับรูปเส้นขนาน 6 ชิ้น 260 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 10 ชิ้น 320 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม 1 ชิ้น 20 กรัม ลายกดประทับเส้นคลื่น 2 ชิ้น 95 กรัม และลายกดประทับสามเหลี่ยมผสมเกล็ดปลา 2 ชิ้น 130 กรัม

ชิ้นส่วนฐานภาชนะ พบจำนวน 3 ชิ้น 1,100 กรัม

ชิ้นส่วนหูภาชนะ พบ 2 ชิ้น 90 กรัม

ชิ้นส่วนจุกฝาภาชนะจำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 133 กรัม

ชิ้นส่วนเตาเชิงกราน 2 ชิ้น 430 กรัม

โบราณวัตถุอื่น ๆ เช่น ชิ้นส่วนกระดางต้นไม้ 1 ชิ้น 300 กรัม และเบี้ย 1 ชิ้น 130 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 6 ชิ้น น้ำหนัก 405 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 2 ชิ้น 290 กรัม ทรงหม้อหุงข้าว 1 ชิ้น 60 กรัม ทรงหม้อหุงต้ม 3 ชิ้น 55 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 40 ชิ้น น้ำหนัก 2,290 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 2 ชิ้น 55 กรัม ลำตัวตกแต่งด้วยลวดลายประทับรูปพื้นปลา 1 ชิ้น 30 กรัม ลายกดประทับรูปกลีบบัว 1 ชิ้น 55 กรัม ลายกดประทับรูปเกล็ดปลา 8 ชิ้น 1,415 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 1 ชิ้น 40 กรัม ลายกดประทับเส้นขนานตัดกัน 26 ชิ้น 665 กรัม และลายขูดเส้นขนาน 1 ชิ้น 30 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะ พบจำนวน 2 ชิ้น 130 กรัม

โบราณวัตถุอื่น ๆ พบชิ้นส่วนตุ๊กตาดินเผา จำนวน 25 ชิ้น น้ำหนัก 550 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะทรงหม้อหุงข้าว 1 ชิ้น 10 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 30 ชิ้น 1,640 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะแบบเรียบ 15 ชิ้น 170 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปพื้นปลา 12 ชิ้น 1,405 กรัม ลายกดประทับเรขาคณิต 2 ชิ้น 25 กรัม และลายกดประทับสามเหลี่ยม 1 ชิ้น 40 กรัม

ชิ้นส่วนฐานภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น น้ำหนัก 140 กรัม

ชิ้นส่วนจุก/ฝาภาชนะพบเพียง 1 ชิ้น 40 กรัม

บริเวณนอกเขตกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 10 ชิ้น น้ำหนักรวม 168 กรัม ประกอบด้วยชิ้นสั ภาชนะทรงอ่าง 3 ชิ้น น้ำหนัก 33 กรัม ทรงหม้อทะนน 3 ชิ้น น้ำหนัก 85 กรัม ทรงครก 3 ชิ้น น้ำ กรัม ทรงโล 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 15 ชิ้น น้ำหนักรวม 170 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 15 ชิ้น น้ำหนัก 170 กรัม ลายกดประทับรูปก้างปลา 5 ชิ้น น้ำหนัก 250 กรัม ลายกดประทับสามเหลี่ยม น้ำหนัก 20 กรัม ลายกดประทับเส้นขนานตัดกันจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม ลายกดประทับล พิกุล 1 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม ลายสามเหลี่ยมผสมสี่เหลี่ยมขนาดเป็ยกปูน 1 ชิ้น น้ำหนัก 490 กรัม ประทับเส้นตรงตัดลายขูดขีด 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะพบเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม

บริเวณนอกเขตกำแพงวัดทางด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนปากภาชนะทรงหม้อหุงต้มเพียง 2 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น น้ำหนักรวม 175 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ น้ำหนัก 90 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับรูปฟันปลา 1 ชิ้น น้ำหนัก 65 กรัม ลายกดประทับ ขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 104 ปากภาชนะทรงหม้อขนาดใหญ่

ภาพที่ 105 ปากภาชนะทรงหม้อทะน

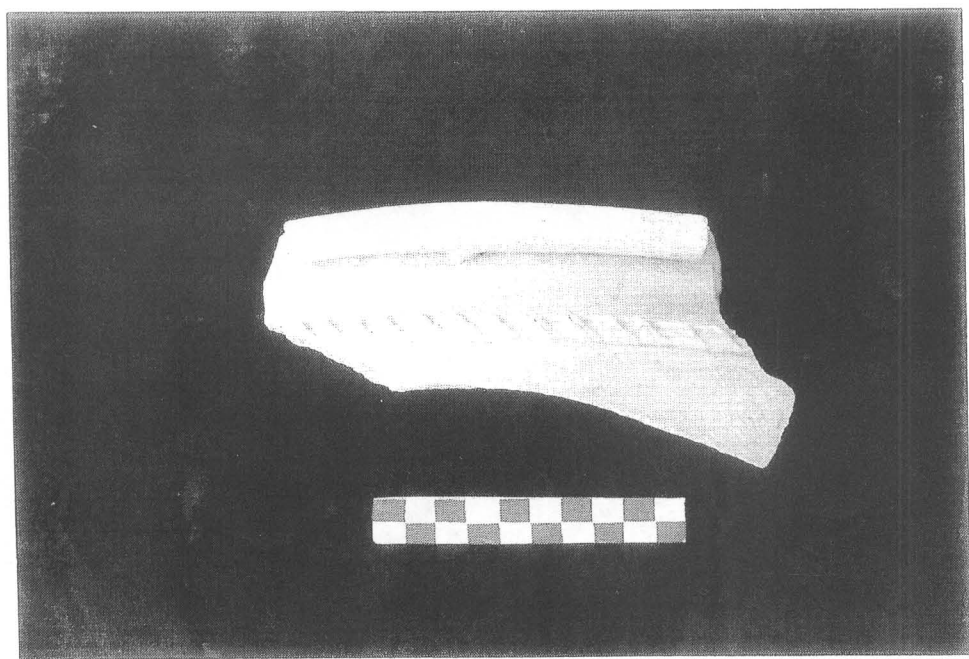
ภาพที่ 106 ปากภาชนะทรงหม้อหุงต้ม

ภาพที่ 107 ปากภาชนะทรงโอ

ภาพที่ 108 ปากภาชนะทรงไห

ภาพที่ 109 ปากภาชนะทรงอ่าง

ภาพที่ 110 ปากภาชนะทรงอ่าง

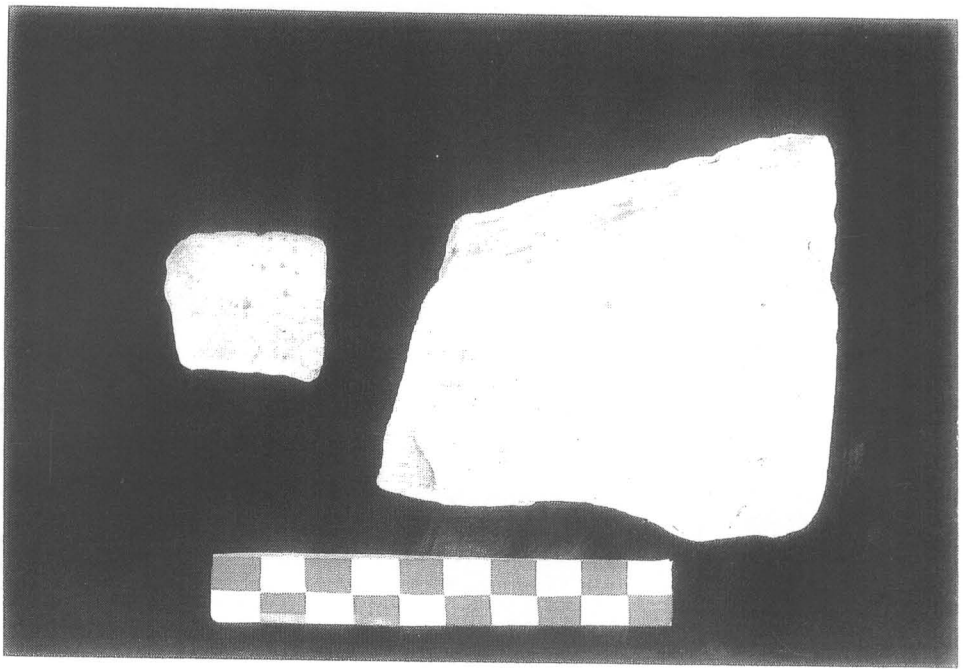
ภาพที่ 111 ปากภาชนะทรงอ่าง

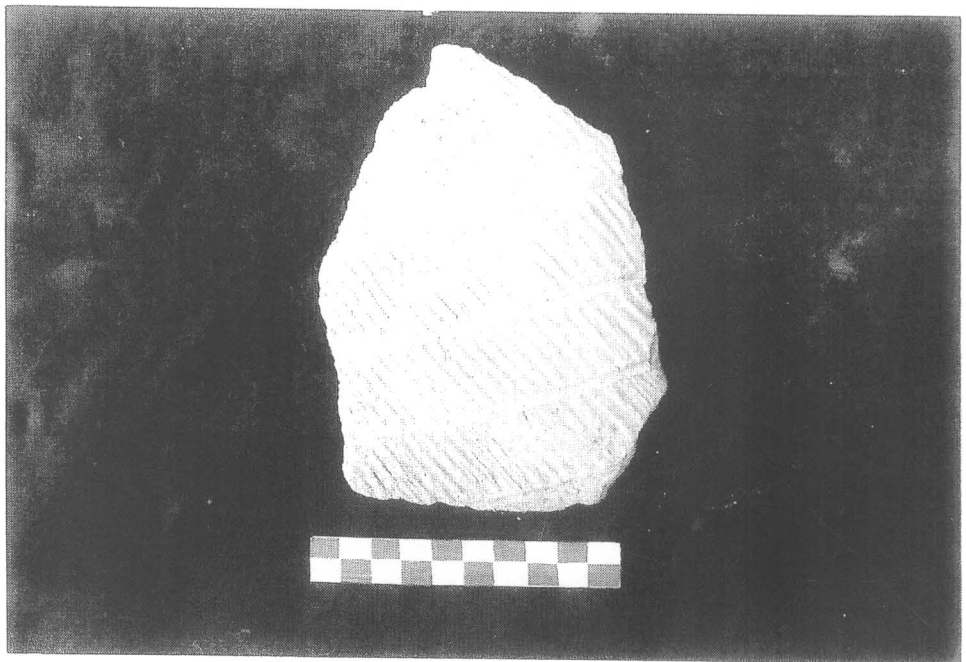
ภาพที่ 112 ปากภาชนะทรงกรก

ภาพที่ 113 ปากภาชนะทรงโอ่งขนาดเล็ก

ภาพที่ 114 ลำตัวภาชนะเรียบ

ภาพที่ 115 ลำตัวภาชนะลายกดประทับเส้นขนาน

ภาพที่ 116 ลำตัวภาชนะลายกดประทับไม่เป็นระเบียบ

ภาพที่ 117 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเกล็ดปลา

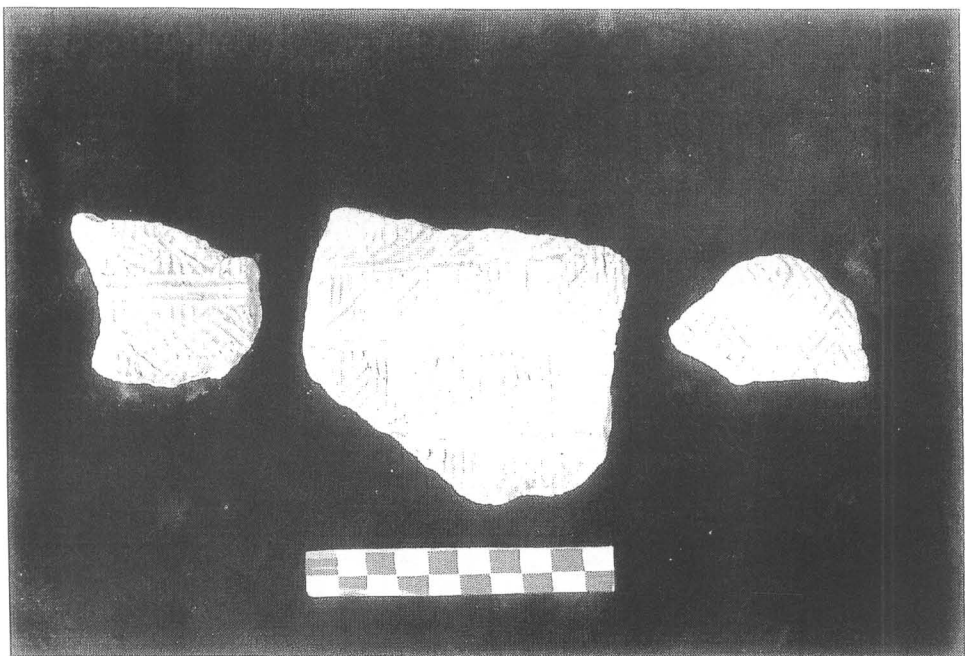
ภาพที่ 118 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปฟันปลา

ภาพที่ 119 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

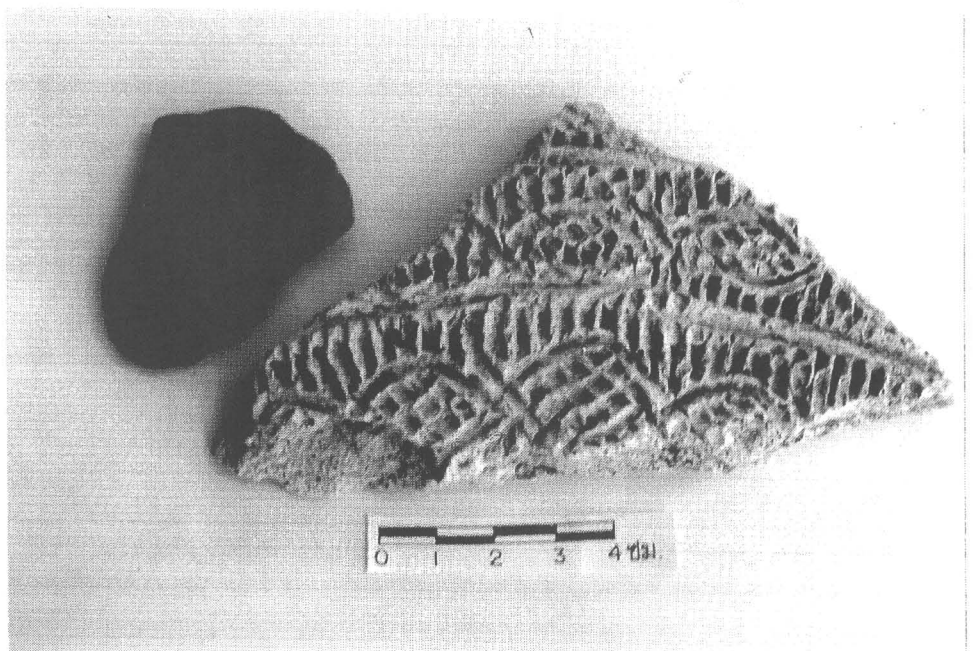
ภาพที่ 120 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปสามเหลี่ยม

ภาพที่ 121 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเรขาคณิต

ภาพที่ 122 ถ้ำตัวภาชนะลายกดประทับรูปก้างปลา

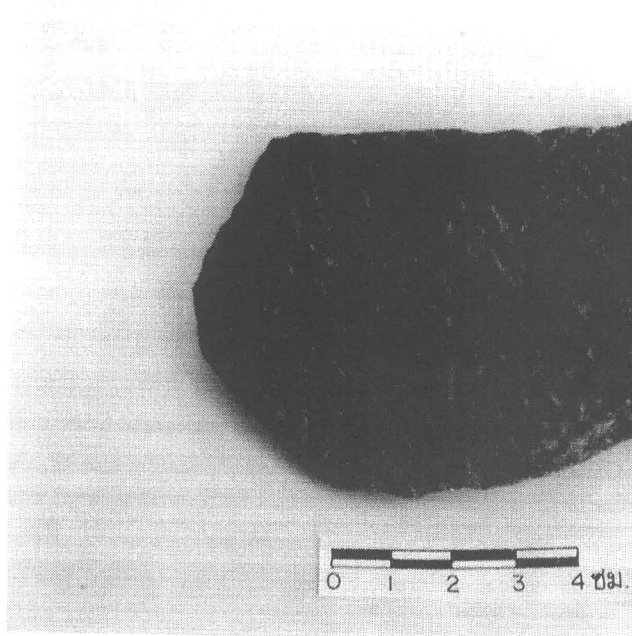
ภาพที่ 123 ถ้ำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเส้นคลื่น

ภาพที่ 124 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปข้าวหลามตัดในร่องขนาน

ภาพที่ 125 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปกลีบบัว

ภาพที่ 126 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปเกล็ดปลาผสมลายสามเหลี่ยม

ภาพที่ 127 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปดอกพิกุล

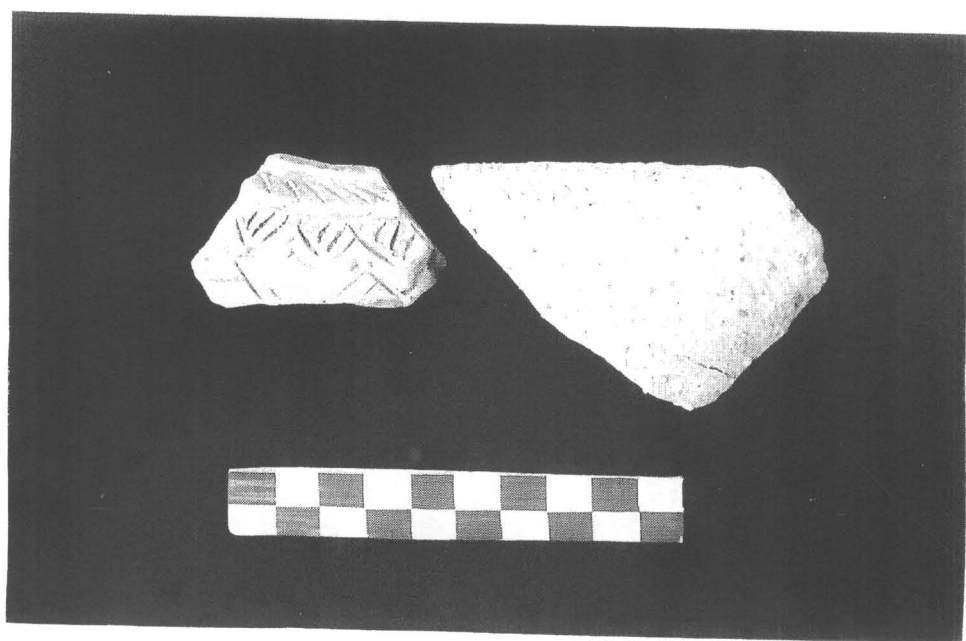
ภาพที่ 128 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปใบไม้ซ้อนกัน

ภาพที่ 129 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปดอกกลอยผสมกรวยเชิงใบเทศ

ภาพที่ 130 ลำตัวภาชนะลายกดประทับตัดกับชุดขีด

ภาพที่ 131 ลำตัวภาชนะลายกดประทับชุดขีดลายสามเหลี่ยม

ภาพที่ 132 ลำตัวภาชนะลายกดประทับเส้นนูน

ภาพที่ 133 ชิ้นส่วนเตาปูน

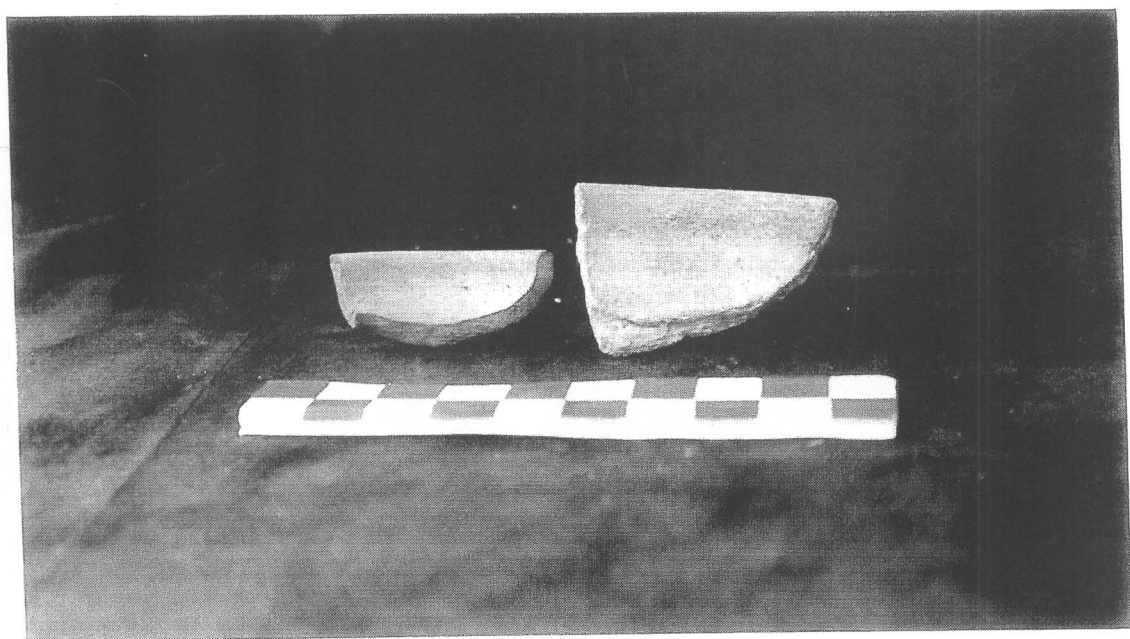
ภาพที่ 134 ฐานภาชนะ

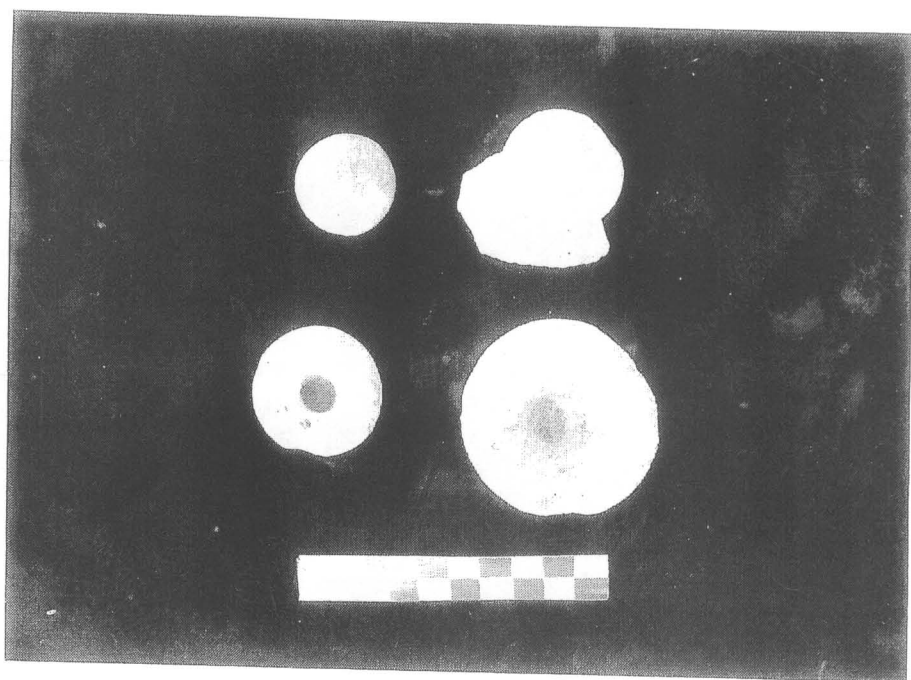
ภาพที่ 135 ฐานครก

ภาพที่ 136 ขวานภาชนะทรงพาน

ภาพที่ 137 ชิ้นส่วนตะกัน

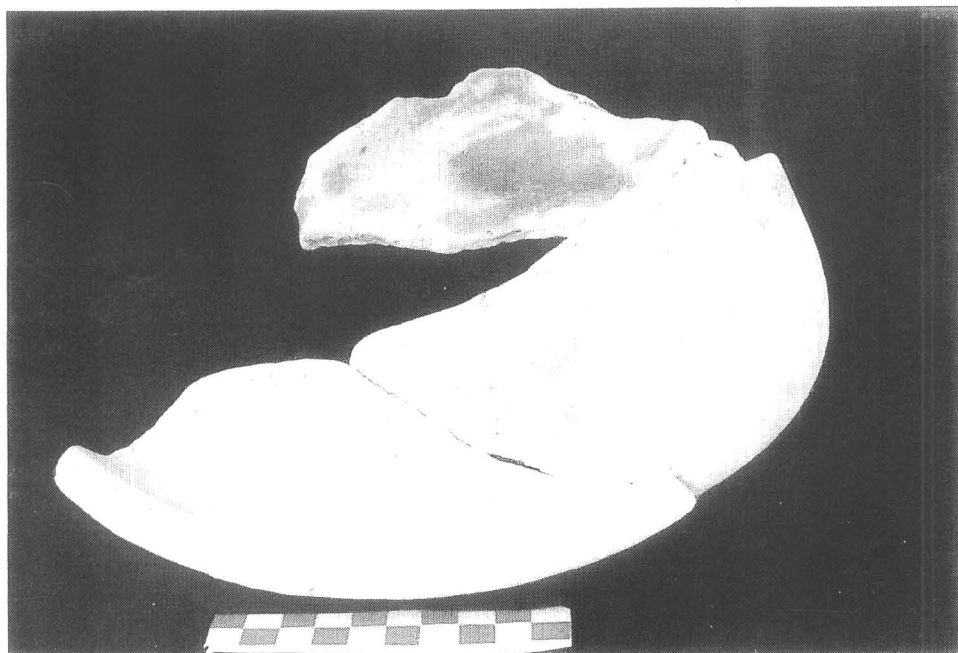
ภาพที่ 138 ชิ้นส่วนฝาจุกภาชนะ

ภาพที่ 139 ชิ้นส่วนฝาคว่ำ

ภาพที่ 140 ชิ้นส่วนเตาเซิงกราน

ภาพที่ 141 ชิ้นส่วนเตาเซิงกราน

ภาพที่ 142 ชิ้นส่วนหม้อหนึ่ง

ภาพที่ 143 เบี้ยดินเผา

กำแพงวัดด้านทิศเหนือ

- ▲ 1.130
- 3.380
- 5.3540

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด

- ▲ 19.992
- 36.1240
- ◐ 15.612
- 13.590

อาคารหมายเลข 4
▲ 2.275
○ 3.505

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบสถ์

- ▲ 1.80
- 5.300

กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

- ▲ 5.430
- 5.330
- ◐ 2.60
- 3.600

อาคารหมายเลข 3
▲ 7.375
○ 25.530
◐ 1.20
□ 7.905

อาคารหมายเลข 2
▲ 12.570
○ 42.1375
◐ 16.600
□ 8.1165

กำแพงวัดด้านทิศใต้
▲ 30.2310
○ 17.1170
◐ 12.625
□ 12.1225

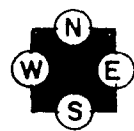
ทางเดินหมายเลข 1
▲ 15.1135
○ 18.815
◐ 3.560
□ 5.900
1.200

อาคารหมายเลข 7
▲ 5.75
○ 5.275
□ 5.380

อาคารหมายเลข 6
○ 2.40
□ 2.195

กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก
▲ 2.160
○ 13.265
◐ 5.285
□ 3.1465

AD AB Z X V T L J F X

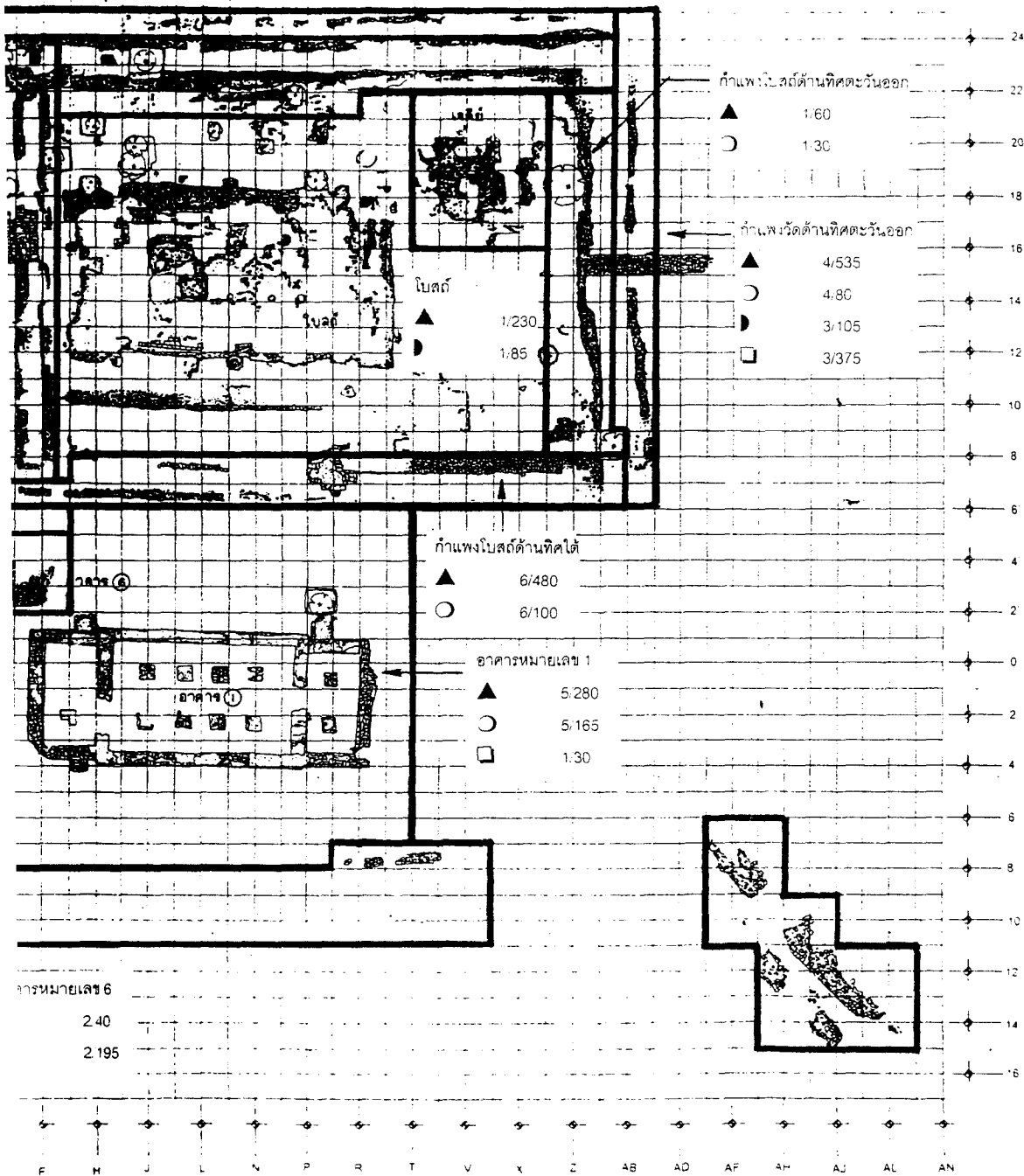
ผังบริเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1/250

งทิศเหนือ

1 130

3 980

3 3540

แหล่งเตาแม่น้ำน้อย

สัญลักษณ์

- ▲ ปากภาชนะ
- ลำตัวเรียบ
- ลำตัวมีลาย
- ฐานภาชนะ

อาคารหมายเลข 6

2.40

2.195

วัดโลกพระยา

1/250

วงพื้นที่และปริมาณชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อยที่พบจากการขุดแต่ง

แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย จ.สิงห์บุรี กำหนดอายุพุทธศตวรรษที่ 20 – 23

จากการขุดแต่งวัดโคกพระยาแห่งนี้พบชิ้นส่วน ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย จำนวนทั้งสิ้น 441 ชิ้น น้ำหนักรวม 31,859 กรัม ซึ่งแยกเป็นชิ้นส่วนของปากภาชนะจำนวน 118 ชิ้น จำนวนรวม 8,882 กรัม ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะทั้งสิ้น 255 ชิ้น น้ำหนักรวม 11,497 กรัม และชิ้นส่วนฐานภาชนะจำนวน 68 ชิ้น น้ำหนัก 11,480 กรัม โดยแยกตามพื้นที่ที่พบ ดังนี้

โบสถ์

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้นเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม เป็นชิ้นส่วนของปากภาชนะทรงอ่าง และชิ้นส่วนของลำตัวตกแต่งลวดลายกคผสมขดขีดเส้นคลื่น 1 ชิ้น น้ำหนัก 85 กรัม

อาคารหมายเลข 1

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 5 ชิ้น น้ำหนักรวม 280 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะทรงอ่าง 1 ชิ้น น้ำหนัก 115 กรัม ทรงครก 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม ทรงแจกัน 2 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม ทรงกระปุก 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ พบจำนวนทั้งสิ้นเพียง 5 ชิ้น น้ำหนัก 165 กรัม เป็นลำตัวภาชนะแบบเรียบทั้งหมด

และพบชิ้นส่วนก้นภาชนะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

อาคารหมายเลข 2

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 12 ชิ้น น้ำหนักรวม 570 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะทรงไห จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 290 กรัม ทรงอ่าง 4 ชิ้น น้ำหนัก 180 กรัม ทรงครก 2 ชิ้น น้ำหนัก 95 กรัม ทรงแจกัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 58 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,975 กรัม เป็นชิ้นส่วนของลำตัวภาชนะแบบเรียบจำนวน 42 ชิ้น น้ำหนัก 1,375 กรัม และลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน จำนวน 16 ชิ้น น้ำหนัก 600 กรัม

และชิ้นส่วนฐานภาชนะจำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 1,165 กรัม

อาคารหมายเลข 3

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 7 ชิ้น น้ำหนักรวม 375 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะทรงไห จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 325 กรัม ทรงครก 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม ทรงหม้อเคลือบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัว จำนวนทั้งสิ้น 27 ชิ้น น้ำหนัก 665 กรัม เป็นชิ้นส่วนลำตัวภาษาณะแบบเรียบ 25 ชิ้น น้ำหนัก 530 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม และลำตัวเค 1 ชิ้น น้ำหนัก 115 กรัม

นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนก้นภาษาณะทรงไหอีก 7 ชิ้น น้ำหนัก 905 กรัม

อาคารหมายเลข 4

พบชิ้นส่วนปากภาษาณะเพียง 2 ชิ้น น้ำหนักรวม 275 กรัม และลำตัวภาษาณะแบบเรียบอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 505 กรัม

อาคารหมายเลข 6

พบเพียงชิ้นส่วนของลำตัวภาษาณะแบบเรียบจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม และชิ้นส่วนก้น อีก 2 ชิ้น น้ำหนัก 195 กรัม

อาคารหมายเลข 7

พบชิ้นส่วนของปากภาษาณะทรงอ่าง จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 75 กรัม ชิ้นส่วนของลำตัวแบบ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 275 กรัม และชิ้นส่วนก้นภาษาณะอีก 5 ชิ้น น้ำหนัก 380 กรัม

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1

พบชิ้นส่วนปากภาษาณะ จำนวนทั้งสิ้น 15 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,135 กรัม เป็นชิ้นส่วนปากทรงไหจำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 690 กรัม และทรงอ่างอีก 4 ชิ้น น้ำหนัก 445 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาษาณะจำนวนทั้งสิ้น 21 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,375 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วน ภาษาณะแบบเรียบจำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 815 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 2 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม ลายขูด 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม

ชิ้นส่วนฐานภาษาณะจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 900 กรัม

ชิ้นส่วนฝาจากภาษาณะ ซึ่งมีขนาดค่อนข้างใหญ่ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 200 กรัม

ภาพที่ 144

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 19 ชิ้น น้ำหนักรวม 992 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนปากภาชนะทรงไห จำนวน 12 ชิ้น น้ำหนัก 572 กรัม ทรงอ่าง 3 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม ทรงครก 3 ชิ้น น้ำหนัก 180 กรัม และทรงแจกัน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวพบจำนวนทั้งสิ้น 51 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,852 กรัม ประกอบด้วยลำตัวภาชนะแบบเรียบ จำนวน 36 ชิ้น น้ำหนัก 1,240 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 2 ชิ้น น้ำหนัก 105 กรัม ลายกดประทับลายดอกพิกุลในสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม ลายขูดจำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 382 กรัม ลายกดประทับเส้นขนาน 2 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม และลายปั้นแปะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะจำนวน 13 ชิ้น น้ำหนัก 590 กรัม

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบสถ์

พบชิ้นส่วนปากภาชนะทรงไห จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม และชิ้นส่วนลำตัวภาชนะแบบเรียบ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 300 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนปาก ภาชนะทรงอ่างเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 130 กรัม ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะแบบเรียบ จำนวน 8 ชิ้น 980 กรัม และชิ้นส่วนก้นภาชนะ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 3,540 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้

พบชิ้นส่วนปากจำนวนทั้งสิ้น 30 ชิ้น 2,310 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงไห 11 ชิ้น 1,395 กรัม ทรงอ่าง 17 ชิ้น 1,395 กรัม ทรงครก 1 ชิ้น 60 กรัม ทรงแจกัน 1 ชิ้น 45 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวจำนวนทั้งสิ้น 29 ชิ้น น้ำหนัก 1,995 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 17 ชิ้น 1,395 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูด 1 ชิ้น 35 กรัม ลายขูดขีดเส้นขนาน 8 ชิ้น 500 กรัม ลายกดจุด 1 ชิ้น 60 กรัม ลายขูดขีดผสมกดประทับ 1 ชิ้น 60 กรัม และลายขูดเส้นขนานได้เคลือบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม และก้นภาชนะจำนวน 12 ชิ้น 1,225 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนปากจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น 535 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงไห 2 ชิ้น 320 กรัม และทรงอ่าง 2 ชิ้น 215 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัว จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 185 กรัม ประกอบด้วย ลำตัวแบบเรียบ 4 ชิ้น 80 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 3 ชิ้น 105 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ พบจำนวน 3 ชิ้น 375 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะเพียง 2 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม เป็นปากของภาชนะทรงอ่าง

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะพบจำนวนทั้งสิ้น 18 ชิ้น น้ำหนัก 550 กรัม ประกอบด้วยลำตัวแบบเรียบ 13 ชิ้น 265 กรัม ลำตัวตกแต่งลวดลายกดจุดผสมขูดขีดเส้นคลื่น 1 ชิ้น 90 กรัม ลายกดประทับเส้นขนาน 1 ชิ้น 40 กรัม ลายขูดขีดผสมกดประทับ 2 ชิ้น 70 กรัม ลายขูด 1 ชิ้น น้ำหนัก 85 กรัม

ชิ้นส่วนก้นภาชนะ พบจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 1,465 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้

พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 6 ชิ้น น้ำหนัก 480 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงไห 3 ชิ้น 335 กรัม และทรงอ่าง 2 ชิ้น 145 กรัม

ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะแบบลำตัวเรียบเพียง 6 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนปากภาชนะเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม เป็นปากภาชนะทรงไหและชิ้นส่วนภาชนะแบบเรียบอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

พบชิ้นส่วนปากทรงไหภาชนะจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 430 กรัม ชิ้น
ส่วนลำตัวภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 7 ชิ้น น้ำหนัก 390 กรัม เป็นลำตัวภาชนะแบบเรียบ 5 ชิ้น 330 กรัม และ
ลำตัวตกแต่งลวดลายขูดขีดเส้นขนาน 2 ชิ้น 60 กรัม
ชิ้นส่วนก้นภาชนะพบจำนวน 3 ชิ้น 600 กรัม

ภาพที่ 145 ปากภาชนะทรงแจกัน

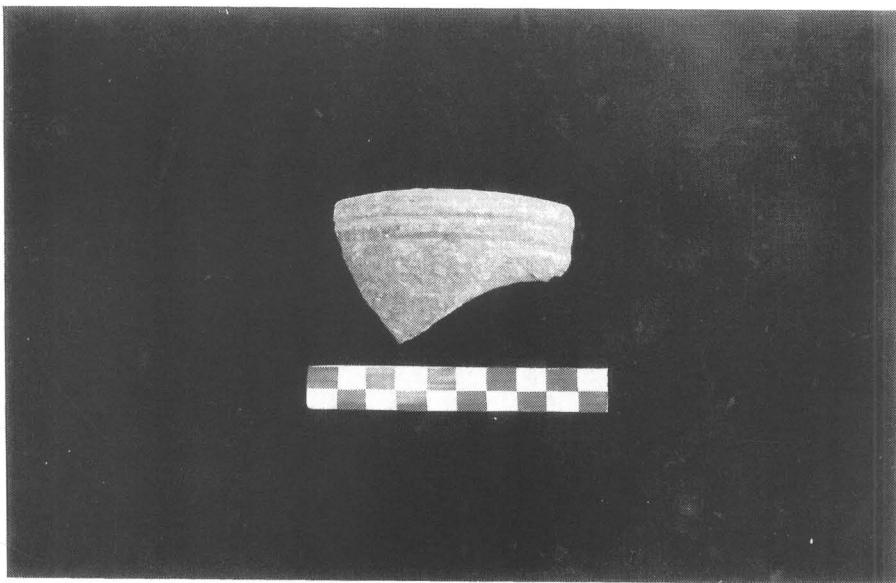
ภาพที่ 146 ปากภาชนะทรงไห

ภาพที่ 147 ปากภาชนะทรงไห

ภาพที่ 148 ปากภาชนะทรงอ่าง

ภาพที่ 149 ปากภาชนะทรงครก

ภาพที่ 150 ลำตัวภาชนะเรียบ

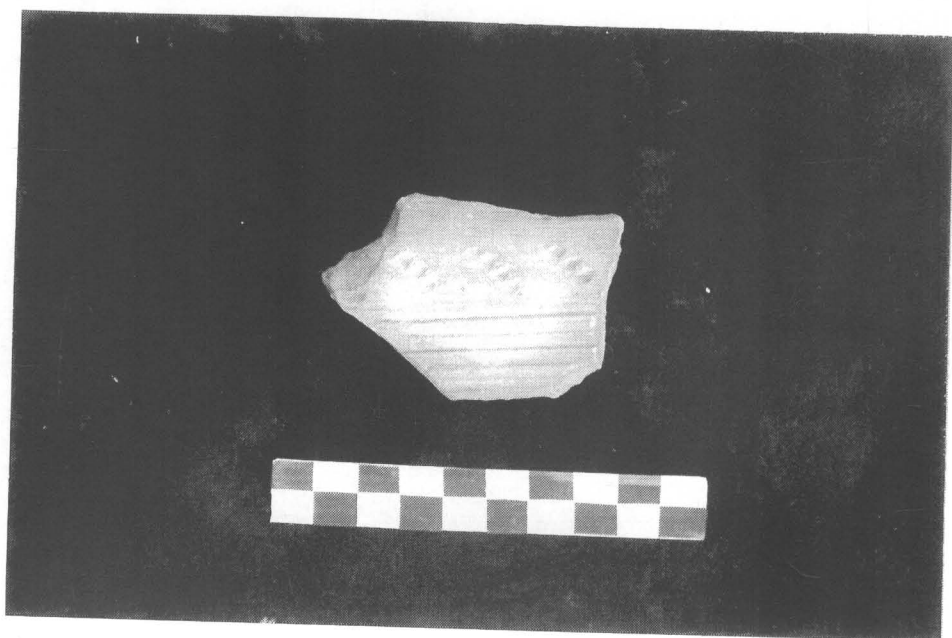
ภาพที่ 151 ลำตัวภาชนะลายขูดขีดเส้นขนาน

ภาพที่ 152 ถ้ำตัวภาชนะลายขูด

ภาพที่ 153 ถ้ำตัวภาชนะลายขูดรูปเส้นโค้ง

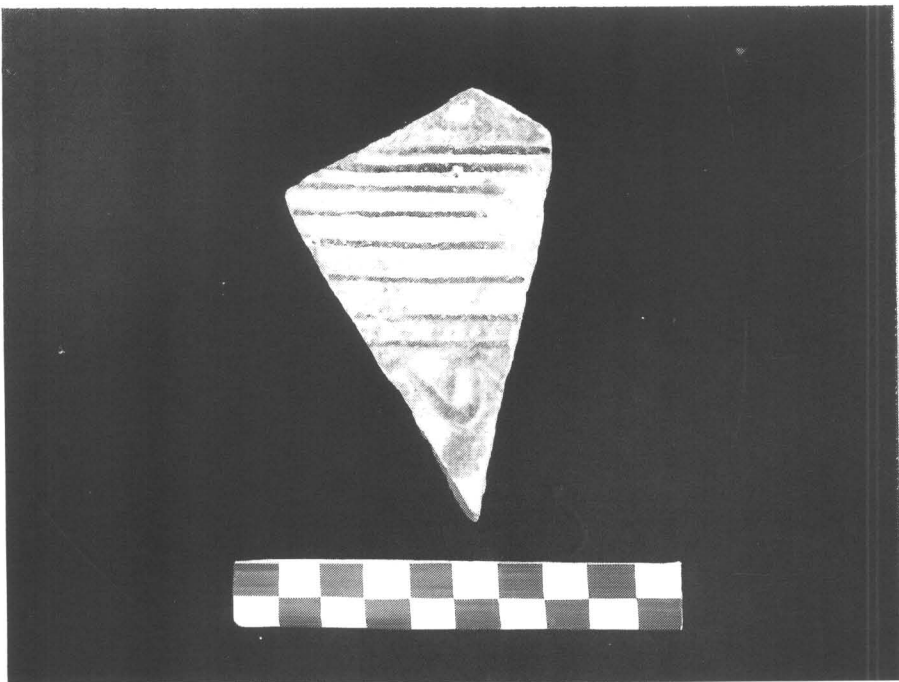
ภาพที่ 154 ลำตัวภาชนะลายขูดขีดผสมกดจุด

ภาพที่ 155 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปดอกพิกุลในสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด

ภาพที่ 156 ลำตัวภาชนะลายปั้นแปะ

ภาพที่ 157 ลำตัวภาชนะลายขูดได้เกลือบ

ภาพที่ 158 ฐานภาชนะ

ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาบ้านบางปูน จ.สุพรรณบุรี กำหนดอายุพุทธศตวรรษที่ 19-21

พบจำนวนทั้งสิ้น 40 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,702 กรัม ชิ้นส่วนของปากจำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 11 กรัม ชิ้นส่วนลำตัวจำนวน 28 ชิ้น น้ำหนัก 1,987 กรัม และชิ้นส่วนของฐานภาชนะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม แบ่งตามพื้นที่ ดังนี้

อาคารหมายเลข 1

พบชิ้นส่วนปากภาชนะทรงไหเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม ลำตัวภาชนะแบบเรียบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม และชิ้นส่วนก้นภาชนะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

อาคารหมายเลข 3

พบชิ้นส่วนของปากภาชนะทรงหม้อเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 21 กรัม และชิ้นส่วนลำตัวภาชนะตกแต่งลายขูดขีดอีก 3 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม

อาคารหมายเลข 4

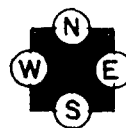
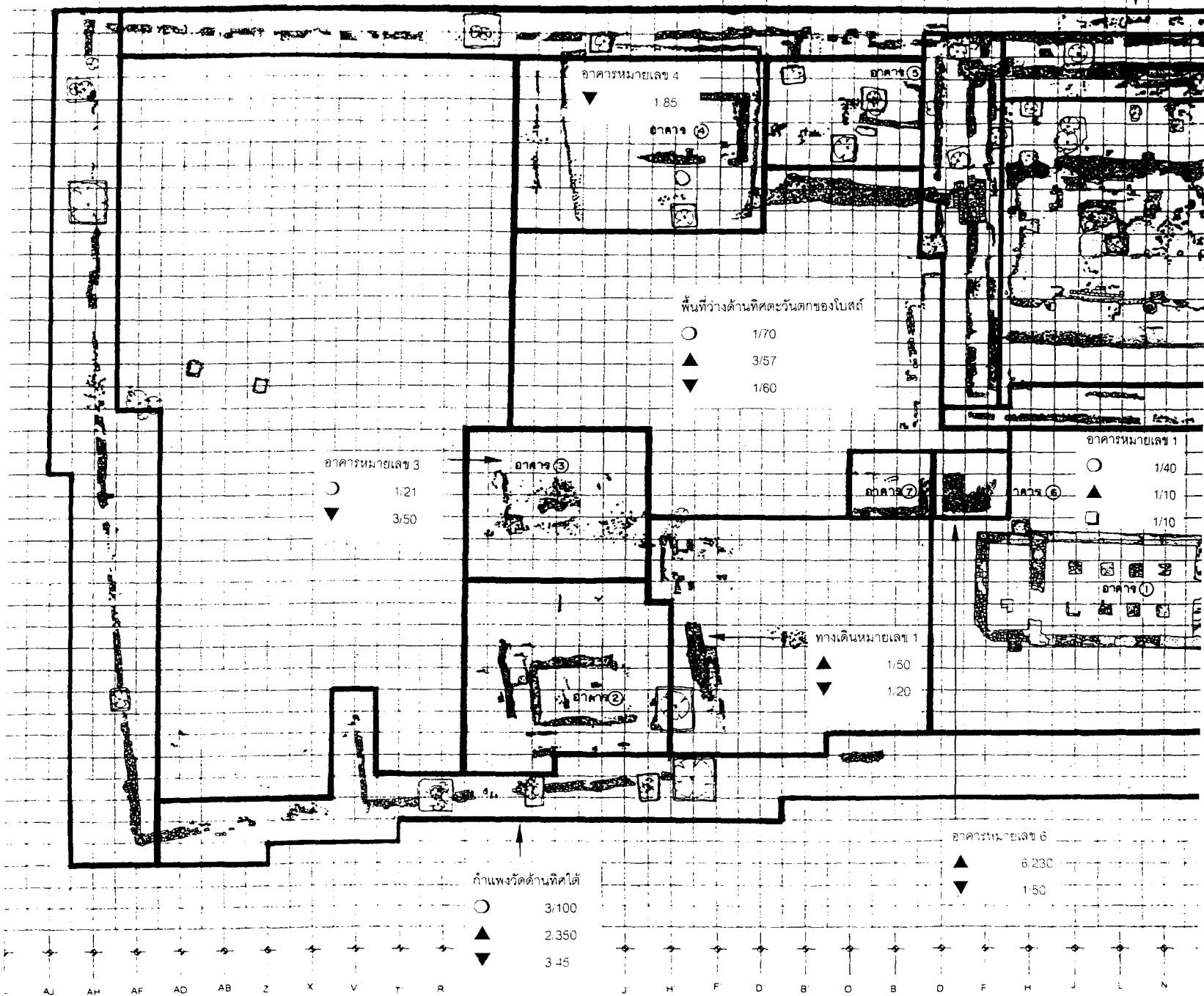
พบเพียงชิ้นส่วนของลำตัวภาชนะตกแต่งลายกดประทับเส้นขนานเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 85 กรัม

นอกกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

กำแพงวัดด้านทิศเหนือ

▲ 1/30
□ 1/100

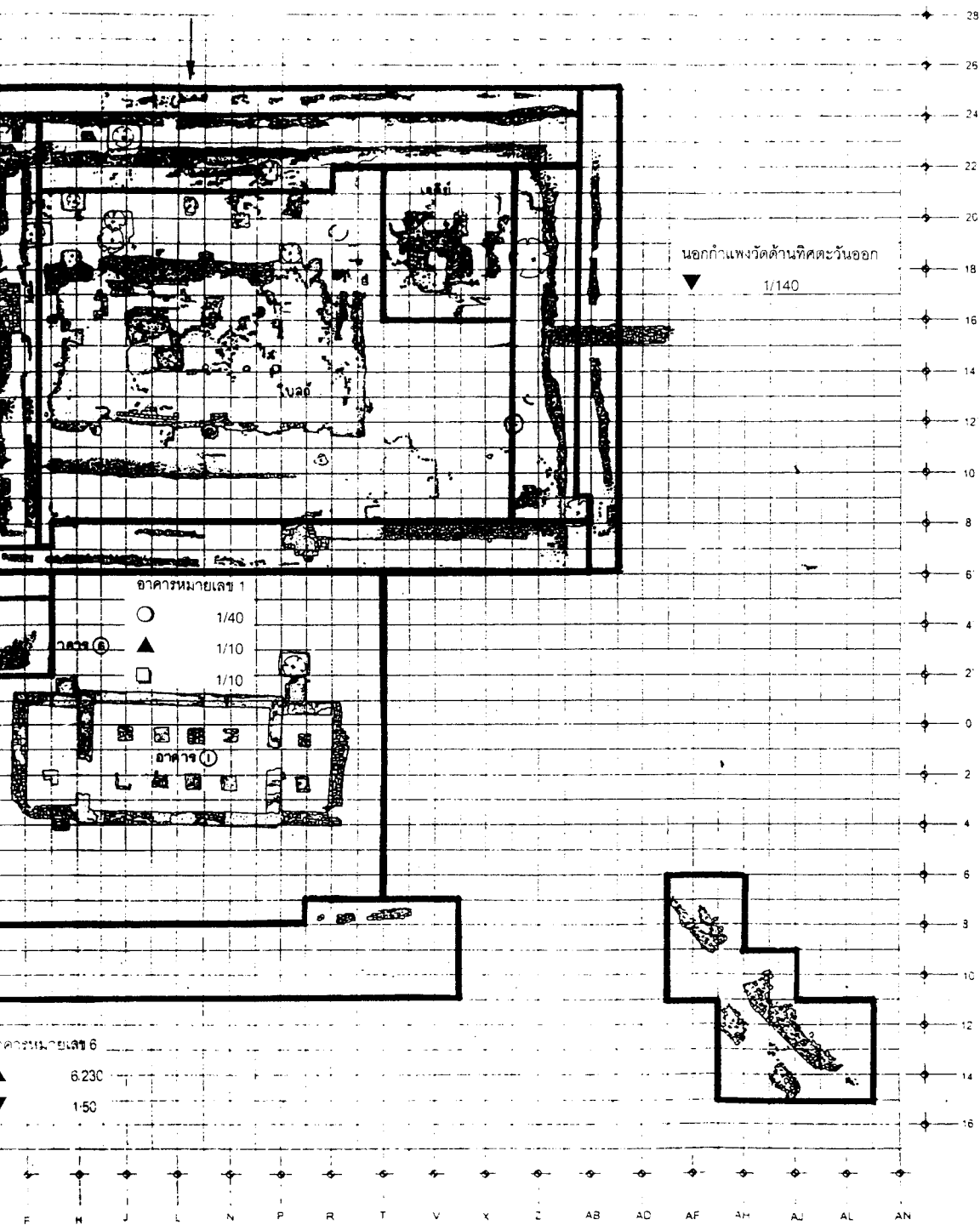
○ 3/520

ผังบริเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1/250

กำแพงวัดด้านทิศเหนือ

3/520

แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน
สัญลักษณ์

- ปากภาชนะ
- ▲ ลำตัวเรือน
- ▼ ลำตัวมีลาย
- ฐานภาชนะ

วัดโลกพระยา

1/250

ผังที่ 11 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูนที่พบจากการขุดแต่ง

อาคารหมายเลข 6

พบชิ้นส่วนลำตัวแบบเรียบ จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม และลำตัวตกแต่งจากลายกดประทับ
เกล็ดปลา 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1 พบเพียงชิ้นส่วนของลำตัวภาชนะแบบเรียบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม และลำตัวตกแต่ง
ลวดลายชุดขีด 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบสถ์

พบชิ้นส่วนปากภาชนะทรงกรกเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม ลำตัวภาชนะแบบเรียบ จำนวน 3 ชิ้น
น้ำหนัก 57 กรัม และลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับลายใบโพธิ์ 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

พบเพียงชิ้นส่วนปากภาชนะ จำนวนทั้งสิ้น 3 ชิ้น น้ำหนัก 520 กรัม ประกอบด้วย ปากภาชนะ
ทรงไห 1 ชิ้น 140 กรัม ทรงอ่าง 1 ชิ้น 240 กรัม และทรงโล่ 1 ชิ้น 140 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้

พบชิ้นส่วนปากภาชนะ จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม ประกอบด้วยปากภาชนะทรงอ่าง 1 ชิ้น
75 กรัม และทรงกรก 2 ชิ้น 25 กรัม

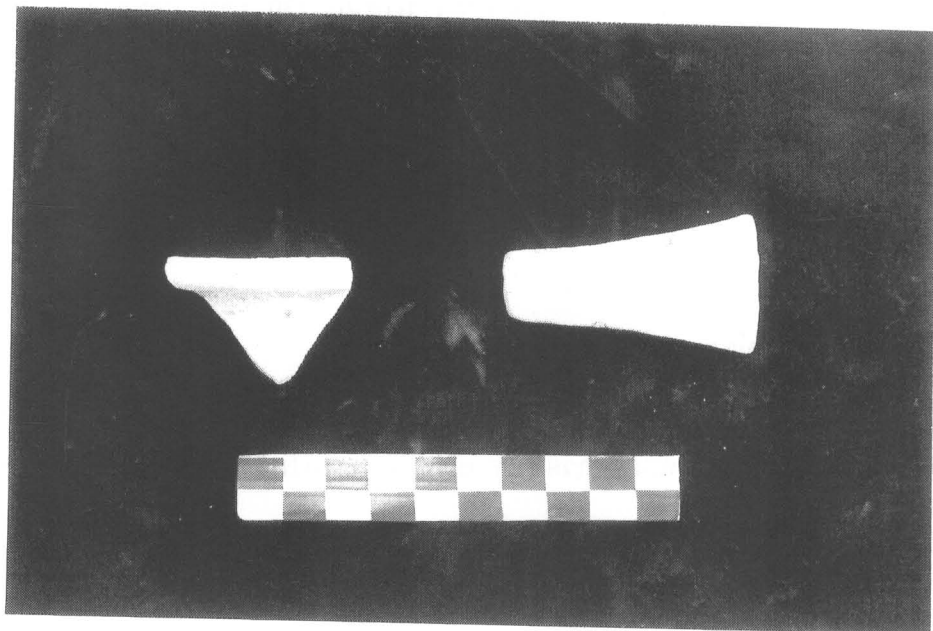
ชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจำนวนทั้งสิ้น 5 ชิ้น 395 กรัม ประกอบด้วย ลำตัวภาชนะแบบเรียบ 2 ชิ้น
350 กรัม ลำตัวภาชนะตกแต่งลวดลายปั้นแปะเส้นนูนผสมชุด 2 ชิ้น 35 กรัม และลายนูน 1 ชิ้น 10 กรัม

บริเวณนอกกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

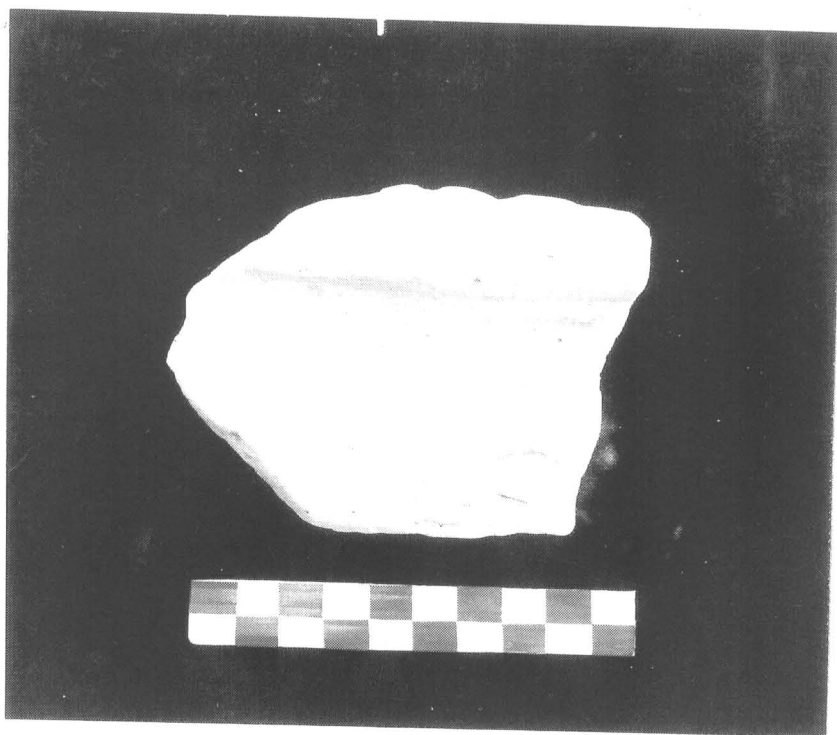
พบชิ้นส่วนลำตัวแบบเรียบเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม และชิ้นส่วนก้นภาชนะอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก
100 กรัม

บริเวณนอกกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนลำตัวตกแต่งลวดลายกดประทับลายช้าง 1 ชิ้น น้ำหนัก 140 กรัม

ภาพที่ 159 ปากภาชนะทรงโถ

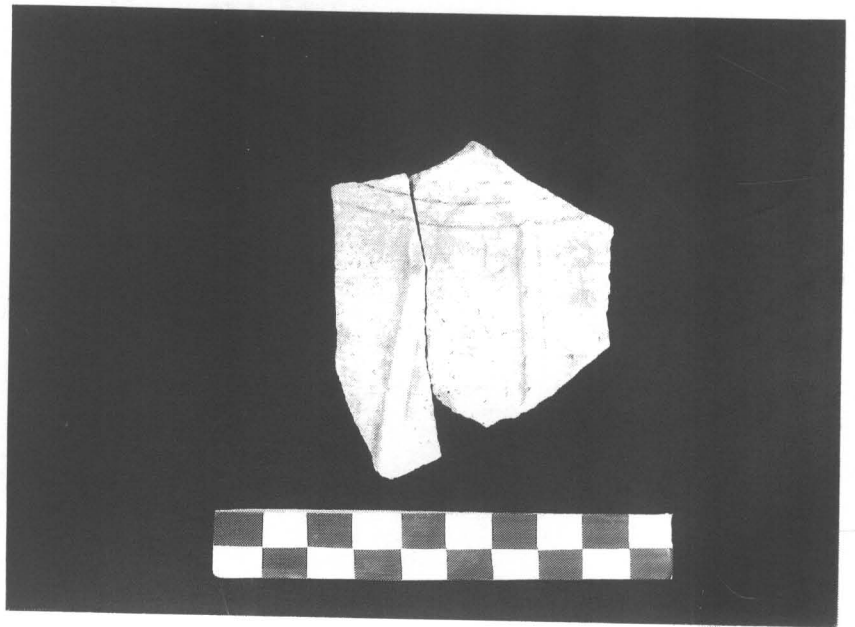
ภาพที่ 160 ปากภาชนะทรงอ่าง

ภาพที่ 161 ปากภาชนะทรงครก

ภาพที่ 162 ลำตัวภาชนะลายขูดขีด

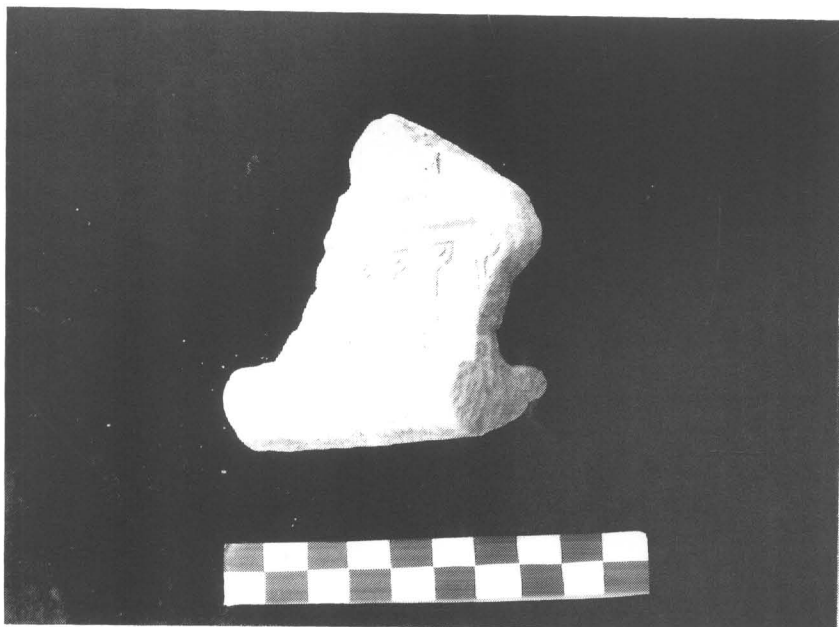
ภาพที่ 163 ลำตัวภาชนะลายนูน

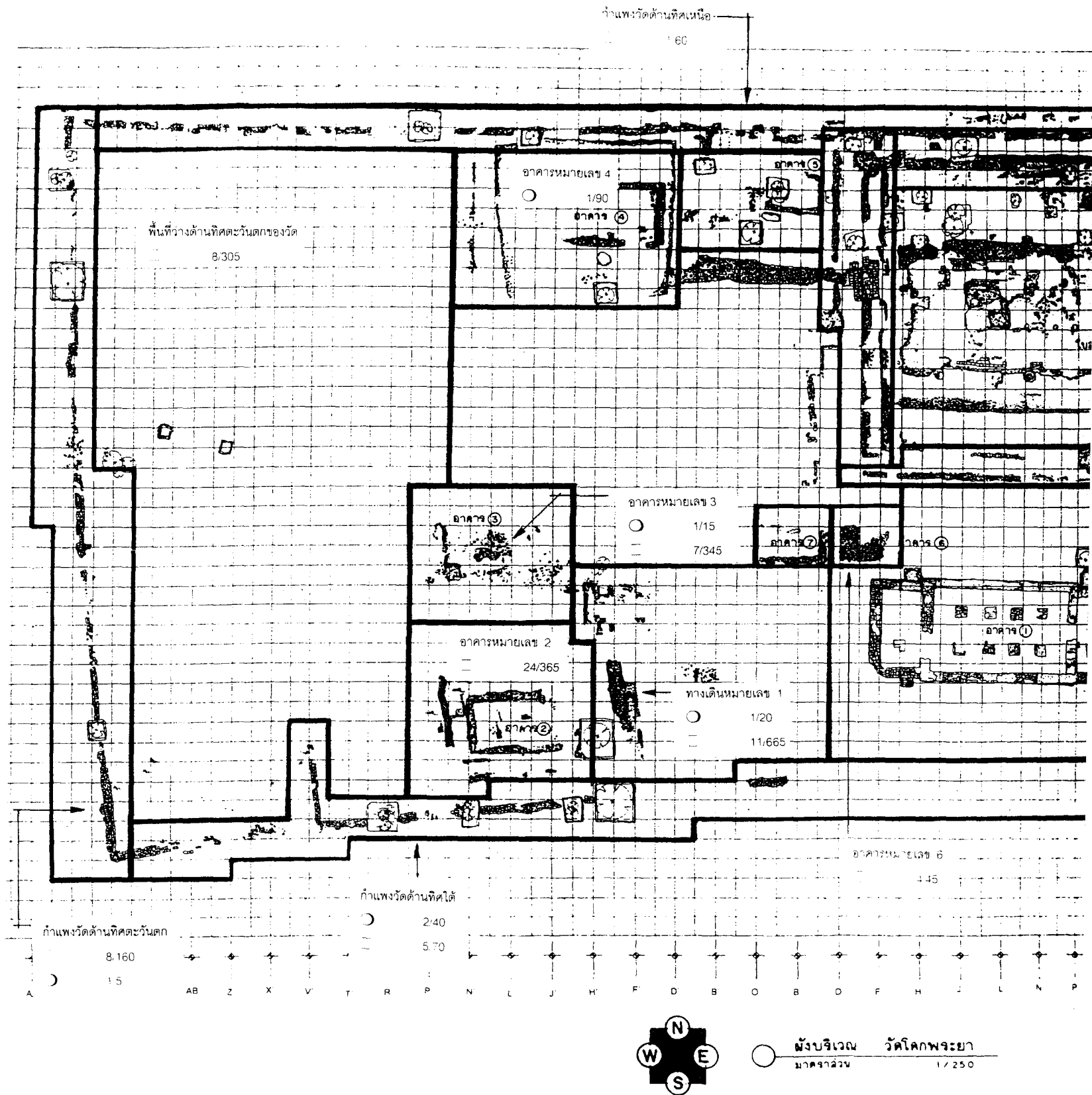
ภาพที่ 164 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปใบโพธิ์

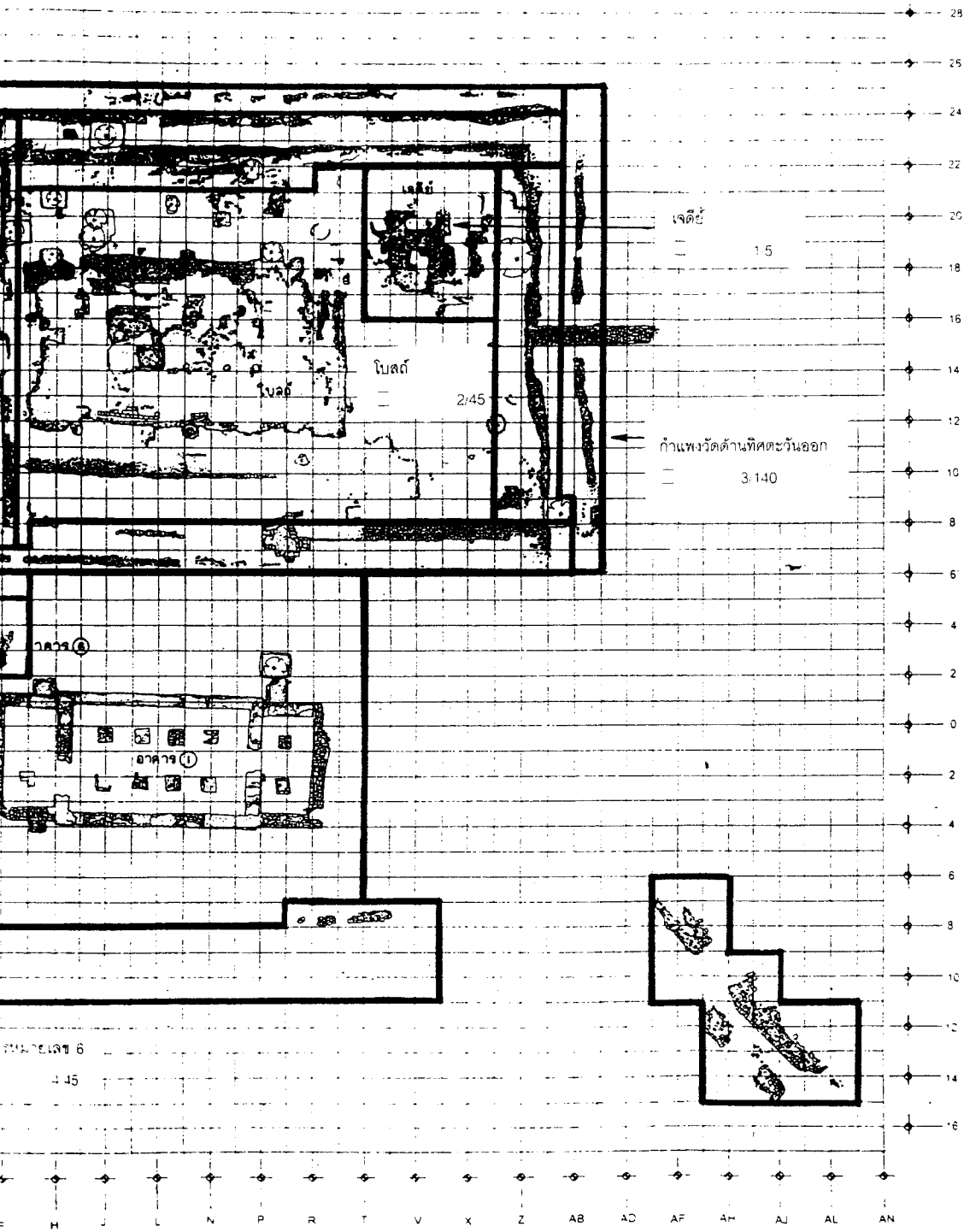

ภาพที่ 165 ลำตัวภาชนะลายกดประทับรูปช้าง

ภาพที่ 166 ฐานภาชนะ

แหล่งเตาเผาสุโขทัย-ศรีสัชนาลัย

สัญลักษณ์

สุโขทัย

ศรีสัชนาลัย

วัดโลกพระยา

1 / 250

ภาพขึ้นส่วนภาชนะดินเผาแหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย-ศรีสัชนาลัยที่พบจากการขุดแต่ง

แหล่งเตาเผาสุโขทัย - ศรีสัชนาลัย

พบจำนวนทั้งสิ้น 101 ชิ้น น้ำหนักรวม 2,993 กรัม เป็นชิ้นส่วนของเครื่องถ้วยเมืองสุโขทัย จำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 430 กรัม และเป็นชิ้นส่วนของเครื่องถ้วยเมืองศรีสัชนาลัยจำนวน 83 ชิ้น น้ำหนัก 2,563 กรัม โดยแบ่งตามพื้นที่ที่พบ ดังนี้

โบสถ์ พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม

เจดีย์ พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยศรีสัชนาลัย 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม

อาคารหมายเลข 2 พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 24 ชิ้น น้ำหนัก 365 กรัม

อาคารหมายเลข 3 พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม และจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 345 กรัม

อาคารหมายเลข 4 พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผา จากแหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัยเพียง 1 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม

อาคารหมายเลข 6 พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม และเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 665 กรัม

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด พบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัยเพียง 8 ชิ้น น้ำหนัก 309 กรัม ลายประทับดอกพิกุล 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม ลายข้าวหลามตัดในร่องขนาน 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม และลายใบไม้ซ้อนกันจำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 210 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้ พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองสุโขทัย จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม และเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จั
3 ชิ้น น้ำหนัก 140 กรัม

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย จั
8 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม สุกโขทัย 1 ชิ้น 5 กรัม เขียนสีได้เคลือบ

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาเผาเมืองศรีสัชนาลัย เพ็
ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

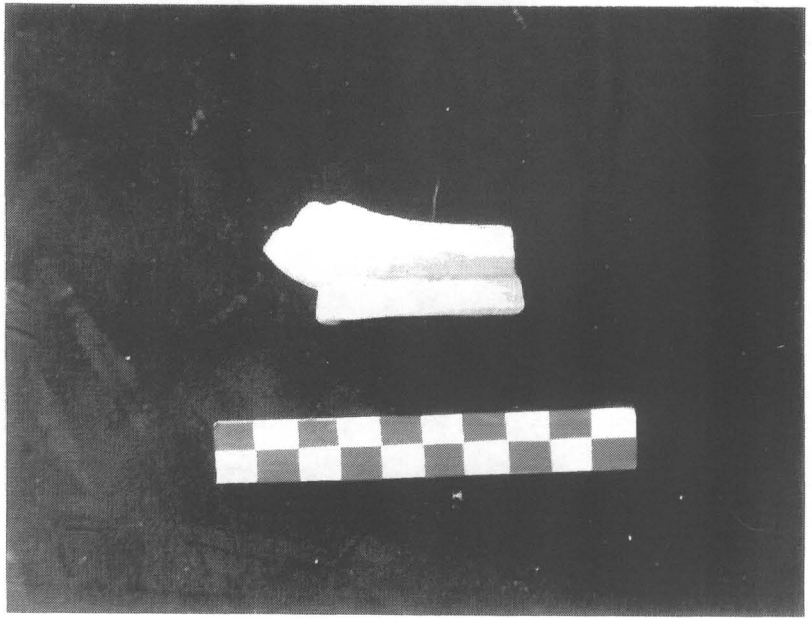
ภาพที่ 167 ชิ้นส่วนขามเคลือบเขียว แหล่งเตาศรีสัชนาลัย

ภาพที่ 168 ชิ้นส่วนกระปุกหรือตลับ แห่่งเตาศรีสังขนาถ

ภาพที่ 169 ชิ้นส่วนขามเขียนสีได้เคลือบและกระปุกเซาะร่องได้เคลือบเขียว แห่่งเตาศรีสังขนาถ

ภาพที่ 170

ภาพที่ 171 ฟาชนะ แหล่งเตาศรีสังขนาถ

ภาพที่ 172 ชิ้นส่วนชาม แหล่งเตาสุโขทัย

ภาพที่ 173 ชิ้นส่วนชามเคลือบเขียว แหล่งเตาสุโขทัย

ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาต่างประเทศ

จากการขุดแต่ง พบภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาต่างประเทศที่ประกอบด้วยภาชนะที่สมบูรณ์ ข้างสมบูรณ์ และชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่ไม่สมบูรณ์ จากประเทศจีน ญี่ปุ่น และเวียดนาม โดยแยกปร
ได้ดังนี้

เครื่องถ้วยจีน

ภาชนะดินเผาประเภทที่สมบูรณ์ จำนวน 3 ชิ้น ดังนี้

ภาชนะทรงถ้วยเคลือบขนาดเล็ก ทรงเตี้ย ปากกว้างกว่าก้น เนื้อเครื่องเคลือบ สมัยราช
วงศ์ พุทธศตวรรษที่ 23 - 24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบสี รูปใบไม้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9.5 เซนติ
เมตร ความสูง 2 เซนติเมตร สภาพชำรุดแตกร้าวทั้งใบ (ภาพลายเส้นที่ 26)

พบจากการขุดแต่งในพื้นที่กริด 5G ซึ่งอยู่ในบริเวณอาคารหมายเลข 1

ภาพที่ 174 ภาชนะทรงถ้วยเคลือบขนาดเล็ก

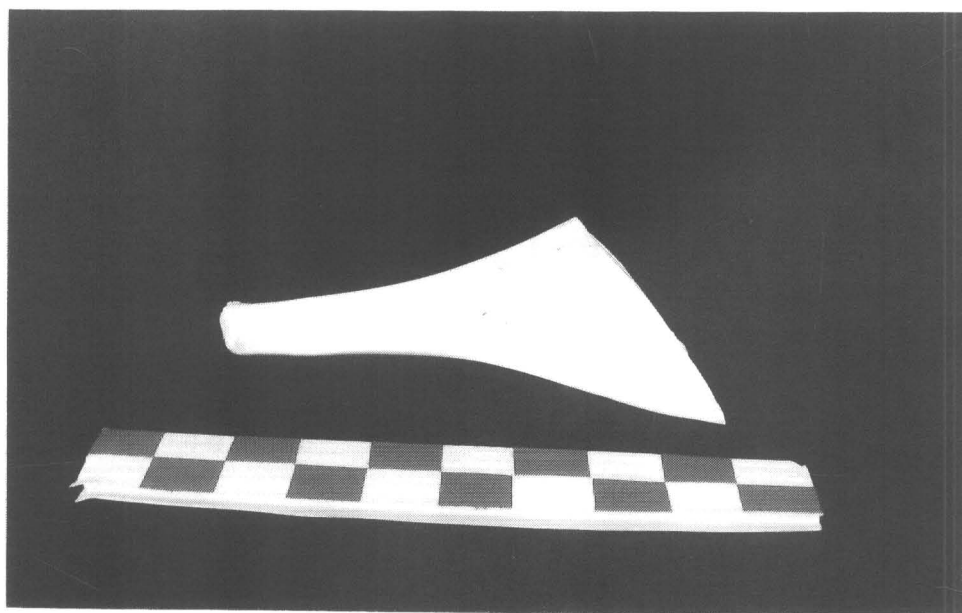
ฝาภาชนะทรงโถเคลือบ ลักษณะคล้ายภาชนะทรงถ้วย แบบเตี้ยกว่า ตรงกลางฝาแบน
ตรงปลายมีจุดสำหรับจับเป็นรูปปากของขวดปากบาน รอบปากเป็นสันเล็กแหลม ยื่นสำหรับประกบกับ
ภาชนะ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9.5 เซนติเมตร ความสูง 3.5 เซนติเมตร พื้นสีน้ำตาล - ขาว ใต้เคลือบ
เขียนสีบนเคลือบอีกครั้ง เป็นภาชนะเนื้อเครื่องเคลือบ สมัยราชวงศ์ซ่ง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23 -
สภาพชำรุด แตกร้าวทั้งใบ (ภาพลายเส้นที่ 27)

พบจากการขุดแต่ง บริเวณพื้นที่อาคารหมายเลข 3

ภาพที่ 175 ฟาภาชนะทรงโกลีเอือบ

ชิ้นส่วนช้อน สภาพชำรุด ปลายเรียวโค้งงอ ทำเป็นลายดอกไม้นูนแปะติดที่ปลายช้อน
เหลือความยาวตามสภาพ 8.5 เซนติเมตร เนื้อเครื่องเคลือบสีขาว สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23
- 24 พบจากการขุดแต่งบริเวณพื้นที่กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 176 ชิ้นส่วนช้อนเคลือบขาว

พื้นที่นอกกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

+○	1:5
✱○	8:95
✱✱	1:20

อาคารหมายเลข 4

✱○	22:325
✱▲	1:70
▲	1:200

แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

+○	9:90
✱○	3:50
✱○	36:835
✱✱	2:20
▲	1:90

กำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ

+○	5:70
✱○	12:15
✱○	4:40

พื้นที่ว่างทางทิศตะวันตกของวัด

✱✱	1:120
+○	13:170
✱○	5:53
✱○	228/2985
✱✱	18:125
✱▲	7:35
✱✱	1:25
◇	1:10
▷	1:20

อาคารหมายเลข 3

✱○	2:10
✱○	8:75
✱✱	8:62
▲✱	3:22
▷	2:25
▲	39:410

กำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

✱○	6:120
✱▲	1:3

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบสถ์

✱○	1:20
✱○	40:745
✱✱	1:15
◇	3:40

ทางเดินหมายเลข 1

+○	4:30
✱○	116/1345
✱✱	10:230
✱▲	1:230
▷	6:75
▲	4:70

อาคารหมายเลข 2

+○	39:295
✱○	34:160
✱○	156:1845
✱✱	1:110
✱▲	8:60
✱▼	1:5
▲	48:700

อาคารหมายเลข 7

✱○	24:340
✱✱	1:20
✱▲	3:65
✱▼	1:10

อาคารหมายเลข 6

✱○	18:380
✱✱	1:20
✱▲	1:20

อาคารหมายเลข 1

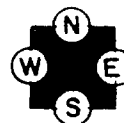
+○	2
✱○	1
✱○	5
✱✱	1
✱▲	6
✱✱	6

กำแพงวัดด้านทิศใต้

✱	2:25
+○	44:500
+✱	1:30
✱○	26:450
✱○	360:5295
✱✱	15:225
✱▲	9:70

วัดด้านทิศตะวันตก

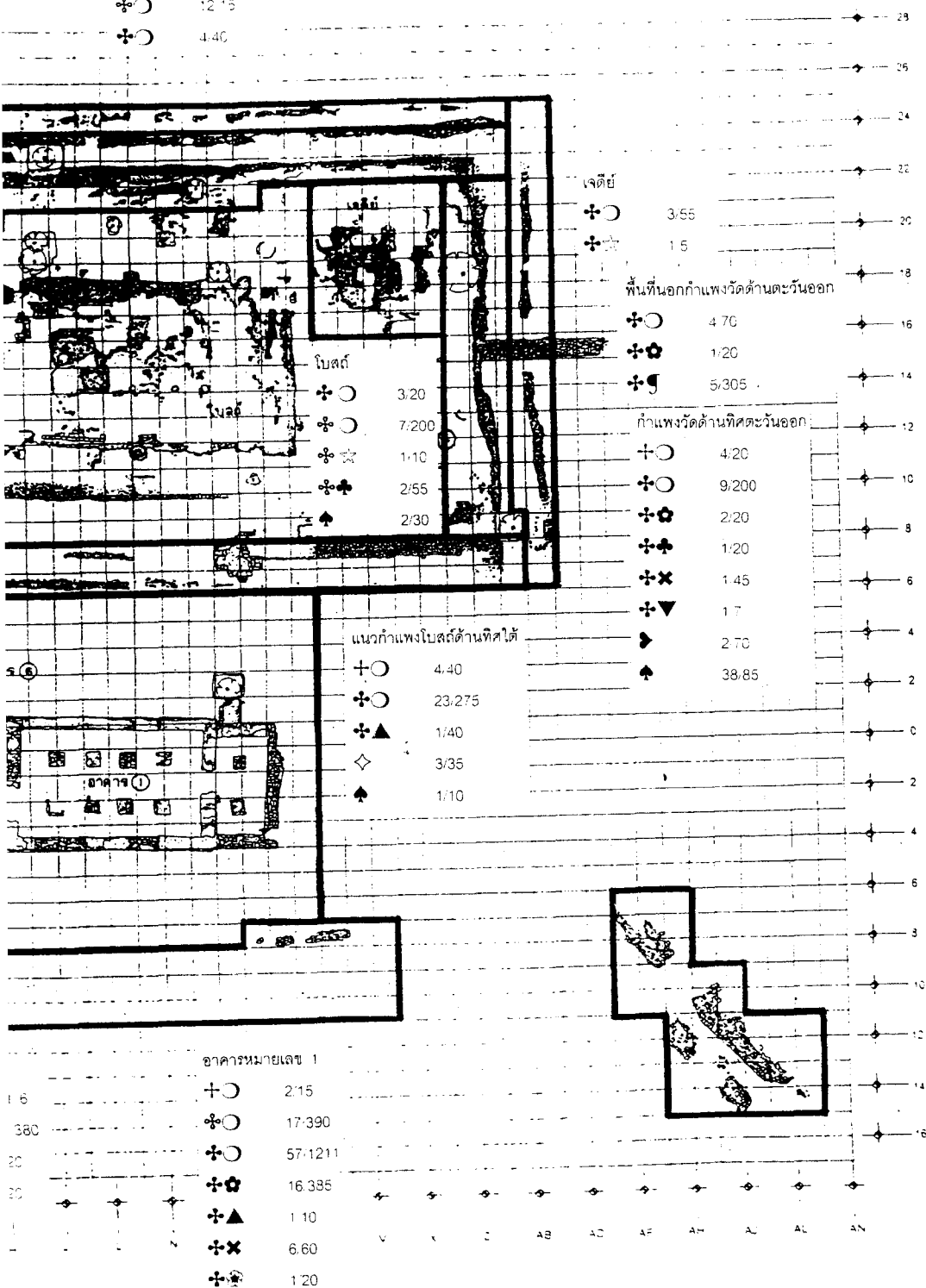
26:280	C	AB	2
199:3470			
5:130			
4:55			

ผังบริเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1/250

กำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ

+○	5/70
✱○	12/15
✱○	4/40

เครื่องถ้วยจีน

สัญลักษณ์

✱ พุทธศตวรรษที่ 19-20

✱ พุทธศตวรรษที่ 22-23

○ เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ

▶ รัตนโกสินทร์

▼ เคลือบเขียว

✱ เคลือบน้ำเงิน

□ ขูดขีดได้เคลือบใส

➤ เครื่องถ้วยแก้วสีขาวขุ่น ไม่สามารถกำหนดอายุได้

✱ เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบด้านในเคลือบสีน้ำตาลด้านนอก

✱ ภาพกระเบื้องเนื้อแกร่งสีน้ำตาลตกแต่งด้วยการปั้นแปะรูปดอกไม้

◇ ชิ้นส่วนภาชนะสีขาว พุทธศตวรรษที่ 25

+ พุทธศตวรรษที่ 21-22

✱ พุทธศตวรรษที่ 23-24

✱ เขียนหลายสี

✱ ไม่สามารถกำหนด

✱ เคลือบขาว

▲ เคลือบน้ำตาล

▼ ลายหุ่นเคลือบขาว

กรุงเทพฯ

1/253

แสดงพื้นที่และปริมาณชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนที่พบจากการขุดแต่ง

ประเภทจีนส่วนภาชนะ แยกตามพื้นที่ที่พบ ดังนี้

โบสถ์ พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 15 ชิ้น น้ำหนักรวม 315 กรัม ประกอบ

ด้วย

เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 – 22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ 3 ชิ้น น้ำหนัก 20

กรัม

ภาพที่ 177 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบสี สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22

เครื่องถ้วยจีนพุทธศตวรรษที่ 22 – 23 เขียนสีน้ำเงิน ใต้เคลือบสี จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 200 กรัม
เคลือบเขียว - 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม เคลือบน้ำเงิน 2 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม ไม่สามารถระบุอายุสมัยได้
จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

ภาพที่ 178 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22 - 23

เจดีย์ พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น น้ำหนักรวม 60 กรัม ประกอบด้วย เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23 - 24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส 3 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม และเคลือบเขียวอีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม

อาคารหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 100 ชิ้น น้ำหนัก 2,086 กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21-22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

เครื่องถ้วยจีนพุทธศตวรรษที่ 22-23 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 17 ชิ้น น้ำหนัก 390 กรัม

ภาพที่ 179 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษ 22 - 23

สมัยราชวงศ์ซ่งพุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 57 ชิ้น น้ำหนัก 1,211 กรัม เขียนหลายสี 16 ชิ้น น้ำหนัก 385 กรัม เคลือบน้ำตาล 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม และเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส ด้านในเคลือบน้ำตาลด้านนอก 6 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนภาชนะเนื้อแกร่งสีน้ำตาล ตกแต่งด้วยการปั้นแปะรูปดอกไม้ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 180 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ สมัยราชวงศ์ซ่ง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 181 เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 182 ภาชนะเนื้อแกร่ง ลายปูนแกะรูปดอกไม้ สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-

อาคารหมายเลข 2 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน พบจำนวนทั้งสิ้น 287 ชิ้น น้ำหนักรวม 3,331 กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21-22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 39 ชิ้น น้ำหนัก 295 กรัม

เครื่องถ้วยจีน พุทธศตวรรษที่ 22-23 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 34 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม

สมัยราชวงศ์ชิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 156 ชิ้น น้ำหนัก 1,845 กรัม เขียนหลายสี 1 ชิ้น น้ำหนัก 110 กรัม เคลือบน้ำตาลจำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม ลายนูนเคลือบขาว 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้ จำนวน 48 ชิ้น น้ำหนัก 700 กรัม

ภาพที่ 183 เครื่องถ้วยจีน เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 184 เครื่องถ้วยจีนลายนูนเคลือบขาว สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 185 เครื่องถ้วยจีนเคลือบน้ำตาล สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

อาคาร์หมายเลข 3

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 62 ชิ้น น้ำหนักรวม 604

กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 - 22 ชูดจิ๊ดได้เกลือบไส 2 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

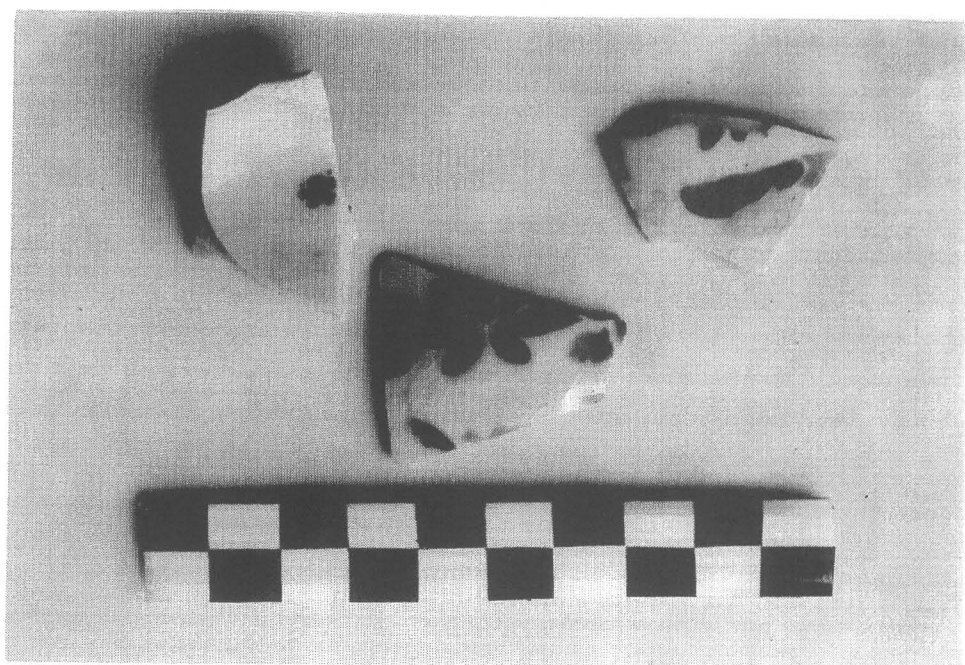
ภาพที่ 186 เครื่องถ้วยจีนชูดจิ๊ดได้เกลือบไส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

สมัยราชวงศ์ชิง พุทธศตวรรษที่ 23 - 24 เขียนสีน้ำเงินได้เกลือบไส จำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 75 กรัม

เขียนหลายสี จำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 62 กรัม เคลือบสีน้ำตาล จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 22 กรัม

ภาพที่ 187 เครื่องถ้วยจีน เขียนสีน้ำเงินได้เกลือบไส สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 188 เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

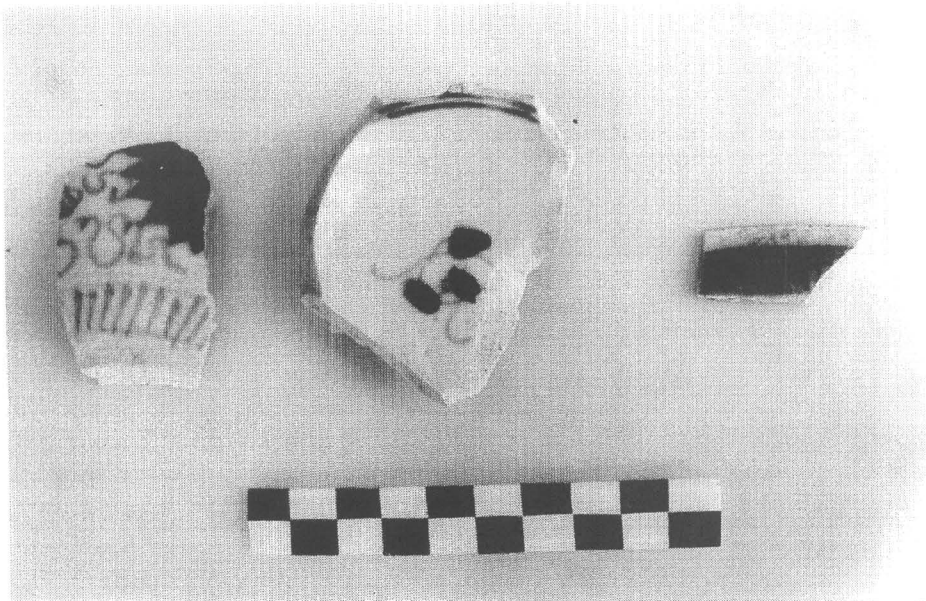
นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนสมัยรัตนโกสินทร์ 2 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม และไม่สามารถอายุสมัยได้อีกจำนวน 39 ชิ้น น้ำหนัก 410 กรัม

อาคารหมายเลข 4 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 34 ชิ้น น้ำหนักรวม 325 กรัม ประกอบด้วย เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ จำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้อีกจำนวน 23 ชิ้น น้ำหนัก 255 กรัม

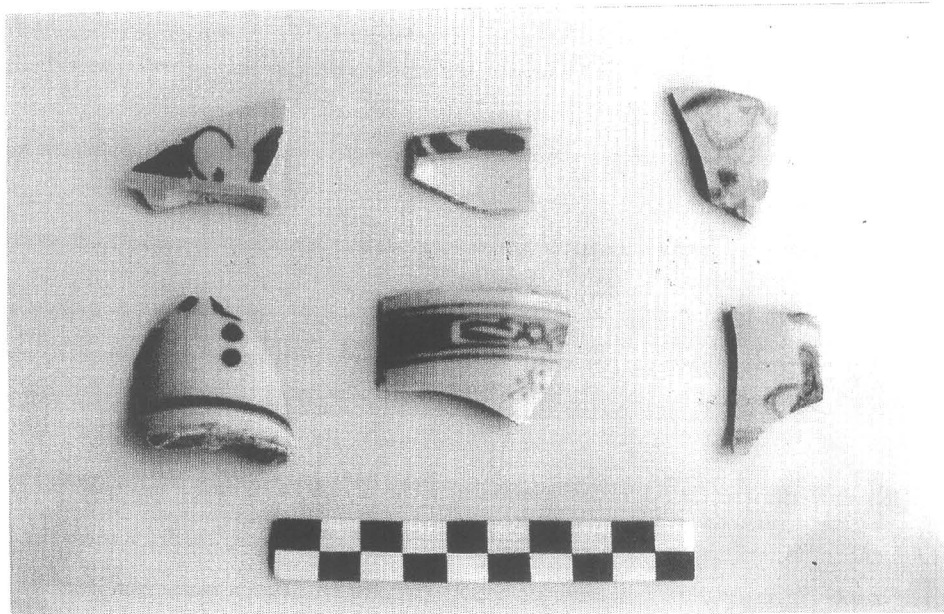
ภาพที่ 189 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

อาคารหมายเลข 6 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 20 ชิ้น น้ำหนักรวม 420 กรัม ประกอบด้วย เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 18 ชิ้น น้ำหนัก 380 กรัม เขียนหลายสี 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม เคลือบน้ำตาล 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 190 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

อาคารหมายเลข 7 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 29 ชิ้น น้ำหนักรวม
 กรัม ประกอบด้วยเครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ จำนวน 2
 น้ำหนัก 340 กรัม เขียนหลายสี 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม เคลือบสีน้ำตาลจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 65 กรัม
 ลายนูนเคลือบขาว 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 191 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 192 เครื่องถ้วยจีนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 137 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,819 กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

ภาพที่ 193 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

สมัยราชวงศ์ชิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 116 ชิ้น น้ำหนัก 1,345 กรัม เขียนหลายสีจำนวน 10 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม เคลือบน้ำตาล 1 ชิ้น น้ำหนัก 230 กรัม นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนสมัยรัตนโกสินทร์ 6 ชิ้น น้ำหนัก 75 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้อีก 4 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

ภาพที่ 194 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

พื้นที่ว่างด้านตะวันตกของวัด พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 272 กรัม น้ำหนัก
รวม 3,523 กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยราชวงศ์หยวน พุทธศตวรรษที่ 19 – 20 จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 120 กรัม

ภาพที่ 195 เครื่องถ้วยจีนเคลือบเขียว สมัยราชวงศ์หยวน อายุราวพุทธศตวรรษ 19-20

เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 – 22 เขียนลายสีน้ำเงินได้เคลือบใสจำนวน 1
น้ำหนัก 170 กรัม

สมัยพุทธศตวรรษที่ 22-23 จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 53 กรัม

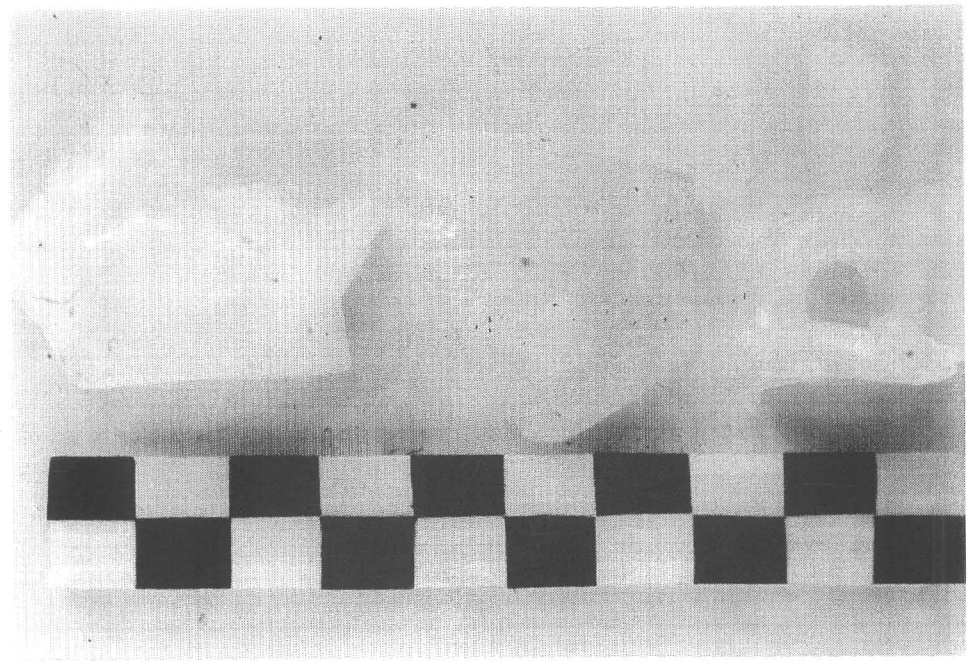
ภาพที่ 196 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23 – 24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ จำนวน 228 ชิ้น น้ำหนัก 2,985 กรัม เขียนหลายสีจำนวน 16 ชิ้น น้ำหนัก 125 กรัม เคลือบน้ำตาลจำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม เคลือบน้ำเงิน 1 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม และชิ้นส่วนกาน้ำชา 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 197 ชิ้นส่วนกาน้ำชา พุทธศตวรรษที่ 25

พบเครื่องถ้วยที่ทำจากแก้วสีขาวขุ่นไม่สามารถระบุอายุสมัยได้ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 198 เครื่องถ้วยแก้วขาวขุ่น

พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโบสถ์
น้ำหนักรวม 820 กรัม ประกอบด้วย

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 4

เครื่องถ้วยจีนสมัยพุทธศตวรรษที่ 22 – 23 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ 1 ชิ้น 20 กรัม

ภาพที่ 199 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบสี อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23 – 24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ จำนวน 40 ชิ้น น้ำหนัก 74
เขียนหลายสี 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม และชิ้นส่วนของกาน้ำชา 3 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

ภาพที่ 200 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 201 เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

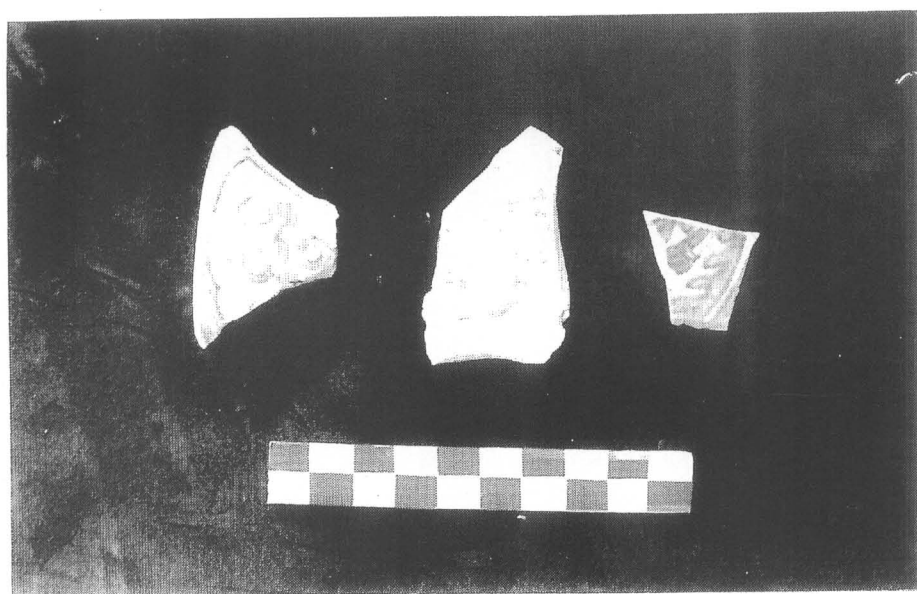
แนวกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 51 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,085 กรัม ประกอบด้วย
เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 - 22 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบจำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก

90 กรัม

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 22 - 23 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ ได้เคลือบ จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก

50 กรัม

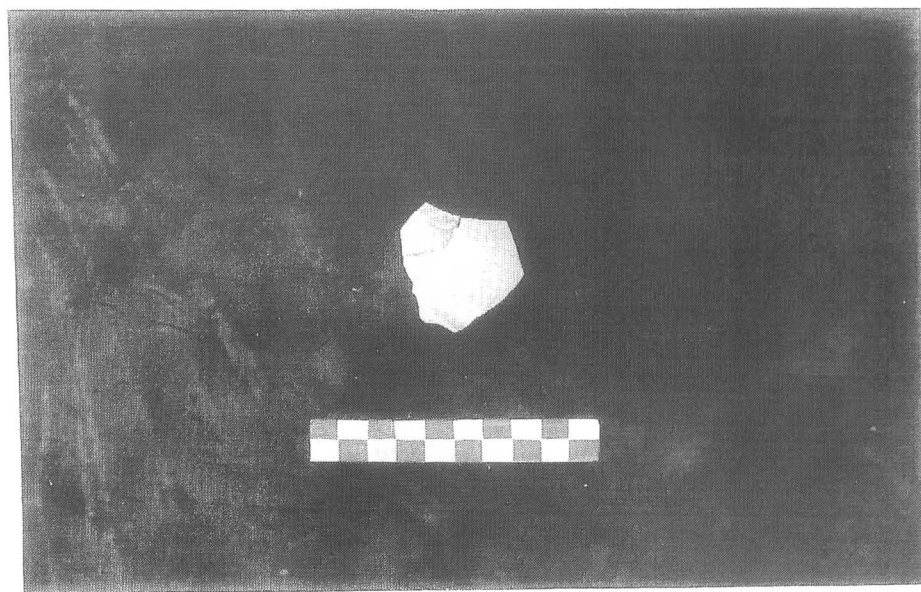

ภาพที่ 202 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

สมัยราชวงศ์ซิงพุทธศตวรรษที่ 23 – 24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบได้เคลือบ 36 ชิ้น น้ำหนัก 8
เขียนหลายสี 2 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้อีกจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม

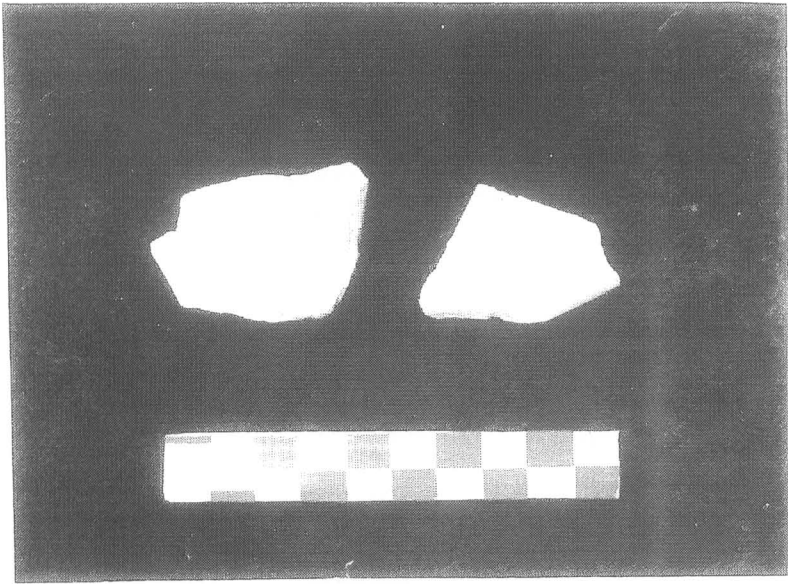
ภาพที่ 203 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบได้เคลือบ 36 ชิ้น สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ภาพที่ 204 เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิงอายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้

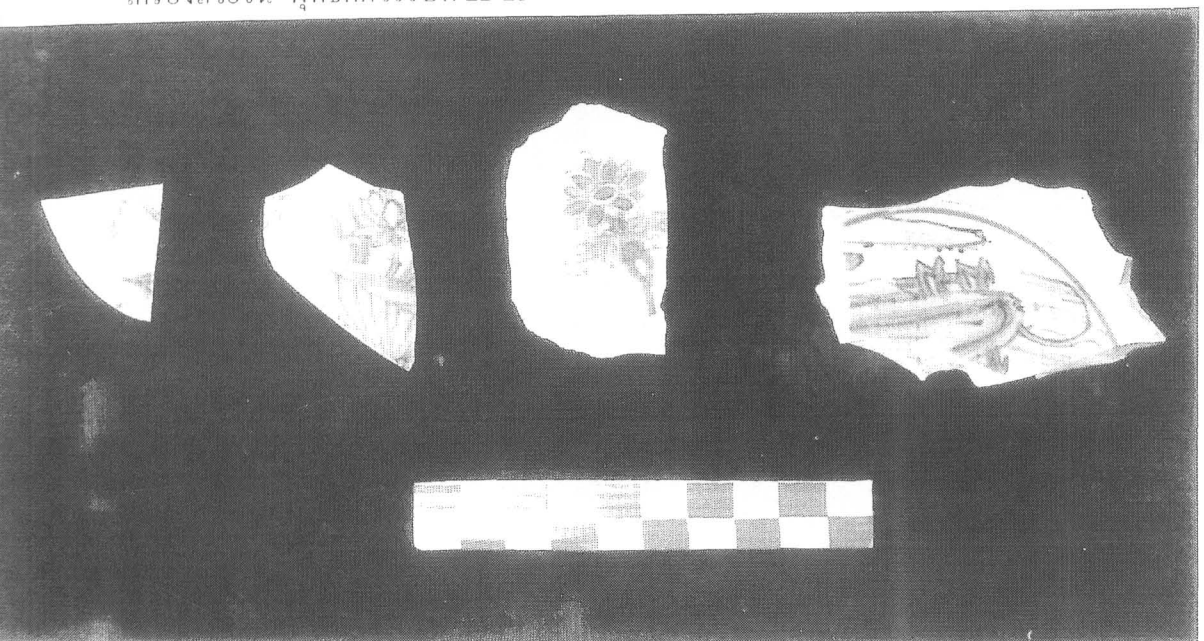
พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 515 ชิ้น น้ำหนักรวม 7,838 กรัม ประกอบด้วย
เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หยวน พุทธศตวรรษที่ 19-20 เคลือบขาว จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม

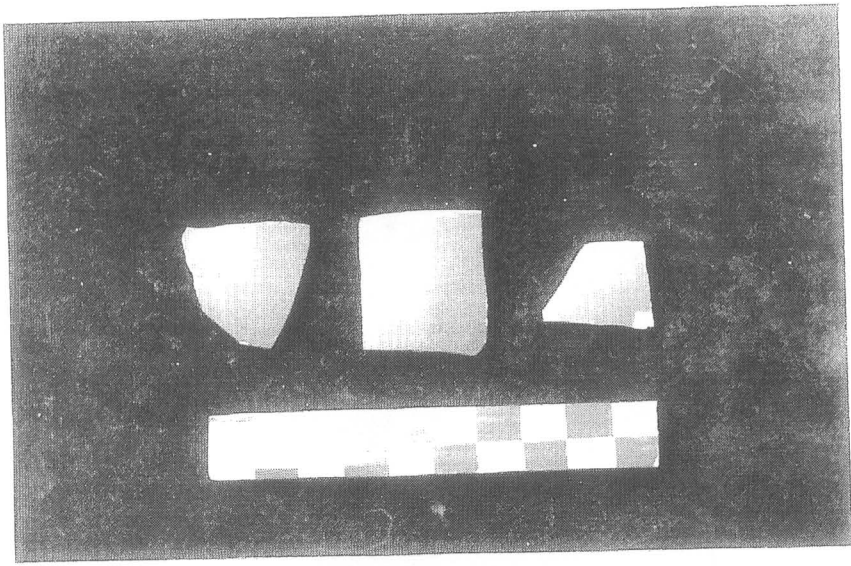
ภาพที่ 205 เครื่องถ้วยเคลือบเขียว ราชวงศ์หยวน

เครื่องถ้วยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21-22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส 44 ชิ้น 500 กรัม เขียน
หลายสี (POLYCHROME) 1 ชิ้น น้ำหนัก 3 กรัม

เครื่องถ้วยจีน พุทธศตวรรษที่ 22-23 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 26 ชิ้น น้ำหนัก 450 กรัม

ภาพที่ 206 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

ภาพที่ 209 เครื่องถ้วยจีน เคลือบน้ำตาล สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันออก

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 15 ชิ้น น้ำหนักรวม 240 กรัม ประกอบด้วย
 เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21-22 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก
 20 กรัม

ภาพที่ 210 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบสี สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23 - 24 เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส จำนวน 9 ชิ้น 200 กรัม
 หลายสี (POLYCHROME) จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 211 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-

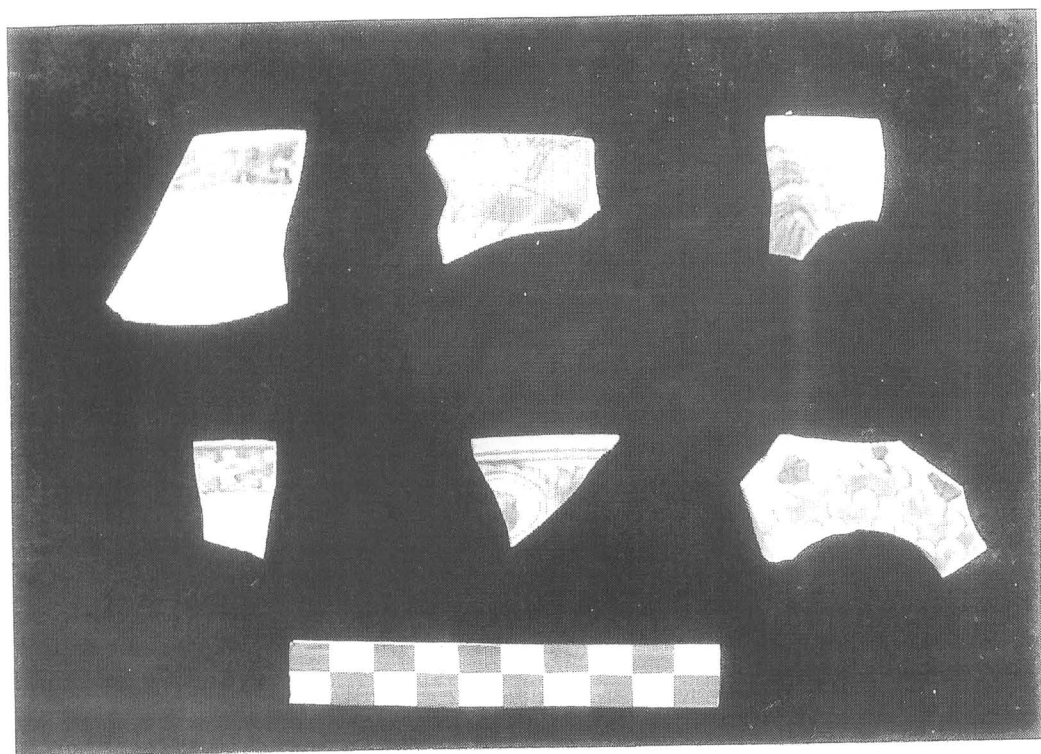

ภาพที่ 212 เครื่องถ้วยจีนเขียนหลายสี สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

แนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

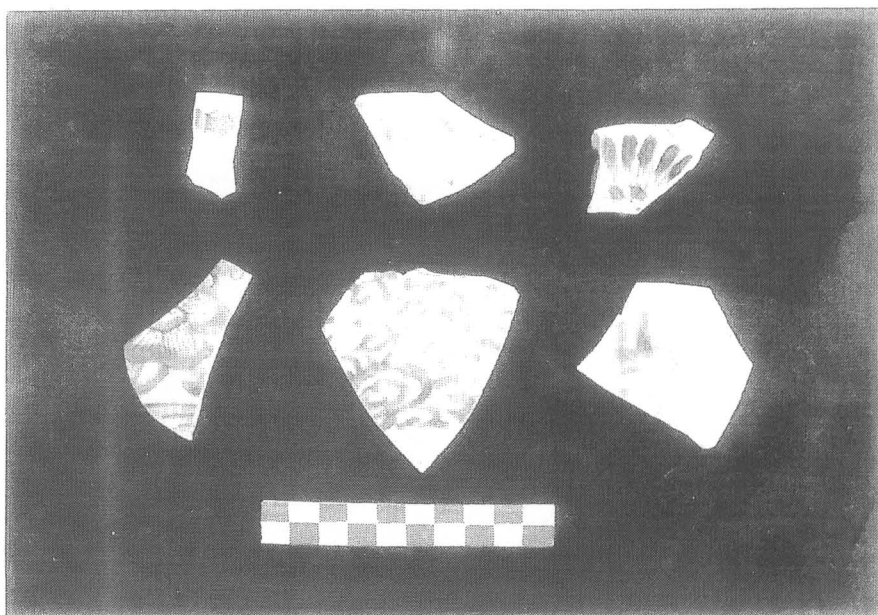
พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 277 ชิ้น น้ำหนักรวม 4,162 กรัม ประกอบด้วย

ถ้วย
เครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 - 22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ 26 ชิ้น น้ำหนัก 280 กรัม

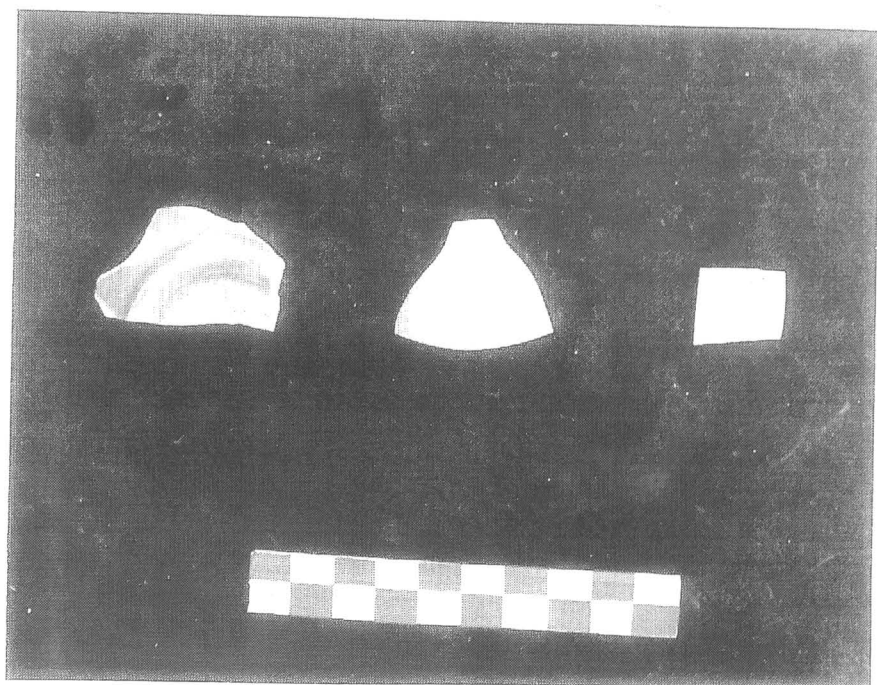

ภาพที่ 213 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบสี สมัยราชวงศ์หมิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 22

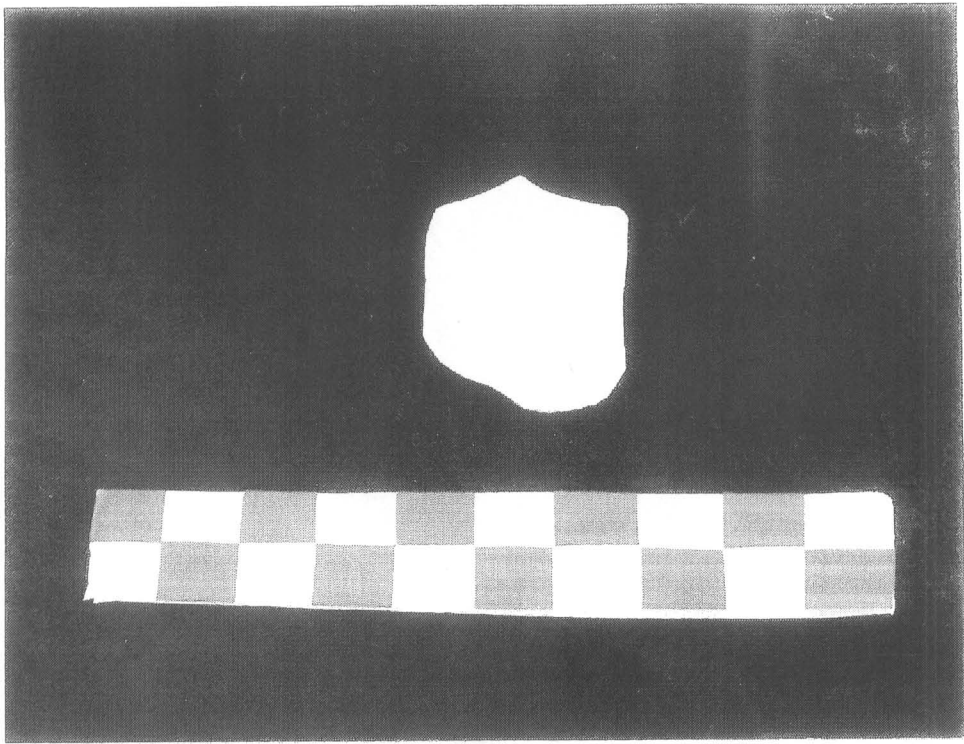
สมัยราชวงศ์ชิง พุทธศตวรรษที่ 23 - 24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ 199 ชิ้น น้ำหนัก 3,470 กรัม เขียนหลายสี จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 130 กรัม และเคลือบสีน้ำตาล 4 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม เคลือบสีน้ำเงิน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม เขียนสีน้ำเงินด้านในเคลือบน้ำตาลด้านนอกจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม ลายหนูใต้เคลือบสีขาว 1 ชิ้น น้ำหนัก 7 กรัม

ภาพที่ 214 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซ่ง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 2

ภาพที่ 215 เครื่องถ้วยจีนเคลือบน้ำตาลและเคลือบน้ำเงิน สมัยราชวงศ์ซ่ง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 2

ภาพที่ 216 เครื่องถ้วยจีนลายนูนเคลือบขาว สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

สมัยรัตนโกสินทร์ พบจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้อีก 38 ชิ้น น้ำหนัก 85 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 21 ชิ้น น้ำหนักรวม 265 กรัม ประกอบด้วย เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21-22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

พุทธศตวรรษที่ 22-23 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 12 ชิ้น 155 กรัม

และสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ ได้เคลือบ จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น 32 ชิ้น น้ำหนักรวม 400 กรัม ประกอบด้วย

เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 21-22 จำนวน 4 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส จำนวน 23 ชิ้น น้ำหนัก 275 กรัม เคลือบน้ำตาล จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม ชิ้นส่วนกาน้ำชา จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม และไม่สามารถระบุอายุสมัยได้อีก 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 217 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก

พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยจีน จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนักรวม 123 กรัม ประกอบด้วยชิ้นส่วนเครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์ซิง เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23-24 จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 123 กรัม และเคลือบสีน้ำตาล 1 ชิ้น น้ำหนัก 3 กรัม

พื้นที่นอกกำแพงวัดด้านตะวันออก

พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม เขียนหลายสีใต้เคลือบ 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม และเคลือบขาว จำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 305 กรัม

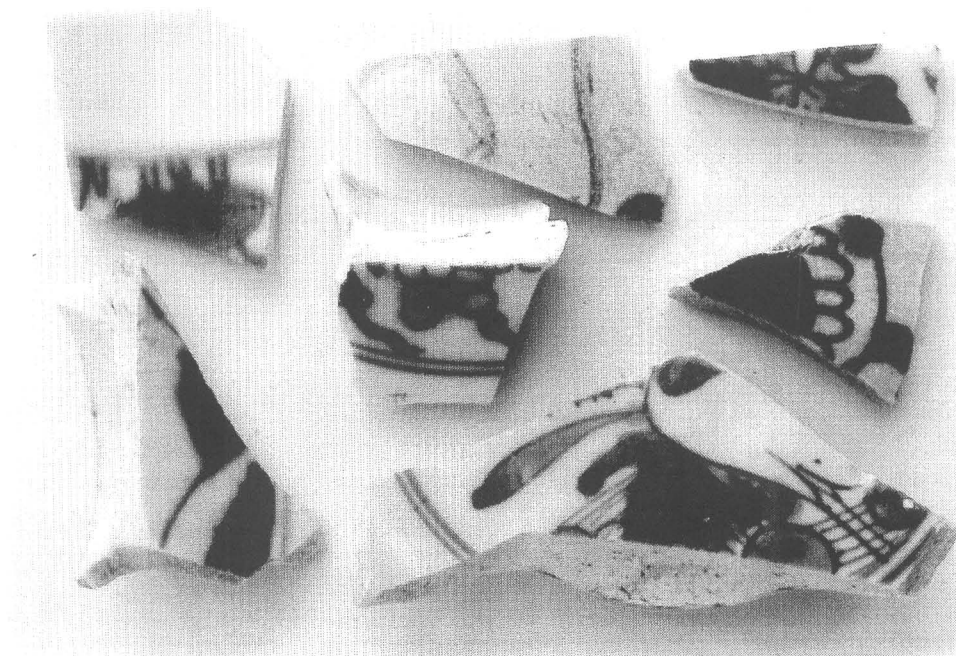

ภาพที่ 218 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส สมัยราชวงศ์ซิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

พื้นที่นอกกำแพงวัดด้านทิศเหนือ

พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หมิง พุทธศตวรรษที่ 21 - 22 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบใส 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

เครื่องถ้วยจีนพุทธศตวรรษที่ 22-23 เขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบได้เคลือบ จำนวน 8 ชิ้น น้ำหนัก 95 กรัม

ภาพที่ 219 เครื่องถ้วยจีนเขียนสีใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 22-23

สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23-24 เคลือบสีน้ำเงิน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

โบราณวัตถุอื่น นอกจากโบราณวัตถุจำพวกเครื่องถ้วยจากประเทศจีน ที่พบดังรายละเอียด
ยังพบโบราณวัตถุประเภทอื่นจากประเทศจีน ได้แก่

ชิ้นส่วนตุ๊กตา เขียนหลายสีได้เคลือบ สภาพชำรุดพบเฉพาะส่วนขา 1 ชิ้น สมัยราชวงศ์ซิง
พุทธศตวรรษ 23-24 พบบริเวณอาคารหมายเลข 7

ภาพที่ 220 ชิ้นส่วนตุ๊กตารูปนก

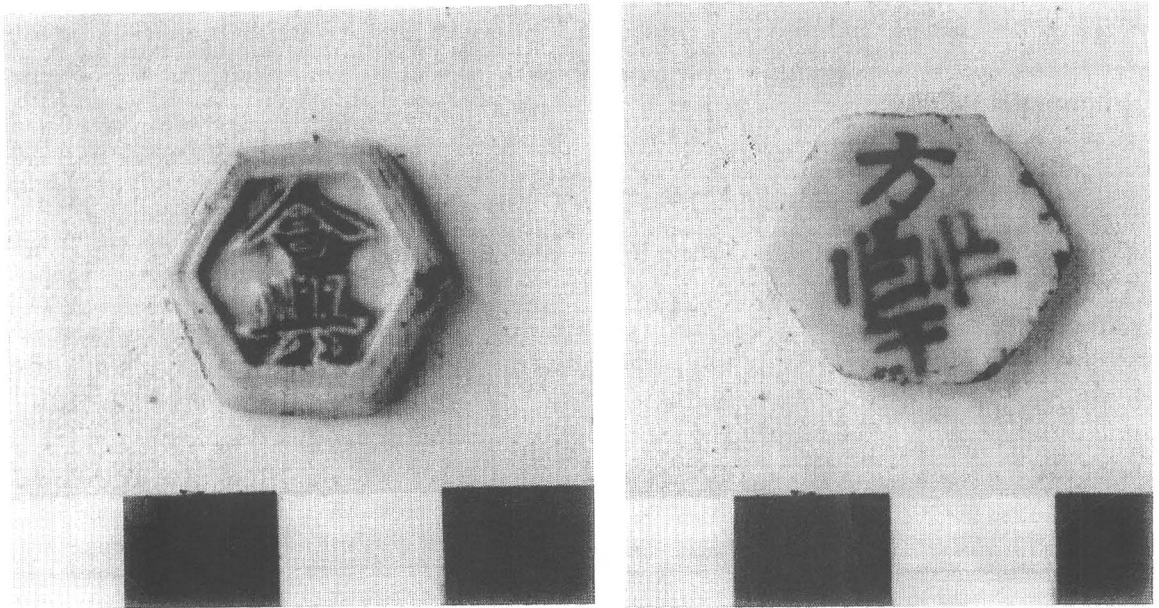
ชิ้นส่วนตุ๊กตารูปสิงห์เคลือบสีขาว สมัยราชวงศ์ซิง พุทธศตวรรษที่ 23 – 24 สภาพชำรุด พบ
กำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้

ภาพที่ 221 ชิ้นส่วนตุ๊กตาสิงห์

เบี้ย รูปทรงหกเหลี่ยมเนื้อเครื่องเคลือบสีขาว ขนาดความกว้างด้านละ 1 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ด้านหน้าทำขอบสี่เหลี่ยม เขียนตัวอักษรจีน คำว่า สะ เสง รวมความโชคดี ด้านหลังเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ ตัวอักษรจีนที่บอกตัวเลขทางบัญชี อาจใช้แทนค่าของจำนวนเงิน เป็นเบี้ยซึ่งนิยมมากในช่วง พ.ศ. 2383 – 2413 เบี้ยเหล่านี้ผลิตจากเตาเต้อฮัว (DEHUA) อยู่ในเมืองฉวนโจ้ว ทางภาคใต้ของมณฑลฝูเจี้ยน เบี้ยเหล่านี้ใช้ในบ่อนการพนันในกรุงเทพฯ และต่อมาได้รับการยอมรับให้ใช้แทนเงินตราได้ทั่วประเทศ เบี้ยเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกัน บางอันเขียนลวดลายบนเคลือบ ลวดลายมีหลายแบบ เช่น ลวดลายที่แสดงถึงความโชคดีของนักพนันหรือบ่อนการพนันรูปลายตัวสัตว์ และลายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระนางวิศดอเรีย เป็นต้น (จอห์น ซอว์, มปป: 51) (ภาพลายเส้นที่ 29)

พบจากการขุดแต่งพื้นที่กริด 20' AA' ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของวัด

ภาพที่ 222 เบี้ยพนัน (ด้านหน้า – ด้านหลัง)

เครื่องถ้วยญี่ปุ่น ที่พบในบริเวณวัดโคกพระยาเป็นเครื่องถ้วยที่ตกแต่งด้วยการใช้รูปลอกเป็นเครื่องถ้วยในช่วงพุทธศตวรรษ 25 พบชิ้นส่วนภาชนะเครื่องถ้วยญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 9 ชิ้น น้ำหนักรวม 61 กรัม โดยพบตามพื้นที่ดังนี้

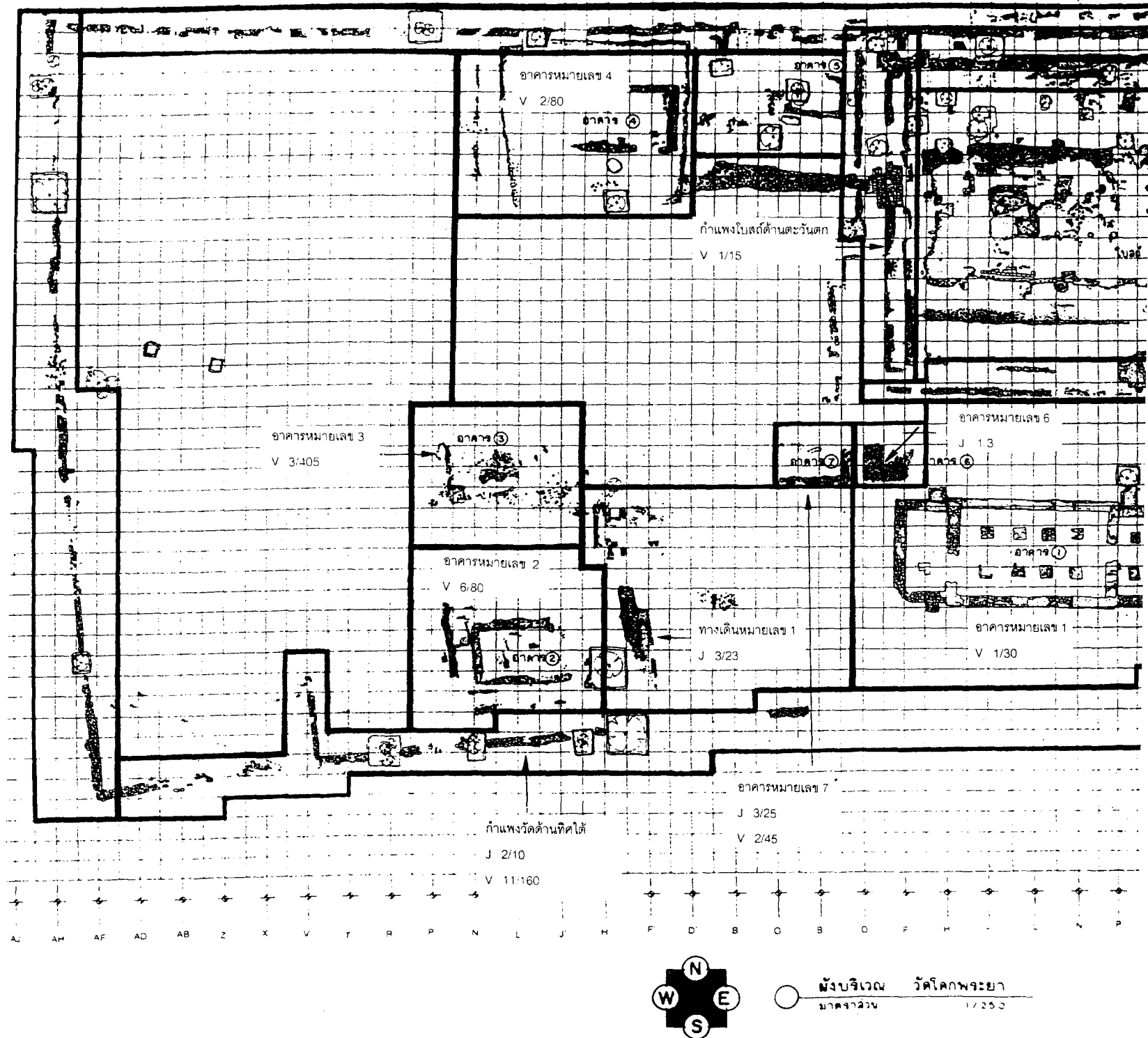
อาคารหมายเลข 6	พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 3 กรัม
อาคารหมายเลข 7	พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 25 กรัม
พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1	พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 23 กรัม
แนวกำแพงวัดด้านทิศใต้	พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 223 เครื่องถ้วยญี่ปุ่น

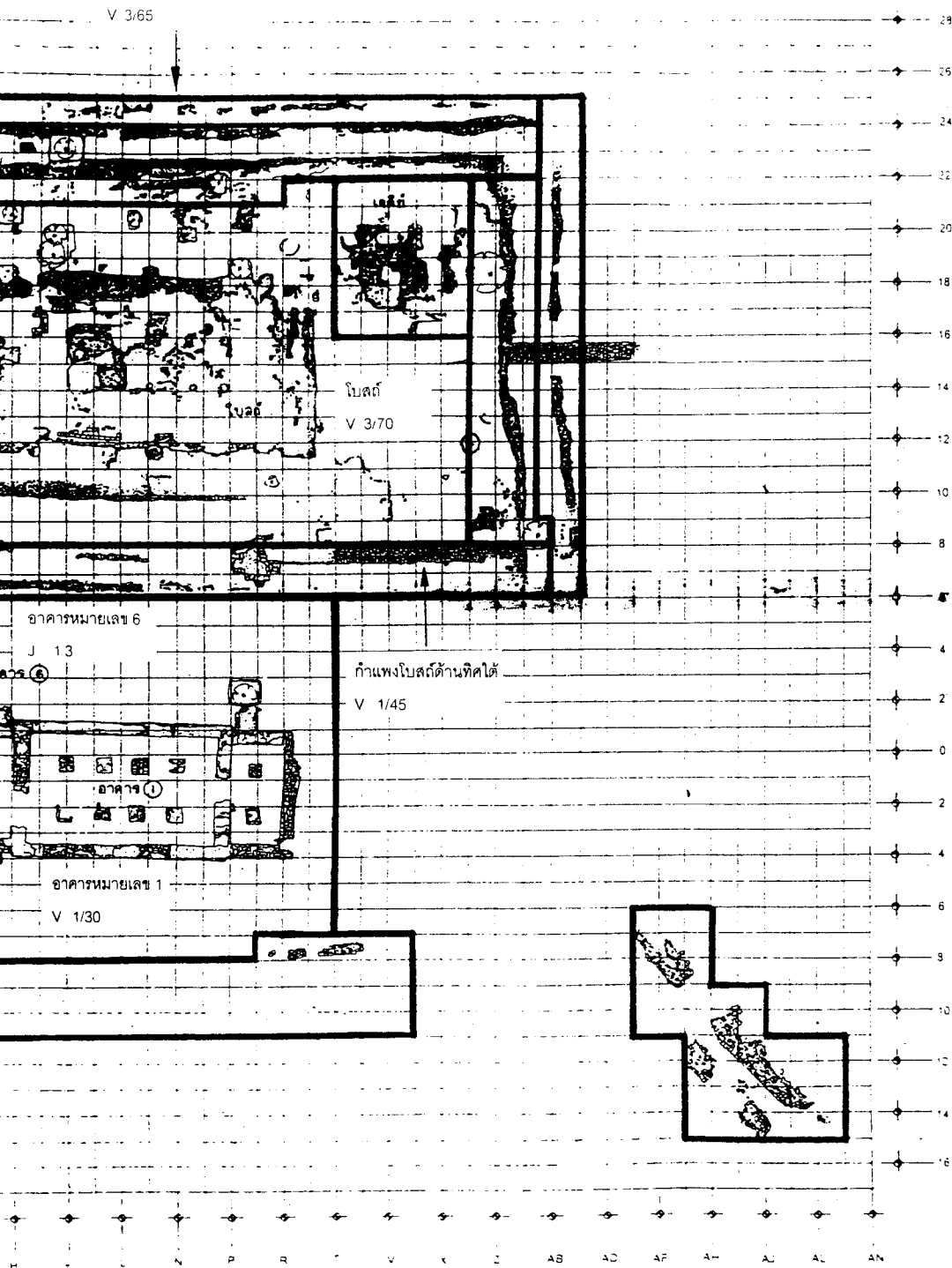

ภาพที่ 224 เครื่องถ้วยญี่ปุ่น

กำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ

V 3/65

สัญลักษณ์

J เครื่องถ้วยญี่ปุ่นอายุพุทธศตวรรษที่ 15

V เครื่องถ้วยเวียดนาม

เลขพระยา

1 / 2530

และปริมาณชิ้นส่วนเครื่องถ้วยญี่ปุ่นและเวียดนามที่พบจากการขุดแต่ง

เครื่องถ้วยเวียดนาม

พบชิ้นส่วนของภาชนะเครื่องถ้วยเวียดนาม ส่วนมากจะเป็นชิ้นส่วนของภาชนะทรงถ้วยและชาม
จำนวนทั้งสิ้น 35 ชิ้น น้ำหนักรวม 1,145 กรัม ตามพื้นที่ดังนี้

โบสถ์ พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 70 กรัม

อาคารหมายเลข 1 พบชิ้นส่วนภาชนะ 1 ชิ้น น้ำหนัก 30 กรัม

อาคารหมายเลข 2 พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 6 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม

อาคารหมายเลข 3 พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 405 กรัม

อาคารหมายเลข 4 พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 80 กรัม

อาคารหมายเลข 7 พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 145 กรัม

กำแพงวัดด้านทิศใต้ พบชิ้นส่วนภาชนะจำนวน 11 ชิ้น น้ำหนัก 160 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศเหนือ พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 65 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้ พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 45 กรัม

แนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศตะวันตก พบชิ้นส่วนภาชนะ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

ภาพที่ 225 เครื่องถ้วยเวียดนาม

ภาพที่ 226 เครื่องถ้วยเวียดนาม

โบราณวัตถุอื่น

นอกจากโบราณวัตถุประเภทต่างๆ แล้วยังพบ หอยเบี้ย บริเวณอาคารหมายเลข 1 จำนวน หอยเบี้ยใช้แทนเงินตรา ปรากฏหลักฐานในสมัยอยุธยาตอนปลาย รัชกาลสมเด็จพระเพทราชา โฉมแก้ว บันทึกว่า 1 เฟื้อง มีราคาเท่ากับ 500-800 เบี้ย หอยเบี้ยชนิดนี้เป็นหอยทะเลมักจะนำเข้ามาจากหมู่เกาะมัลดีฟ (ประทีป เฟื่องตะโก, 2537 : 145.)

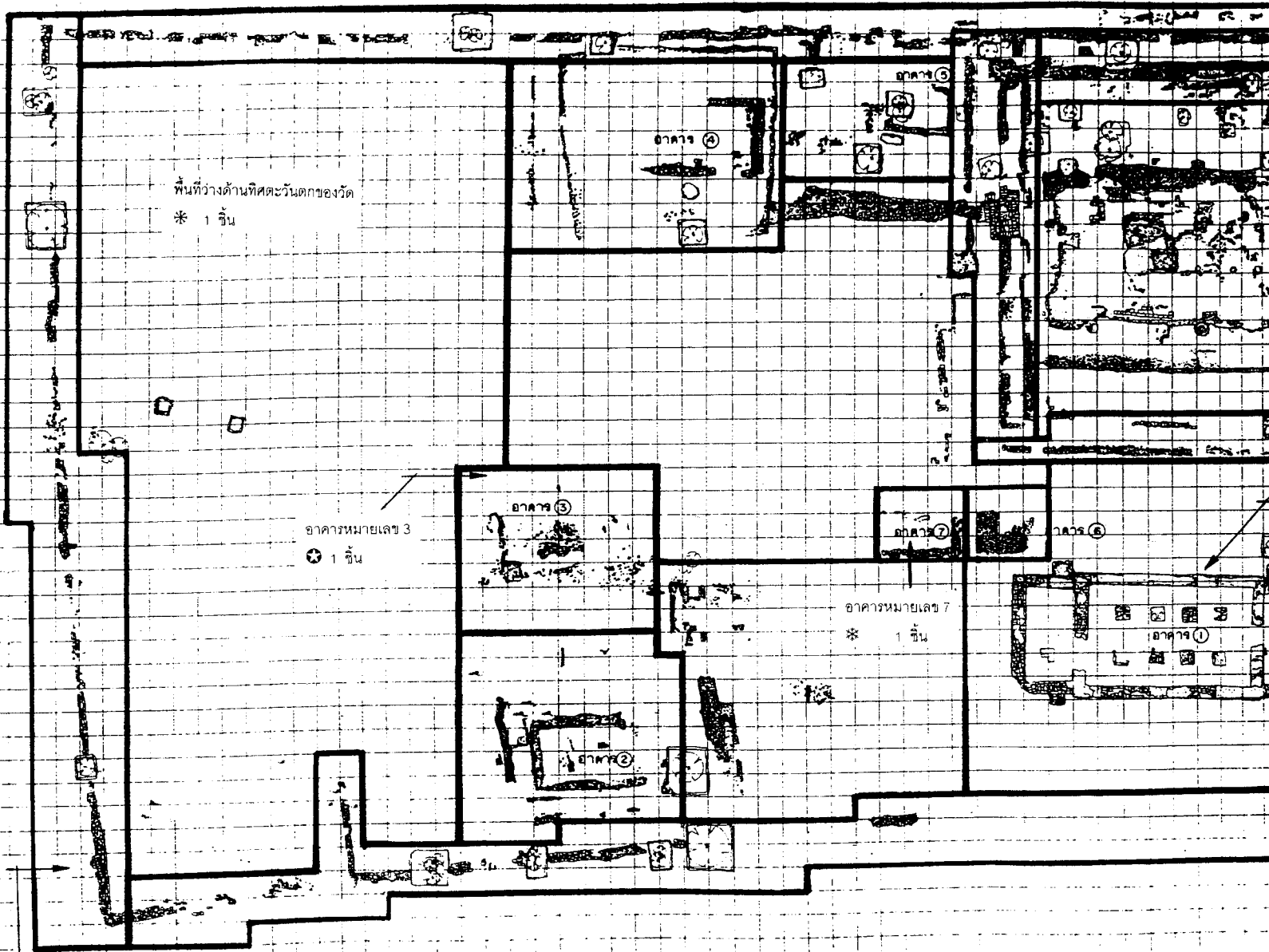
ภาพที่ 227 หอยเบี้ย

ชิ้นส่วนกระถางต้นไม้ทรงสี่เหลี่ยม

พบชิ้นส่วนกระถางต้นไม้รูปทรงสี่เหลี่ยม เป็นเนื้อเครื่องดิน มีการตกแต่งลวดลายดอกไม้ในกรอบสี่เหลี่ยม พบทั้งหมดจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 355 กรัม ได้แก่ จากบริเวณแนวกำแพงวัดด้านทิศตะวันตก จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม และจากแนวกำแพงโบสถ์ด้านทิศใต้ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 300 กรัม

ภาพที่ 228 ชิ้นส่วนกระถางต้นไม้

กำแพงวัดด้าน W

1/55

กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก

X 1 ชิ้น

AB

Z

X

V

T

R

P

N

L

J

H

F

D

B

O

B

D

F

H

J

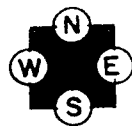
L

V

X

Z

AB

ผังบริเวณ

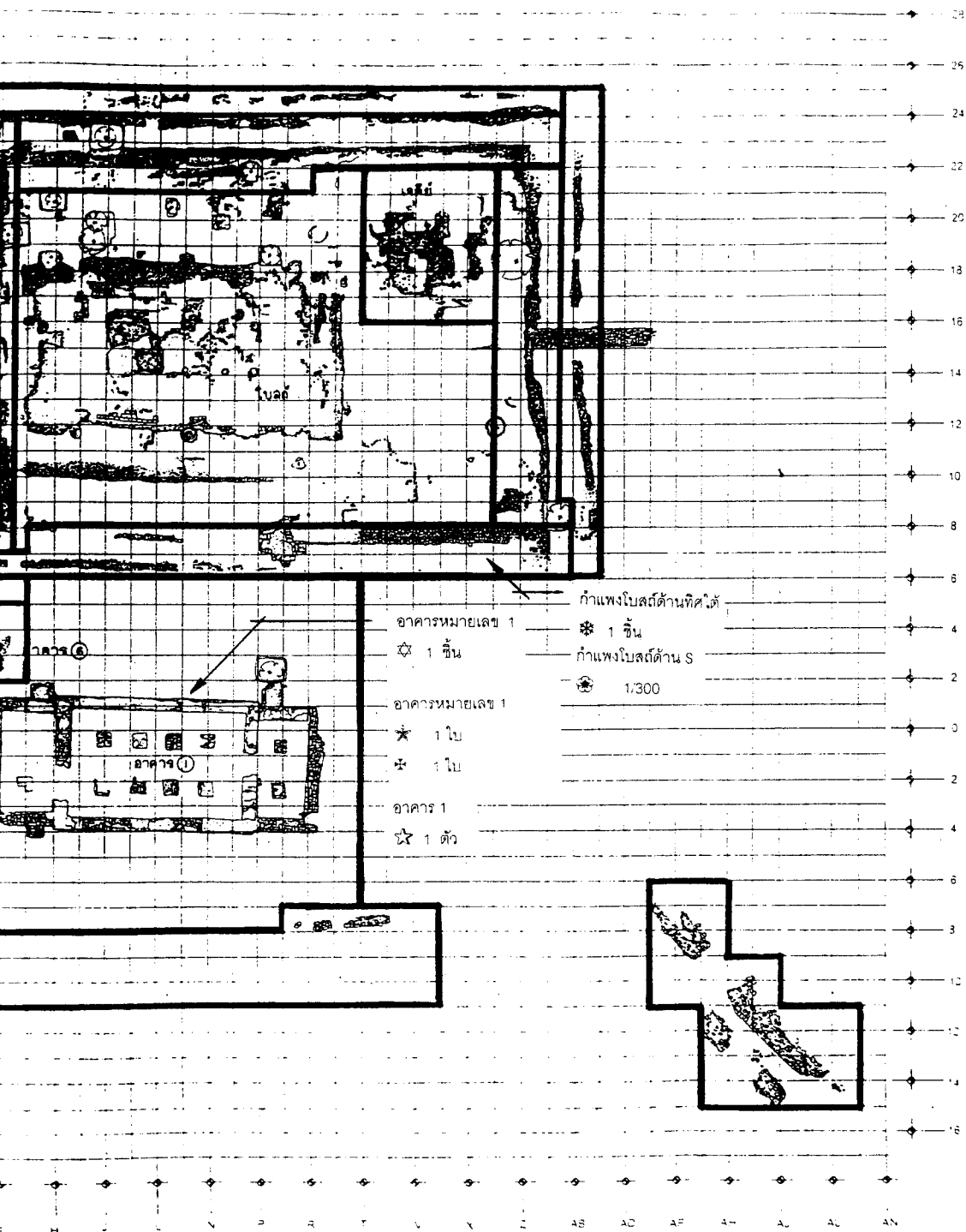
วัดโคกพระยา

มาตราส่วน

1/250

แผนผังที่ 15 ผังแสดงพื้นที่และปริมาณโบราณวัตถุ

ที่พบ

ภาชนะดินเผาสมบูรณ

สัญลักษณ์

✱ อ่างขนาดเล็ก

✱ ตะคันดินเผา

สัญลักษณ์

✱ ถ้วยลายคราม พุทธศตวรรษที่ 23-24

✱ ฝาโอ่งเคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23-24

X ชิ้นส่วนช้อน พุทธศตวรรษที่ 23-24

✱ ชิ้นส่วนตุ๊กตา

✱ ตุ๊กตาสีงห์เคลือบขาว

✱ เบี้ย

โบราณวัตถุอื่นๆ

สัญลักษณ์

✱ ขอยเบี้ย

✱ กระดาษต้นไม้

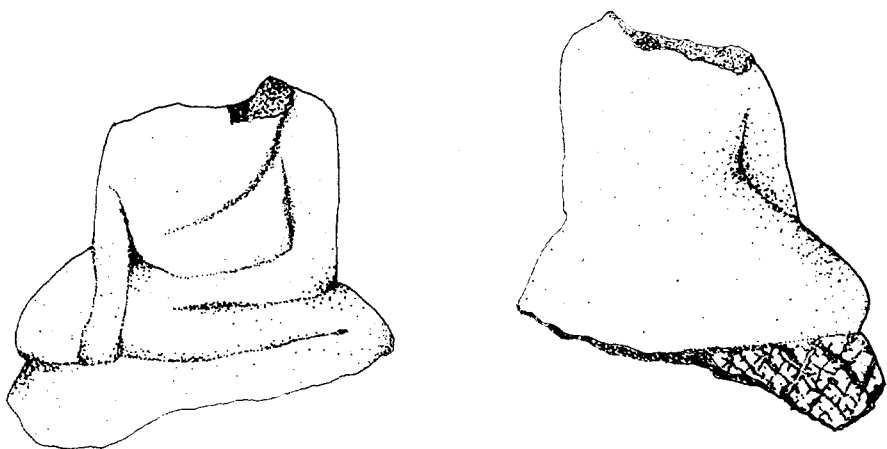

0 1 2 3 cm.

มาตราส่วน 1:1 ซม.

ภาพลายเส้นที่ 1

ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผาประดิษฐานอยู่ในซุ้มเรือนแก้ว

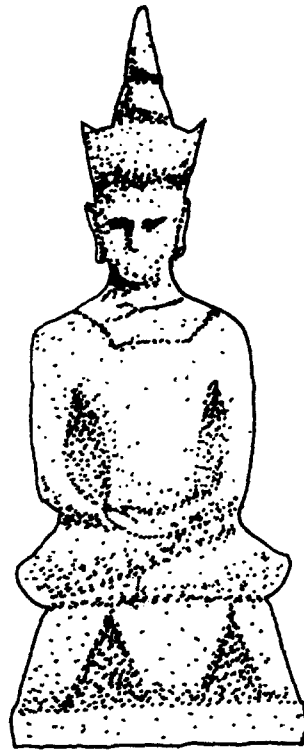

0 1 2 3 cm.

มาตราส่วน 1:1 ซม.

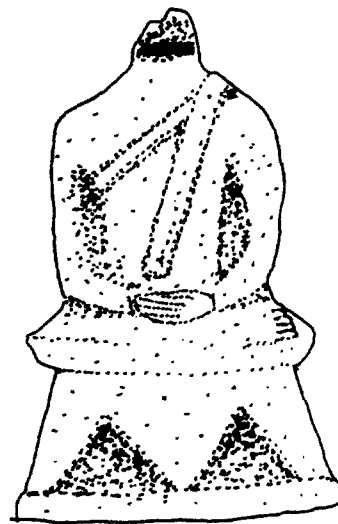
ภาพลายเส้นที่ 2

ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา

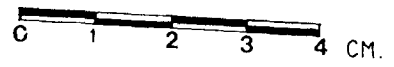
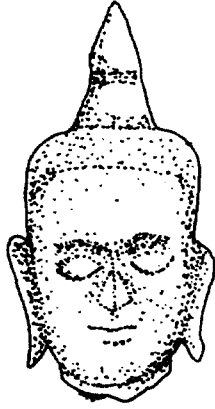
0 1 2 3 4 cm.

มาตราส่วน 1:1 ซม.

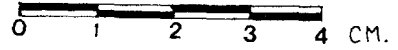
ภาพลายเส้นที่ 3

พระพุทธรูปสำริดปางสมาธิ

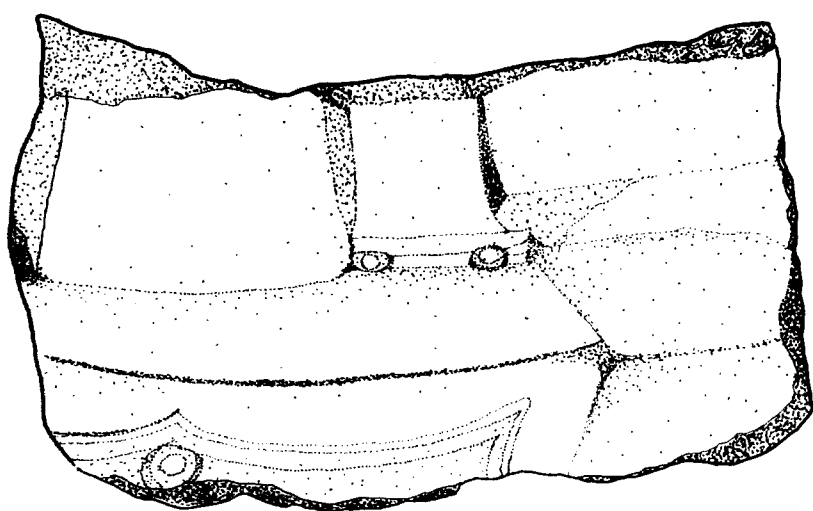
มาตราส่วน 1:1 ซม.

ภาพลายเส้นที่ 4
เศียรพระพุทธรูปสำริด

มาตราส่วน 1:1 ซม.

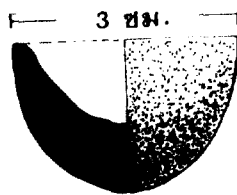
ภาพลายเส้นที่ 5
ชิ้นส่วนพระพิมพ์เนื้อชิน

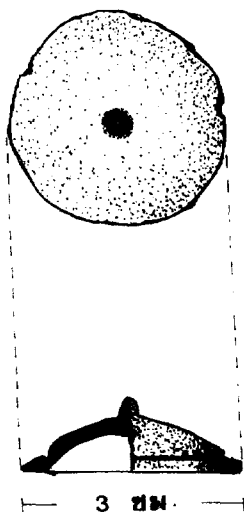
มาตราส่วน 1:1

ภาพลายเส้นที่ 6

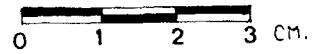
ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปดินเผา

ภาพลายเส้นที่ 7
 เบ้าหลอมโลหะ

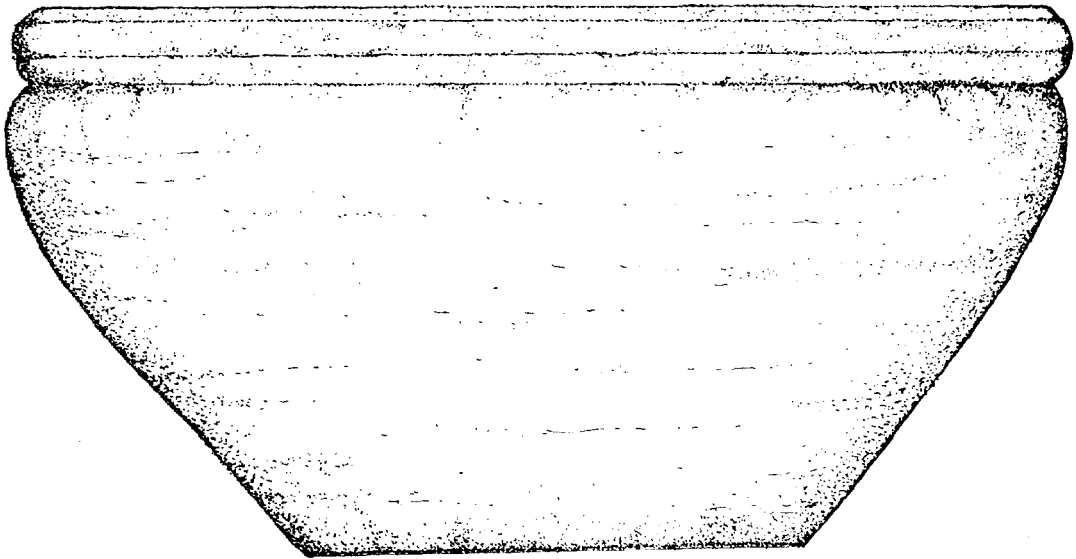

ภาพลายเส้นที่ 8
 ฝาจุกภาชนะโลหะขนาดเล็ก

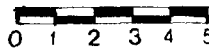

ภาพลายเส้นที่ 9
ตะคันโลหะ

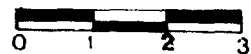
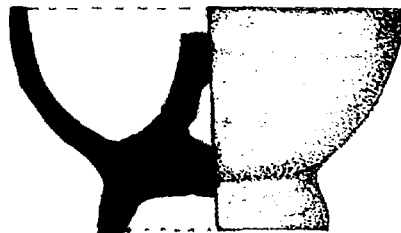
มาตราส่วน 1:1 ซม.

ภาพลายเส้นที่ 10

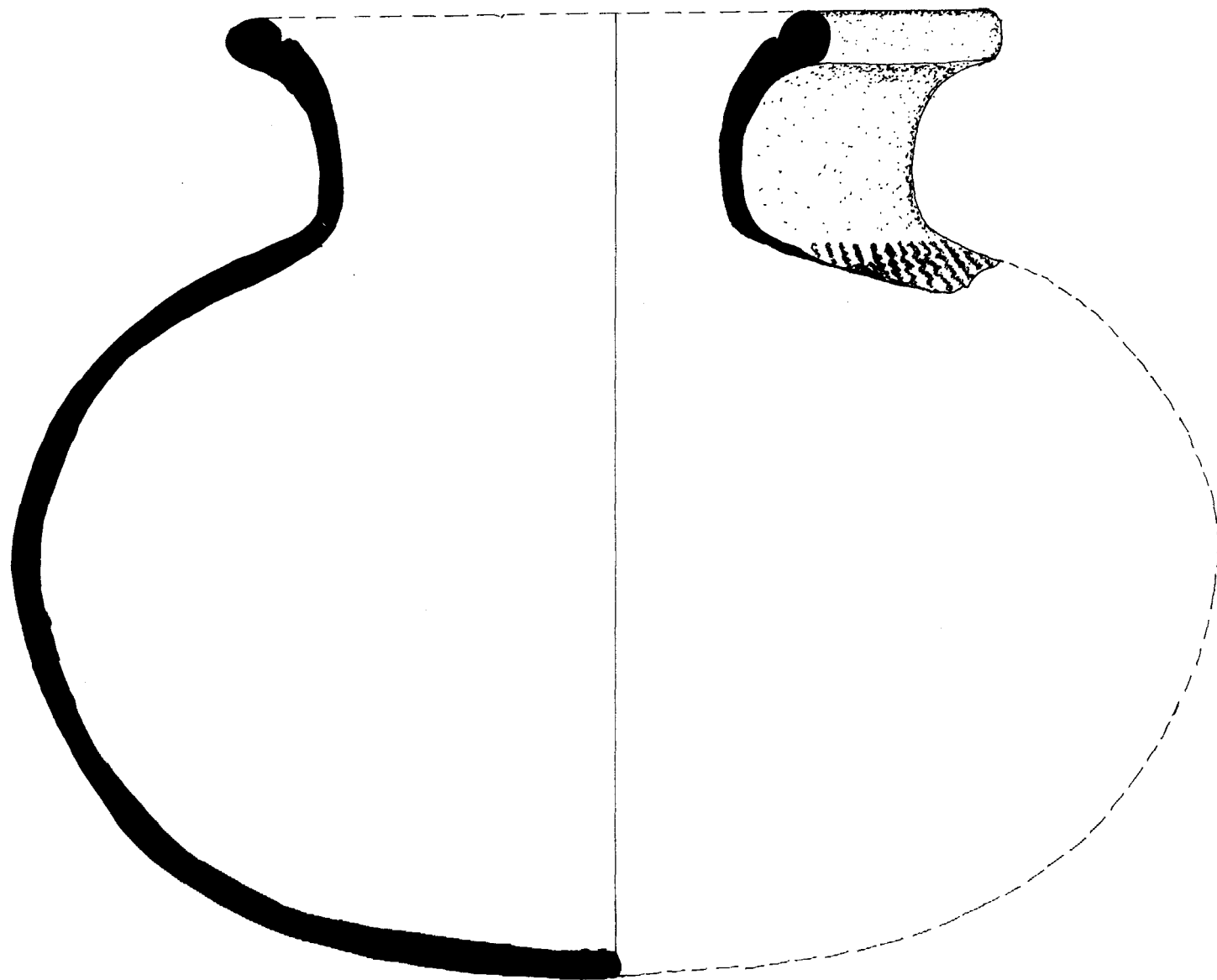
ภาชนะทรงอ่างขนาดเล็กเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

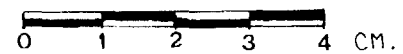
ภาพลายเส้นที่ 11

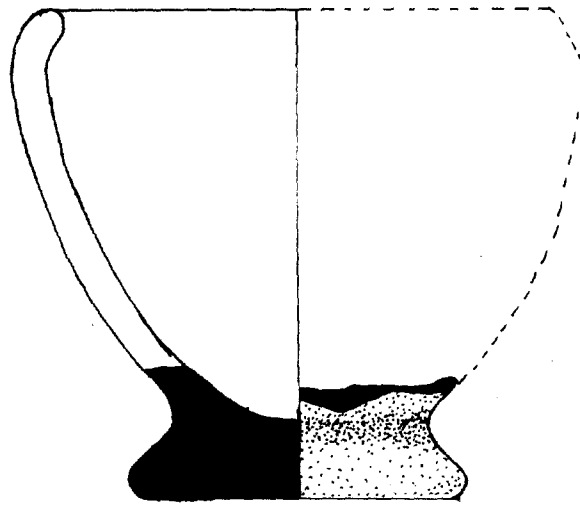
ภาชนะทรงตะคันดินเผาเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

มาตราส่วน

ภาพลายเส้นที่ 12

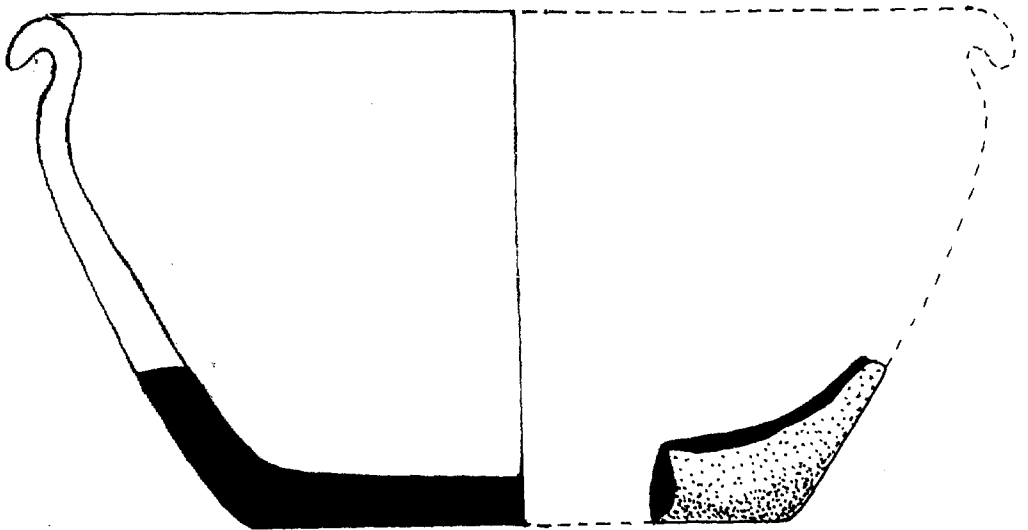

0 1 2 3 4 5 6 cm.

ภาพลายเส้นที่ 13

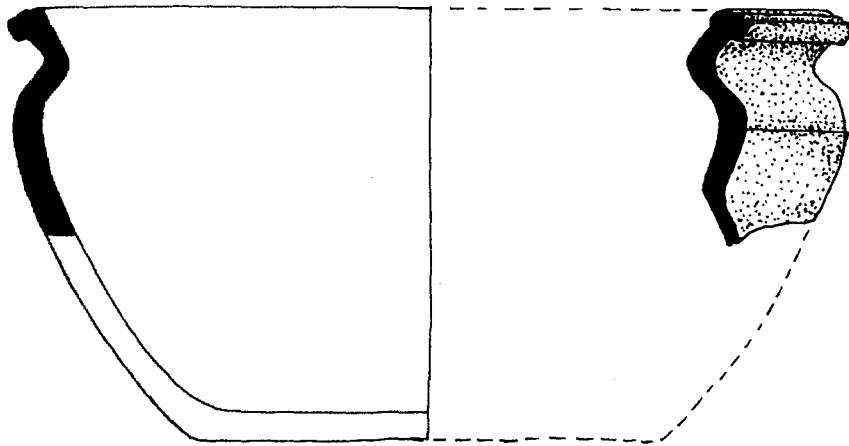
ชิ้นส่วนภาชนะทรงกรกเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

0 1 2 3 4 5 6 cm.

ภาพลายเส้นที่ 14

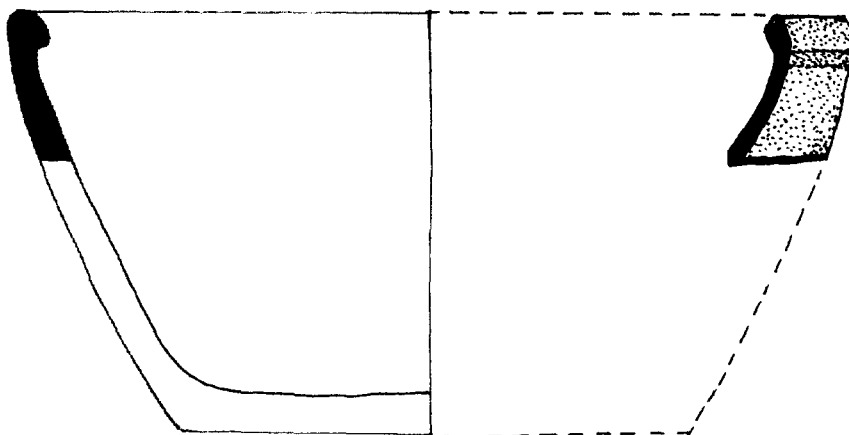
ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

0 4 8 12 cm.

ภาพลายเส้นที่ 15

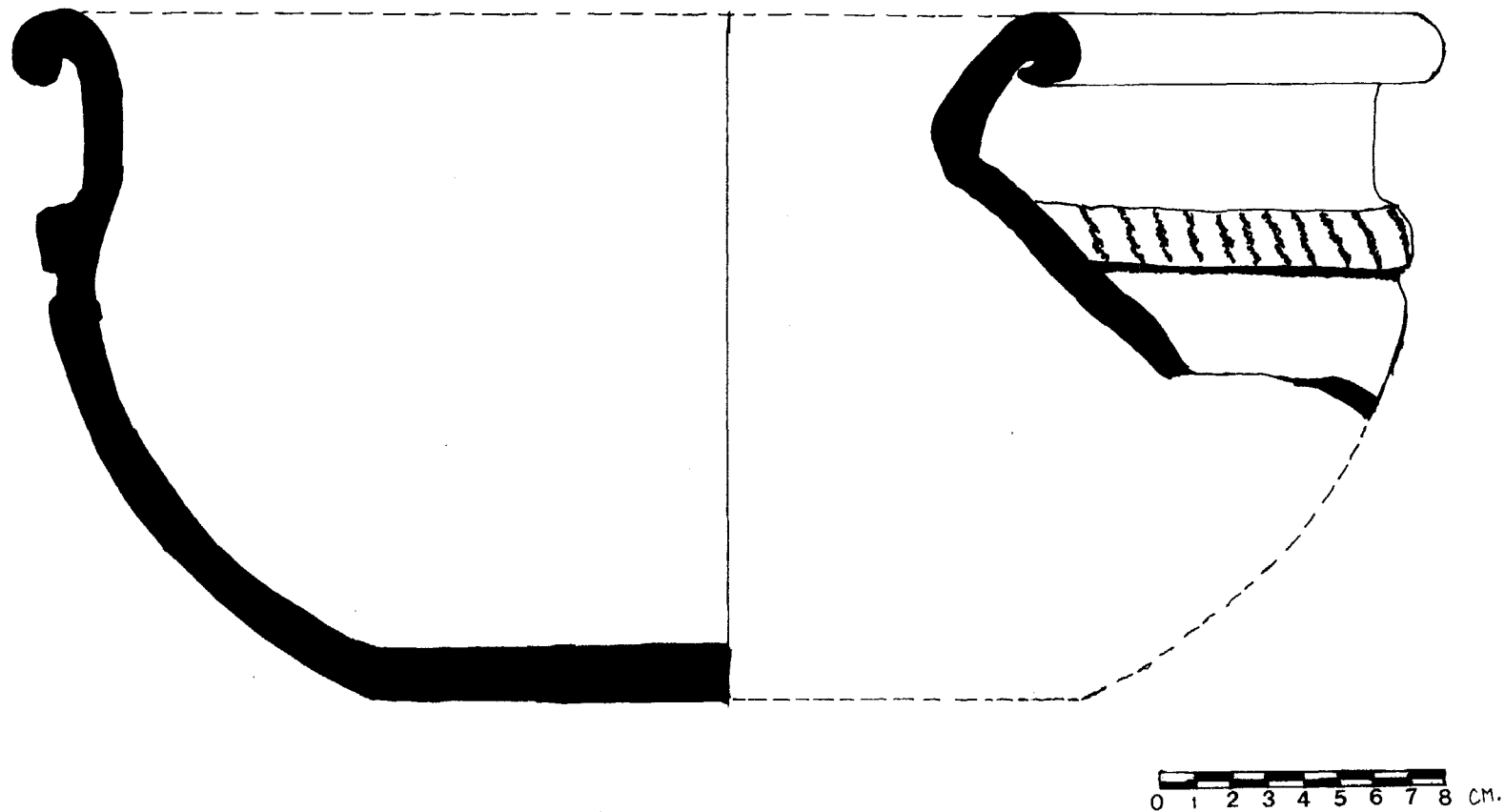
ชั้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

0 3 6 9 cm.

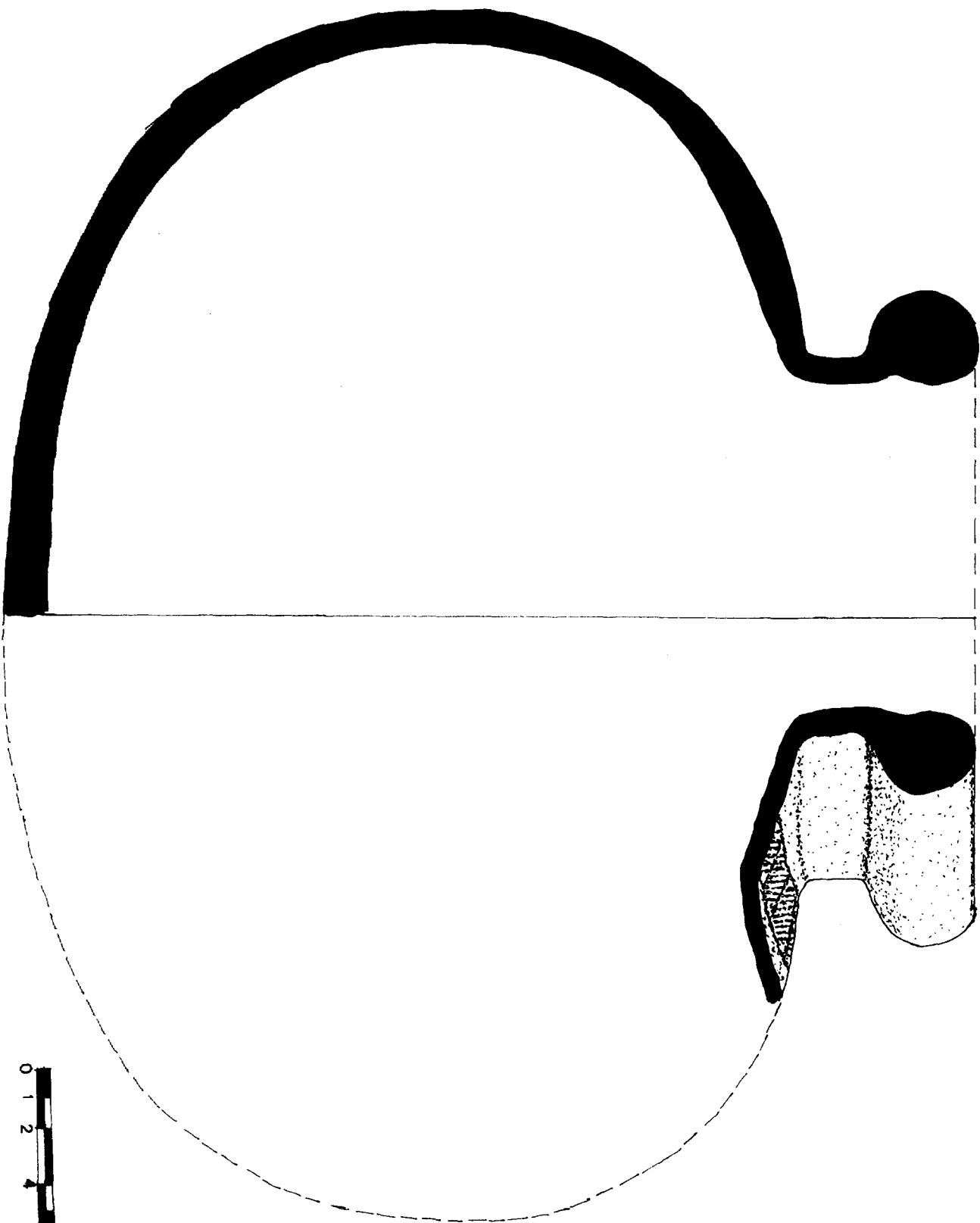
ภาพลายเส้นที่ 16

ชั้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

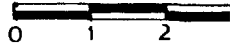
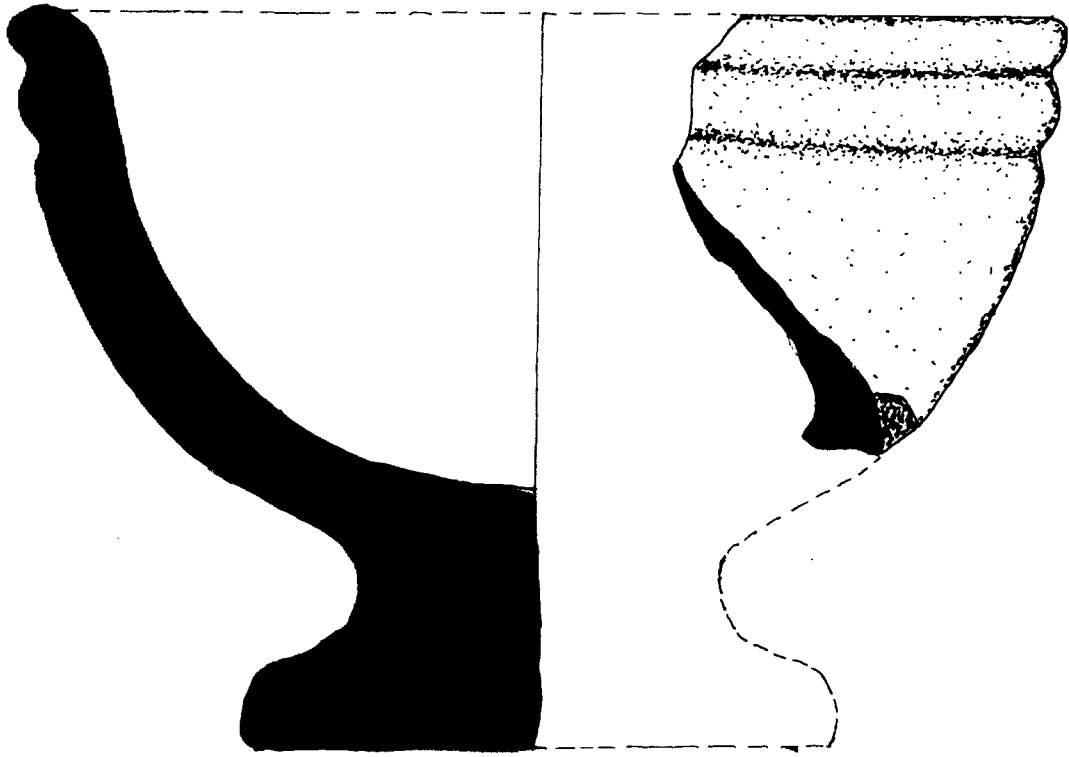
ภาพลายเส้นที่ 17

ชิ้นส่วนภาชนะทรงอ่างเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

ภาพลายเส้นที่ 18

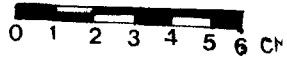
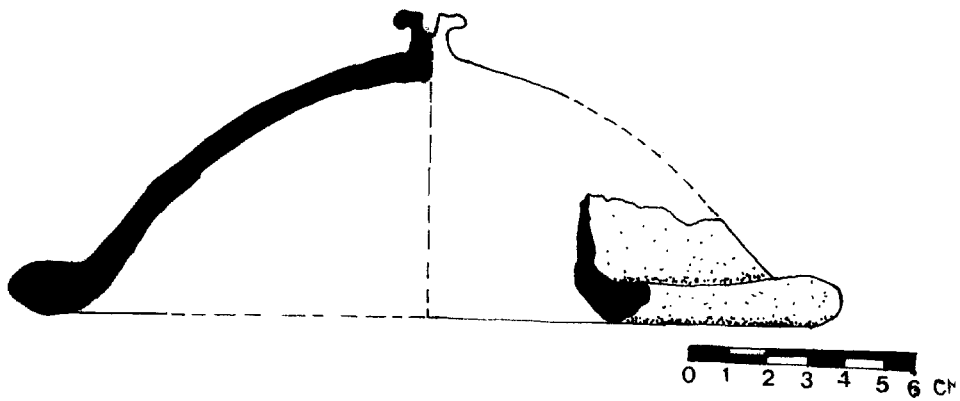
ชิ้นส่วนภาชนะทรงหม้อขนาดใหญ่เนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

มาตราส่วน

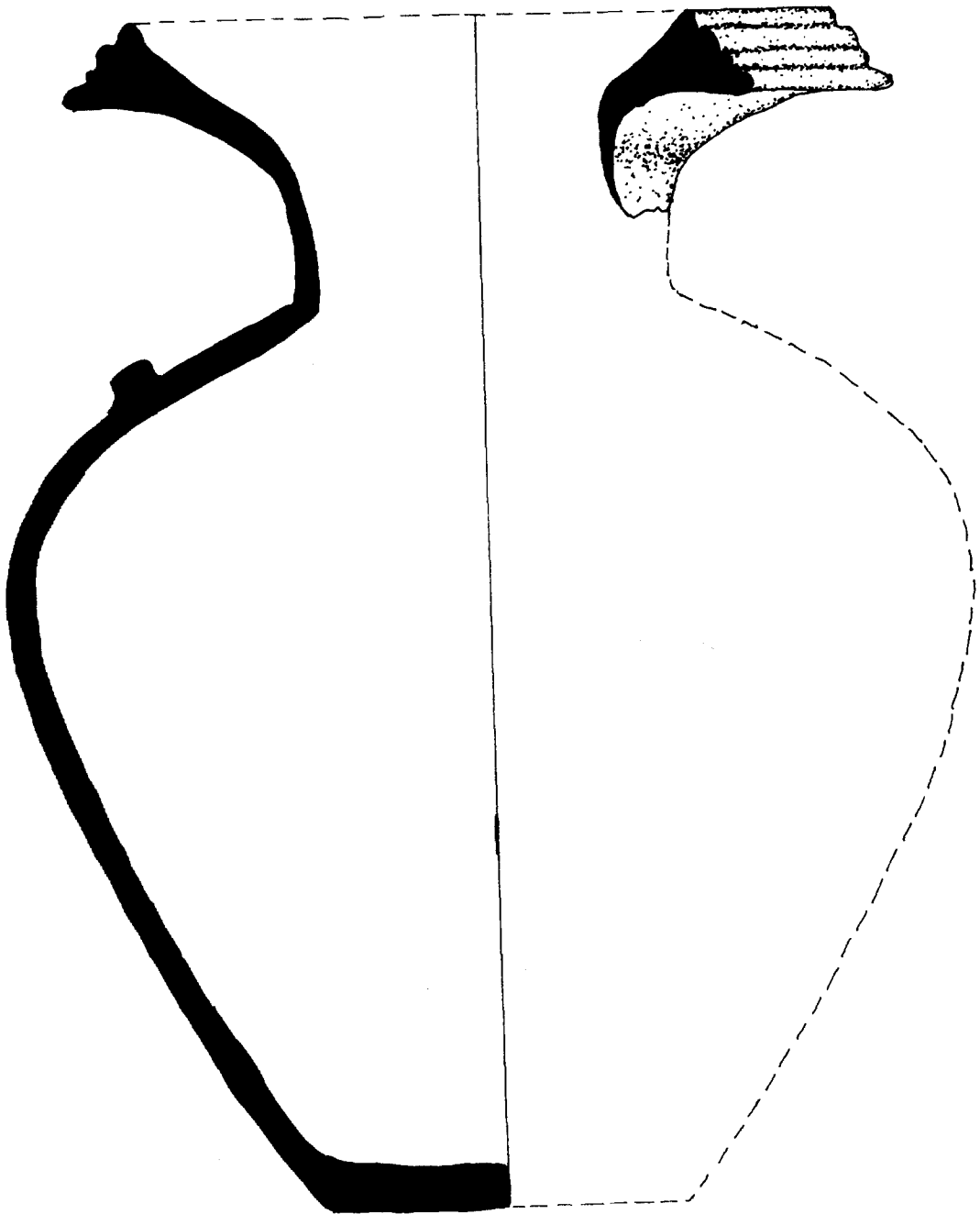
ภาพลายเส้นที่ 19

ชิ้นส่วนภาชนะทรงกรกเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

ภาพลายเส้นที่ 20

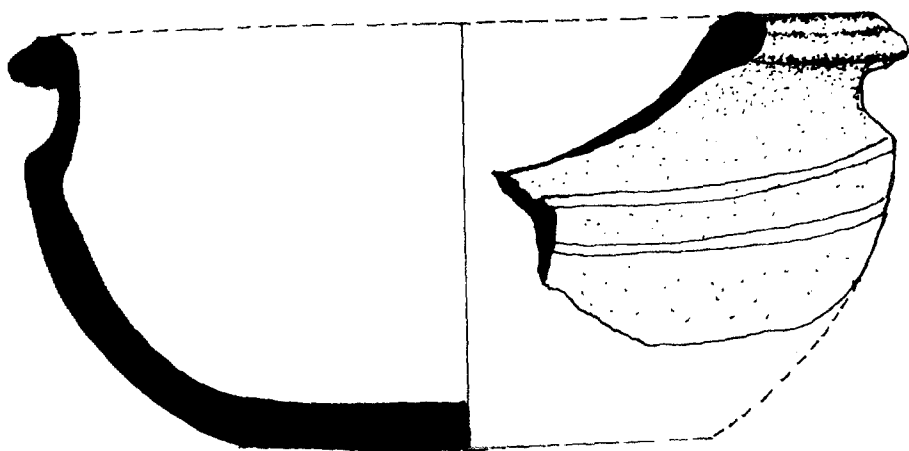
ชิ้นส่วนภาชนะเนื้อเครื่องดิน แหล่งเตาเผาพื้นเมือง

0 1 2 3 4 cm.

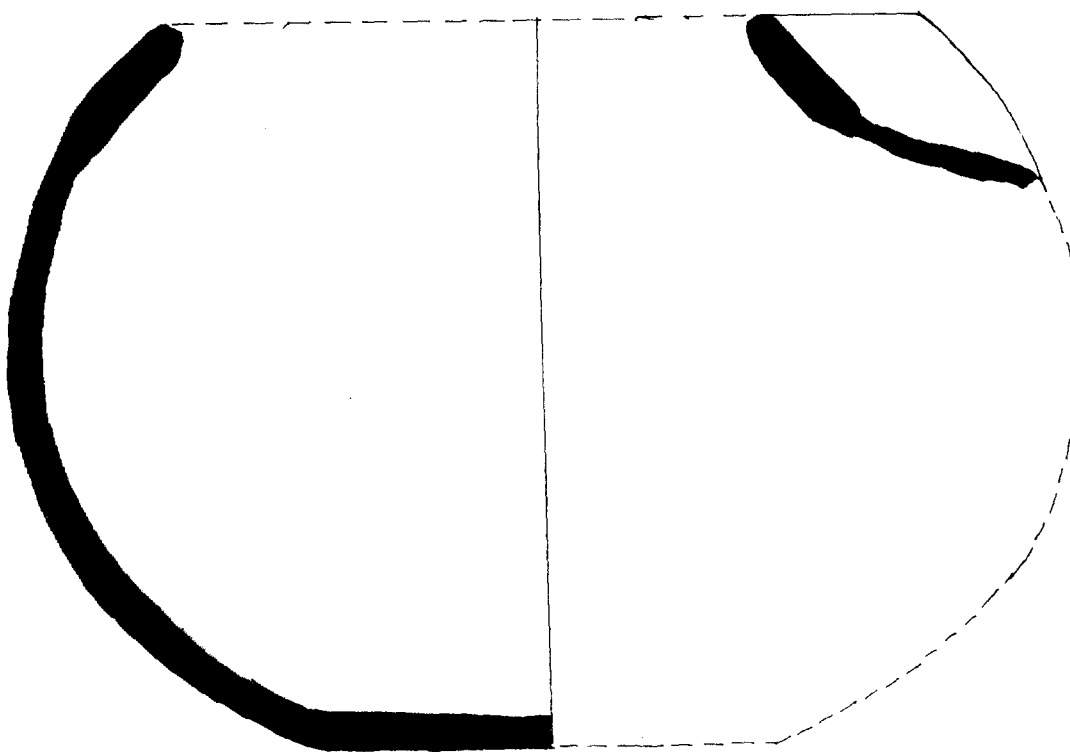
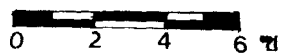
ภาพลายเส้นที่ 21

ชิ้นส่วนภาชนะทรงไห แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย

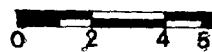
ภาพลายเส้นที่ 22

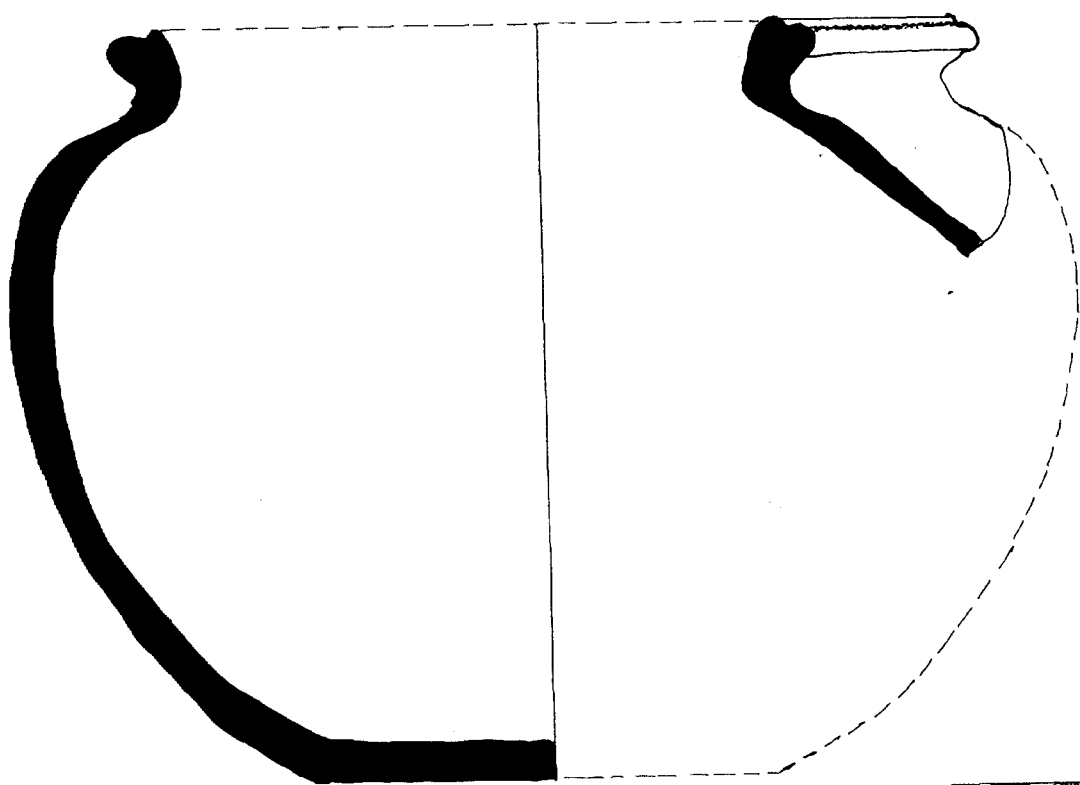
ชั้นส่วนภาชนะทรงอ่าง แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย

ภาพลายเส้นที่ 23

ชั้นส่วนภาชนะทรงโถ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

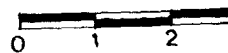
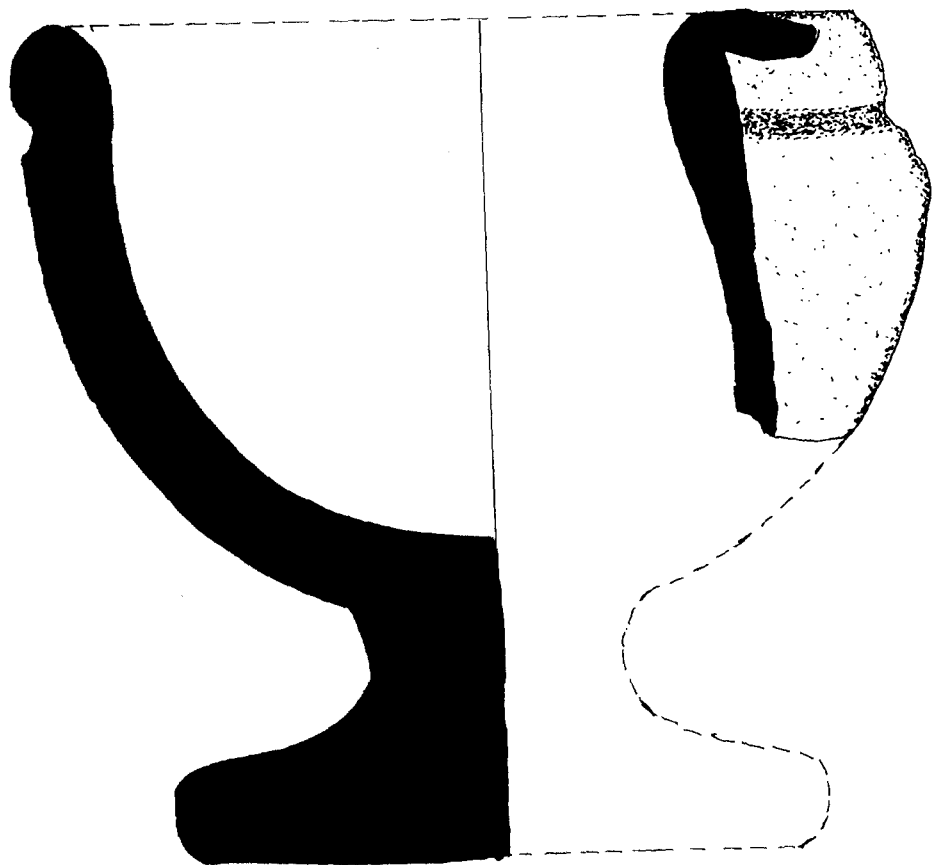

0 1 2 3 4 5 6 cm

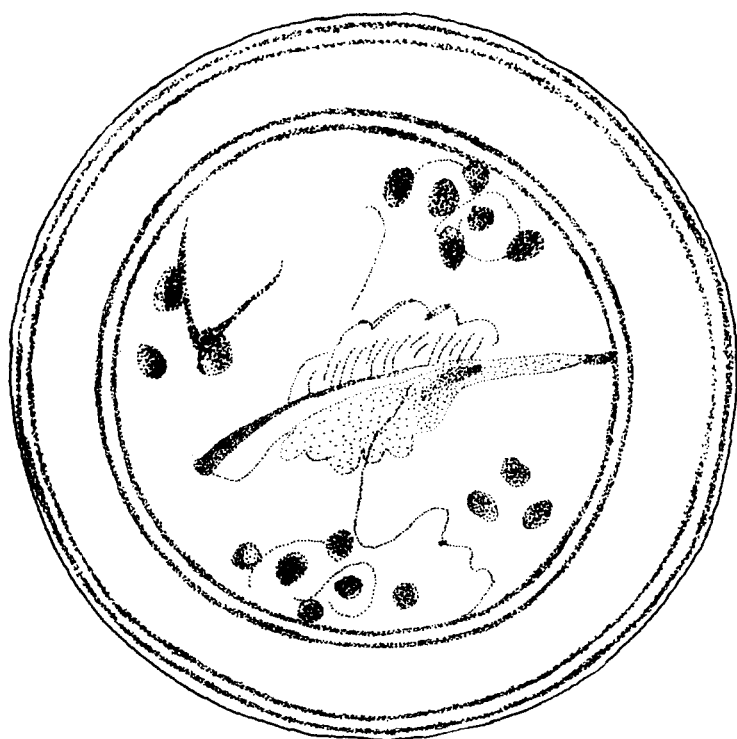
ภาพลายเส้นที่ 24

ชั้นส่วนภาชนะทรงโถ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

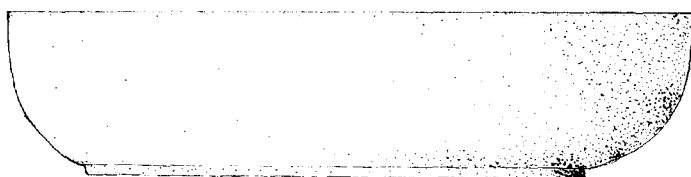
ภาพลายเส้นที่ 25

ชิ้นส่วนภาชนะทรงกรก แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

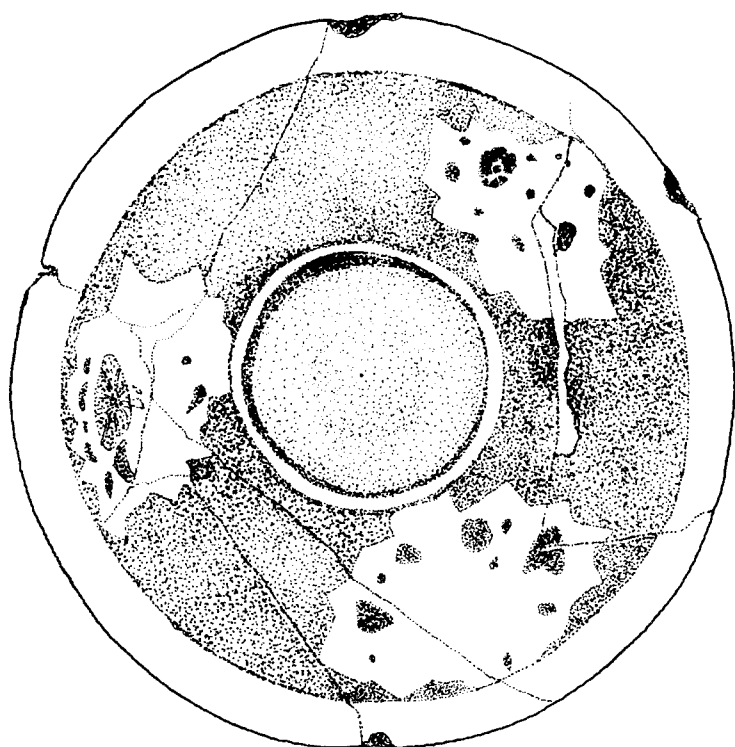
0 1 2 3 4 ซม.

มาตราส่วน 1:1 ซม.

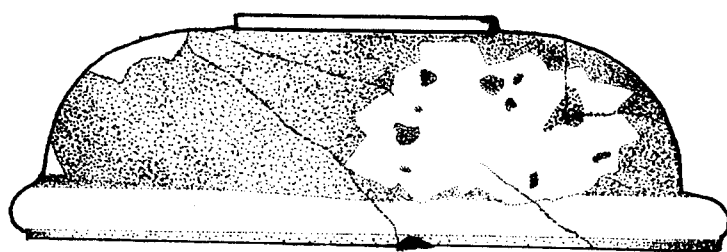
ภาพลายเส้นที่ 26

เครื่องถ้วยจีนทรงถ้วยเคลือบขนาดเล็ก

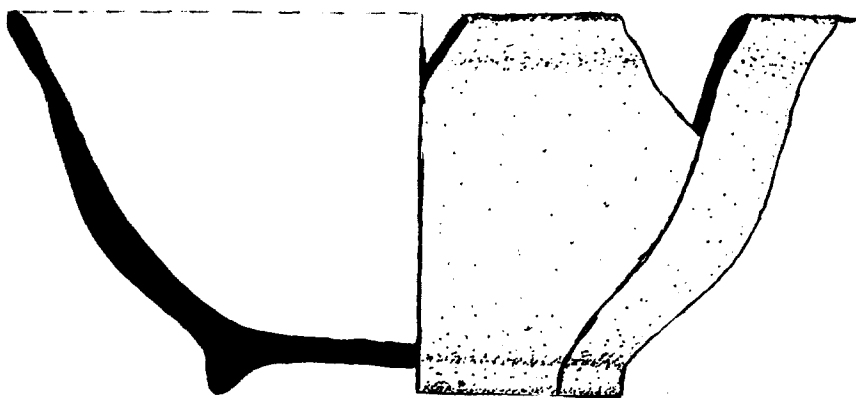

0 1 2 3 4 ซม.

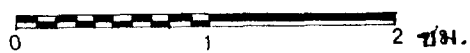
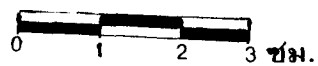
มาตราส่วน 1:1 ซม.

ภาพลายเส้นที่ 27
ฝาภาชนะทรงโกเคิลือบ

ภาพลายเส้นที่ 28
เครื่องถ้วยจีนเคลือบสีน้ำเงิน

ภาพลายเส้นที่ 29
เบ้าเนื้อเครื่องเคลือบสีขาว

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อดิน (E.W.) จากแหล่งเตาพื้นเมืองพระนครศรีอยุธยา
แหล่งโบราณสถานวัดโลกพระยา ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2541

ประเภท	โบสถ์		เจดีย์		อาคาร		อาคาร		อาคาร		อาคาร		อาคาร		อาคาร		พื้นทางเดิน		พื้นทิวัง		พื้นทิวัง W		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพงโบสถ์		แนวกำแพงโบสถ์		แนวกำแพงโบสถ์		นอกกำแพงวัด		นอกกำแพงวัด						
	หมายเลข 1		หมายเลข 2		หมายเลข 4		หมายเลข 6		หมายเลข 7		หมายเลข 3		1		ด้าน W ของวัด		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้		ด้านทิศใต้						
	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม					
1.อ่าง	6	685			7	860	12	1090	1	100	17	1975	5	330	6	435	13	1090	23	1845	10	205	5	765	37	3030	5	500	21	1900			20	4470	2	290			3	33			
2.ไห	1	490			3	180	3	70					1	160	2	270	1	25	3	150			4	345	5	256																	
3.หม้อหุงข้าว					1	80	11	305			2	150	3	145	2	115	5	165	22	550	1	30	3	60	30	1040	2	55	11	540	4	115	3	120	1	60	1	10					
4.หม้อหุงต้ม	3	115	1	10	3	65	25	600			6	195	10	250	20	410	9	170	33	925	18	480	6	330	46	1410			17	315			10	575	3	55					2	70	
5.หม้อพระนอน	2	65	1	50	4	315	47	811	2	105	6	225	3	110	11	260	10	135	8	320			3	125	24	525	1	40	11	290			9	330				3	85				
6.หม้อขนาดใหญ่					6	2550	4	490						5	435	10	1005	22	2165					29	3350			9	915	3	260												
7.แจกัน							11	75	2	45			4	720	1	10			1	20	1	35					1	5															
8.ครก	1	60			1	155	4	105			2	90	1	60	3	100	4	265	4	172	2	90	1	45	11	720			9	530			4	430				3	35				
9.โอ่งขนาดเล็ก							4	1510			6	1350					6	2000	2	740	6	1300									1	190											
10.โอ																		2	60								2	150			1	75					1	15					
11.เต้าปูน					5	325					1	35			2	40																											
12.คนโท											1	25							1	10							1	15															
13.กระปุก							1	10							1	16			2	15					1	10			5	75	1	10											
14.ฐานภาชนะ	3	420			2	365	12	1400			14	3050	10	1610	8	965	12	2401	17	2850	2	780			27	3365	7	1115	27	5655	2	110	3	1100			4	140	1	150			
15.ฐานพาน	2	665			2	455																																					
รวม	18	2500	2	60	34	5350	184	6446	5	250	55	7095	37	3385	61	3056	70	7256	140	9822	40	2920	22	1670	210	13706	15	1710	114	10410	10	495	52	7290	6	385	5	150	11	318	2	70	

ประเภท	โบลท์		เจดีย์		อาคาร หมายเลข 1		อาคาร หมายเลข 2		อาคาร หมายเลข 4		อาคาร หมายเลข 6		อาคาร หมายเลข 7		อาคาร หมายเลข 3		พื้นทางเดิน 1		พื้นผิววง ด้าน W ของวัด		พื้นผิววง ด้าน W		แนวกำแพง วัดด้านทิศ N		แนวกำแพง วัดด้านทิศใต้		แนวกำแพง วัดด้านทิศ E		แนวกำแพง วัดด้านทิศ W		แนวกำแพงโบลท์ ด้านทิศเหนือ		แนวกำแพงโบลท์ ด้านทิศใต้		แนวกำแพงโบลท์ ด้านทิศตะวันออก		แนวกำแพงโบลท์ ด้านทิศตะวันตก		นอกวัดด้าน ตะวันออก		นอกวัด ด้านเหนือ				
	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	ชิ้น	กรัม	
1. เรียบ	2	100	1	15	22	1050	201	2215	26	300	40	1900	47	1965	114	2145	32	905	150	3655	18	715	2	100	76	2215	8	510	36	1625	1	80	15	650	2	55	15	170	15	175					
2. ขูดขีดเส้นขนาน							10	155			1	130			2	240	6	265						1	120			4	130			2	95												
3. กดประทับรูปพื้นปลา	4	120	3	65	30	2850	55	1390	4	95	13	590	20	740			53	3067	55	2340	13	960	27	1935	60	2075	10	879	17	270	2	65	37	665	1	30	12	1405							
4. กดประทับรูปกลีบบัว					3	90	8	160					3	80			3	55	1	10					4	120			2	25			2	110	1	55									
5. กดประทับรูปก้างปลา	4	135			8	310	9	235	1	50	2	115	6	330	8	205	8	120	3	60	1	50			9	375			2	60			5	135					5	250					
6. กดประทับรูปเกล็ดปลา	30	1305			31	1595	18	257			2	90	7	410	6	210	4	225	3	70	7	225	3	65	14	645	1	30	2	120	1	25	6	320	8	1415									
7. กดประทับรูปเส้นขนาน	1	5	1	55	8	190	37	670	6	125	37	2060	9	200	12	125	12	470	20	870	22	1160	20	490	42	1295	4	95	21	560	16	685	6	260											
8. กดประทับเรขาคณิต	10	550			7	320	56	865	7	330	24	735	19	960	23	470	65	4270	41	1325	2	45	3	60	73	1510			23	785			10	320	1	40	2	25							
9. กดประทับขนาบเปียกปูน	1	70			6	130	21	445			2	28	4	100	1	15			4	100					4	50	5	95	8	115															
10. กดประทับสามเหลี่ยม					5	60	14	285	2	50	3	130	3	200	3	35	6	230	3	80			1	80	5	40			4	95	12	280	1	20			1	40	1	20					
11. กดประทับซิกแซก							2	80					2	55																															
12. กดประทับเส้นขนานคั่นกัน																																													
13. กดประทับเส้นตรงไม่เป็นระเบียบ			2	60			4	100									2	12	6	125	1	20	1	10		3	50			2	45	3	110					26	665			5	150		
14. กดประทับกดจุดผสมแซะร่อง												1	55																1	30															
15. กดประทับเส้นคลื่น							13	140			2	150	1	15	4	40					2	225			1	30	1	20	1	20			2	95											
16. กดประทับดอกกลอยผสมกรวยเชิงใบเทศ							1	40																																					
17. ขูดเส้นขนาน					1	75			2	50																									1	30									
18. กดประทับลายก้านขดในร่องขนาน					1	70																																							
19. กดประทับรูปสี่เหลี่ยม											1	10																																	
20. กดประทับดอกพิกุล													1	35																															
21. ลายข้าวหลามตัดในร่องขนาน													1	60																															
22. ลายใบไม้ซ้อนกัน													6	210																															
23. ลายพื้นปลาผสมลายสามเหลี่ยม																																													
24. ขูดขีดเรขาคณิต																							1	25																					
25. สันนูน																							1	40																					
26. ขูดขีดสามเหลี่ยม																									2	50																			
27. กดประทับสามเหลี่ยมผสมเกล็ดปลา																																													
28. สามเหลี่ยมผสมสี่เหลี่ยมขนาบเปียกปูน																																										1	490		
29. กดประทับเส้นตรงคั่นลายขูดขีด																																													

ตารางที่ 3 แสดงชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อแกร่ง (S.W.) จากแหล่งตามแนวน้ำน้อย
แหล่งโบราณคดีวัดโคกพระยา ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2541

ส่วน	ประเภท	โบลต์		เชนซ์		อาคาร หมายเลข 1		อาคาร หมายเลข 2		อาคาร หมายเลข 4		อาคาร หมายเลข 6		อาคาร หมายเลข 7		อาคาร หมายเลข 8		พื้นทางเดิน		พื้นที่ว่าง		พื้นที่ว่าง W ของโบลต์		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง		แนวกำแพง			
------	--------	-------	--	-------	--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------	--	-------------	--	-------------	--	------------------------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	----------	--	--	--

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาชนะดินเผาน้ำอกร่ง (S.W.) จากแหล่งเตาบ้านบางปูน
แหล่งโบราณคดีวัดโคกพระยา ตำบลภูษาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2541

[illegible]

แหล่งโบราณคดีวัดโคกพระยา ตำบลภูขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2541

[illegible]

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนชิ้นส่วนภาษาณะเครื่องถ้วย จากแหล่งเตาเผาต่างประเทศ

โบราณสถานวัดโลกพระยา ตำบลเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 254

[illegible]

ตารางที่ 7 แสดงรายละเอียดจำนวนกระเบื้องมุงหลังคาที่พบจากการขุดแต่ง
โบราณสถานวัดโคกพระยา ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พื้นที่	กระเบื้อง ตัวผู้	กระเบื้อง ตัวเมีย	กระเบื้อง แผ่นเรียบ	
1. โปสธ	16	4	7	
2. อาคารหมายเลข 1	15	12	5	
3. อาคารหมายเลข 2	2	1	1	
4. อาคารหมายเลข 4	1			
5. อาคารหมายเลข 7		1		
6. พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1	1			
7. พื้นที่ว่างทิศตะวันตกของโบราณสถาน		1		
8. กำแพงโปสธด้านทิศใต้	8	3		
9. กำแพงโปสธด้านทิศตะวันตก			1	
10. พื้นที่ว่างด้านทิศตะวันตกของโปสธ	6		1	
11. กำแพงวัดด้านทิศเหนือ	1			
12. กำแพงวัดด้านทิศใต้	6	6		
13. กำแพงวัดด้านทิศตะวันตก	1			
รวม	57	28	15	

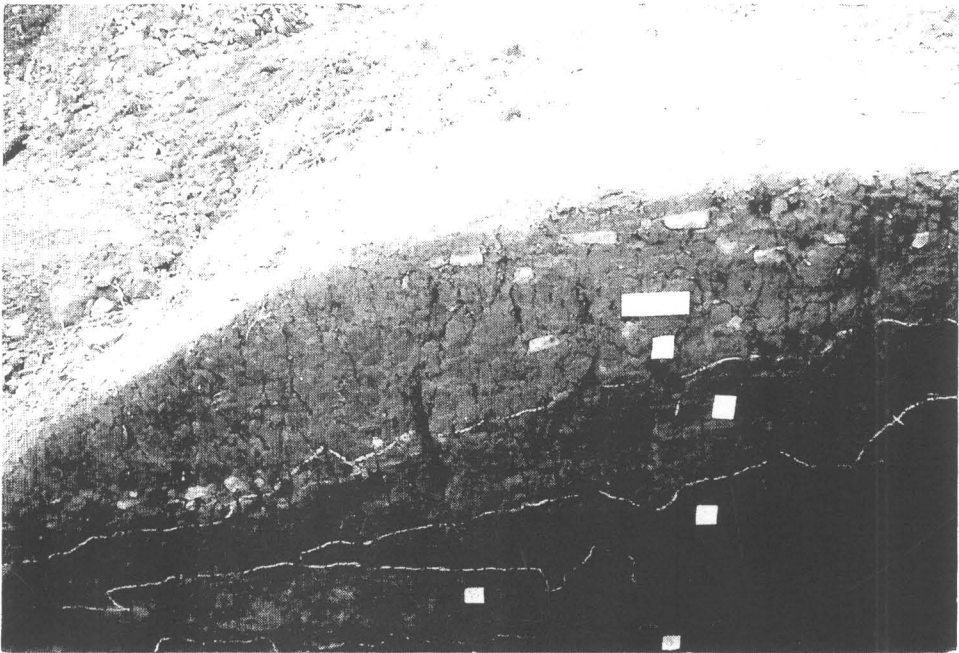
บทที่ 4

การขุดค้นทางโบราณคดี

การขุดค้นที่โบราณสถานวัดโคกพระยา เป็นการศึกษาชั้นดินการอยู่อาศัย (ชั้นวัฒนธรรม) โดยการจำแนกจากชั้นดิน และโบราณวัตถุที่พบเป็นสำคัญ เพื่อศึกษาและกำหนดอายุ โดยทำการขุดค้นทั้งหมดจำนวน 5 หลุม คือ

หลุมขุดค้น 10'C'

หลุมขุดค้น 10'C' ขนาด 2x2 เมตร อยู่บริเวณขอบสระน้ำกลางเนินโบราณสถาน สามารถแบ่งชั้นดินได้ 4 ชั้นดังนี้ :

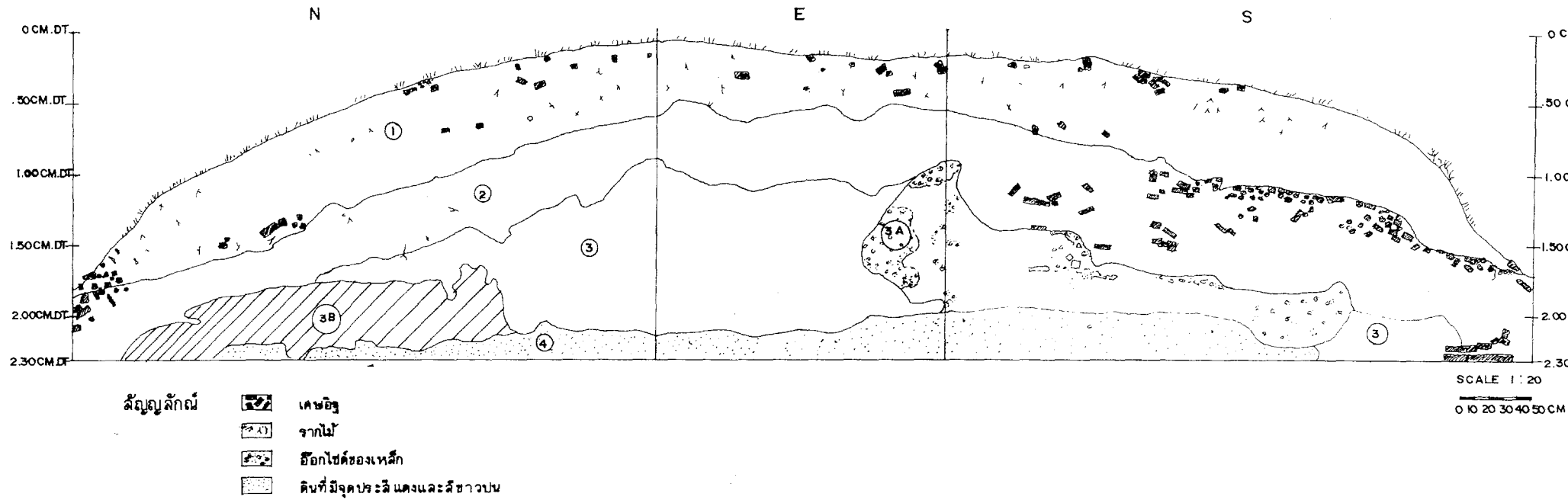
ภาพที่ 229

ชั้นดินที่ 1 เป็นชั้นดินบนสุด ลักษณะเป็นดินร่วนปนทรายยึดตัวแน่น มีรากไม้และเศษอิฐปะปนเป็นจำนวนมาก วัดค่าสีดินได้ 10 YR 6/2 light brownish gray ชั้นดินอยู่ในระดับ 0 – 70 CM.DT ในด้านทิศตะวันออกและระดับ 0 – 170 CM.DT ทางด้านทิศตะวันตก

ชั้นดินที่ 2 ลักษณะเป็นดินเหนียวแข็ง มีรากไม้ปะปนบ้าง วัดค่าสีดินได้ 10 YR 4/4 dark yellowish brown ชั้นดินมีความหนาประมาณ 30 – 50 เซนติเมตร ทางด้านทิศตะวันออก ส่วนทางด้านทิศตะวันตกมีความหนาประมาณ 50 – 70 เซนติเมตร

ชั้นดินที่ 3 เป็นชั้นดินเหนียวสีเทาเข้ม มีจุดประสีเหลืองปะปนบ้างในด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือ ชั้นดินมีความหนาประมาณ 130 เซนติเมตร ส่วนทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของหลุม ชั้นดินอยู่ใน

วัดโคกพระยา ๙41
หลุมขุดค้น 10'c'

แผนผังที่ 16 แผนผังแสดงชั้นดิน

ระดับที่ต่ำกว่า 200 CM.DT ลงไปวัดค่าสีดินได้ 10 YR 2/2 very dark brown ในด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้พบเศษอิฐ 2 - 3 ก้อน ขาวต่อเนื่องกันกับชั้นดินที่ 2 ในชั้นนี้ปรากฏชั้นแทรก 2 ชั้น คือ

ชั้นดินที่ 3A เป็นดินเหนียวแข็งเกาะตัวแน่น มีดินลูกรังและเศษอิฐปนอยู่บ้าง วัดค่าสีดินได้ 5 YR

5/8 yellowish red

ชั้นดินที่ 3B เป็นดินเหนียวแข็ง เกาะตัวแน่น สีเหลืองปนสีส้มและเทา มีจุดประสีขาวปะปน วัดค่าสีดินได้ 10 YR 4/3 dark brown

ชั้นดินที่ 4 เป็นดินเหนียวสีดำมีจุดประสีน้ำตาลแดงและขาวปะปนในเนื้อดินมาก อยู่ในระดับความลึกสมมุติที่ 200 CM.DT ลงไป วัดค่าสีดินได้ 10 YR 4/1 dark gray

โบราณวัตถุ

จัดเสนอตามชั้นดินที่เริ่มปรากฏหลักฐาน ตั้งแต่ชั้นดินที่ 2 ขึ้นมา มีรายละเอียดดังนี้

ชั้นดินที่ 2

1. โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 2 ชิ้น 30 กรัม

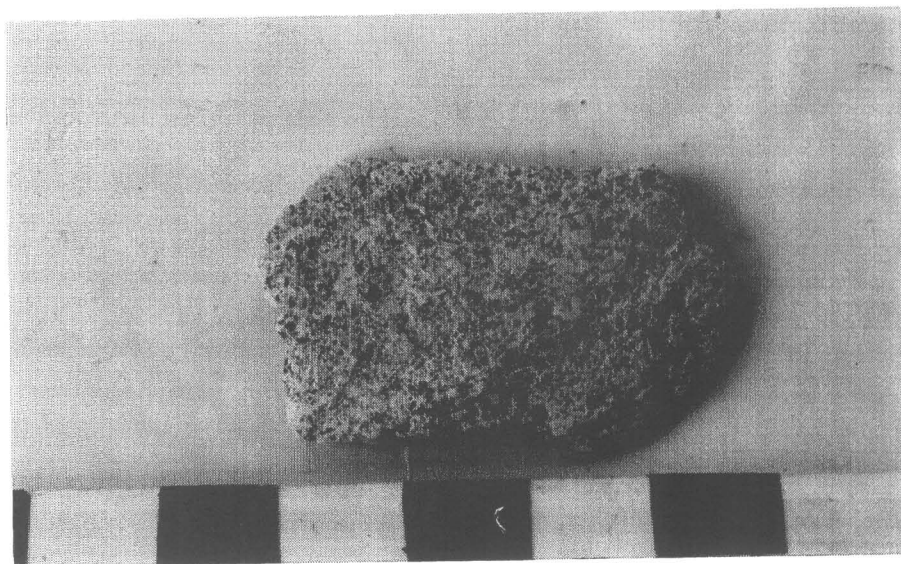

ภาพที่ 230

2. ภาชนะดินเผาในประเทศ

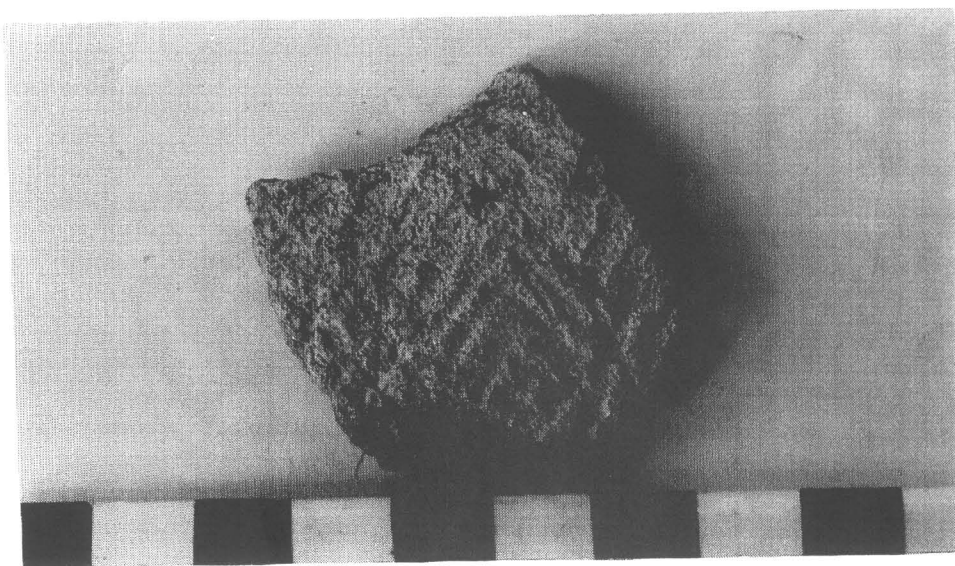
2.1 ภาชนะดินเผาแหล่งเตาพื้นเมือง

พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 1 ชิ้น 5 กรัม

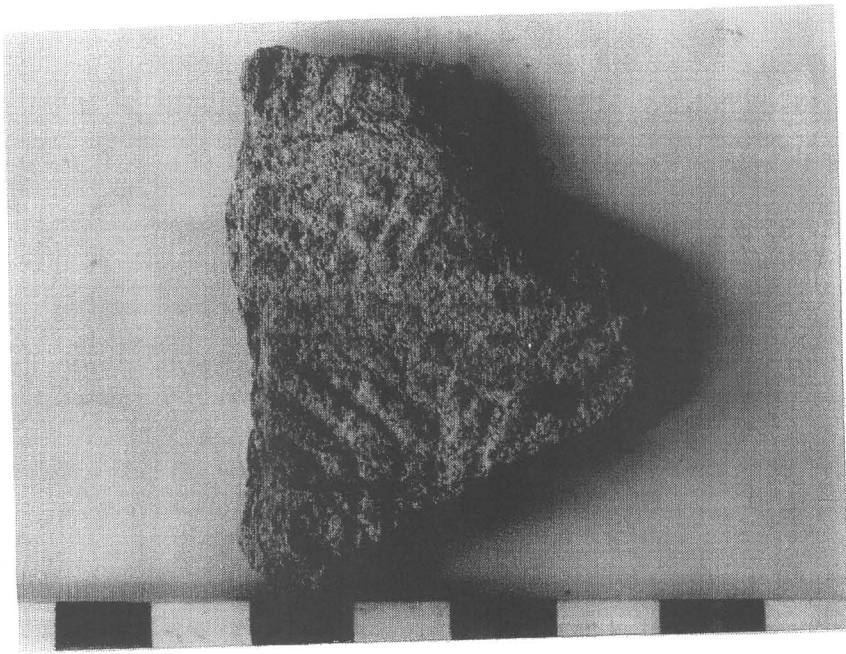
ภาพที่ 231

ลำตัวลาย กดประทับสามเหลี่ยม 1 ชิ้น 20 กรัม

ภาพที่ 232

ลำตัวลายกดประทับเรขาคณิต 1 ชิ้น 25 กรัม

ภาพที่ 233

2.2 ภาชนะดินเผาแหล่งเตาแม่น้ำน้อย

พบชิ้นส่วนลำตัว จำนวน 2 ชิ้น 70 กรัม

ภาพที่ 234

3. ภาชนะดินเผาต่างประเทศ

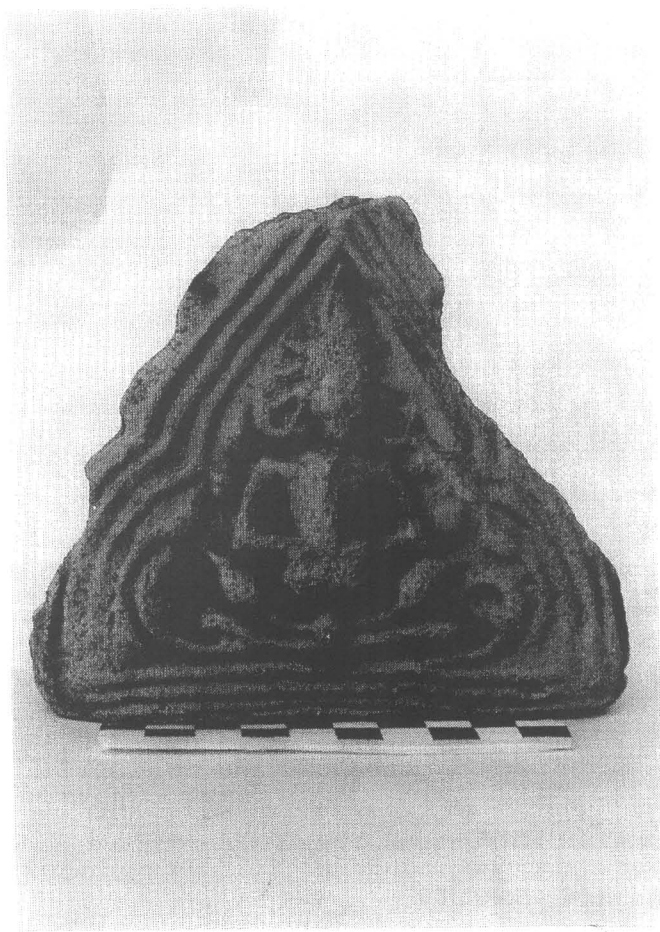
พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีน เขียนน้ำเงินได้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23-24 จำนวน 3 ชิ้น 45 กรัม

ภาพที่ 235

ชั้นดินที่ 1

1. โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม
 - 1.1 พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 2 ชิ้น 180 กรัม
 - 1.2 ชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชาย จำนวน 2 ชิ้น โดยสามารถแบ่งรูปแบบได้ดังนี้
 - กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 1 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 236

- กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 12 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 237

2. โบราณวัตถุประเภทเครื่องมือเครื่องใช้

พบชิ้นส่วนแผ่นเหล็ก จำนวน 1 ชิ้น 15 กรัม

ภาพที่ 238

3. ภาชนะดินเผาในประเทศ

3.1 ภาชนะดินเผาเตาพื้นเมือง

- พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 7 ชิ้น 160 กรัม

ภาพที่ 239

- ลำตัวลายกดประทับเรขาคณิต จำนวน 5 ชิ้น 220 กรัม

ภาพที่ 240

- ส่วนปากหม้อหุงต้ม จำนวน 1 ชิ้น 10 กรัม

ภาพที่ 241

- ส่วนปากหม้อหูง้าว จำนวน 1 ชิ้น 10 กรัม

ภาพที่ 242

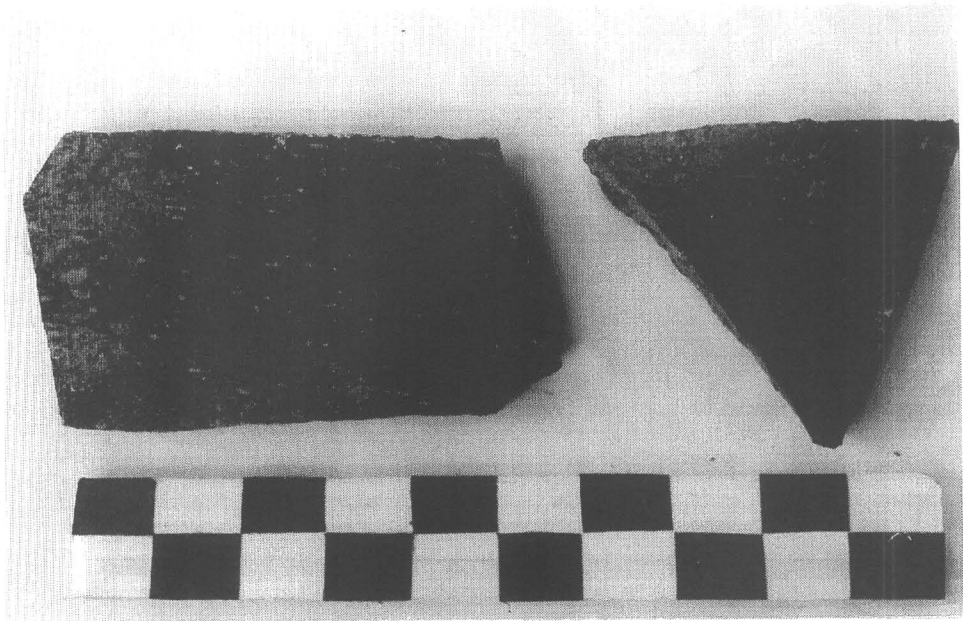
3.2 ภาชนะดินเผาเตาแม่น้ำน้อย

- ส่วนปากไห จำนวน 2 ชิ้น 65 กรัม

ภาพที่ 243

- ส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 3 ชิ้น 70 กรัม

ภาพที่ 244

3.3 ภาชนะดินเผาแหล่งเตาบ้านบางปูน

พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 1 ชิ้น 10 กรัม

ภาพที่ 245

3.4 ภาชนะดินเผาแหล่งเตาศรีสังขนาถ

- ส่วนลำตัวภาชนะจำนวน 1 ชิ้น 30 กรัม
- ส่วนฐานภาชนะ จำนวน 1 ชิ้น 25 กรัม

ภาพที่ 246

4. ภาชนะดินเผาต่างประเทศ

- ชิ้นส่วนขามเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23-24 จำนวน 1 ชิ้น 5 กรัม

ภาพที่ 247

หลุมขุดค้น 19'K

หลุมขุดค้น 19'K ขนาด 2x2 เมตร อยู่บริเวณด้านทิศเหนือของโบสถ์ ซึ่งเป็นบริเวณกลางเนินโบราณสถาน สามารถแบ่งชั้นดินได้ 6 ชั้นดังนี้

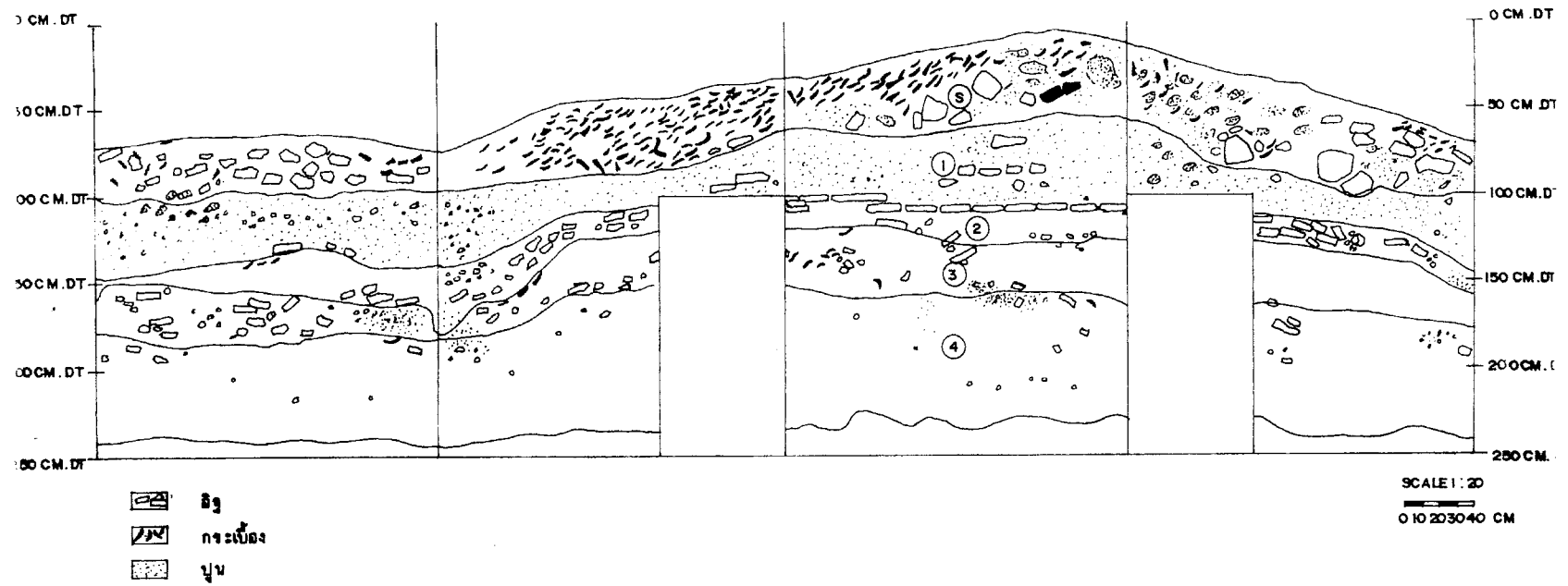

ภาพที่ 248

- ชั้น Surface เป็นชั้นดินบนสุด หนาประมาณ 100 – 110 เซนติเมตร พบอิฐขนาดใหญ่ ชิ้นส่วนปูน ปั้น ปูนฉาบ และ กระเบื้องแผ่นเรียบเป็นจำนวนมาก วัดค่าสีดินได้ 10 YR 4/2 dark grayish brown
- ชั้นดินที่ 1 มีความหนาประมาณ 30 – 40 เซนติเมตร ดินร่วนมีเศษปูนปนอยู่ในปริมาณมาก วัดค่าสีดินได้ 10 YR 5/2 grayish brown
- ชั้นดินที่ 2 มีความหนาประมาณ 10 – 20 เซนติเมตร ดินแข็งสีเทา มีอิฐและเศษปูนปะปนอยู่ในปริมาณมาก วัดค่าสีดินได้ 10 YR 6/2 light brownish gray
- ชั้นดินที่ 3 มีความหนาประมาณ 20 – 25 เซนติเมตร ดินเหนียวแข็งสีเทา มีเศษอิฐปะปนค่อนข้างมาก มีเศษปูนและกระเบื้องกาบกล้วยปนอยู่ วัดค่าสีดินได้ 10 YR 5/1 gray
- ชั้นดินที่ 4 มีความหนาประมาณ 30 – 40 เซนติเมตร ดินเหนียวแข็งมีจุดประสีแดงและเหลือง มีอิฐปนอยู่บ้างประปราย วัดค่าสีดินได้ 10 YR 5/3 brown
- ชั้น Sterile มีความหนาประมาณ 20 – 25 เซนติเมตร ดินเหนียวแข็งมีจุดประสีแดงและขาว ไม่พบเศษอิฐปะปน วัดค่าสีดินได้ 10 YR 5/3 brown

วัดโคกพระยา 41

หลุมขุดค้น 19'K

แผนผังที่ 17 แสดงชั้นดิน

โบราณวัตถุ

จัดเสนอตามชั้นดินที่เริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่ชั้นดินที่ 4 ขึ้นมา มีรายละเอียดดังนี้

ชั้นดินที่ 4

พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 5.3 กิโลกรัม ไม่พบโบราณวัตถุอื่น ๆ

ชั้นดินที่ 3

1. โบราณวัตถุประเภทองค์ประกอบสถาปัตยกรรม

พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 7.1 กิโลกรัม และชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 9 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 249 ชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 9

2. ภาชนะดินเผาพื้นเมือง

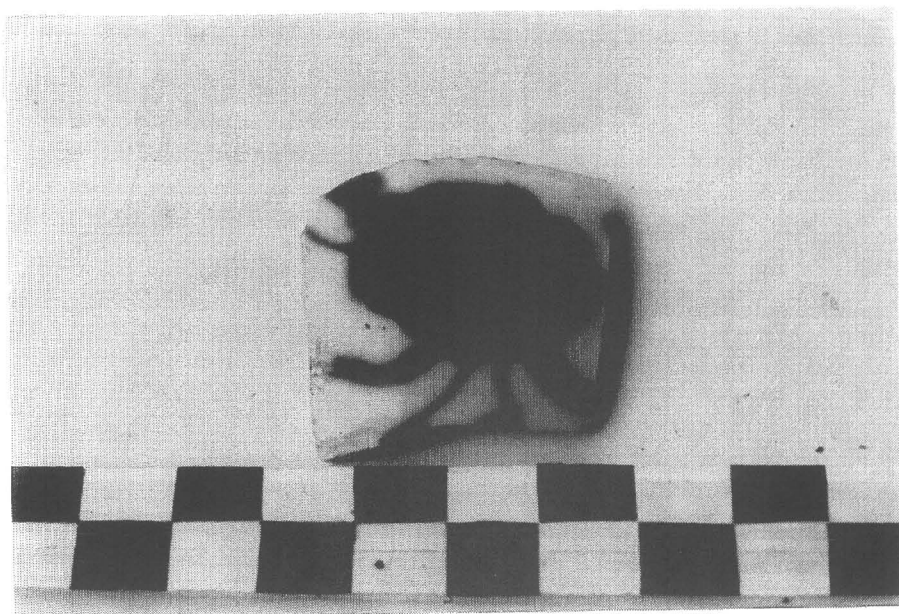
พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 6 ชิ้น 5 กรัม

ภาพที่ 250

3. ภาพดินเผาต่างประเทศ

พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีน เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ อายุพุทธศตวรรษที่ 22 จำนวน 1 ชิ้น 5 กรั

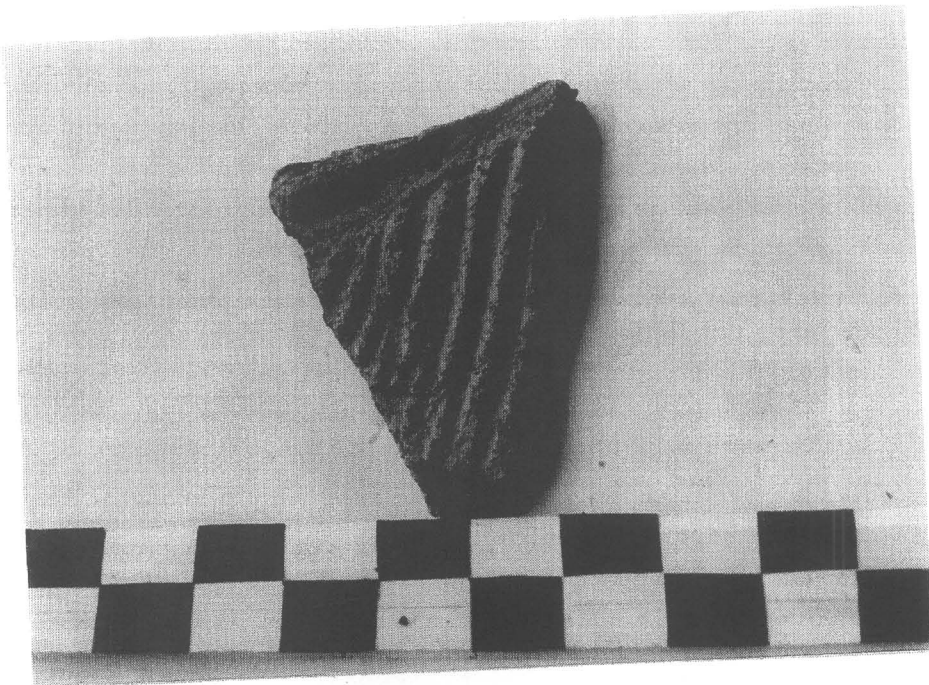
ภาพที่ 251

ชั้นดินที่ 2

1. ภาชนะดินเผาในประเทศ

1.1 ภาชนะดินเผาเตาพื้นเมือง

พบชิ้นส่วนภาชนะลายพื้นปลาเส้นขนาน จำนวน 1 ชิ้น 12 กรัม

ภาพที่ 252

1.2 ภาชนะดินเผาเตาแม่น้ำน้อย

พบชิ้นส่วนลำตัวลายจุดขีดเส้นโค้ง จำนวน 1 ชิ้น 12 กรัม

ภาพที่ 253

ชั้นดินที่ 1

1. ภาชนะดินเผาเตาพื้นเมือง

พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 1 ชิ้น 5 กรัม

ภาพที่ 254

2. ภาชนะดินเผาต่างประเทศ

พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีน เคลือบสี ไม่สามารถกำหนดอายุได้ จำนวน 1 ชิ้น 5 กรัม

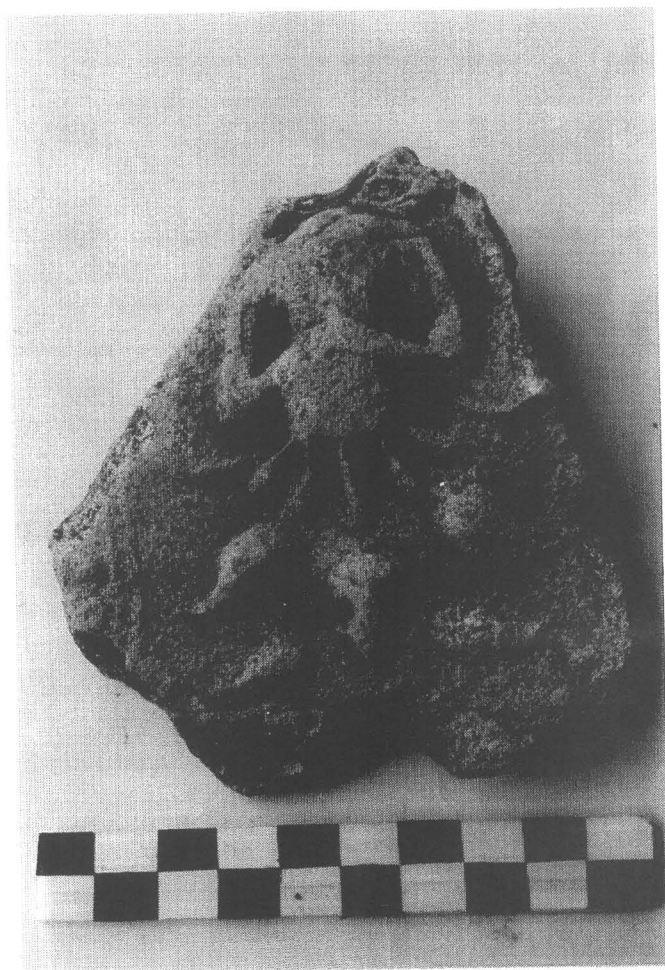
ภาพที่ 255

ชั้นดิน Surface

1. โบราณวัตถุประเภทองค์ประกอบสถาปัตยกรรม

พบชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม จำนวน 25 ชิ้น โดยสามารถแยกรูปแบบได้ ดังนี้

- กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 7 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 256

- กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 8 จำนวน 15 ชิ้น

ภาพที่ 257

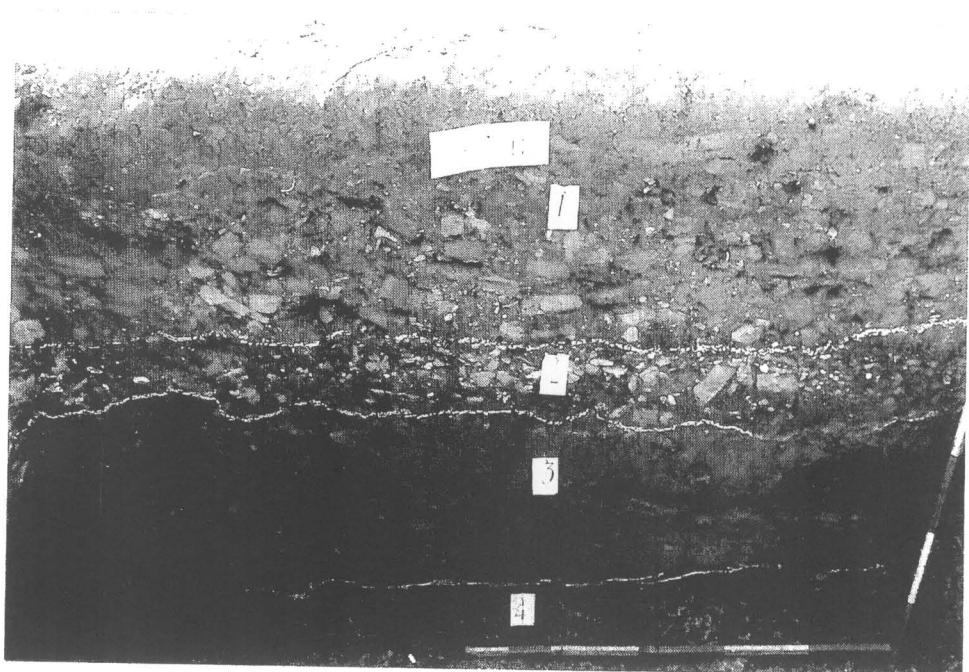
- กระเบื้องเชิงชายแบบที่ 10 จำนวน 9 ชิ้น

ภาพที่ 258

หลุมขุดค้น 19'N

หลุมขุดค้น 19'N ขนาด 2 x 2 เมตร อยู่บริเวณด้านทิศเหนือของโบสถ์ ห่างจากหลุมขุดค้น 19'K มาทางตะวันออก 4 เมตร สามารถแบ่งชั้นดินธรรมชาติได้ 4 ชั้น คือ

ภาพที่ 259

- ชั้นดินที่ 1 มีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร เป็นชั้นดินที่มีเศษอิฐปะปนอยู่จำนวนมาก ลักษณะเป็นอิฐที่พังสลายลงมาจากโบสถ์ มีเศษกระเบื้องปะปนอยู่ไม่มากนัก มีเศษปูนฉาบปะปนอยู่เล็กน้อย ทางผนังด้านทิศใต้ พบแนวอิฐของโบสถ์ ดินค่อนข้างร่วน วัดค่าสีดินเมื่อแห้งได้ 10 YR 3/3 dark brown เมื่อเปียกวัดได้ 10 YR 3/3 dark brown

- ชั้นดินที่ 2 มีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร เห็นชั้นดินที่มีเศษกระเบื้องกาบกล้วยและเศษปูนฉาบจำนวนมาก เศษอิฐพบน้อยกว่าชั้นดินที่ 1 ดินค่อนข้างร่วน วัดค่าสีดินเมื่อแห้งได้ 10 YR 3/2 very brown เมื่อเปียก 10 YR 3/3 dark brown

- ชั้นดินที่ 3 มีความหนาประมาณ 60 เซนติเมตร เห็นชั้นดินที่พบโบราณวัตถุเล็กน้อย พบเพียงกระเบื้องและเศษอิฐจำนวนเล็กน้อย ดินมีลักษณะแข็งเหนียว มีจุดประสีเหลืองปะปนในเนื้อดิน วัดค่าสีดินเมื่อแห้งได้ 3/3 dark brown เมื่อเปียก 10 YR 3/3 very dark brown

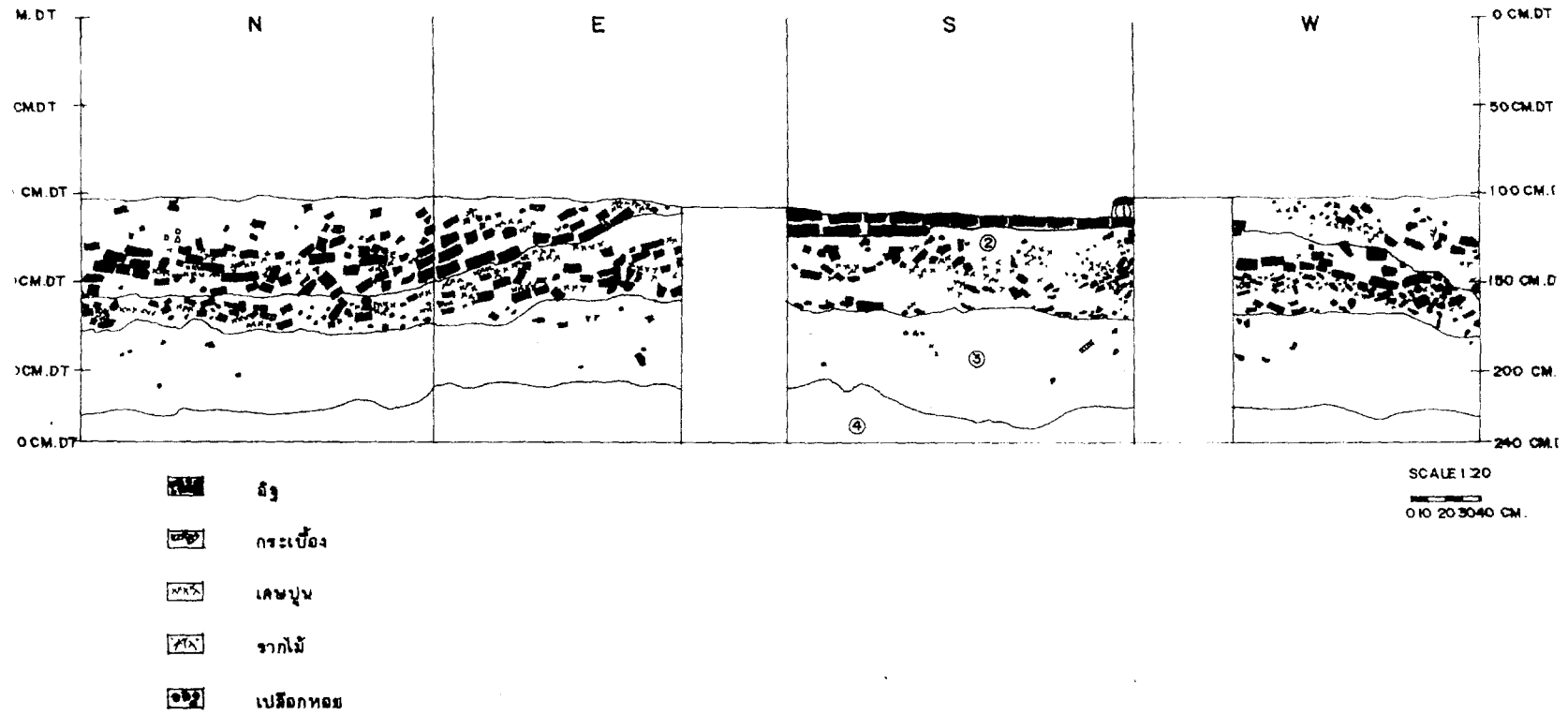
- ชั้นดินที่ 4 มีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร เป็นชั้นดินที่ไม่พบโบราณวัตถุเลย ดินมีลักษณะเป็นดินเหนียว มีจุดประสีแดง และสีขาวจำนวนมาก วัดค่าสีดินได้เมื่อแห้ง 10 YR 3/2 very dark brown เมื่อเปียก 3/3 dark brown และบริเวณด้านตะวันออกของหลุมขุดค้นมีดินเหนียวสีดำปะปนในชั้นดิน ค่าสีดินเมื่อแห้งและเมื่อเปียกเป็น 10 YR 2/1 black

โบราณวัตถุ

จัดเสนอตามชั้นดินที่ปรากฏหลักฐาน ตั้งแต่ชั้นดินที่ 3 ขึ้นมา มีรายละเอียดดังนี้

วัดโคกพระยาว 41

หลุมขุดค้น 19 N

แผนผังที่ 18 แสดงชั้นดิน

ชั้นดินที่ 3

1. โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

ประเภทดินเผา

พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วยจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 150 กรัม

ชั้นดินที่ 2

1. โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

ประเภทดินเผา

พบชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วยน้ำหนัก 45.5 กิโลกรัม

2. ภาชนะดินเผาในประเทศ

2.1 ภาชนะดินเผาพื้นเมือง พบเฉพาะภาชนะดินเผาเนื้อดินเท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปากภาชนะ

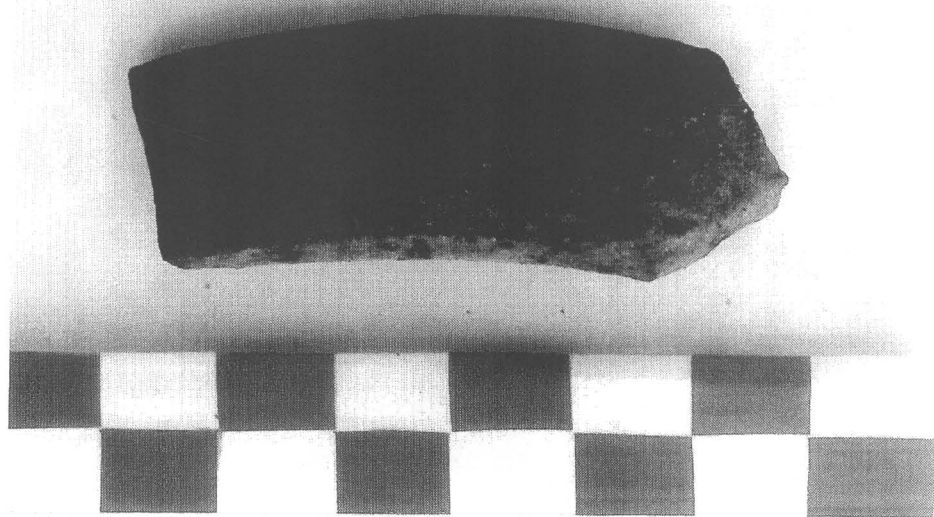
พบชิ้นส่วนปากภาชนะจำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 43 กรัม รูปทรงภาชนะที่พบ ได้แก่

ภาชนะทรงอ่างจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 260

ภาชนะทรงหม้อหุงต้มจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 23 กรัม

ภาพที่ 261

ลำตัวภาชนะ

พบชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 90 กรัม ได้แก่

ลำตัวเรียบจำนวน 5 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม

ภาพที่ 262

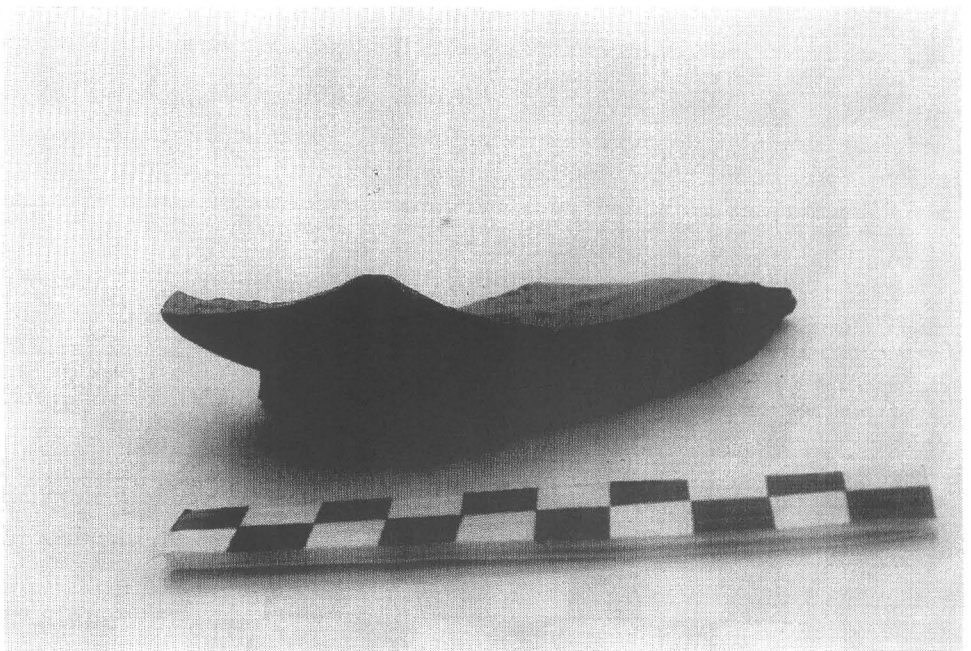
ถ้ำตัวยกคประทับใจเส้นขนานจำนวน 4 ชั้น น้ำหนัก 35 กรัม

ภาพที่ 263

ฐานภาชนะ

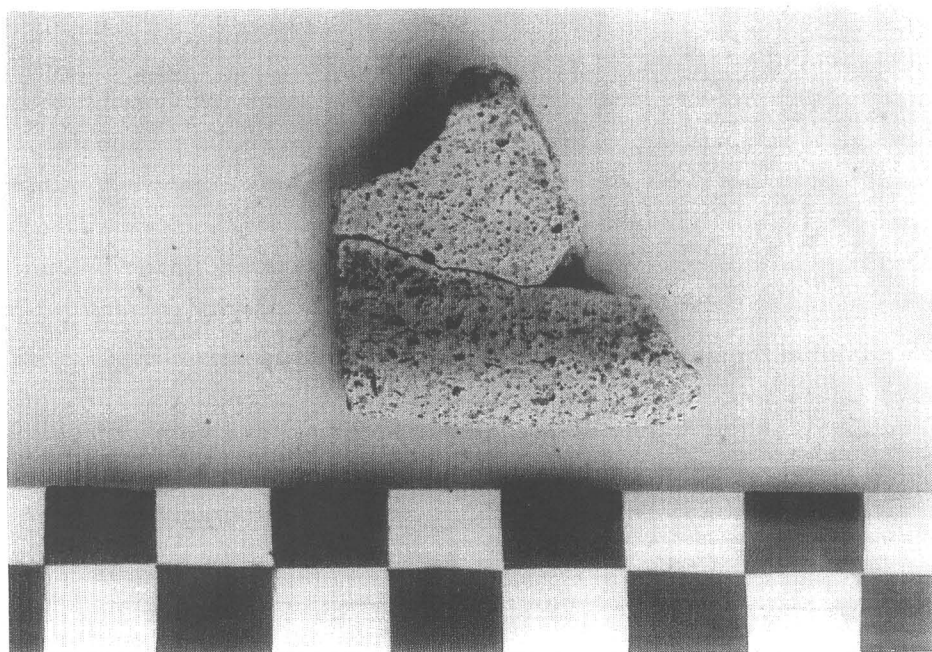
พบชิ้นส่วนฐานภาชนะจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 35 กรัม

ภาพที่ 264

ฝาภาชนะ

พบชิ้นส่วนฝาคว่ำ จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม

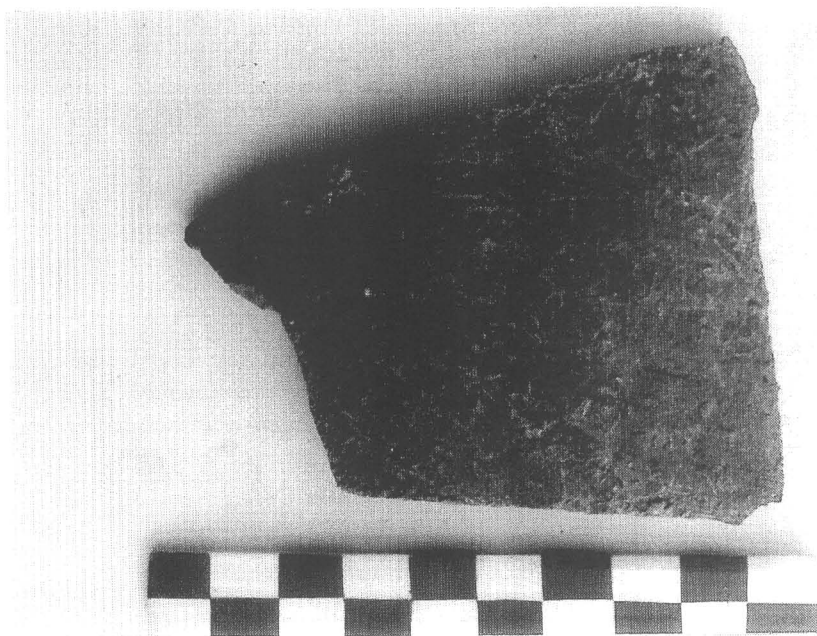

ภาพที่ 265

2.2 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย

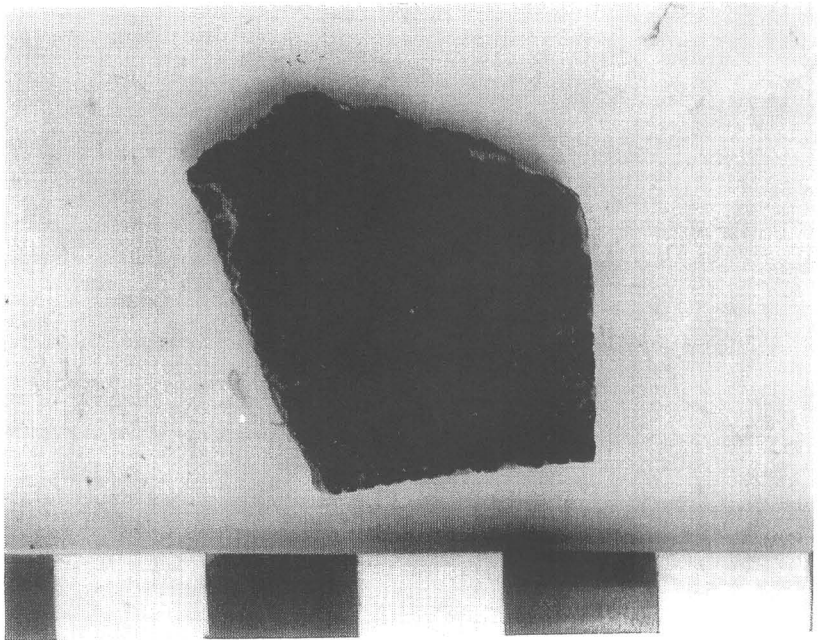
พบชิ้นส่วนลำตัวภาชนะจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย ทั้งหมด จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 55 กรัม

พบชิ้นส่วนลำตัวเรียบจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 50 กรัม

ภาพที่ 266

ถ้าตัวตกแต่งด้วยการเคลือบสีน้ำตาลจำนวน 1 ชั้น น้ำหนัก 5 กรัม

ภาพที่ 267

3. ภาชนะดินเผาจากต่างประเทศ

3.1 เครื่องถ้วยจีน

พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีน ตกแต่งด้วยการเขียนลายสีน้ำเงินได้เคลือบ
พุทธศตวรรษที่ 22 จำนวน 3 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 268

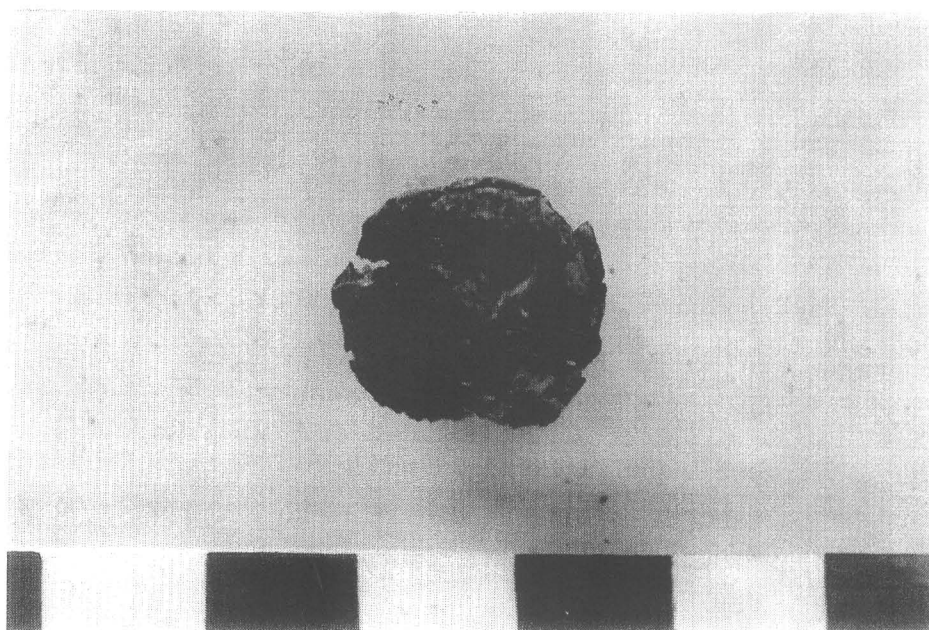
พุทธศตวรรษที่ 21-22 จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม

ภาพที่ 269

4. โลหะ

พบลูกปืนตะกั่วจำนวน 1 ชิน 10 กรัม มีสภาพแตกร้าว

ภาพที่ 270

ชั้นดินที่ 1

1. โบราณวัตถุประเภทองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

1.1 โบราณวัตถุประเภทดินเผา

พบชิ้นส่วนกระเบื้องแผ่นเรียบ น้ำหนัก 13 กิโลกรัม

ชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย น้ำหนัก 6.5 กิโลกรัม

ชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชาย จำนวน 1 ชิน น้ำหนัก 40 กรัม

ภาพที่ 271 ชิ้นส่วนกระเบื้องเชิงชาย

2. ภาชนะดินเผาในประเทศ พบเศษภาชนะดินเผาประเภทเนื้อเครื่องดิน จากแหล่งเตาพื้นเมืองโดยมีรายละเอียดดังนี้

ลำดับภาชนะ

พบชิ้นส่วนลำดับภาชนะ จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 15 กรัม ได้แก่

ชิ้นส่วนลำดับเรียบจำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 5 กรัม

ภาพที่ 272

ชิ้นส่วนลำตัวตกแต่งด้วยการกดประทับลายเส้นขนาน จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 10 กรัม

ภาพที่ 273

ฐานภาชนะ

พบชิ้นส่วนฐานภาชนะทั้งหมดจำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม

พบชิ้นส่วนฐานภาชนะตกแต่งด้วยลายจุดขีดเส้นขนาน จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 40 กรัม

และชิ้นส่วนฐานภาชนะตกแต่งด้วยการเคลือบน้ำดินสีแดง จำนวน 1 ชิ้น น้ำหนัก 60 กรัม

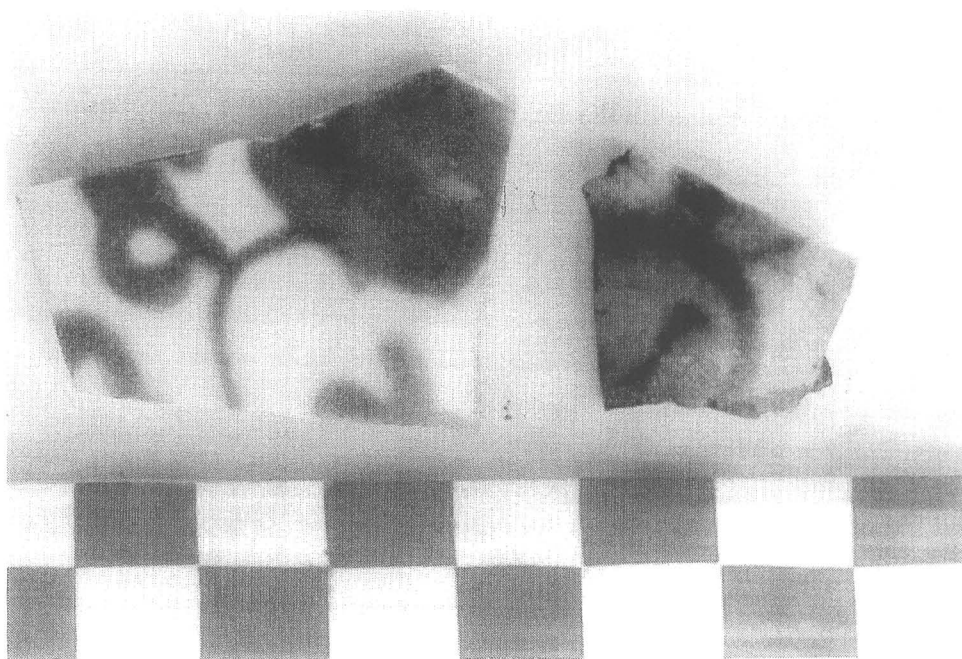

ภาพที่ 274 ฐานภาชนะตกแต่งด้วยการเคลือบน้ำดินสีแดง

3. ภาชนะดินเผาจากต่างประเทศ

3.1 เครื่องถ้วยจีน

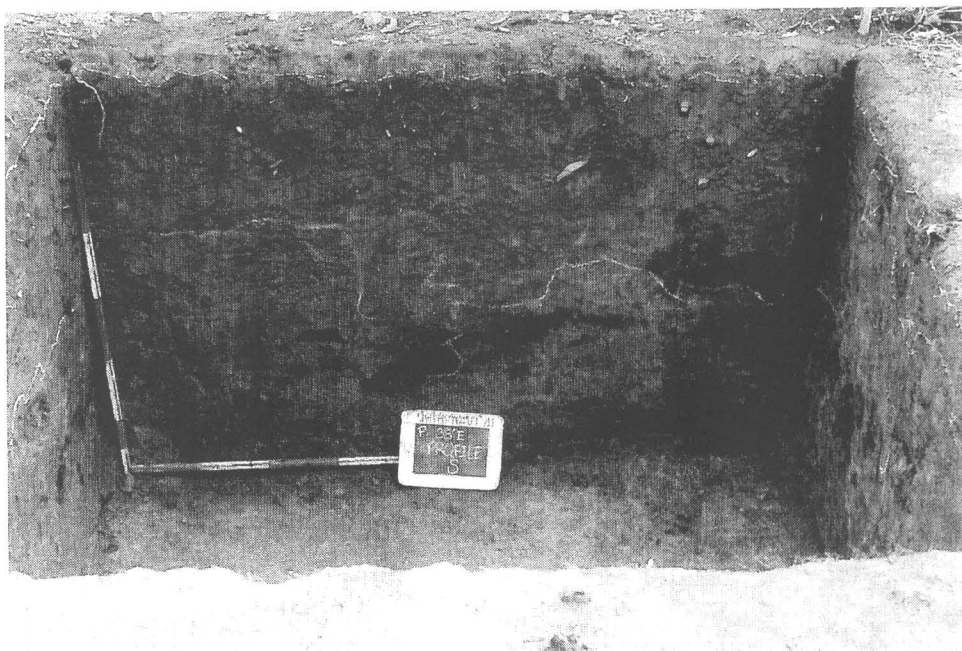
พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนตกแต่งด้วยการเขียนลายสีน้ำเงินได้เคลือบ พุทธศตวรรษที่ 23 จำนวน 2 ชิ้น 10 กรัม

ภาพที่ 275

หลุมขุดค้น 38'E

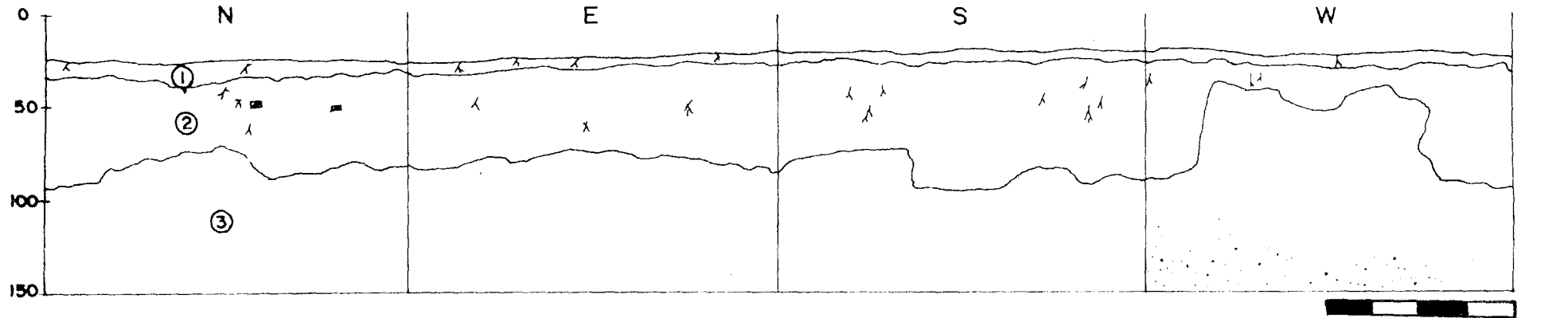
หลุมขุดค้น 38'E ขนาด 2x2 เมตร อยู่บริเวณด้านทิศเหนือของเนินดิน นอกเขตโบราณสถาน
ชั้นดิน 3 ชั้น คือ

ภาพที่ 276

วัดโคกพระยา

P. 38' E

1. ดินร่วน มีรากพืช

2. ดินเหนียวชั้น

3. ดินเหนียว มีจุดประสีแดง มีเม็ดสีขาวปะปน

x รากพืช

■ อิฐ

ซม.

แผนผังที่ 19 แสดงแสดงชั้นดิน

ชั้นดินที่ 1 เป็นชั้นดินบนสุด มีความหนาประมาณ 10 – 20 เซนติเมตร เป็นดินร่วนมีรากพืช
วัดค่าสีดินได้ 10 YR 5/3 brown

ชั้นดินที่ 2 เป็นดินเหนียวสีน้ำตาล มีรากพืชค่อนข้างมาก พบเศษอิฐบ้าง วัดค่าสีดินได้ 10 YR
grayish brown

ชั้นดินที่ 3 เป็นดินเหนียวมีจุดประสีแดงมีเม็ดสีขาวปะปน ไม่พบเศษอิฐ และโบราณวัตถุ วัดค่า
ดินได้ 10 YR 4/1 dark gray

โบราณวัตถุ

ในหลุมขุดค้น 38'E นี้ไม่พบโบราณวัตถุใด ๆ สำหรับในชั้นดินที่ 1 และ 2 พบเศษอิฐปะปนอยู่
ปริมาณไม่มากนัก

หลุมขุดค้น 41'L'

หลุมขุดค้น 41'L' ขนาด 2x2 เมตร อยู่บริเวณด้านทิศเหนือของเนินดินนอกเขตโบราณสถาน
ชั้นดินเพียง 2 ชั้น คือ

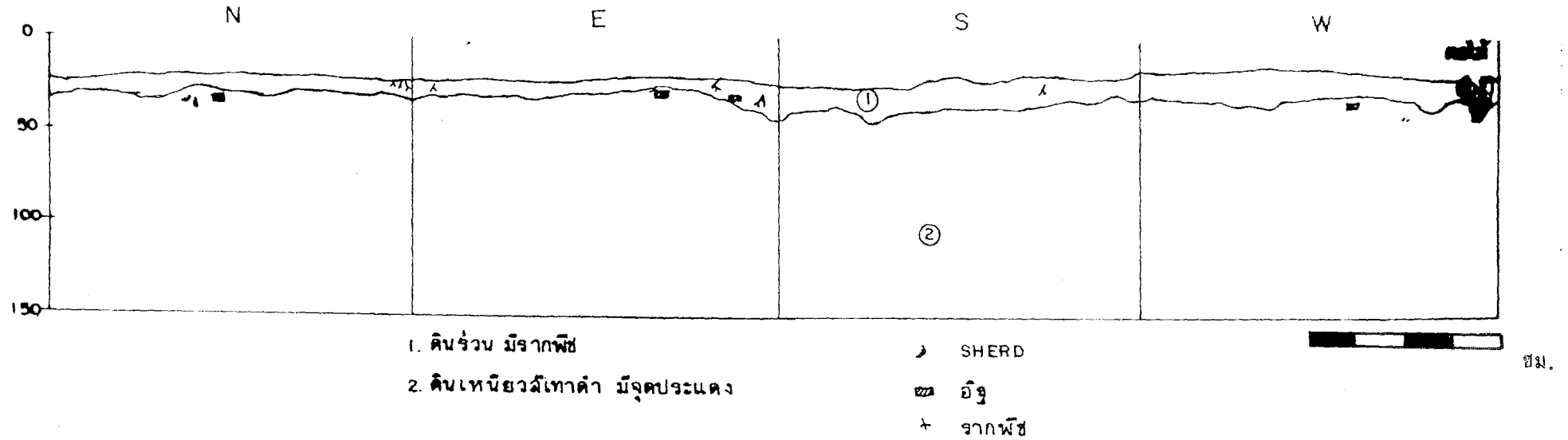

ภาพที่ 277

ชั้นดินที่ 1 เป็นชั้นดินบนสุด ความหนาประมาณ 10 – 20 เซนติเมตร ค่าสีดิน 10 YR 5/3 brown
เป็นดินร่วนมีรากพืชปน

วัดโคกพระยา

P.41L

แผนผังที่ 20 ผังแสดงชั้นดิน

ชั้นดินที่ 2 มีความหนาประมาณ 110 เซนติเมตร เป็นดินเหนียวสีเทาดำ มีจุดประสีแดง วัดค่าได้ 10 YR 4/1 dark gray

โบราณวัตถุ

พบในชั้นดินที่ 1 เพียงชั้นเดียวดังนี้

1. โบราณวัตถุที่เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

พบกระเบื้องกาบกล้วยตัวเมีย 1 ชิ้น น้ำหนัก 110 กรัม

ภาพที่ 278

2. ภาชนะดินเผาในประเทศ

2.1 ภาชนะดินเผาพื้นเมือง

พบชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ ทั้งหมดจำนวน 9 ชิ้น น้ำหนัก 120 กรัม ได้แก่
ชิ้นส่วนลำตัวเรียบ จำนวน 7 ชิ้น น้ำหนัก 100 กรัม

ภาพที่ 279

ชิ้นส่วนลวดลายกดประทับเส้นขนาน จำนวน 2 ชิ้น น้ำหนัก 20 กรัม

ภาพที่ 280

2.2 ภาชนะดินเผาแหล่งเตาสุโขทัย

พบชิ้นส่วนลำตัวภาชนะ จำนวน 2 ชิ้น 18 กรัม

ภาพที่ 281

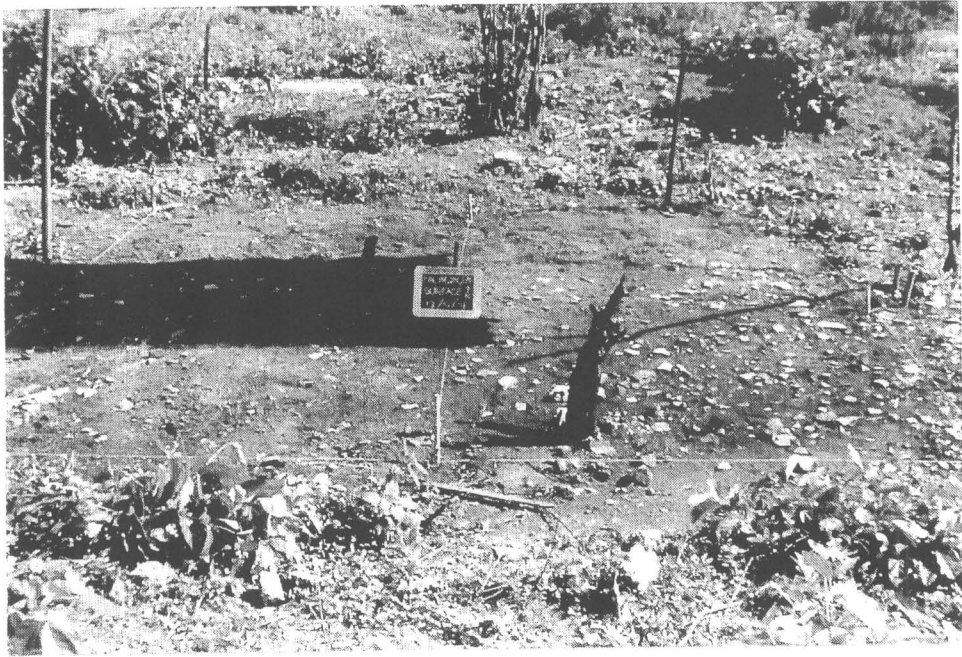
หลุมขุดตรวจหาหลุมเสาบริเวณ กริด 1N', 1M', 2N' และ 2M'

พื้นที่กริด 1N', 1M', 2N' และ 2M' มีลักษณะก่อนทำการขุดแต่งเห็นพื้นที่ว่า ไม่พบซากโบราณสถานอยู่ในบริเวณนี้ บนผิวดินพบโบราณวัตถุจำพวกเศษกระเบื้องมุงหลังคาจำนวนมาก เศษภาชนะดินเผาจำนวนมาก เศษอิฐและสิ่งของจำพวกดอกไม้ หญ้า รากไม้ ดินบริเวณผิวดินเป็นดินร่วนสีดํา มีร่องรอยการเผาหญ้า และพบดอกไม้ถูกเผาไฟ บริเวณพื้นที่กริด 2N'

ในพื้นที่ทั้ง 4 กริดนี้ได้ทำการขุดตรวจเพื่อค้นหาหลุมเสาได้จำนวน 3 ระดับ

ลักษณะเนื้อดินในทุกระดับเป็นดินร่วน

กระเบื้องที่พบเป็นกระเบื้องมุงหลังคาประเภทกระเบื้องกาบกล้วย ปริมาณกระเบื้องมุงหลังคาที่พบในพื้นที่บริเวณกริด 1M' และ 2M' มีปริมาณมากกว่าที่พบจาก กริด 1N' และ 2N' อย่างชัดเจน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 282

ชั้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาจากกริด 1N' มีน้ำหนัก 59.2 กิโลกรัม
 ชั้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาจากกริด 2N' มีน้ำหนัก 34.8 กิโลกรัม
 ชั้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาจากกริด 1M' มีน้ำหนัก 112.1 กิโลกรัม
 ชั้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาจากกริด 2M' มีน้ำหนัก 109.5 กิโลกรัม

โดยได้พบร่องรอยผิวดิวิสัย จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

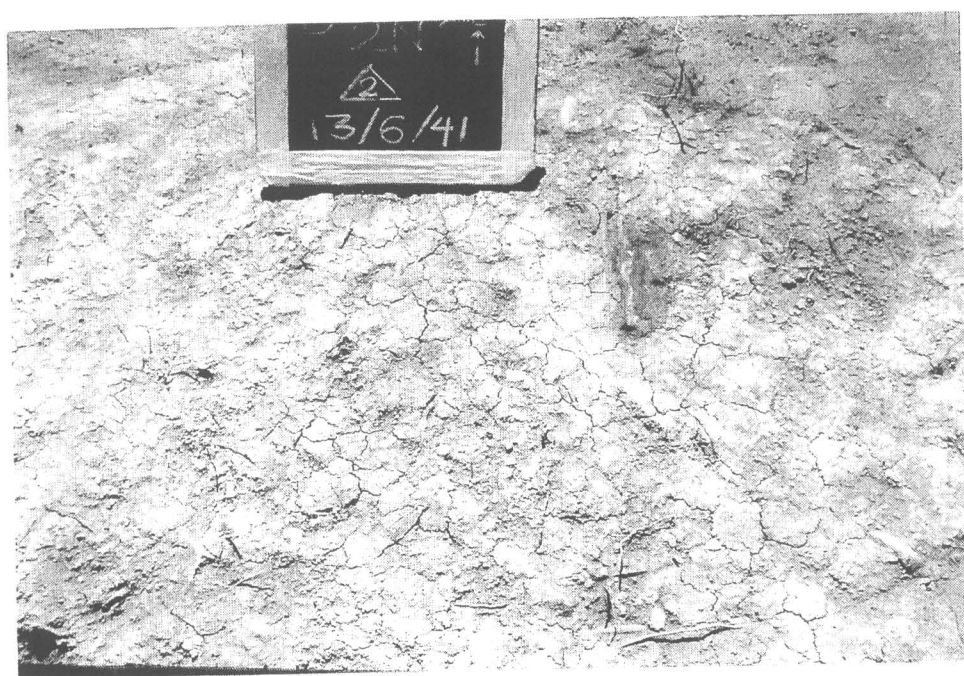
1. ร่องรอยผิวดิวิสัยหมายเลข 1 บริเวณกริด 2N' เริ่มพบตั้งแต่บริเวณผิวดิน มีลักษณะเป็นดินที่มีเศษ
 ถ่านปะปนอยู่เป็นกลุ่ม ซึ่งทำให้ดินในบริเวณนั้นเป็นกลุ่มดินสีดำ ซึ่งเศษถ่านนี้น่าจะเกิดจากการเผาตอไม้ที่
 อยู่บริเวณผิวดิน โดยวงดินสีดำนั้นมีความกว้าง 15 เซนติเมตร ยาว 16 เซนติเมตร และลึกประมาณ 15
 เซนติเมตร ดินในบริเวณนี้เป็นดินร่วนพบตอไม้ถูกเผาไฟ ชั้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาและรากไม้อยู่ใน
 บริเวณร่องรอยผิวดิวิสัยนี้

ภาพที่ 283

2. ร่องรอยผิวดิวิสัยหมายเลข 2 บริเวณกริด 2N' เริ่มพบตั้งแต่บริเวณผิวดิน แต่เมื่อขุดลึกลงไปประมาณ 5 เซนติเมตรร่องรอยจึงชัดเจนมากขึ้น เนื้อดินปะปนด้วยกลุ่มปูนขาวที่เกาะตัวเป็นก้อนเล็กๆ กระจายตัวอยู่ในพื้นที่กว้างประมาณ 60 เซนติเมตร ยาว 70 เซนติเมตร เนื้อดินในบริเวณนี้เป็นดินค่อนข้างเหนียว ต่างจากดินในบริเวณอื่นๆ ของกริด ซึ่งเป็นดินร่วน

ในพื้นที่ทั้ง 4 กริด นี้ไม่พบร่องรอยของหลุมเสาไม้

ภาพที่ 284

หลุมขุดตรวจหาหลุมเสา บริเวณกริด 5K' , 6K' , 5J' และ 6J'

พื้นที่บริเวณกริด 5K' 6K' 5J' 6J' ก่อนการขุดตรวจ มีลักษณะพื้นที่เป็นเนินดินขนาดเล็ก บริเวณกริด 6J' มีกองอิฐลึ้มอยู่ 1 กลุ่ม ระดับผิวดินพบโบราณวัตถุ จำพวกเศษกระเบื้อง ปริมาณพอสมควร เศษภาชนะดินเผา เศษอิฐ เล็กน้อย

ภาพที่ 285

ทำการขุดตรวจบริเวณกริด 5K', 6K', 5J' และ 6J' ทั้งหมด 6 ระดับ

ลักษณะดินของทั้ง 4 กริด มีรายละเอียดดังนี้

ระดับชั้นดินสมมุติที่ 1 ระดับ 0 – 20 CM.DT และ ระดับชั้นดินสมมุติที่ 2 ระดับ 20 – 30 CM.DT ดินมีลักษณะร่วนซุย

ระดับชั้นดินสมมุติที่ 3 ระดับ 30 – 40 CM.DT ดินบริเวณกริด 6K' มีลักษณะจับตัวเป็นก้อนเ็นมากขึ้น ในขณะที่กริดอื่น ๆ ดินยังคงมีร่วนซุยเหมือนเดิม

ระดับชั้นดินสมมุติที่ 4 ระดับ 40 – 50 CM.DT ดินบริเวณกริด 5J' ยังคงร่วนซุยแต่กริดอื่น ลักษณะดินจับตัวเป็นก้อนแข็ง

ระดับชั้นดินสมมุติ 5 ระดับ 50 – 60 CM.DT และระดับชั้นดินสมมุติ 6 ระดับ 60 – 70 CM.DT ดินทั้ง 4 กริด มีลักษณะจับตัวเป็นก้อนแข็ง

ปริมาณกระเบื้องมุงหลังคาที่พบในบริเวณกริด 5K' 6K' 5J' 6J' มีปริมาณไม่มากนัก มีรายละเอียดดังนี้

ชิ้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคาจากกริด 5J' มีน้ำหนัก 2.7 กิโลกรัม

ชิ้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคา จากกริด 5K' มีน้ำหนัก 15.5 กิโลกรัม

ชิ้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคา จากกริด 6J' มีน้ำหนัก 4.8 กิโลกรัม

ชิ้นส่วนกระเบื้องมุงหลังคา จากกริด 6K' มีน้ำหนัก 2 กิโลกรัม

จากการขุดแต่งเพื่อหาหลุมเสาในบริเวณ กริด 5K' 6K' 5J' 6J' ไม่พบร่องรอยของหลุมเสา พบแนวอิฐเรียงบริเวณกริด 5K' ตั้งแต่ระดับชั้นดินสมมุติ 5 50 – 60 CM.DT และพบต่อเนื่องมาในกริด 6K' ในระดับชั้นดินสมมุติ 6 ระดับ 60 – 70 CM.DT ดังนั้นจึงเปลี่ยนจากวิธีการขุดตรวจหาหลุมเสาเป็นการขุดแต่ง

หลุมขุดตรวจหาหลุมเสาบริเวณ อาคารหมายเลข 4 กริด 18'F', 18'G', 18'H', 18'I', 18'J', 18'K', 18'L', 17'F', 17'G', 17'H', 17'I', 17'J', 17'K' และ 17'L'

ในพื้นที่กริดเหล่านี้ได้ทำการขุดตรวจหาหลุมเสา หลังจากทำการขุดแต่งอาคารหมายเลข 4 นี้เรียบร้อยแล้ว โดยระดับที่ทำจากการขุดตรวจนี้เป็นระดับที่อยู่ต่ำกว่าพื้นใช้งานของอาคาร โดยในทุกกรณีการขุดตรวจลงไป 1 ระดับ มีความลึก 10 เซนติเมตร

ชั้นดินที่ทำการขุดตรวจนี้ เนื้อดินมีลักษณะแข็งและเหนียวเป็นดินถมเพื่อสร้างพื้นของอาคารหมายเลข 4 โดยได้พบร่องรอยผิวดิน 1 แห่ง ได้แก่

ร่องรอยผิวดินหมายเลข 3 เป็นวงดินสีดำ ขนาดเมื่อเริ่มปรากฏร่องรอยกว้าง 50 เซนติเมตร ยาว 68 เซนติเมตร และเมื่อปรับระดับลึกลงมามากอีก 8 เซนติเมตร วงดินนี้มีความชัดเจนมากขึ้น และมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 35 เซนติเมตร ยาว 40 เซนติเมตร โดยร่องรอยผิวดินหมายเลข 3 มีระดับความลึกทั้งหมด

ภาพที่ 286

5.1 หลักฐานด้านเอกสารพงสาวดาร

หลักฐานเอกสารกล่าวถึงการใช้วัด โศกพระยาเป็นที่สำเร็จโทษและฝังพระศพเจ้านายในสมัยต่าง ดังปรากฏรายละเอียดในพระราชพงสาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพนรัตน์ว่า

- “ศักราช 744 ปีจอ จัตวาศก สมเด็จพระบรมราชาธิราชเจ้าเสร็จสวรรคตอยู่ในราชสมบัติ 13 เจ้าห้องล้านราชกุมารขึ้นครองราชสมบัติได้เจ็ดวัน สมเด็จพระรามศวรเสด็จลงมาแต่เมืองลพบุรี เข้าในราชวัง กุมเอาตัวเจ้าห้องล้านได้ให้พิฆาตเสีย ณ วัดโศกพระยา” (คลังวิทยา 2514 : 5) ข้อความข้างต้นปรากฏในพระราชพงสาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 1 : 115)

- “ครั้นศักราช 891 ปีฉลู เอกศก ณ วันอาทิตย์ เดือนแปด ขึ้นห้าค่ำ ขุนวรวงศาธิราชเจ้าแผ่กีดกันกับแม่อยู่หัวศรีสุดาจันทร์ ให้เอาพระยอศไปประหารชีวิตเสีย ณ วัดโศกพระยา แต่พระศรีศิลป์ชายพระชนม์ได้เจ็ดพรรษานั้นเลี้ยงไว้” (คลังวิทยา 2515 : 25) ข้อความข้างต้นยังปรากฏในพระราชพงสาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 1 : 131-132)

- สมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชเจ้าก็ยาดราพระคชาธารข้ามฟากไป พระอัครมเหสีและเจ้าลูกเธอทั้งสองพระองค์ โดยเสด็จเหล่าคชพยุหค์กันแทรกแซงค่ายกำแพงคาโคดแล่น มีทหารประจำกุ่มปืนปลายขอประจำคอทุกตัวสาร ความญ่ประจำท้ายล้อมเป็นกรรกงโดยชนิด แล้วถึงหมู่หุยนแสนโยธาหาญเดินเท้า ถือดาบดั่งเสโลโตมรหอกใหญ่หอกคู่ ธงทวนธนูปืนนกลลับค้ำคั้งซ้ายขวาน้ำหลัง กระบวนคชพยุหสงครามเสียงเท้าพลและเท้าช้างสะเทือนดังพสุธาจะทรุด สมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชเจ้าเสด็จขึ้นพระคชาธาร ประมวลพลและคชพายุหโดยกระบวนตั้งอยู่ ณ โศกพระยา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 1 : 146)

- ศักราช 964 ปีชวด จัตวาศก พระพิมลธรรมเจ้าในพระราชวังได้ ให้กุมเอาพระเจ้าแผ่นดินไปให้พันนาไว้ให้มั่นคง รุ่งขึ้นให้มนต์พระสงฆ์บังสุกุลร้อยหนึ่ง ให้รูปเทียนสมาแล้ว ก็สำเร็จโทษท่อนจันทร์ เอาพระศพไปฝังเสีย ณ วัดโศกพระยา พระศรีเสาวภาคอยู่ในราชสมบัติปีหนึ่งกับสองปี (คลังวิทยา 2514 : 331)

- ลุศักราช 989 ปีเถาะนพศก พระพันปีศรีศิลป์ผู้เป็นพระอนุชาธิราชทรงพระโกรธว่ามุขมมิได้ยกสมบัติให้ ก็พาพรรคพวกของพระองค์ ลอบหนีไปยังเมืองเพชรบุรี ช้องชุมพลจะยกเจ้าสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินตรัสทรงเหตุ ให้แต่งกองทัพออกไปพระพันปีศรีศิลป์มีทันได้จัดแจง กองทัพพลได้กุมเอาตัวมาถวาย ทรงพระกรุณาให้ประหารชีวิตเสีย ณ วัดโศกพระยา และชาวเมืองเพชรบุรีที่เข้าด้วยพระพันปีศรีศิลป์นั้น ให้เอาตัวเป็นตะพุ่นหญ้าช้างทั้งสิ้น (คลังวิทยา 2514 : 336)

- ครั้นอยู่มาลุศักราช 1018 ปีวอก อัฐศก สมเด็จพระนารายณ์เป็นเจ้าก็ให้คนสอดแนมออกมาราชการด้วยพระศรีสุธรรมราชาผู้เป็นพระเจ้าอา ๆ ก็กำหนดเข้าไป ครั้นเพลาค่ำพระนารายณ์เป็นเจ้า ก็พา

ขนิษฐาของพระองค์ลอบหนีออกทางประตูคดสระแก้วไปหาพระเจ้าอา พระศรีสุธรรมราชา กับพระนารายณ์ ราชนัดดา ชุมนุ้คนพร้อมแล้วก็ยกเข้ามาพระราชวัง กุมเอาตัวเจ้าฟ้าไชยไปสำเร็จโทษเสีย ณ วัดโคกพระยา สมเด็จพระศรีสุธรรมราชาธิราชหนีลงไปวังหลัง จึงสมเด็จพระบวรพิตร์พระเป็นเจ้าเสด็จเข้าไปในพระราชวัง เสด็จขึ้นราชมณเฑียรพระวิหารสมเด็จพระที่นั่งในวันเดียนั้น เสนาบดีก็ไปตามสมเด็จพระศรีสุธรรมราชาธิราชได้ ณ วังหลัง ก็ให้เอาไปสำเร็จโทษเสีย ณ วัดโคกพระยา ตามประเพณี พระศรีสุธรรมราชาธิราช เสวยราชสมบัติได้สองเดือนกับยี่สิบวัน (คลังวิทยา 2514 : 335 , 370) ข้อความข้างต้นปรากฏในพระราชพงศาวดาร ฉบับพระราชหัตถเลขา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 2 : 25, 29)

- ลุศักราช 1059 ปีฉลู นพศก ... ครั้นเจ้าพระขวัญมาถึง ถึงเสด็จเข้าไปเฝ้าถวายบังคมแล้ว มีพระ บัญชुरให้ห้ามพระพี่เลี้ยง แลข้าไททั้งปวง มิให้ตามเสด็จเข้ามา แลให้ปิดประตูกำแพงแก้วนั้นเสีย จึงให้ จับเจ้าพระขวัญสำเร็จโทษเสียด้วยท่อนจันทร์ ในพระตำหนักหนองหวายเสร็จแล้ว ก็ให้เอาพระศพใส่ถู่ แล้วใส่ลงในแม่ขัน ให้ข้าหลวงเอาออกไปฝังเสีย ณ วัดโคกพระยา แล้วเสร็จกลับยังพระราชวังบวรสถาน มงคล (คลังวิทยา 2514 : 550 – 551) ข้อความข้างต้นยังปรากฏในพระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 2 : 166)

- ในศักราช 1068 นั้น ... ขณะนั้นพระองค์เจ้าคำอปรด้วยทิฐิมานะ , กระทำการหยาบช้ากระด้าง กระเดื่อง ละลาบละเล้าเข้าไปในพระราชฐานตำแหน่งที่ห้าม เป็นหลายครั้ง มิได้เกรงกลัวพระราชอาญาจึง สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็มีพระราชดำรัสปรึกษาด้วยสมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระราชวังบวร ตรัสเห็นว่า โทษพระองค์เจ้านั้นผิดเป็นมหันตโทษ จึงให้จับพระองค์เจ้าคำพันษาไว้แล้วให้เอาไปสำเร็จโทษเสียด้วย ท่อนจันทร์ เอาพระศพไปฝังเสีย ณ วัดโคกพระยา (คลังวิทยา 2514 : 587) ข้อความข้างต้นยังปรากฏใน พระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา (คลังวิทยา 2516 เล่ม 2 : 195)

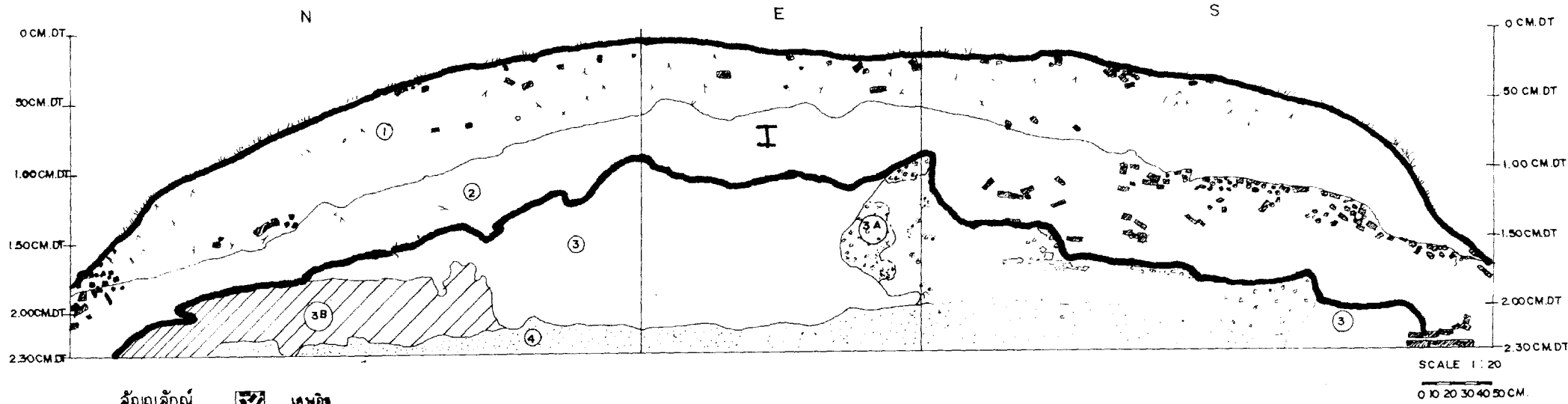
5.2 หลักฐานทางโบราณคดี

หลักฐานทางโบราณคดีที่ได้จากการขุดค้น สามารถทำการเปรียบเทียบกำหนดอายุโดยใช้หลักฐาน เศษภาชนะดินเผาประเภทต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชั้นวัฒนธรรมที่ II

ตรงกับช่วงสมัยอยุธยาตอนกลางประมาณพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 ตรงกับชั้นดินที่ 2,3 และ 4 ใน หลุมขุดค้น 19'K ชั้นดินที่ 2, 3 ในหลุมขุดค้น 19'N ชั้นดินที่ 1 หลุมขุดค้น 41'L' จัดเป็นชั้นดินการอยู่ อาศัยแรกและสมัยเริ่มสร้างวัดโคกพระยา พบหลักฐานเศษภาชนะดินเผา แบบเนื้อดินจากแหล่งเตาพื้นเมือง และเนื้อแกร่งจากแหล่งเตา แม่น้ำน้อยอายุราวพุทธศตวรรษที่ 20 – 23 นอกจากนี้พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีน เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ สมัยราชวงศ์หมิง กำหนดอายุราวพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 จำนวน 3 ชิ้น และเครื่อง ถ้วยจีนอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ 22 จำนวน 4 ชิ้น สำหรับโบราณวัตถุประเภทอื่น ได้แก่ ลูกปัดตะกั่ว จำนวน 1 ชิ้น และชิ้นส่วนกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 58.16 กิโลกรัม

วัดโคกพระยา ๙41
หลุมขุดค้น 10'c

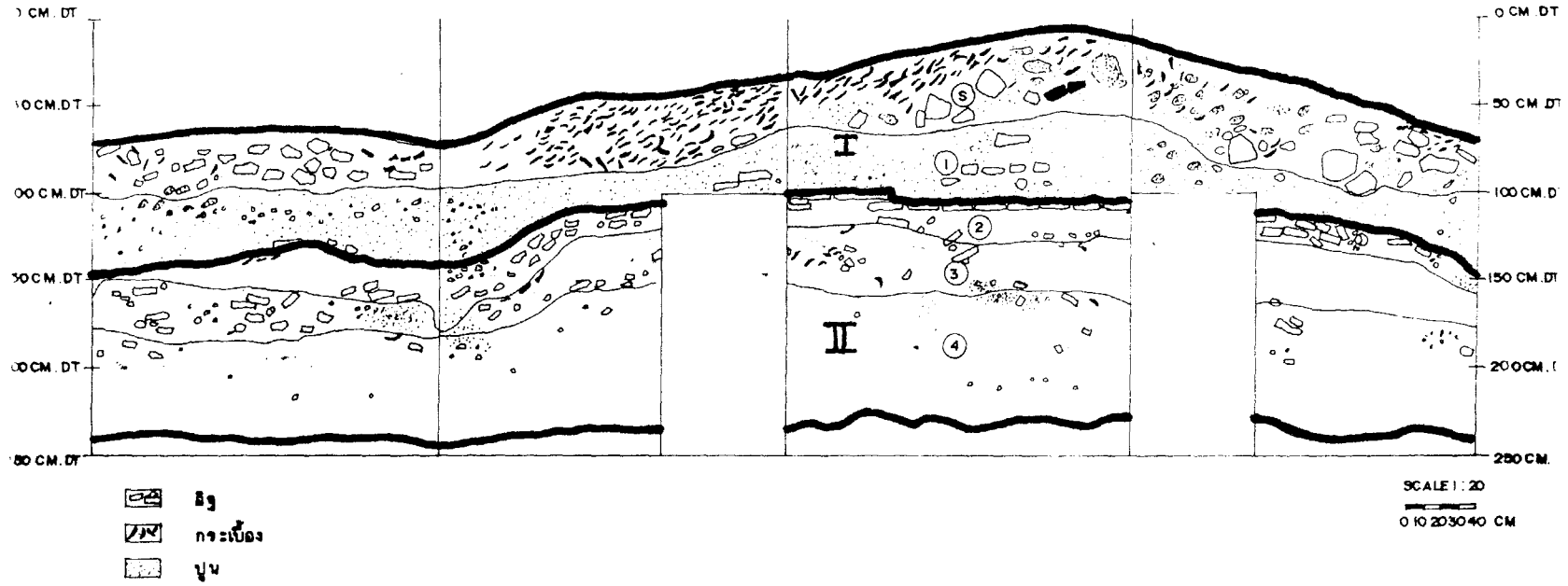

สัญลักษณ์

- เคาขี้
- จากไม้
- ถังใช้ของเหล็ก
- ดินที่มีจุดประสีแดงและสีชาวน

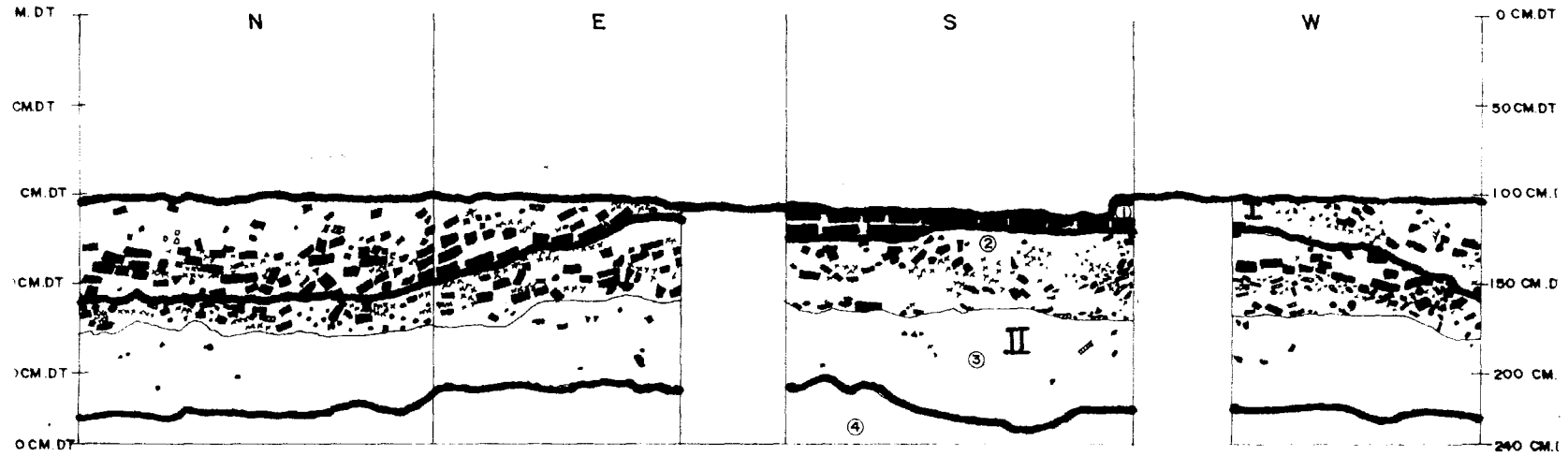
วัดโคกพระยา ๙41

หลุมขุดค้น 19'K

วัดโคกพระยา 41

หลุมขุดค้น 19 N

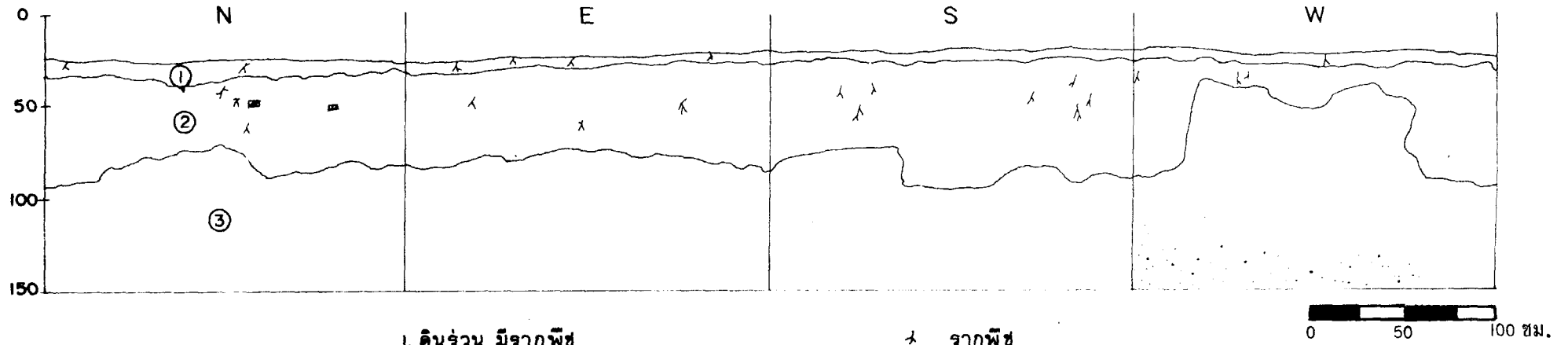

- ดิน
- กระเบื้อง
- เศษปูน
- รากไม้
- เปลือกหอย

SCALE 1:20
0 10 20 30 40 CM

วัดโคกพระยา

P. 38' E

1. ดินร่วน มีรากพืช

2. ดินเหนียวชั้น

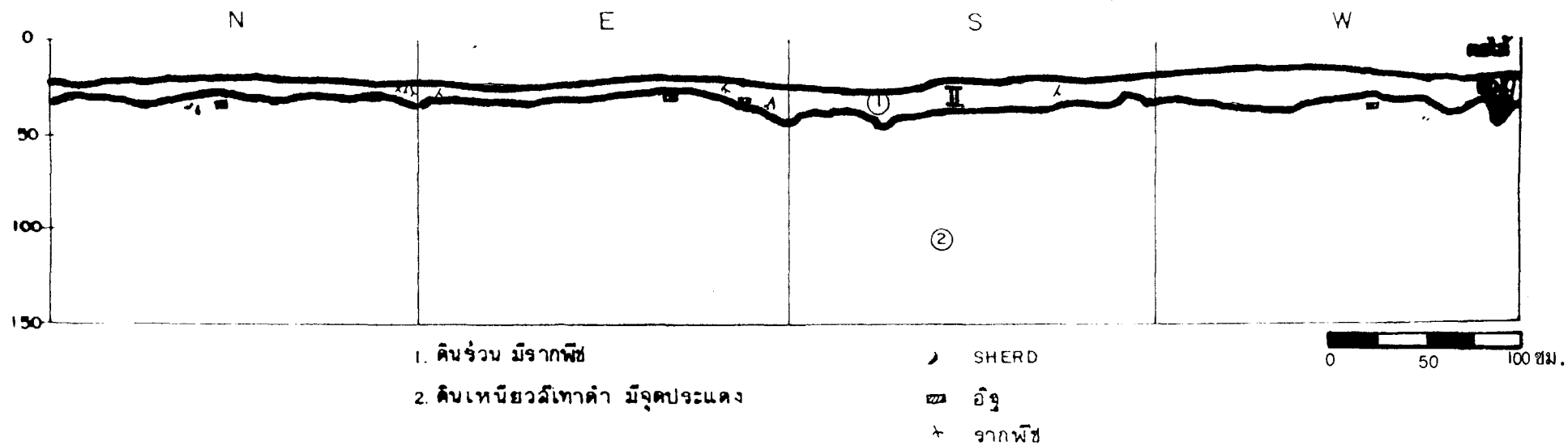
3. ดินเหนียว มีจุดประสีแดง มีเม็ดสีขาวปะปน

x รากพืช

m อิฐ

วัดโคกพระยา

P. 41 L

ชั้นวัฒนธรรมที่ I

ตรงกับช่วงสมัยอยุธยาตอนปลาย ประมาณพุทธศตวรรษที่ 23 – 24 ตรงกับชั้นดินที่ 1, 2 ในหลุมขุดค้น 10'C' ชั้นดินที่ 1 และชั้น Surface ในหลุมขุดค้น 19'K และชั้นดินที่ 1 ในหลุมขุดค้น 19'N เป็นระยะสุดท้ายที่มีการอยู่อาศัยบริเวณโบราณสถานวัดโคกพระยา ในช่วงนี้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์โบสถ์ของวัดโคกพระยาในสมัยที่ 2 โดยการสร้างแนวนั่ง เสาอาคารขึ้นใหม่ รวมทั้งการปูพื้นอาคารโดยใช้กระเบื้องดินเผา นอกจากนี้พบว่ามีการใช้อิฐขนาดใหญ่ในการก่อสร้างโบราณสถานในช่วงนี้ โบราณวัตถุที่พบในช่วงนี้ได้แก่ กระเบื้องเชิงชายทรงกระจิง แบบที่ 2 กระเบื้องเชิงชาย แบบที่ 1, 7, 8 และ 10 เศษภาชนะดินเผาเนื้อเครื่องดิน และเศษภาชนะดินเผาเนื้อแกร่ง จากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย นอกจากนี้พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนเขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24 จำนวน 6 ชิ้น 60 กรัม ในสมัยหลังนี้พบว่านิยมใช้กระเบื้องแผ่นเรียบมากกว่ากระเบื้องกาบกล้วยโดยเทียบจากปริมาณกระเบื้องดินเผาที่พบในหลุมขุดค้น พบกระเบื้องกาบกล้วย จำนวน 6.7 กิโลกรัม พบกระเบื้องแผ่นเรียบทั้งสิ้น 378.1 กิโลกรัม

5.3 รูปทรงสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม

จากการขุดแต่งบริเวณโบราณสถานวัดโคกพระยา พบหลักฐานการก่อสร้างหลายแห่งประกอบด้วย แนวอาคารหลายหลัง ทางเดิน และแนวกำแพงโดยรอบวัด จากหลักฐานที่ปรากฏ สามารถแบ่งสมัยการก่อสร้างโบราณสถานได้ 3 สมัย คือสมัยแรกสร้างและได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ในภายหลังอีก 2 ครั้ง มีรายละเอียด ดังนี้

สมัยที่ 1

จากหลักฐานการขุดค้นและรูปแบบใบเสมา สันนิษฐานว่า การก่อสร้างในสมัยแรกนี้น่าจะอยู่ในช่วงอยุธยาตอนกลาง โดยสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในสมัยแรกนี้ได้แก่ โบสถ์และเจดีย์ โดยก่อสร้างอยู่บนฐานยกสูงขึ้นมาจากระดับพื้นดิน ด้วยการสร้างแนวกำแพงกันดินเป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแล้วถมดินด้านในสำหรับเป็นฐานรองรับอาคาร โดยแนวกำแพงกันดินนี้สร้างเป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ แนวกำแพงนี้อาจใช้เป็นกำแพงแก้วของโบสถ์ในสมัยแรก

บนฐานโบสถ์ชั้นนี้นอกจากเป็นที่ตั้งของโบสถ์แล้ว ยังเป็นที่ตั้งของเจดีย์ทรงกลม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของโบสถ์ ดังนั้นแนวกำแพงกันดินด้านทิศตะวันออกจึงอยู่ห่างจากตัวโบสถ์มากกว่าทางด้านอื่นๆเนื่องจากต้องมีเนื้อที่สำหรับก่อสร้างเจดีย์

บริเวณด้านทิศตะวันออกพบแนวพื้นทางเดินซึ่งน่าจะทำเป็นทางที่เชื่อมระหว่างทำนากับแนวกำแพงกันดินด้านทิศตะวันออก

ในส่วนของอาคารที่เป็นโบสถ์นั้นสร้างอยู่บนฐานยกพื้น ภายในอาคารน่าจะมีแนวเสาอยู่ในสร้างอยู่แนวเดียวกับเสารับพาไล คงถูกรื้อไปในสมัยหลังจึงไม่ปรากฏร่องรอยของเสาภายในอาคารสมัยแรก พื้นโบสถ์ในสมัยแรกนี้เป็นพื้นอิฐฉาบปูน ภายนอกโบสถ์มีเสารับพาไลซึ่งมีฐานสี่เหลี่ยมหลังคาโบสถ์มุงด้วยกระเบื้องกาบกล้วย มีโครงสร้างทั้งหมด 3 ชั้น โดยมีเสารับพาไล (หลังคาตับสุดท้าย)

โบสถ์ที่พบมีความคล้ายคลึงกับโบสถ์ของวัดวรเชษฐาราม (ในเมือง) ซึ่งเป็นวัดที่สร้างขึ้นใน
กาลสมเด็จพระเอกาทศรถ สมัยอยุธยาตอนกลาง (น. ฉ ปากน้ำ , 2524 : 48, 218)

สมัยที่ 2

วัดโคกพระยาในสมัยที่ 2 นี้เป็นสมัยการบูรณะปฏิสังขรณ์ครั้งที่ 1 โดยหลักฐานจากการดำเนิน
ทางโบราณคดีทำให้สันนิษฐานรูปแบบของสถาปัตยกรรมในสมัยที่ 2 ได้ดังนี้

อาคารที่เป็นโบสถ์ก็ยังคงใช้อาคารเดิมต่อเนื่องจากสมัยการสร้างที่ 1 เพียงแต่มีการทำพื้นโบสถ์
สมัยนี้ใหม่ ด้วยการปูพื้นอิฐทับพื้นเดิมแล้วฉาบปูนเป็นพื้นโบสถ์และมีการฉาบปูนบริเวณฐานชุกชีให้
ขึ้นจากสมัยที่ 1

นอกจากนี้ยังมีการบูรณะปฏิสังขรณ์แนวกำแพงแก้วที่อยู่รอบโบสถ์ ดังนี้

ทำการก่อพอกแนวกำแพงทางด้านตะวันออกและตะวันตกให้หนาขึ้น

ทำการสร้างแนวกำแพงด้านทิศใต้เพิ่มอีก 1 แนว โดยทำเป็นฐานบัวแล้วถมดินเพื่อปรับระดับ
ส่วนที่ขยายออกมาจากแนวฐานเดิมมาจนชิดแนวกำแพงนี้ ทำให้ขอบเขตของโบสถ์ในสมัยนี้กว้างกว่า
สมัยแรก และใช้เป็นแนวกำแพงแก้วล้อมรอบโบสถ์

ส่วนแนวกำแพงด้านเหนือคงใช้แนวกำแพงสมัยที่ 1 เป็นกำแพงแก้ว

สมัยที่ 3

เป็นสมัยสุดท้ายที่มีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดโคกพระยาโดยนอกจากการบูรณะปฏิสังขรณ์โบสถ์
เช่นในสมัยที่ 2 แล้ว วัดโคกพระยาในสมัยที่ 3 นี้ ยังมีการสร้างอาคาร แนวทางเดิน รวมถึงกำแพงวัด
ขึ้น โดยสร้างขยายออกไปทางทิศใต้และทิศตะวันตกของโบสถ์ สิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นในสมัยที่ 3 มี
ละเอียดดังนี้

โบสถ์

ในสมัยที่ 3 นี้ โบสถ์ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์จากสมัยที่ 2 คือ พบว่ามีการเปลี่ยนตำแหน่ง
เสากลางในโบสถ์ เนื่องจากพบว่าเสากลางในโบสถ์ของสมัยที่ 3 ไม่ได้อยู่ในแนวเดียวกับเสารับพาไลในส
ที่ 2 ซึ่งทำให้ทราบว่าในสมัยนี้ได้มีการสร้างโบสถ์ใหม่ แต่ยังคงสร้างตัวอาคารอยู่ตำแหน่งเดิมเนื่องจาก
ว่าไม่มีการเปลี่ยนตำแหน่งของฐานชุกชี ในสมัยนี้มีการฉาบปูนทับฐานชุกชีเดิมให้มีขนาดใหญ่ขึ้น โดย
เป็นฐานบัว โดยมีการบูรณะปฏิสังขรณ์ในส่วนต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

พื้นของโบสถ์ในสมัยที่ 3 เปลี่ยนจากการปูพื้นอิฐแล้วฉาบปูนในสมัยที่ 2 เป็นการปูพื้นด้วยกระเบื้อง
ปูพื้นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และมีการใช้กระเบื้องปูพื้นชนิดเดียวกับที่ใช้ในโบสถ์ปูพื้นบริเวณฐานไพที และพบ
มีการปูกระเบื้องทับบนฐานของเสารับพาไลซึ่งใช้งานในสมัยที่ 1 และ 2 อีกด้วย แสดงให้เห็นว่าโบสถ์
สมัยที่ 3 นี้ได้เลิกใช้เสารับพาไล ดังนั้นโบสถ์ในสมัยที่ 3 นี้ น่าจะใช้คันทวยหรือเต้าเพื่อรองรับหลังคา
สุดท้าย โดยหลังคาของโบสถ์สมัยสุดท้ายนี้จะยังคงเป็นหลังคาที่มี 3 ดับเหมือนกับในสมัยก่อนหน้า
และจากผลการขุดตรวจบริเวณโบสถ์ พบว่าในสมัยที่ 3 ใช้กระเบื้องแผ่นเรียบแบบปลายแหลมในการ
หลังคา

ลักษณะของการปูพื้นด้วยกระเบื้องปูพื้นสีเหลี่ยมจัตุรัส พบได้ในโบสถ์ของโบราณสถานต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น โบสถ์วัดหลวงชีกรุด โบสถ์วัดสังฆแท้ง-สังขทา โบสถ์วัดกุฎีดาวซึ่งพบว่ามีอายุสมัยของการใช้ประโยชน์จากโบราณสถาน ในช่วงอยุธยาตอนปลาย

การบูรณะปฏิสังขรณ์โบสถ์จากสมัยที่ 1 มาเป็นสมัยที่ 2 และ 3 พบมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของโครงสร้างบางส่วน หรือมีการก่อสร้างเพิ่มเติมโดยขยายขนาดของโบสถ์ให้ใหญ่ขึ้น การปรับระดับพื้นภายในและภายนอกให้ระดับสูงขึ้นกว่าเดิม เป็นลักษณะที่พบได้ทั่วไปในอาคารสมัยอยุธยา ซึ่งรวมทั้งอาคาร โบสถ์และอาคารวิหารด้วย แสดงให้เห็นถึงการใช้ประโยชน์จากอาคารต่อเนื่องกันมาหลายสมัย และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมตามแต่ละสมัย ซึ่งแต่ละวัดแต่ละแห่งก็มีการปรับปรุงอาคารในรูปแบบแตกต่างกันออกไป เช่น โบสถ์ที่วัดวังไชย ปรากฏพบร่องรอยการก่อสร้าง 3 สมัย โบสถ์ที่วัดอุโบสถมีการก่อสร้างขยายขนาดของอาคารเดิม รวมมีการก่อสร้าง 2 สมัย หรืออาคารวิหารที่วัดโพธิ์ วัดหอรบวัง วัดไตรตรึงษ์ ล้วนแล้วแต่พบหลักฐานการก่อสร้างเพิ่มเติมในสมัยหลังเช่นกัน

นอกจากนี้ยังมีการก่ออิฐ บริเวณแนวกำแพงแก้วด้านทิศตะวันออกและด้านใต้ให้หนาขึ้น กำแพงแก้วด้านทิศตะวันออกมีการก่อสร้างแนวกำแพงวัดแนวใหม่แล้วถมดินปรับพื้นที่พร้อมกลบทับแนวกำแพงแก้วเดิมจนถึงระดับมีการก่อพอกและใช้แนวเดิมตั้งแต่สมัยที่ 1 และ ฐานกำแพงแก้ว

ส่วนกำแพงแก้วด้านทิศเหนือไม่พบร่องรอยการพอกอิฐทับแต่ยังคงใช้แนวเดิมตั้งแต่ในสมัยที่ 1

ในสมัยนี้พบมีการก่อสร้างเสาไม้ค้ำบริเวณมุมกำแพงแต่ละมุม(พบส่วนฐานเสาหัวเม็ดค้ำมุมไม้ 12 ที่มุมกำแพงทิศตะวันตกเฉียงเหนือ)และมีซุ้มประตูทุกด้านของกำแพงแก้ว

ในสมัยนี้ มีการสร้างแนวกำแพงดินเพิ่มขึ้นอีก 1 แนว ทางด้านทิศเหนือ ทิศตะวันตกและทิศใต้เพื่อเป็นขอบเขตในการปรับระดับลดชั้นลงจากประตูซุ้มกำแพงแก้วทำให้พื้นที่โดยรอบนอกเขตกำแพงนี้มีระดับเท่ากันเป็นแนวที่อยู่นอกสุดของโบสถ์ แต่ทางด้านทิศเหนือของโบสถ์ มีลักษณะเป็นที่ลุ่มลงไป ในสมัยนี้จึงสร้างแนวกำแพงกันดินเพื่อเป็นเขื่อนป้องกันฐาน โบสถ์พังลงโดยได้มีการก่ออิฐเป็นเอ็นยึดระหว่างแนวกันดินนี้กับแนวกำแพงแก้ว และถมดินปรับระดับบริเวณแนวกำแพงกันดินให้ได้ระดับเดียวกัน โดยปรับระดับนี้ไปจนถึงแนวกำแพงรอบวัดที่สร้างในสมัยนี้เช่นกัน

ดังนั้นในการถมดินเพื่อปรับระดับบริเวณแนวกันดินทางด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือจึงต้องใช้ดินที่นำมาถมมากกว่าทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้

บริเวณซุ้มประตูด้านทิศตะวันตกพบแนวพื้นทางเดินหมายเลข 2 ซึ่งเชื่อมระหว่างโบสถ์และอาคารหมายเลข 4 โดยพื้นทางเดินหมายเลข 2 นี้สร้างเป็นแนวตรงกับพื้นทางเดินหมายเลข 3 ซึ่งพบมาตั้งแต่สมัยที่ 1

เจดีย์

เจดีย์ในสมัยที่ 3 นี้ยังคงรูปแบบเดิมอยู่แต่มีการสร้างแท่นบริเวณฐานเจดีย์ด้านทิศใต้ น่าจะใช้สำหรับวางเครื่องบูชาต่าง ๆ

อาคารหมายเลข 1

อาคารหมายเลข 1 เป็นวิหารหรือคาน้ำ มีลักษณะเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีมุขทางด้านตะวันออกและทิศตะวันตก ฐานอาคารเป็นฐานบัว แล้วถมด้วยเศษทรายกลิ้งก่อสร้างที่หักพังลงมาจากโสมัยที่ 2 เช่น เศษกระเบื้องกาบกล้วย อิฐ ปูน

ภายในมีอาคารมีเสา 2 แถว แถวละ 4 ต้น ภายในมุขหน้าและหลังมีเสามุขละ 2 ต้น แนวตรงเสาภายในอาคาร มีบันไดขึ้นข้างมุขทั้งสองข้าง ทั้งมุขหน้า-มุขหลัง ทั้งหมด 4 บันไดด้วยกัน

จากสภาพอาคารที่ปรากฏอาจวิเคราะห์รูปทรงสถาปัตยกรรมได้ 2 แนวทาง ดังนี้

1. คาน้ำหรืออาคาร 2 ชั้น

รูปทรงสันนิษฐานของอาคารหมายเลข 1 สามารถศึกษาเปรียบเทียบได้กับ อาคารคาน้ำกัมมะณีที่วัดกุฎีดาว ซึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น จากหลักฐานที่เหลืออยู่ที่วัดโลกพระยา อาคารหมายเลข 1 มีขนาดอาคารและโครงสร้างที่น่าจะรองรับรูปแบบของอาคาร 2 ชั้น เหมือนกับคาน้ำกัมมะณีได้ หรือเปรียบเทียบได้กับ อาคาร 2 ชั้นที่พบที่วัดเจ้าย่า ซึ่งรูปแบบอาคาร 2 ชั้นเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมในอยุธยาตอนปลาย อาคาร 2 ชั้นนั้นจะทำเสากลางในอาคารและในมุขรองรับพื้นไม้ชั้นที่ 2 ชั้นบนคงจะมีทะลุพื้นไม้ชั้นมารับโครงหลังคา ประตูทางเข้าชั้นล่างอยู่บริเวณกึ่งกลางของด้านข้างอาคาร ส่วนทางเข้าบนต้องขึ้นบันไดข้างมุข แล้วจึงเดินเข้าภายในอาคารชั้นบนจากประตูด้านหน้า – หลัง โครงสร้างหลังคาอาคารคงจะมีหลังคา 2 ชั้น ลดชั้นตรงมุขหน้า – หลังมีคันทวยรับชายคาหลังคาชั้นสุดท้าย

2. วิหารหรืออาคารชั้นเดียวฐานสูง

ลักษณะอาคารแบบนี้อาจเทียบเคียงได้กับโบสถ์ และวิหารวัดกุฎีดาว ซึ่งเป็นอาคารฐานสูงมีบันขึ้นด้านข้างมุข 2 ข้าง ทั้งมุขหน้าและมุขหลังมีประตูเข้าภายในอาคารทางด้านหน้าและด้านหลัง บริเวณมุขจะมีเสาทั้งหมด 8 ต้น โดยเสาอีก 6 ต้น จะตั้งอยู่บนขอบมุข ระดับพื้นภายในอาคาน่าจะมีระดับสูงกว่าสทในปัจจุบัน อาคารหลังนี้ มุงหลังคาด้วยกระเบื้องแผ่นเรียบปลายแหลม มีหลังคาประมาณ 3 ชั้นมีการลดด้านหน้าและด้านหลัง บริเวณมุข และทำชายคายื่นออกมาคลุมรอบมุข โดยหลังคาชั้นสุดท้ายมีคันทวยห่อตัวรับ

กลุ่มแนวอิฐหมายเลข 1

กลุ่มแนวอิฐหมายเลข 1 นี้เหลือเพียงฐานสี่เหลี่ยมช่วงล่าง สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเจดีย์ขนาดเล็ก

อาคารหมายเลข 4

อาคารหมายเลข 4 เป็นวิหาร มีผังอาคารเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภายนอกอาคารมีการทำแนวกำแพงกันดิน แล้วถมดินเพื่อทำเป็นฐานอาคาร ผังอาคารมีการตกแต่งทำเป็นฐานบัว พื้นภายในอาคารปูด้วยกระเบื้องปูพื้นสี่เหลี่ยมจตุรัสเหมือนกับพื้นโบสถ์ในสมัยสุดท้าย ไม่พบร่องรอยของเสากลางในอาคาร และเสารับพาไล ดังนั้นหลังคาของอาคารหมายเลข 4 จึงใช้คันทวยหรือคันทวยเพื่อรองรับหลังคาชั้นสุดท้าย โดยหลังคาของอาคารหมายเลข 4 นี้มุงด้วยกระเบื้องกาบกล้วย

อาคารหมายเลข 5

อาคารหมายเลข 5 เป็นวิหารขนาดเล็ก มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทางทิศตะวันตกของอาคารมีพื้นที่ทางเดินเข้าสู่บริเวณกึ่งกลางผนังด้านสกัดของตัวอาคาร ผนังทางทิศตะวันออกของอาคารติดกับแนวของโบสถ์ ดังนั้นอาคารหมายเลข 5 นี้จึงน่าจะมีประตูเข้าภายในอาคาร เป็นประตูกลางทางด้านตะวันตกของอาคารเพียงประตูเดียวเท่านั้น

อาคารหมายเลข 2

อาคารหมายเลข 2 เป็นวิหารภายนอกอาคาร มีการสร้างแนวกำแพงกันดินและตกแต่งเป็นฐานบัวแล้วถมดินเพื่อยกระดับของอาคารให้สูงขึ้นจากระดับพื้นภายนอก อาคารมีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีประตูทางเข้าภายในตัวอาคาร เป็นประตูกลางทางผนังด้านสกัดทิศตะวันตกของอาคาร เนื่องจากพบร่องรอยของธรณีประตู พื้นภายในอาคารปูด้วยอิฐ ไม่พบร่องรอยของเสาภายในอาคารและเสารับพาไล ดังนั้นหลังคาของอาคารหมายเลข 2 จึงใช้คันทวยหรือเต้าเพื่อรองรับหลังคา อาคารหลังนี้มุงหลังคาด้วยกระเบื้องกาบกล้วย

อาคารหมายเลข 7

อาคารหมายเลข 7 เป็นวิหาร มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า อาคารหลังนี้เหลือเพียงร่องรอยของผนังอาคาร และพบชิ้นส่วนของกระเบื้องกาบกล้วยในบริเวณนี้ ดังนั้นอาคารหลังนี้ น่าจะมุงหลังคาด้วยกระเบื้องกาบกล้วย

อาคารหมายเลข 3 และอาคารหมายเลข 6

สันนิษฐานว่าอาคาร 2 หลังนี้ น่าจะเป็นศาลา เนื่องจากพบเพียงอิฐปูพื้นไม่พบร่องรอยของการก่อผนังอาคาร ประกอบกับการพบชิ้นกระเบื้องมุงหลังคาอย่างหนาแน่นบริเวณชั้นดินบนของอาคารกลุ่มนี้ ดังนั้นลักษณะของอาคาร 2 หลังนี้ น่าจะเป็นอาคารที่มีการมุงหลังคาและผนังเปิดโล่งทั้ง 4 ด้าน โดยอาคารทั้ง 2 หลังนี้มุงด้วยกระเบื้องกาบกล้วย

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 1

เป็นทางเดินปูด้วยอิฐ วางตัวตามแนวตะวันออก-ตะวันตก อยู่บริเวณแนวกำแพงวัดทางทิศใต้ น่าจะเป็นทางเดินจากภายนอกเข้าสู่บริเวณภายในวัด

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 2

เป็นทางเดินปูด้วยอิฐ เชื่อมระหว่างโบสถ์กับอาคารหมายเลข 4

พื้นที่ทางเดินหมายเลข 4

เป็นแนวพื้นที่ทางเดินที่อยู่นอกกำแพงวัด น่าจะเป็นทางเดินเข้าสู่เขตวัดโลกพระยา

กำแพงรอบวัด

ในสมัยที่ 3 ได้มีการสร้างกำแพงรอบวัด โดยมีขอบเขตของแนวกำแพงครอบคลุมอาคารต่าง ๆ ในสมัยที่ 3 ทั้งหมด แสดงให้เห็นขอบเขตของวัดโลกพระยาในสมัยสุดท้าย ดังนั้นแนวกำแพงนี้น่าจะสร้างในสมัยสุดท้ายของวัดโลกพระยา

จากการที่อาคารหมายเลข 4 มีการใช้กระเบื้องปูพื้นชนิดเดียวกับกระเบื้องปูพื้นของโบสถ์ในสมัยที่ 3 แสดงให้เห็นว่าอาคารหมายเลข 4 เป็นอาคารในสมัยที่ 3 รวมถึงพื้นที่ทางเดินหมายเลข 2 ซึ่งสร้างขึ้นสมัยกับซุ้มประตูโบสถ์สมัยที่ 3 แสดงให้เห็นว่าระดับพื้นใช้งานในสมัยที่ 3นี้น่าจะอยู่ในระดับใกล้เคียงระดับของพื้นที่ทางเดินหมายเลข 2 นี้ และระดับพื้นของอาคารต่าง ๆ ได้แก่ อาคารหมายเลข 2 อาคารหมายเลข 3 อาคารหมายเลข 4 อาคารหมายเลข 5 อาคารหมายเลข 6 และอาคารหมายเลข 7 รวมทั้งพื้นที่ทางเดินหมายเลข 1 ก็ใกล้เคียงกับระดับของพื้นที่ทางเดินหมายเลข 2 ดังนั้นอาคารต่าง ๆ เหล่านี้จึงน่าจะสร้างสมัยที่ 3 เช่นเดียวกับพื้นที่ทางเดินหมายเลข 2

จากรูปแบบของการใช้คันทวยหรือเต้ารับหลังคา แทนเสารับพาไล และการเปลี่ยนจากการนำด้วยอิฐแล้วฉาบปูนไปใช้กระเบื้องดินเผาปูพื้นนั้น ทำให้สามารถสันนิษฐานอายุสมัยของวัดโลกพระยาที่ 3 ได้อยู่ในช่วงสมัยอยุธยาตอนปลาย

บทที่ 6

บทสรุป

โบราณสถานวัดโคกพระยา ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของวัดภูเขาทอง ทั้งสองวัดตั้งอยู่ในเขตที่ลุ่ม เรียกว่า ท่งภูเขาทอง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีน้ำท่วมขังทุกปีในหน้าน้ำหลาก ดังนั้น การสร้างวัดทั้งสองนี้ จึงต้องใช้การถมดินพูนขึ้นเป็นเนิน น้ำท่วมไม่ถึง แล้วก่อสร้างวัดขึ้นบนเนินดินนั้น

วัดโคกพระยา เริ่มการก่อสร้างวัดครั้งแรกในสมัยอยุธยาตอนกลาง ปรากฏหลักฐานในหลุมขุดค้นชั้นวัฒนธรรมที่ II ได้แก่ เศษภาชนะดินเผาเนื้อดินธรรมดา ผลิตภัณฑ์จากแหล่งเตาพื้นเมือง เศษภาชนะเนื้อแกร่งจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย และเครื่องถ้วยจีนซึ่งสามารถกำหนดอายุได้ค่อนข้างแน่นอน เป็นเครื่องถ้วยประเภทเขียนสีน้ำเงินใต้เคลือบของราชวงศ์หมิง อายุพุทธศตวรรษที่ 21-22 และอายุพุทธศตวรรษที่ 22 สอดคล้องกับเอกสารพระราชพงสาวดารสมัยอยุธยาตอนกลาง กล่าวถึง วัดโคกพระยาไว้ในรัชกาลสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เมื่อคราวพระเจ้ากรุงหงสาวดีตะเบ็งชเวตี้ กริธาทัพ มายังพระนครศรีอยุธยา ดังนี้ “สมเด็จพระมหาจักรพรรดิราชาธิราชเจ้าก็ยาดราพระคชาธารข้ามฟากไป พระอัครมเหสีและพระเจ้าลูกเธอทั้งสองพระองค์ ... สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ราชาธิราชเจ้าเสด็จขึ้นพระคชาธาร ประมวลพลและคชายุทธโดยกระบวนตั้งอยู่ ณ โคกพระยา (คลังวิชา 2516 เล่ม 1 : 146) การยุทธครั้งนี้ แนวปะทะอยู่บริเวณท่งภูเขาทองต่อเนื่องกับท่งมะขามหย่อง ผลของการยุทธ สมเด็จพระศรีสุริโยทัย พระอัครมเหสี สิ้นพระชนม์บนคอช้าง ดังนั้น โคกพระยาในพระราชพงสาวดารคงจะหมายถึง วัดโคกพระยา ท่งภูเขาทอง

วัดโคกพระยาในสมัยแรก มีการวางผังวัดตามแกนทิศตะวันออก – ตะวันตก เช่นเดียวกับวัดอื่นของอยุธยา ได้แก่ พระอุโบสถหันหน้าทางทิศตะวันออก มีเจดีย์ขนาดย่อมสร้างอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของโบสถ์ ทั้งพระอุโบสถและเจดีย์ ตั้งอยู่บนฐานบัวลูกแก้วอกไก่ หรือกำแพงกันดิน มีทางเข้าทางทิศตะวันออก เป็นท่อน้ำสำหรับพายเรือมาเทียบขึ้นวัด

แผนผังของวัดโคกพระยา ที่มีพระเจดีย์อยู่เยื้องด้านหน้าพระอุโบสถ เป็นแผนผังที่ไม่นิยมในสมัยอยุธยาตอนต้น เนื่องจากแผนผังของวัดตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้นประกอบด้วย

1. พระวิหาร ตั้งอยู่ด้านหน้าเจดีย์ประธานหรือปราสาทประธาน

2. พระอุโบสถ จะอยู่ทางด้านหลัง เจดีย์ประธานหรือปราสาทประธาน หรือตั้งอยู่นอกแกนหลักของวัด คือ พระวิหาร – เจดีย์ประธาน

แผนผังเช่นนี้ ปรากฏในวัดสมัยอยุธยาตอนต้น เช่น วัดพุทไธสวรรย์ วัดมหาธาตุ วัดพระราม วัดราชบูรณะ วัดพระศรีสรรเพชญ์ เป็นต้น

แผนผังของวัดในสมัยอยุธยาตอนกลาง ยังคงเน้นเจดีย์หรือปราสาทเป็นประธานของวัด แต่เริ่มเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของวิหารกับโบสถ์ โดยสร้างพระอุโบสถ ด้านหน้าเจดีย์ประธานแทนที่วิหาร เช่น วัดวังไชย ที่สร้างขึ้นในรัชกาลสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ

ดังนั้น วัดโคกพระยาแห่งนี้ คงมิได้หมายถึง วัดโคกพระยาซึ่งเป็นสำเร็จโทษและฝังพระศพเจ้านายของอยุธยา เพราะพระราชพงศาวดารได้กล่าวถึงการสำเร็จโทษเจ้าทองตัน เป็นครั้งแรกในสมัยอยุธยาตอนต้นหรือต้นพุทธศตวรรษที่ 20 วัดโคกพญา ดังกล่าวอาจหมายถึงวัดโคกพญา กลองสระบัว ซึ่งต้องทำการสำรวจ ขุดแต่ง ขุดค้น เพื่อศึกษาเรื่องราวต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สมัยที่ 2 มีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดโคกพระยา โดยการต่อเติมโบสถ์ ปรับเปลี่ยนพื้นโบสถ์ใหญ่ และขยายแนวกำแพงแก้วหรือกำแพงกันดิน ทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกโดยสร้างแนวกำแพงเพิ่มขึ้นอีกแนว แทนแนวกำแพงเดิม ส่วนแนวกำแพงด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือคงใช้แนวกำแพงสมัยแรก

สมัยที่ 3 ปรากฏหลักฐานจากการขุดค้นตรงกับชั้นวัฒนธรรมที่ I อยู่ในสมัยอยุธยาตอนปลายพบหลักฐานเครื่องถ้วยจีน เขียนสีน้ำเงินได้เคลือบ สมัยราชวงศ์ชิง อายุราวพุทธศตวรรษที่ 23-24 ในสมัยที่ 3 นี้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดโคกพระยาครั้งใหญ่ โดยรื้อโบสถ์หลังเก่าลงแล้วสร้างโบสถ์ขึ้นใหม่ บนตำแหน่งของโบสถ์เดิม ฐานชุกชีคงใช้ของเดิม แต่พอกปูนให้หนาขึ้น สร้างผนังโบสถ์ใหม่ เสาแปดเหลี่ยมเป็นเสาภายในโบสถ์ พื้นโบสถ์เปลี่ยนเป็นกระเบื้องปูพื้นสีเหลี่ยมจัตุรัสเช่นเดียวกับพื้นด้านนอกโบสถ์ หรือฐานไพที โครงสร้างหลังคาโบสถ์เปลี่ยนจากเดิมที่ใช้เสารับพาไลหรือชายคาปีกนก มาเป็นคันทวยและฝ้ารับหลังคาตับสุดท้ายแทน

เจดีย์ด้านหน้าโบสถ์ มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยโดยก่อแท่นสี่เหลี่ยมติดฐานเจดีย์ด้านทิศใต้คงจะใช้เป็นแท่นวางเครื่องบูชา

กำแพงแก้วในสมัยนี้ มีการเปลี่ยนตำแหน่งค่อนข้างชัดเจน โดยการเพิ่มขนาดของแนวกำแพงในสมัยที่ 2 ให้หนากว่าเดิม สร้างเสาหัวเม็ดขอมุม 12 ตรงมุมกำแพง และสร้างซุ้มประตูกำแพงแก้วในแต่ละด้านของแนวกำแพง นอกจากกำแพงแก้วแล้วในสมัยนี้ยังสร้างแนวกำแพงกันดินเพิ่มขึ้นอีก 1 แนว เพื่อใช้เป็นเขื่อนทางด้านทิศเหนือ ป้องกันฐานโบสถ์พังลงมา เนื่องจากทางด้านนี้เป็นที่ลุ่มลาดลงมากกว่าด้านทิศอื่น

กลุ่มโบสถ์และเจดีย์ล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว จัดเป็นสิ่งก่อสร้างหลักของเจดีย์วัดโคกพระยา ดังนั้นจึงมีการสร้างให้สถาปัตยกรรมกลุ่มนี้โดดเด่นขึ้นมากกว่าอาคารอื่น ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในสมัยที่ 3 โดยการสร้างโบสถ์ตั้งอยู่บนฐานไพที ซึ่งฐานไพทีที่ตั้งอยู่บนฐานที่มีกำแพงแก้วล้อมรอบอีกทอดหนึ่งและแนวกำแพงแก้วที่ล้อมรอบเป็นฐานยกระดับจากพื้นของวัดอีกที

อาคารหมายเลข 1 มีลักษณะเป็นวิหารหรือคานักร เป็นอาคารขนาดใหญ่ ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีมุขยื่นออกมาเท่ากับความกว้างของอาคารทางทิศตะวันออกและตะวันตก มีเสาภายในทั้งหมด 4 คู่ ภายในมุขทั้ง 2 ด้านอีกอย่างละคู่ มีบันไดขึ้นข้างมุขหน้า – หลัง ทั้งหมด 4 ทาง

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคารหมายเลข 1 สันนิษฐานได้ 2 แนวทาง คือ

1. ตำหนักหรืออาคาร 2 ชั้น เปรียบเทียบได้กับตำหนักก้ามเกียบ วัดกุฎีดาว ตำหนักวัดมเหยงคณ์ ตำหนักวัดเจ้าท่า อาคาร 2 ชั้นนี้ มีเสากลางในอาคารรองรับพื้นไม้ชั้นบนและเสาคงจะทะลุพื้นไม้ชั้นมารับโครงสร้างหลังคา บันไดทางขึ้นด้านข้างมุขหน้า-หลังขึ้นถึงชั้นบนหรือชั้นที่สองของมุขทีเดียว จากมุขชั้นบนมีประตูเข้าอาคารทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ส่วนประตูทางเข้าของชั้นล่างจะอยู่บริเวณกึ่งกลางของด้านข้างอาคารชั้นล่าง หลังคาของอาคาร 2 ชั้น คงจะมีหลังคาประมาณ 2 ตับ ลดชั้นบริเวณมุขด้านหน้าและด้านหลัง มีคันทวยรับหลังคาตบสุดท้าย

2. วิหาร หรืออาคารชั้นเดียวฐานสูง เปรียบเทียบได้กับโบสถ์และวิหาร วัดกุฎีดาว เป็นอาคารฐานสูง มีบันไดทางขึ้นข้างมุขด้านหน้า – หลัง เช่นเดียวกับตำหนักหรืออาคาร 2 ชั้น แต่ความสูงบันไดของอาคารแบบนี้บันไดจะเตี้ยกว่าอาคาร 2 ชั้น มีประตูเข้าภายในอาคารทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ภายในอาคารและมุขจะมีเสารับโครงสร้างหลังคา ซึ่งหลังคาของอาคารแบบนี้ จะมีหลังคาประมาณ 3 ตับ ลดชั้นบริเวณมุขด้านหน้า – ด้านหลัง และทำชายคาคลุมรอบมุข โครงชายคาหรือหลังคาตบสุดท้ายจะมีคันทวยรับ

อาคารหมายเลข 2 และ 4 น่าจะเป็นวิหาร ใช้เทคนิคก่อสร้างแบบเดียวกันโดยสร้างแนวกำแพงกันดินขึ้นเป็นฐานยกพื้น จากระดับพื้นวัดแล้วสร้างอาคารบนฐานดังกล่าว

อาคารหมายเลข 5 เป็นวิหารขนาดเล็กอยู่ทางด้านหลังพระอุโบสถ ผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีทางเข้าทางทิศตะวันตก อาคารขนาดเล็กเช่นนี้ ยังพบที่วัดเจ้าท่าอีกด้วย

ภายในวัด มีทางเดินเชื่อมต่อกันระหว่างอาคาร เป็นทางเดินปูอิฐ ได้แก่ ทางเดินหมายเลข 1 เป็นทางเดินจากกำแพงวัดทางด้านทิศใต้ เข้าสู่ภายในวัด และทางเดินหมายเลข 4 เป็นทางเดินเชื่อมระหว่างโบสถ์กับอาคารหมายเลข 4

กำแพงวัด เป็นการก่อสร้างในสมัยที่ 3 เช่นกัน ขอบเขตของกำแพงวัดโคกพระยาได้ล้อมรอบอาคารและสิ่งก่อสร้างทั้งหมดของวัดโคกพระยาไว้ภายใน แสดงถึงขอบเขตของวัดโคกพระยาในสมัยสุดท้ายได้ชัดเจน

โบราณสถานวัดโคกพระยานั้นมีการก่อสร้างครั้งแรกในสมัยอยุธยาตอนกลางและมีการบูรณะปฏิสังขรณ์อีกสองครั้ง จนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาล่มสลายใน พ.ศ. 2310 วัดโคกพระยาจึงกลายเป็นวัดร้าง เช่นเดียวกับวัดอื่น ๆ ในพระนครศรีอยุธยา

บรรณานุกรม

จอห์น ชอว์ เครื่องปั้นดินเผาไทย กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ กราฟท์แมน, มปป.

จารึก วิลเดแก้ว แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ , 2531

จารึก วิลเดแก้ว เตาแม่น้ำน้อย 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์ , 2533

ณัฐภูธร จันทวิช เครื่องถ้วยจีนที่พบจากแหล่งโบราณคดีในประเทศไทย

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2), 2537

น.ณ ปากน้ำ ศิลปบนใบเสมา กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ , 2524

ประทีป เฟื่องตะโก วัดไชยวัฒนาราม กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอเดีย สแควร์ , 2537

ประทีป เฟื่องตะโก กระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร : 2540

ศิลปากร , กรม พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับสมเด็จพระพนรัตน์

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คลังวิทยา , 2514

ศิลปากร , กรม พระราชพงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คลังวิทยา

(พิมพ์ครั้งที่ 7) , 2516

ศิลปากร , กรม โบราณคดีสีคราม 2 : เครื่องถ้วยจากทะเล

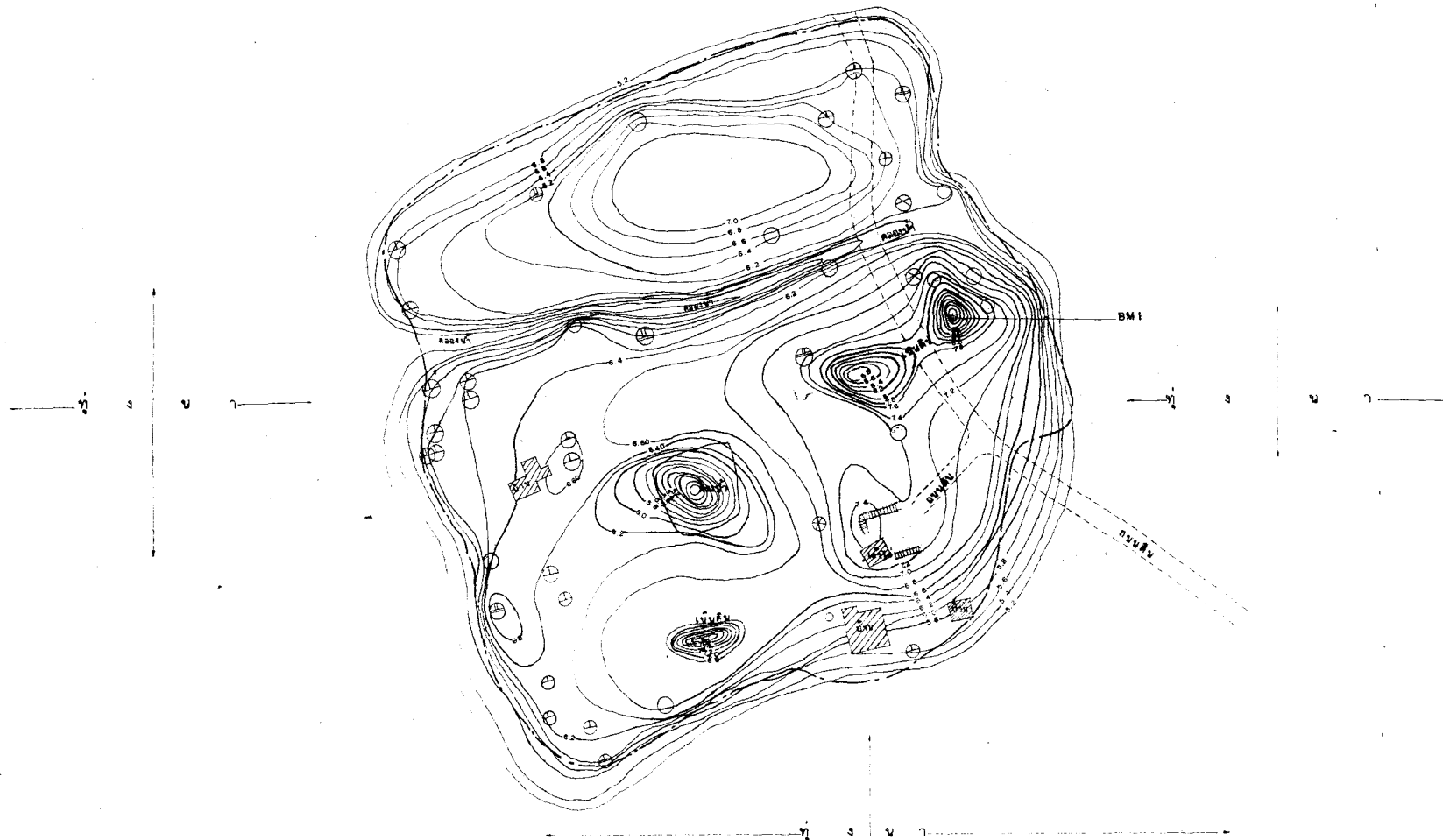
กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์สมาพันธ์ จำกัด , 2533

ภาคผนวก

ลารบัญญัติแบบ		
แผ่นที่	รายการ	หมายเลขแบบ
00	ลารบัญญัติแบบ	
01	ฉับริวณ ก่อการขุดแต่ง	BX-001
02	รูปด้าน, แปลน อาคารหมายเลข 1 ก่อการขุดแต่ง	BX-002
03	รูปด้าน โบสถ์, เจดีย์ ก่อการขุดแต่ง	BX-003
04	ฉับริวณ หลังการขุดแต่ง	AX-001
05	แปลน โบสถ์ หลังการขุดแต่ง	AX-002
06	รูปด้าน โบสถ์	AX-003
07	แปลน เจดีย์	AX-004
08	รูปด้าน ศิวิศ, ศิณเหนือ เจดีย์ หลังการขุดแต่ง	AX-005
09	รูปด้าน เจดีย์	AX-006
10	แปลน อาคารหมายเลข 1	AX-007
11	รูปด้าน อาคารหมายเลข 1	AX-008
12	แปลน อาคารหมายเลข 4	AX-009
13	รูปด้าน อาคารหมายเลข 4	AX-010
14	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 2	AX-011
15	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 3, อาคารหมายเลข 5, แนวทางเดิน	AX-012
16	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 6, อาคารหมายเลข 7 หลังการขุดแต่ง	AX-013
17	แปลน, รูปด้าน ศิณตะวันออก แนวกำแพงวัด	AX-014
18	แปลน, รูปด้าน ศิณเหนือ แนวกำแพงวัด	AX-015
19	แปลน, รูปด้าน ศิณเหนือ แนวกำแพงโบสถ์	AX-016
20	แปลน, รูปด้าน ศิณตะวันออก แนวกำแพงโบสถ์	AX-017
21	แปลน, รูปด้าน ศิวิศ แนวกำแพงโบสถ์	AX-018
22	แปลน ศิณเหนือ แนวกำแพงวัด	AX-019
23	รูปด้าน ศิณเหนือ แนวกำแพงวัด	AX-020
24	แปลน รูปด้าน แนวกำแพงวัด	AX-021
25	แปลน ศิวิศ แนวกำแพงวัด	AX-022
26	แปลน รูปด้าน ศิวิศ แนวกำแพงวัด	AX-023
27	แปลน โบสถ์ แบบวิเคราะห์	EA-001
28	รูปด้านหน้า โบสถ์, รูปตัด ก-ก โบสถ์	EA-002
29	รูปด้านข้าง โบสถ์	EA-003
30	ฉับริวณ โบสถ์, เจดีย์ ขึ้นประตู เจดีย์	EA-004
31	แปลน, รูปด้าน เจดีย์	EA-005

ลารบัญญัติแบบ		
แผ่นที่	รายการ	หมายเลขแบบ
32	แปลน อาคารหมายเลข 1 แบบวิเคราะห์	EA-006
33	รูปด้าน, รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 1	EA-007
34	รูปด้าน อาคารหมายเลข 1	EA-008
35	แปลน อาคารหมายเลข 1 ขึ้นบัน, ขึ้นล่าง	EA-009
36	รูปตัด ก-ก, ๒-๒ อาคารหมายเลข 1	EA-010
37	แปลน, รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 2	EA-011
38	รูปด้าน อาคารหมายเลข 2	EA-012
39	แปลน อาคารหมายเลข 4	EA-013
40	รูปด้าน, รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 4	EA-014
41	รูปด้าน อาคารหมายเลข 4	EA-015
42	รูปด้าน อาคารหมายเลข 3	EA-016
43	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 5, 6, 7	EA-017
44	การเสริมโครงสร้างแนวกำแพง, แนวทางเดิน 2, 3 (การจะบานน้ำ)	C-001
45	โครงสร้างแนวกำแพงวัด แบบบูรณะ	C-002
46	แปลน, รูปตัด ก-ก โบสถ์	C-003
47	รูปด้าน โบสถ์	C-004
48	แปลน, รูปด้าน, รูปตัด รูปชุกชี	C-005
49	แปลน เจดีย์	C-006
50	รูปด้าน เจดีย์	C-007
51	รูปด้าน ศิณเหนือ ศิวิศ เจดีย์	C-008
52	รูปด้าน เจดีย์ (แบบหลังบูรณะ)	C-009
53	แปลน, รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 1	C-010
54	รูปด้าน อาคารหมายเลข 1	C-011
55	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 2	C-012
56	แปลน อาคารหมายเลข 4	C-013
57	รูปด้าน อาคารหมายเลข 4	C-014
58	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 3, 5 แปลน แนวทางเดินหมายเลข 3	C-015
59	แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข 6, 7 แบบบูรณะ	C-016

คำเป็นงานโดย			
ทำนุบำรุงส่วนจำกัฒ บำรุงรักษา ๑๑๒/๑๑ นางณณนพเชษฐบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร			
ช่างเขียน	ช่างพิมพ์		
นายช่างศิลปกรรม	ผู้พิมพ์		
นักโบราณคดี	ช่างเขียน		
สถาปนิก	นายพิมพ์		
วิศวกรโยธา	ผู้ควบคุม		
ผู้เขียนข้อมูล	ผู้ควบคุม		
ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			
เก็บข้อมูล / อนุมัติ			
หน่วยวิชาการ			
หน่วยวิชาการสถาน			
ผลงานบุคคลที่ 3			
ผลงานบุคคล			
อธิบดี			
จฬ	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
วัดวัดพระยา			
ที่ตั้ง ค. ๑๖๖๖	๑ พระบรมมหาราชวัง	๑ พระบรมมหาราชวัง	
เลขที่	มาตราส่วน 1 / 50		
ลารบัญญัติแบบ			
ลารบัญญัติแบบ			
ลารบัญญัติแบบ ลารบัญญัติแบบ และ พินิจถาวรสถานแห่งชาติที่ 3			

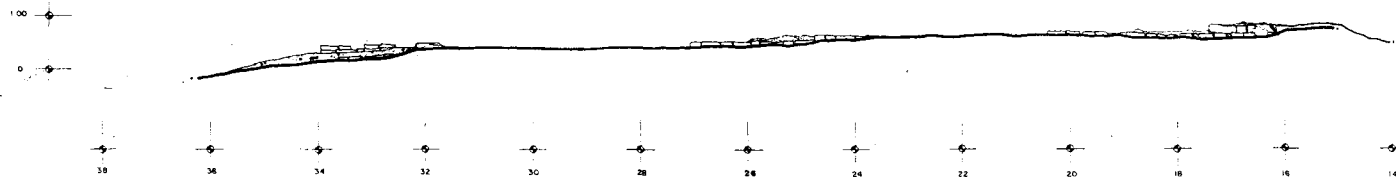
ดำเนินงานโดย		
ทำพื้นที่ส่วนจำกัด บูรณรักษ์		
692 / ๘๘ แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร		
ช่างโยธา	สำรวจ	
นายช่างศิลปกรรม	ผู้เขียน	
นักโบราณคดี	ชลลดา	
สถาปนิก	บพพจ	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์	
ผู้เขียนร่าง	น.ค. สุณิ	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

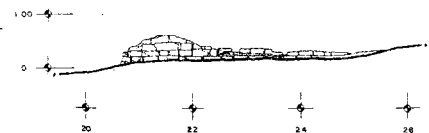
เห็นชอบ / อนุมัติ		
นายช่างวิชาการ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างเทคนิค		
นายช่างเทคนิค		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
๘๙ ๐๐๑		๘๐

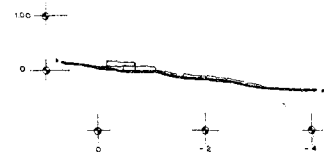
วัดโคกพระยา		
ที่ตั้ง	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
แผนที่	ภาพถ่ายทางอากาศ	มาตราส่วน
ผู้รับใช้	กรมศิลปากร	

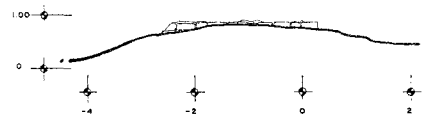
รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1 / 50

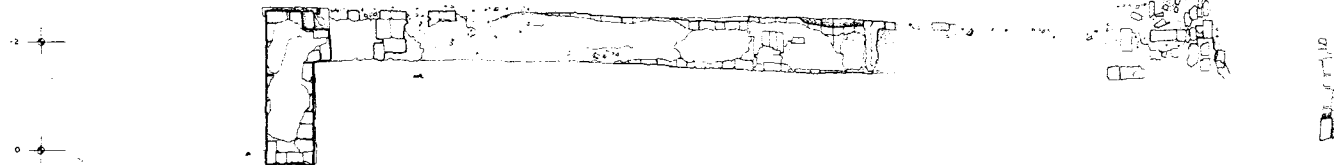
รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1 / 50

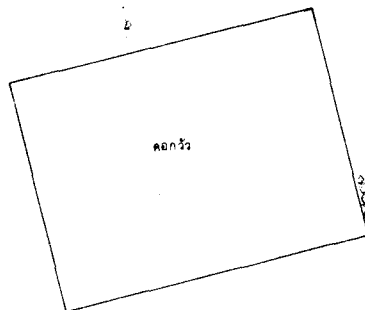
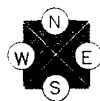
รูปด้าน ทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1 / 50

แปลน อาคารหมายเลข 1
มาตราส่วน 1 / 50

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณารักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	คำทอง	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน	
นักโบราณคดี	ชลดา	
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา	จุลลักษ์	
ผู้เชี่ยวชาญ	น.ค. สุณิ	

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

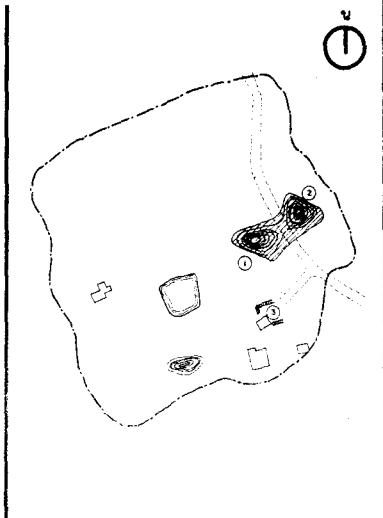
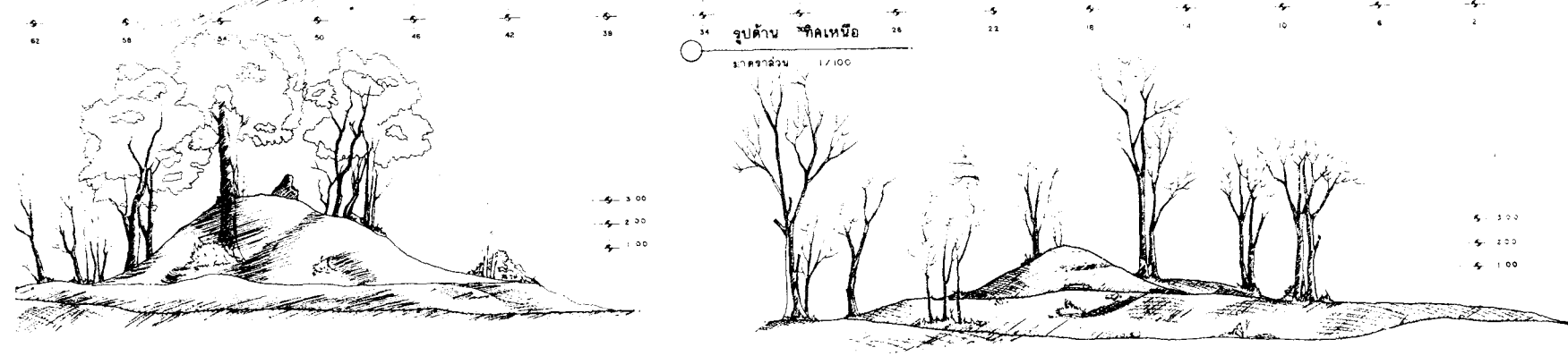
หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณคดี	
ผอ.ลง.บ.ค.พ.ช.ที่ 3	
ผอ.ล.บ.พ.ช.	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
BX 002	80	02	

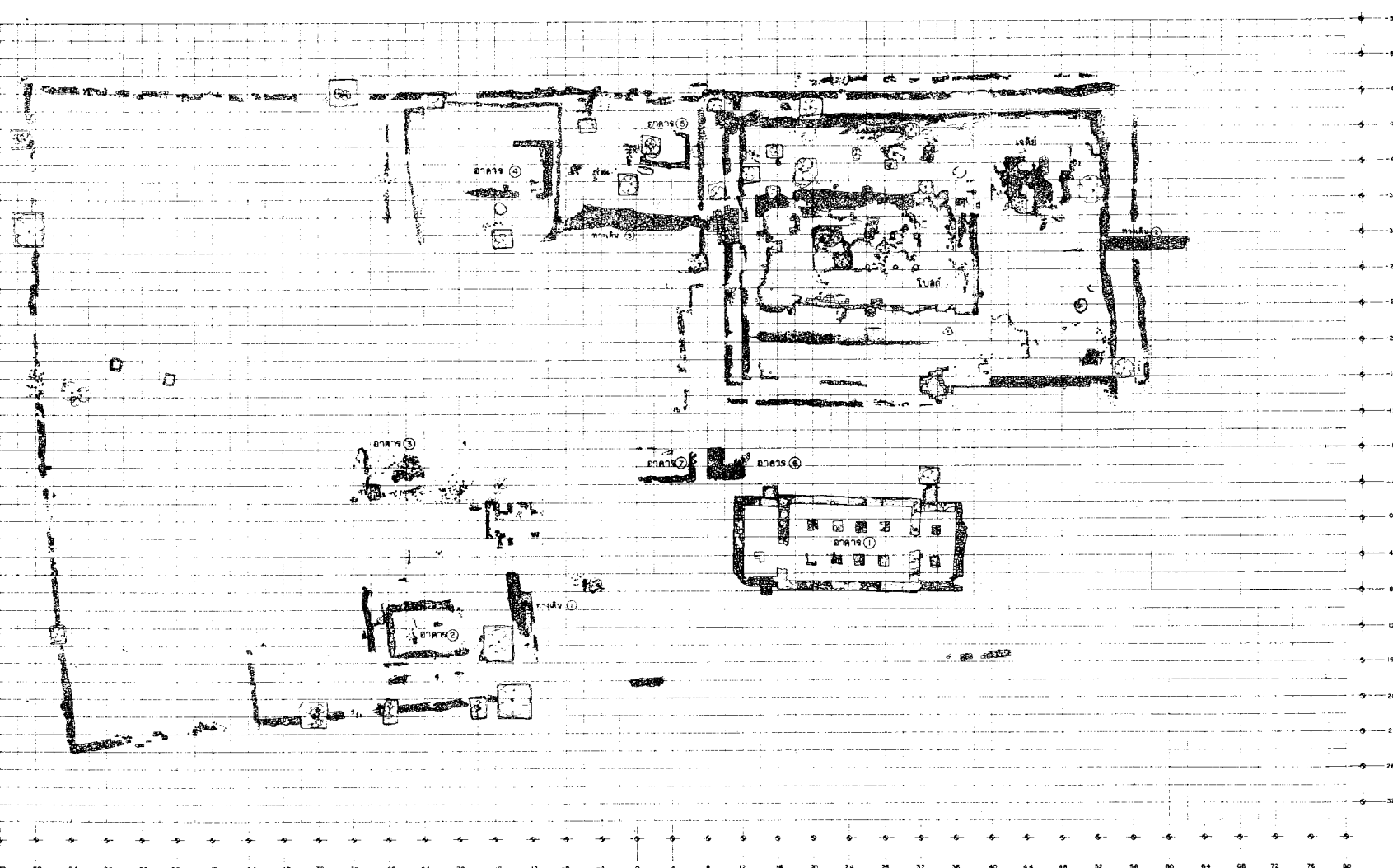
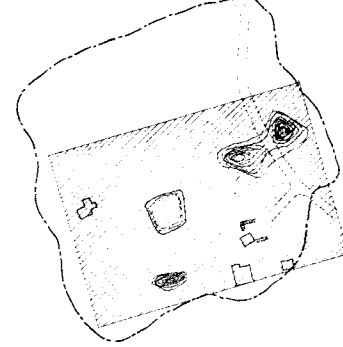
วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. ๘๖๖ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
ฉลกร	สถาปนิกการออกแบบ
รูปด้าน, แปลน, อาคารหมายเลข 1	มาตราส่วน 1 / 50

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

ดำเนินงานโดย			
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณรักษ์			
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร			
ช่างโยธา	สำรวจ	ผู้เขียน	
นายช่างศิลปกรรม	ยูนิต	ผู้เขียน	
นักโบราณคดี	ชลลดา	ผู้เขียน	
สถาปนิก	นพพร	ผู้เขียน	
วิศวกรโยธา	สุชาติ จิระกมล	ผู้เขียน	
ผู้เขียนร่าง	ผศ. สุณี หาญ	ผู้เขียน	
ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			
เห็นชอบ / อนุมัติ			
หน.ฝ่ายวิชาการ			
หน.ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ. ลงบค. พร. ที่ 3			
ผอ. สบค. พช			
อธิบดี			
จ.หัตถ์	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	BX 003	60	03
วัดโคกพระยา			
ที่ตั้ง	ต. ลพบุรี	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
และ	สภาพก่อนการขุดแต่ง	มาตราส่วน	1/100
ร่างโดย	โรเจอร์	เจดีย์	

○ มังบิจิเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1/250

ดำเนินงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุณารักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	คำพอง
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน
นักโบราณคดี	ชลลดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์
ผู้เชี่ยวชาญ	นค. ลูณ

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เขียนชอบ / อนุมัติ

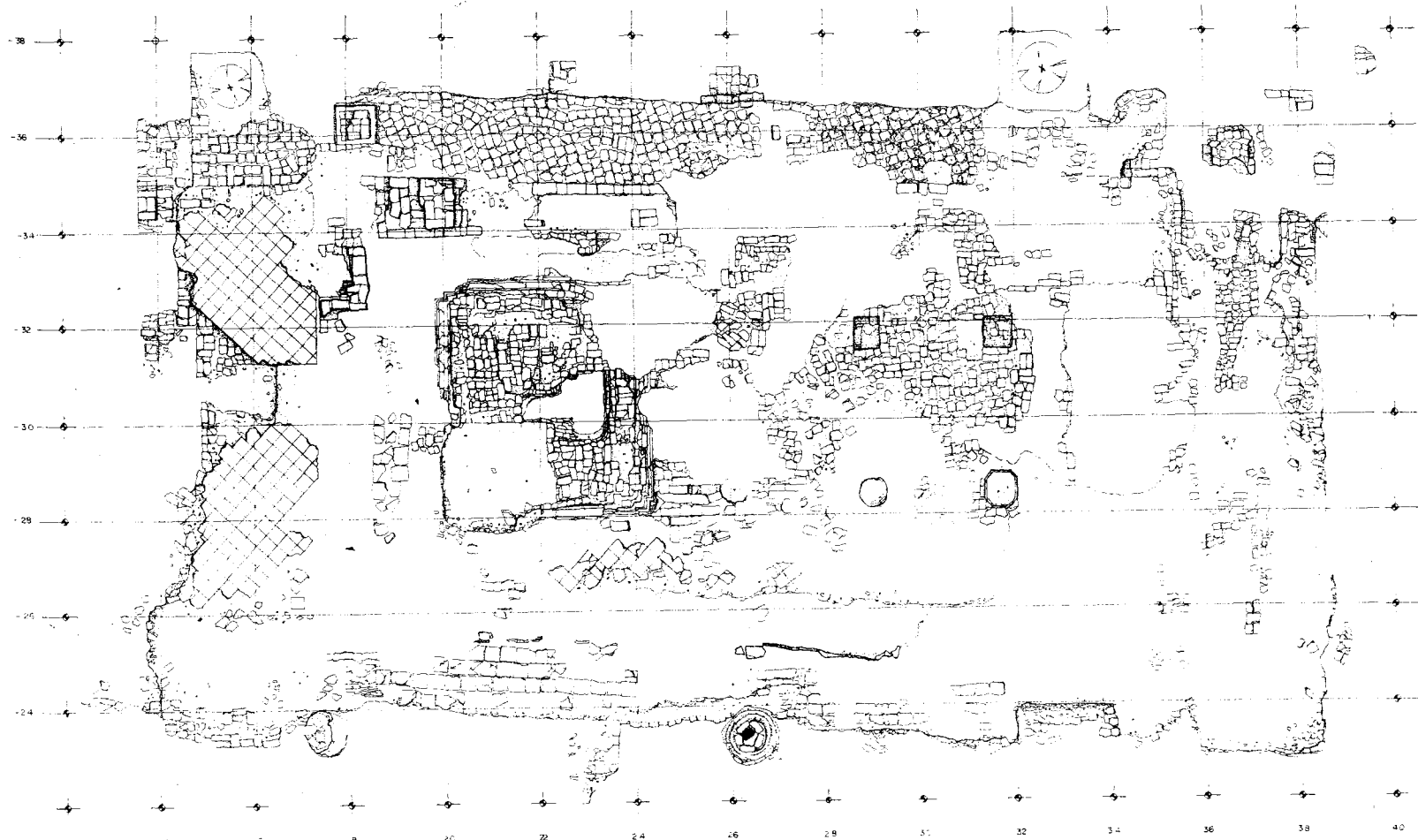
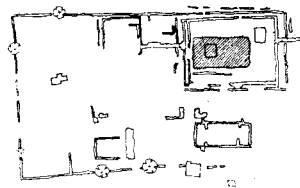
พน. ฝ่ายวิชาการ	
พน. ฝ่ายโบราณคดี	
ผอ. สนง. บค. พช. ที่ 3	
ผอ. สนง. พช.	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 001	60	04

วัดโคกพระยา

ผู้ทำ	ด. ลูณ	อ. พชรพรศรีอยุธยา	จ. พชรพรศรีอยุธยา
และ	สภาพหลักฐาน	มาตราส่วน 1/250	
	มังบิจิเวณ		0 2 3 5 10 ม.

สำนักงานโบราณคดีและ
ศิลปกรรมแห่งชาติ

แบบลง ใบลง
มาตราส่วน 1/50

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณวิจิตร
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	สำรวจ
นายช่างศิลปกรรม	บุญใจ
นักโบราณคดี	ชลลดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์
ผู้เขียนแบบ	ผด.ลุน

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

นายช่างโยธา	
นายช่างศิลปกรรม	
ผอ. อ.บ.ค.พช. ที่ 3	
ผอ. อ.บ.ค.พช.	
อธิบดี	

จริง แบบหมายเลข จำนวนแผ่น

AX 002 60

วัดโคกพระยา

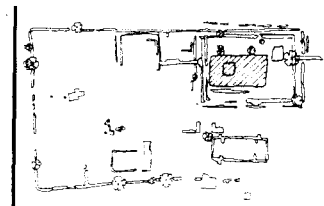
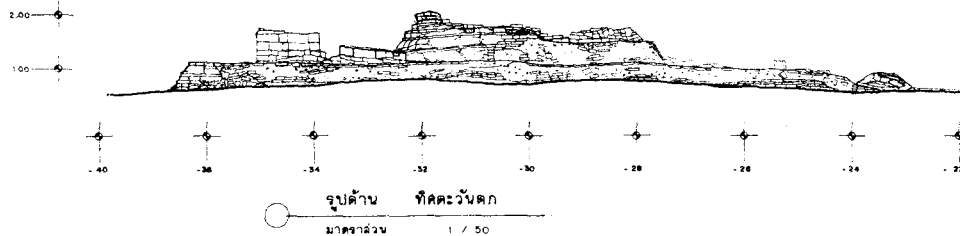
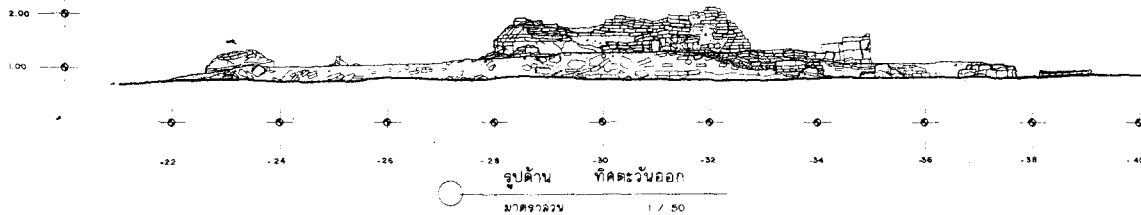
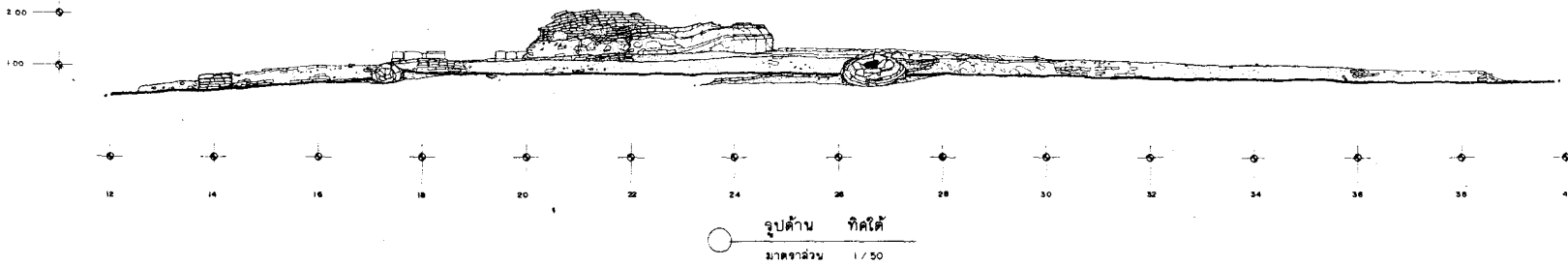
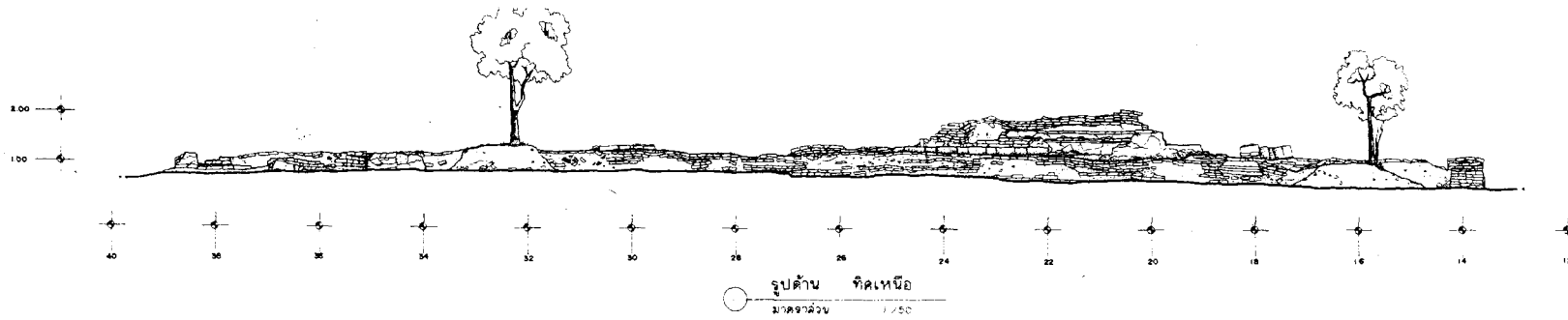
ที่: ผ.ลุน ผ.พระนครหรืออยุธยา พระนคร

เอกสาร: เอกสารการขุดค้น

รูปแบบ ใบลง

ภาพถ่าย

รูปถ่าย

ดำเนินงานโดย
ทางหุ้นส่วนจำกัด บูชาณวิทย์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	สีทอง	
นายช่างศิลปกรรม	สุพิน	
นักโบราณคดี	ชลดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์	
ผู้เขียนรายงาน	ยศ สุนัน	

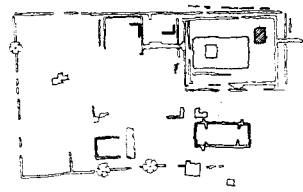
ตาราง / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
หนฝ่ายวิชาการ		
หนฝ่ายโบราณสถาน		
ผอ.ลงงบคพช.ที่ 3		
ผอ.ศิลปฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX003	80	06

วัดโคกพระยา		
ที่ตั้ง	ด. ภูมิพล	อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
แหล่ง	สภาพซากปรักหักพัง	มาตราส่วน 1 / 50
รูปด้าน โบลด์		0.00 20 40 60 80 100

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3

คำเงินจากโดย
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุราณรักษ์
 692 / 69 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
 กรุงเทพมหานคร

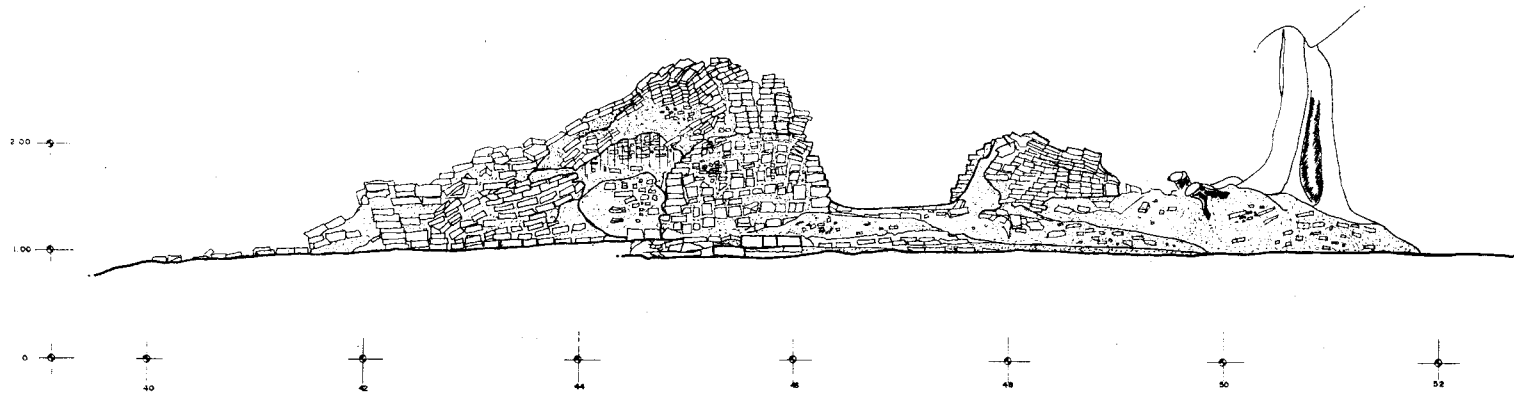
ช่างโยธา	คำพอง		
นายช่างศิลปกรรม	บุญ		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	จุฑาดี		
ผู้เขียนข้อมูล	ผศ. ลุณ		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

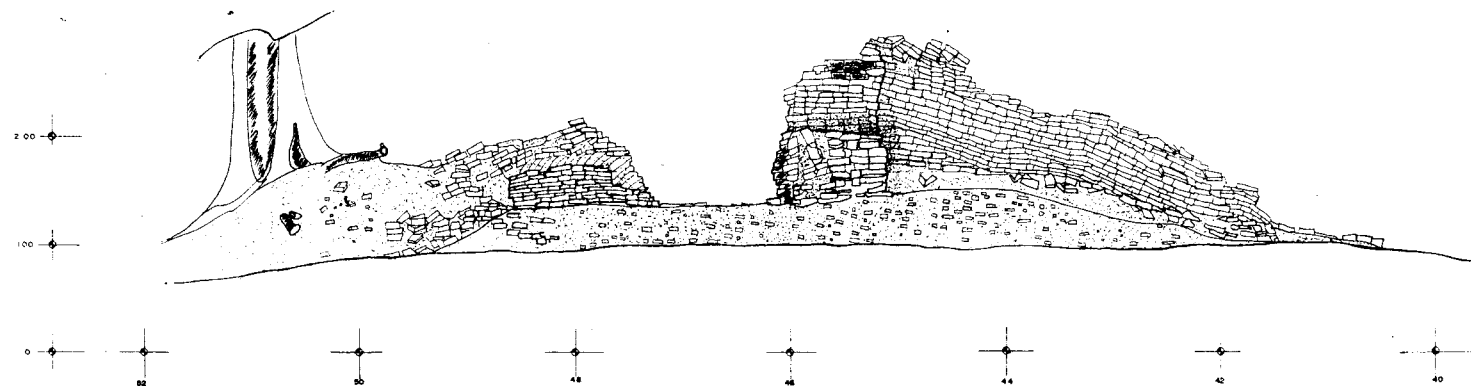
เห็นชอบ / อนุมัติ			
หน.ฝ่ายวิชาการ			
หน.ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ.ศูนย์ศิลปฯ			
ผอ.ศิลปฯ			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	น
	AX 004	60	

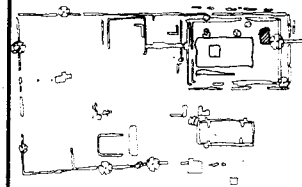
วัดโคกพระยา
 ที่ตั้ง ค. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร
 และ ๓ ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1 / 25

รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1 / 25

ดำเนินการโดย

ทำางหุ้นส่วนจำกัด ปุราณจักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่างทอง บอดบวรโค่น	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน ทวีชัยสุข	
นักโบราณคดี	ชดดา สิงวร	
สถาปนิก	บพพร ไทวนวมก	
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์ จิราภาบุญผลณ์	
ผู้เขียนข้อมูล	นค.สุณี หาญวงษ์	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เก็บข้อมูล / อนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างศิลป์		
อธิบดี		

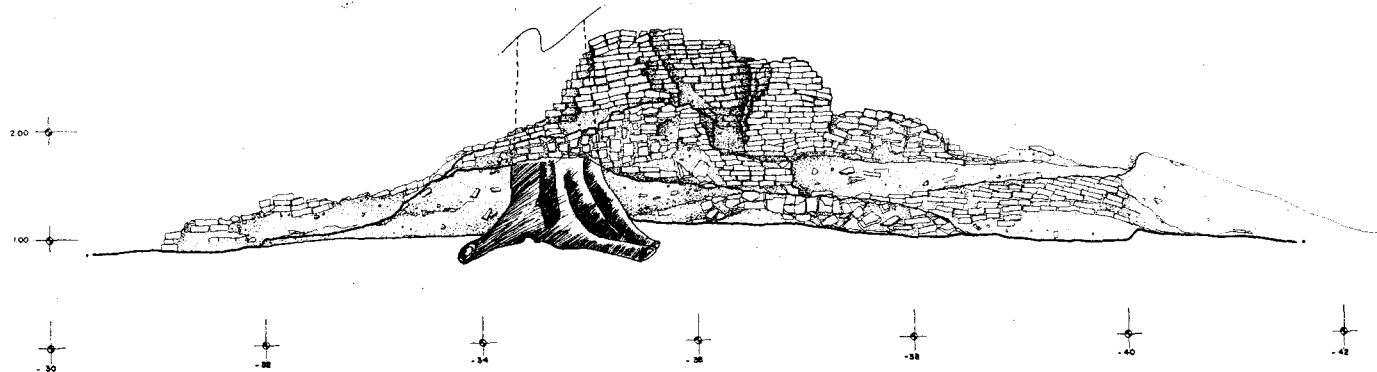
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	AX 005	60	0

วัดโคกพระยา

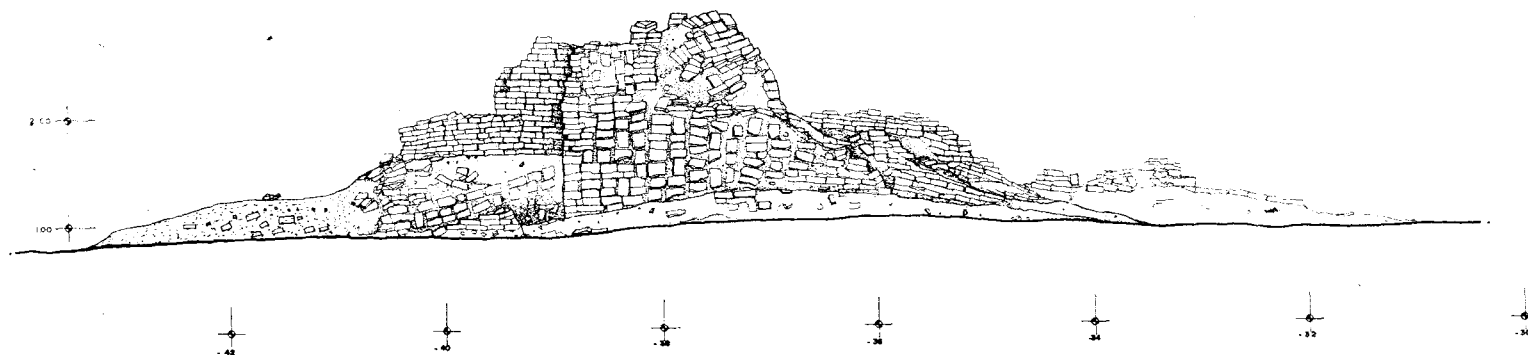
ที่ตั้ง ค. สุเมธ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

เอกสาร	สภาพหลักฐานเดิม	มาตราส่วน
รูปด้าน	ทิศเหนือ, ทิศใต้, เหนือ	1 : 25

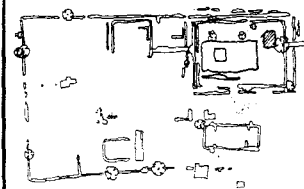
สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ

รูปด้าน วัดพระนอน
มาตราส่วน 1 / 25

รูปด้าน วัดพระนาค
มาตราส่วน 1 / 25

ดำเนินการโดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปรานีรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

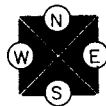
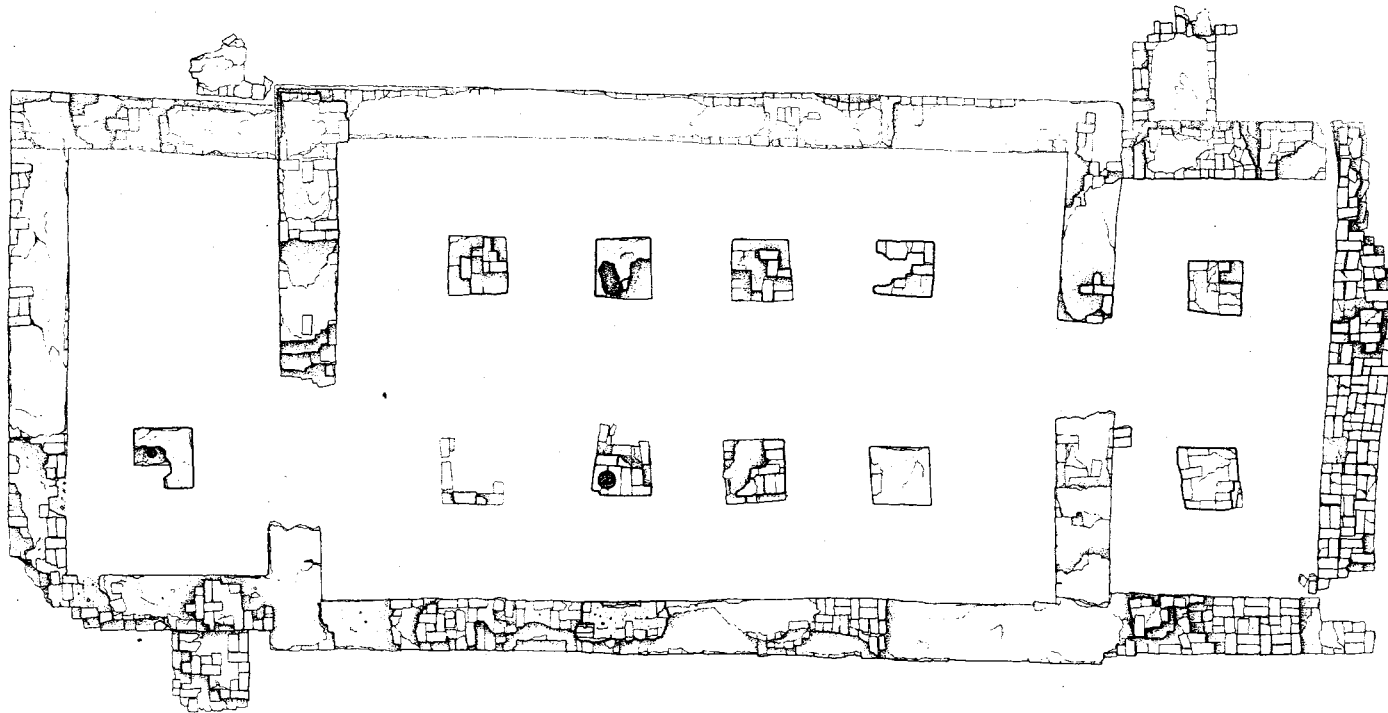
ช่างโยธา	คำพอง		
นายช่างศิลปกรรม	ยู หิ		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	อุรศักดิ์		
ผู้เชี่ยวชาญ	ผศ. ลุณ		

ตาราง / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกน			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

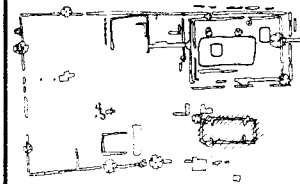
เห็นชอบ / อนุมัติ			
ทนายวิชาการ			
ทนายโบราณสถาน			
ผอ. มทบ. พช. ที่ 1			
ผอ. มทบ. พช.			
อธิบดี			

จัด	แบบหมายเลข จำนวนแผ่น	
	AX 008	60

วัดโคกพระยา			
ที่ตั้ง	ต. อุบลรัตน์ อ. พะนัง จ. พะนัง	จำนวน	
แสดง	สภาพสิ่งก่อสร้างเดิม	มาตราส่วน	

แบบแปลน อาคารหมายเลข 1
มาตราส่วน 1 / 50

คำเนิพนงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณารักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ฉ่ำพอง		
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์		
ผู้เขียนฐาน	นค ลูณ		

ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

หน. ฝ่ายวิชาการ			
หน. ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ. สน. บค พช ที่ 3			
ผอ. สบค พช			
อธิบดี			

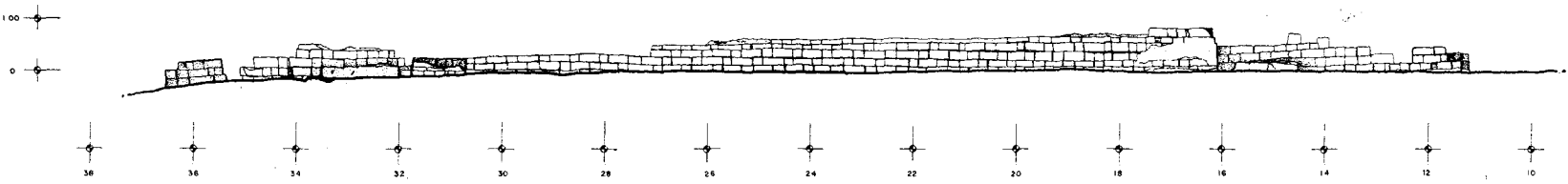
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	AX 007	60	

วัดโคกพระยา

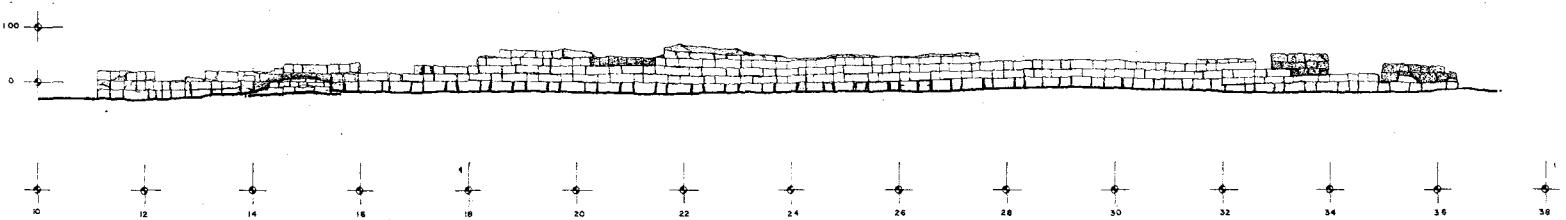
ที่ตั้ง	ตำบล	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
แสดง	สภาพผังการขุดค้น		
แปลน	อาคารหมายเลข 1		

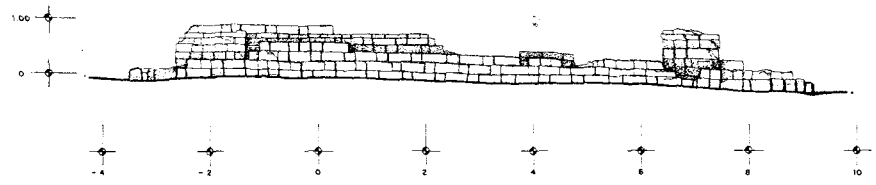
สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

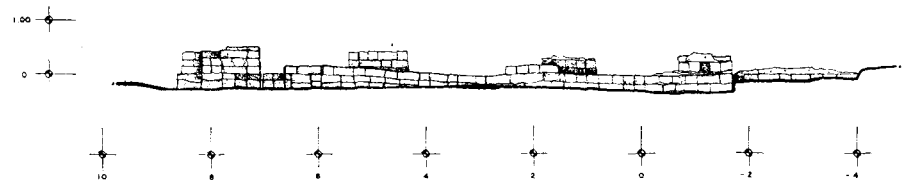
รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1 / 50

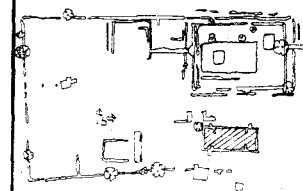
รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันออก

ดำเนินการโดย
ทางส่วนจัดสร้าง ปรากฏกิจ
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

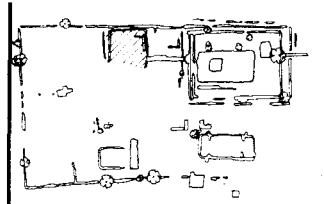
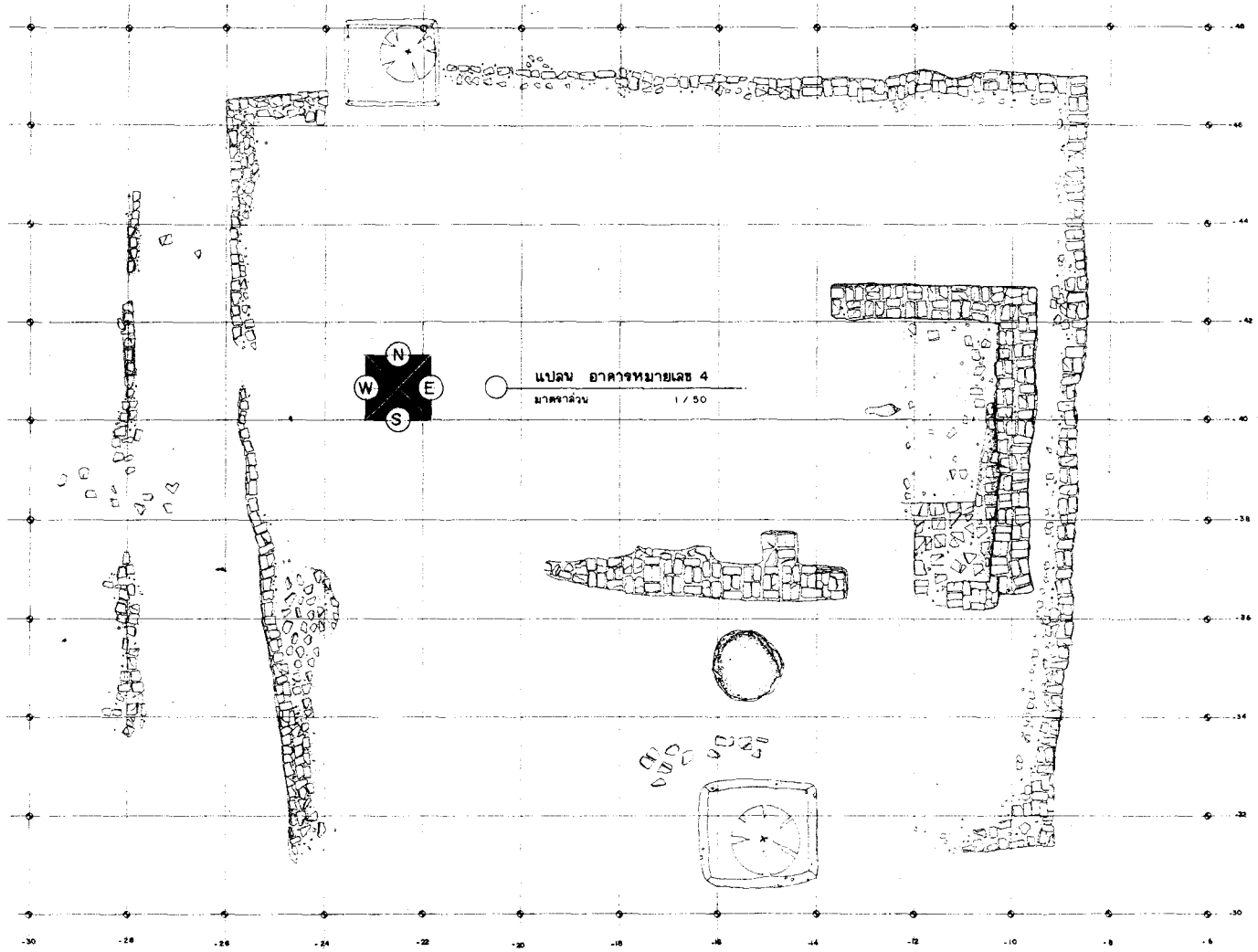
ช่างโยธา	คำพอง	
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน	
นักโบราณคดี	ชลลดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์	
ผู้เขียนรายงาน	นค. ลอญ	

ตรวจ / วิเคราะห์ รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณคดี		
ผอ. สนง. บค. พช. ที่ 3		
ผอ. สบค. พช.		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	AX 008	60

วัดโคกพระยา		
ที่ตั้ง	ต. ลพบุรี อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา	
แหล่ง	สภาพพหุวัฒนธรรม	มาตราส่วน
รูปด้าน	อาคารหมายเลข 1	1:50

ดำเนินการโดย
ทำงทำฉนวนจำวัด ปุราณจักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

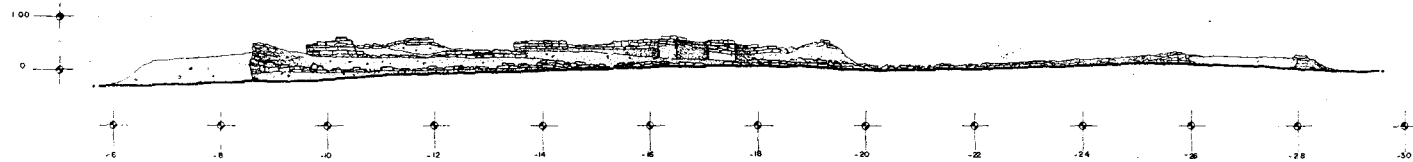
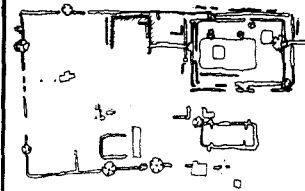
ช่างโยธา	คำทอง ปอดคประดิษฐ์	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน ทวีชัยสุข	
นักโบราณคดี	ชลลดา อังวร	
สถาปนิก	บพพร โทณวนิก	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์ จิราภานุสรณ์	
ผู้เขียนข้อมูล	ณคนุญ หาดวงษ์	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ			
หน.ฝ่ายวิชาการ			
หน.ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ.สนง.บศ.พช.ที่ 3			
ผอ.บศ.พช.			
อธิบดี			
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	AX 009	60	12

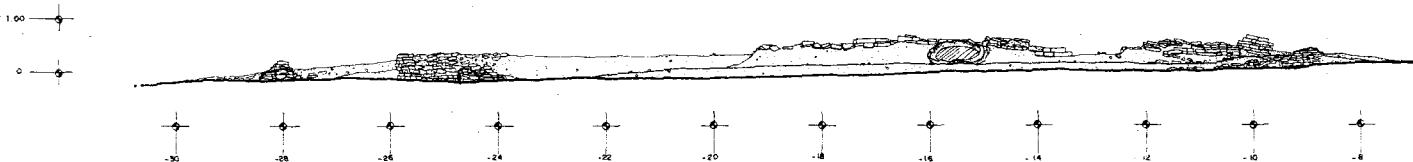
วัดโคกพระยา
ที่ตั้ง อ. ภูพานิ พระนครคีรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
แผ่น 2 ภาพหลักฐานจุดแต่ง มาตรฐาน 1 / 5
แบบ อาศารหมายเลข 4 0 20 40 60 80 100

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

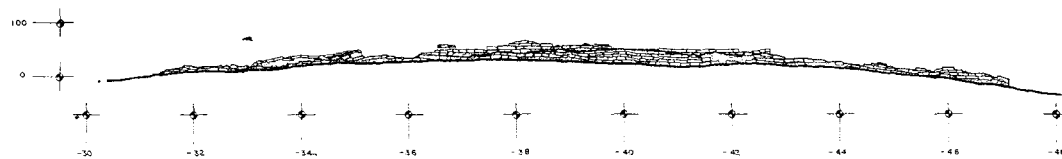
รูปด้าน ทิศเหนือ

มาตราส่วน 1 / 50

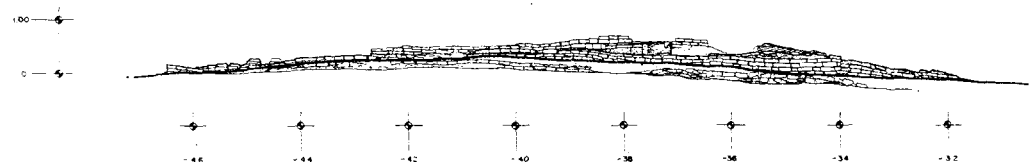
รูปด้าน ทิศใต้

มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันออก

มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันตก

มาตราส่วน 1 / 50

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปูจามรวิทย์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ฉ่ำทอง ปอดตประสิทธิ์	
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน ทวีชัยสุข	
นักโบราณคดี	ชลลดา มังกร	
สถาปนิก	นพพร รัตนวณิช	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์ วิชาญน้อย	
ผู้เชี่ยวชาญ	ผดุง ทรัพย์	

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ

หนฝ่ายวิชาการ		
หนฝ่ายโบราณสถาน		
ผอ.สงวนพิทักษ์ที่ 3		
ผอ. สบ. พศ.		
อธิบดี		

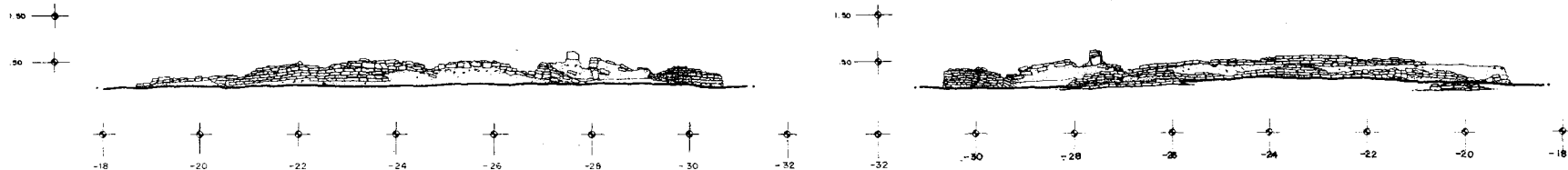
จ.หัด	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แน
	AX 010	60	

วัดโคกพระยา

ที่: ด. ๘๘๘ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

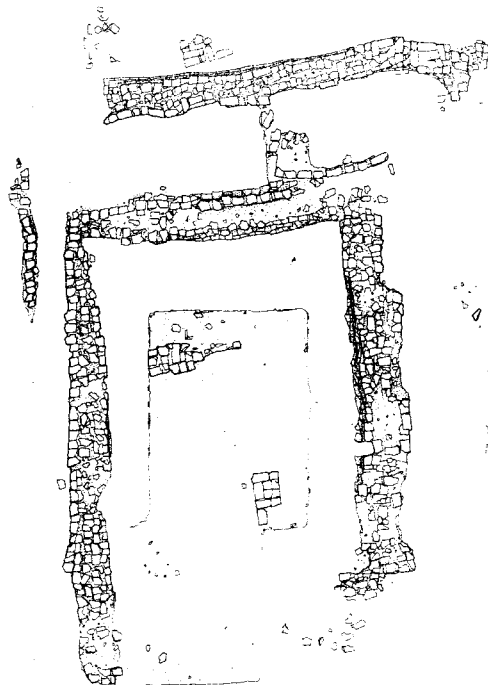
และ: สถาปนิกผู้ออกแบบ

รูปด้าน อาคารหมายเลข 4

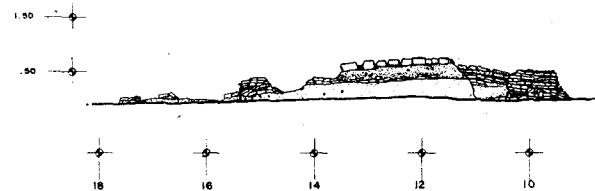

รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1/50

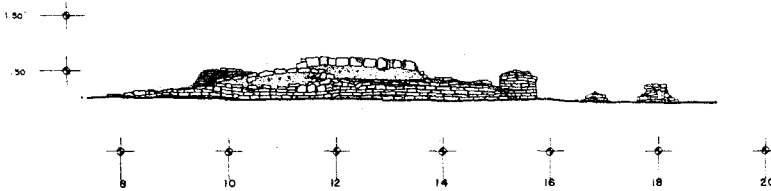
รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1/50

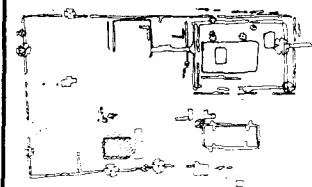
แปลน อาคารหมายเลข ②
มาตราส่วน 1/50

รูปด้าน ทิศตะวันออก

รูปด้าน ทิศตะวันตก

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ลำยอง บอดบะโณ	
นายช่างศิลปกรรม	สุจิน ทวีชัยสุข	
นักโบราณคดี	ช่อคา สวรร	
สถาปนิก	นพพร ไทวนันท์	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์ จิราภาสุวัฒน์	
ผู้เขียนข้อมูล	ณัฐนันท์ ทาญวงษ์	

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เก็บข้อมูล / อนุวัติ

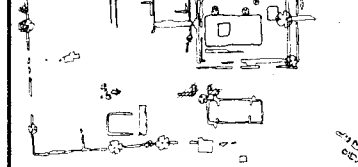
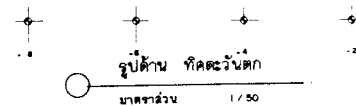
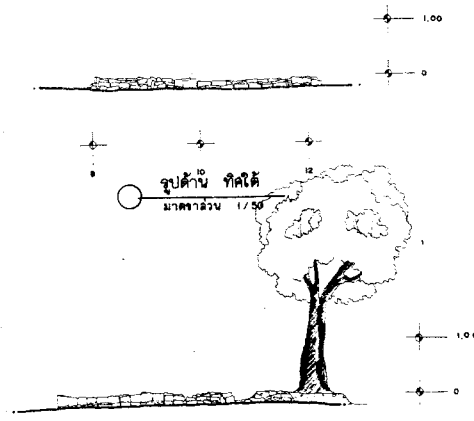
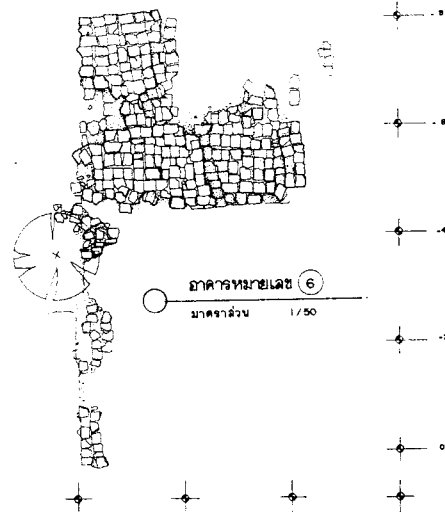
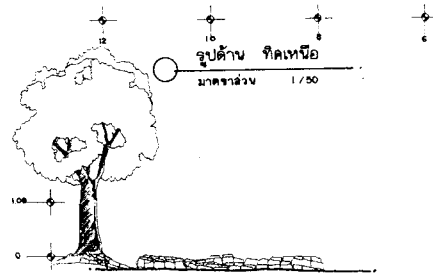
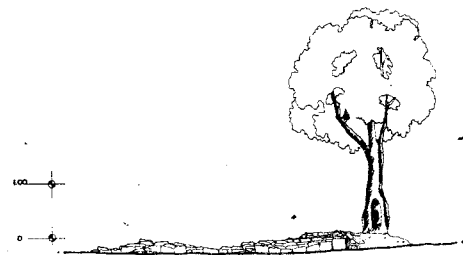
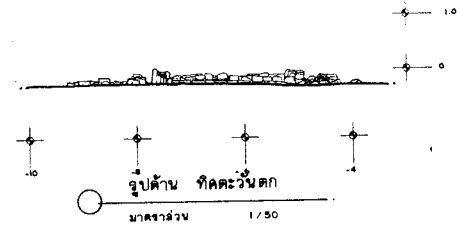
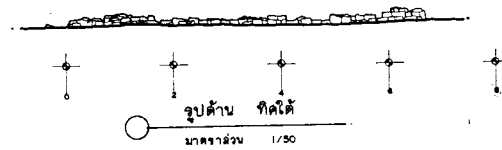
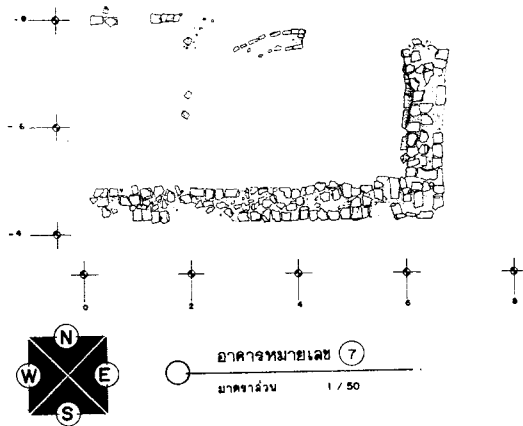
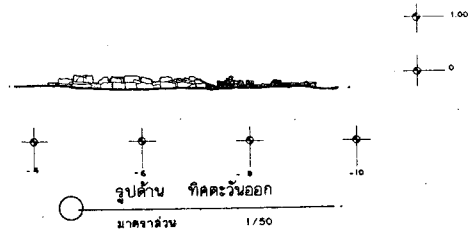
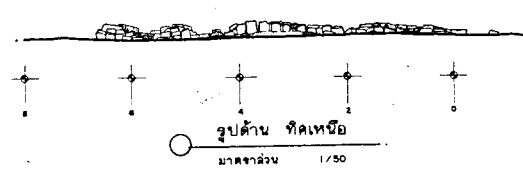
หน่วยวิชาการ	
หน่วยโบราณคดี	
ผอ.กองศิลปกรรม	
ผอ.ศิลปฯ	
อธิบดี	

จัด	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 01	60	14

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. อนุวัติ	อ. พระนครเจริญโยธา	จ. พระนครเจริญโยธา
แสดง	ภาพหลังการขุดแต่ง	มาตราส่วน	1/50
แปลน, รูปด้าน อาคารหมายเลข ②			

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3

ดำเนินการโดย

ทำขึ้นส่วนจำกัด บูรณกิจ
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่างภาพ	พลตปฐนิศ
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน	ทวีชัย
นักโบราณคดี	ชลลดา	ฉัตร
สถาปนิก	นพพร	โพธิ์
วิศวกรโยธา	สุวิทย์	จิราภรณ์
ผู้เขียนข้อมูล	นิตยา	หยา

ตรวจ / วิศวกรรูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

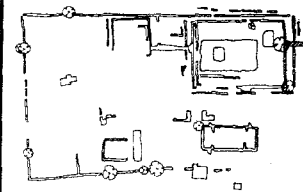
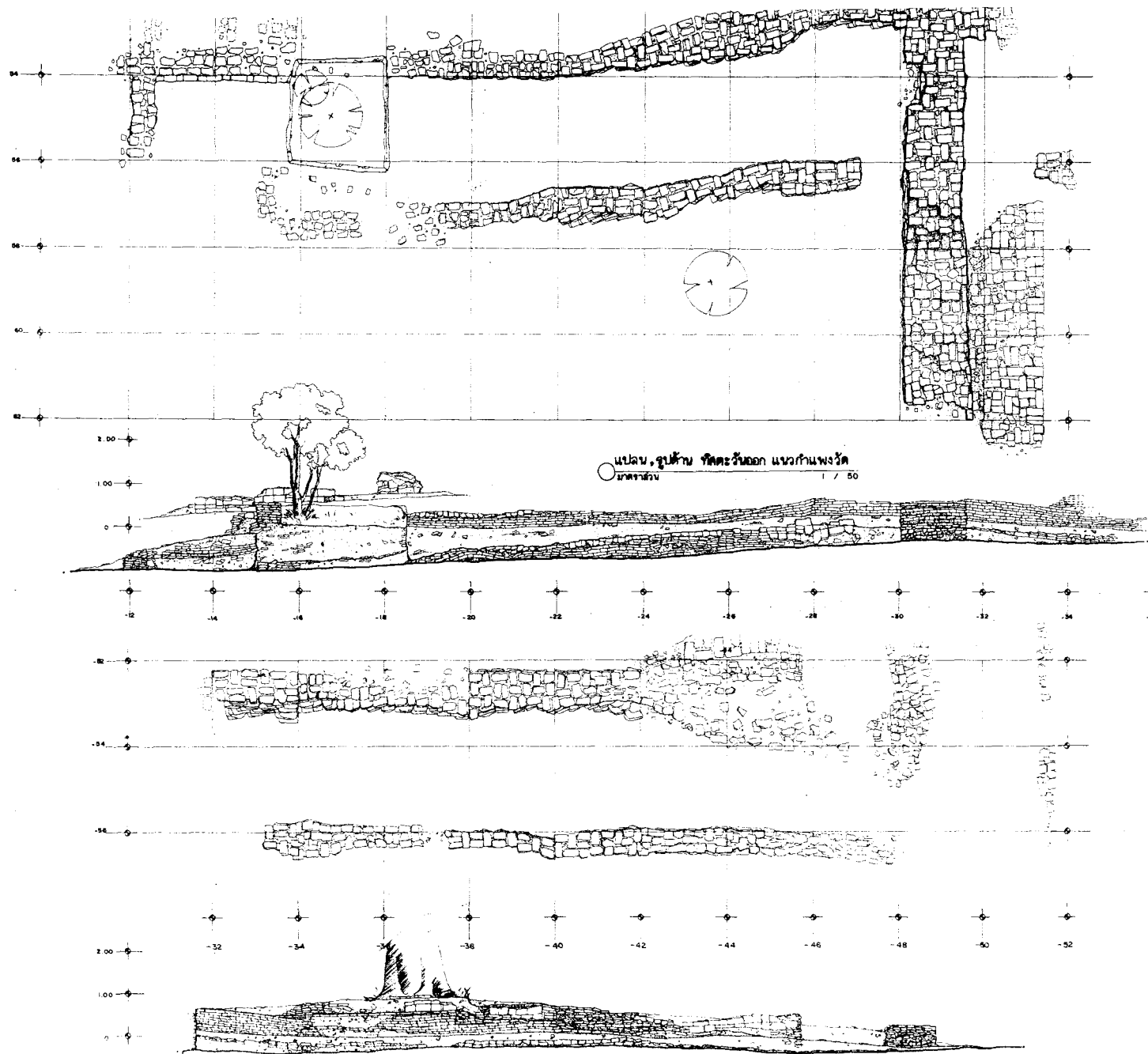
หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายบริหารงาน	
ผอ.ลน.บ.ค. พช. 15	
ผอ.ลน.พช.	
อธิบดี	

จ.ที่	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
จ.ที่ 13	AX 013	80	16

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. อ.พ. 1	พ.ระเทศโยธา	พ.ระเทศโยธา
แดง	พ.ระเทศโยธา	พ.ระเทศโยธา	พ.ระเทศโยธา
แปลง	รูปด้าน	อาคารหมายเลข 6	1/50

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ 3

คำเป็นงานโดย
ทางหุ้นส่วนจำกัด ปุณณรัตน์
692/89 แขวงถนนนครไชยศรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

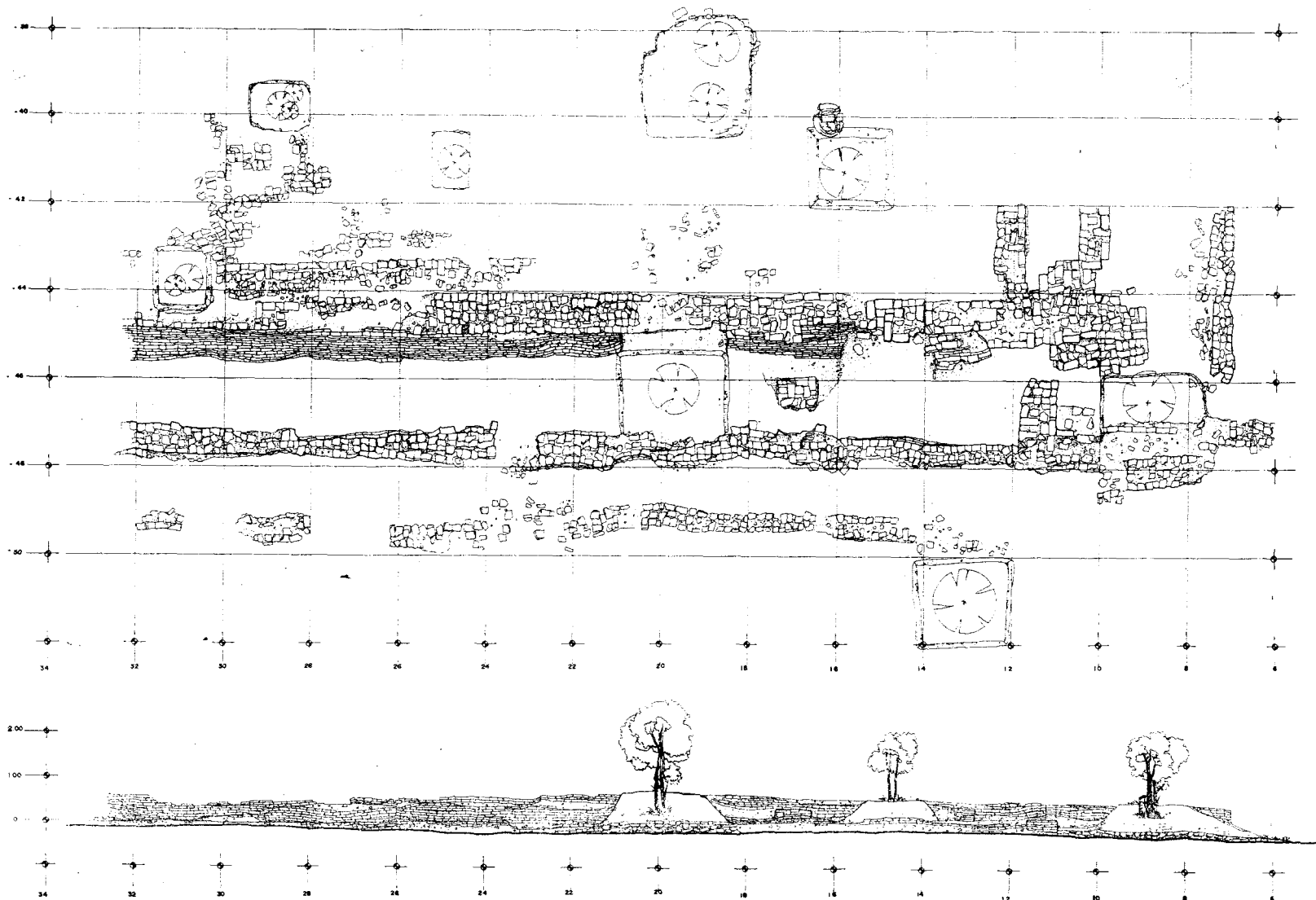
ช่างโยธา	เจ้าฟอง	
นายช่างศิลปกรรม	บุญ	
นักโบราณคดี	ชวดดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	อุบลรัตน์	
ผู้เขียนฐาน	น.อ. อุบล	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
นายวิชากร		
นายวิชากร		
นายวิชากร		
นายวิชากร		
นายวิชากร		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แบบ
	AX 014	60	

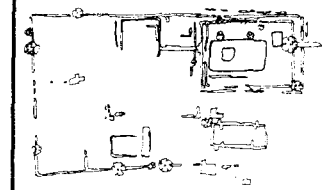
วัดโคกพระยา
ที่ 1 ค. อุบล ๑. พระนครคีรี ๑. พระนครคีรี
และ
สถาปนิกการดูแล
แบบ, รูปด้าน ทิศตะวันออก
วัดพนม

แปลง , รูปด้านทิศเหนือ แนวกำแพงโบราณ

มาตราส่วน

1 / 50

ดำเนินงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณวิทย์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

สำรวจ	ประสิทธิ์		
นายช่างสำรวจ	ประสิทธิ์		
นายช่างโยธา	สุพจน์		
นายช่างศิลปกรรม	พัฒน์พงศ์		
นักวิชาการช่างศิลป์	พัฒน์พงศ์		
นักโบราณคดี	ชลดา		
สถาปนิก	นพพร โทณวนี		
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์ จิราภรณ์		
ผู้เขียนร่างฯ	ศ.สุวิทย์ พงษ์		

ตรวจ / วิศวกรที่ออกแบบ / ออกแบบ

นายช่างโยธา			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

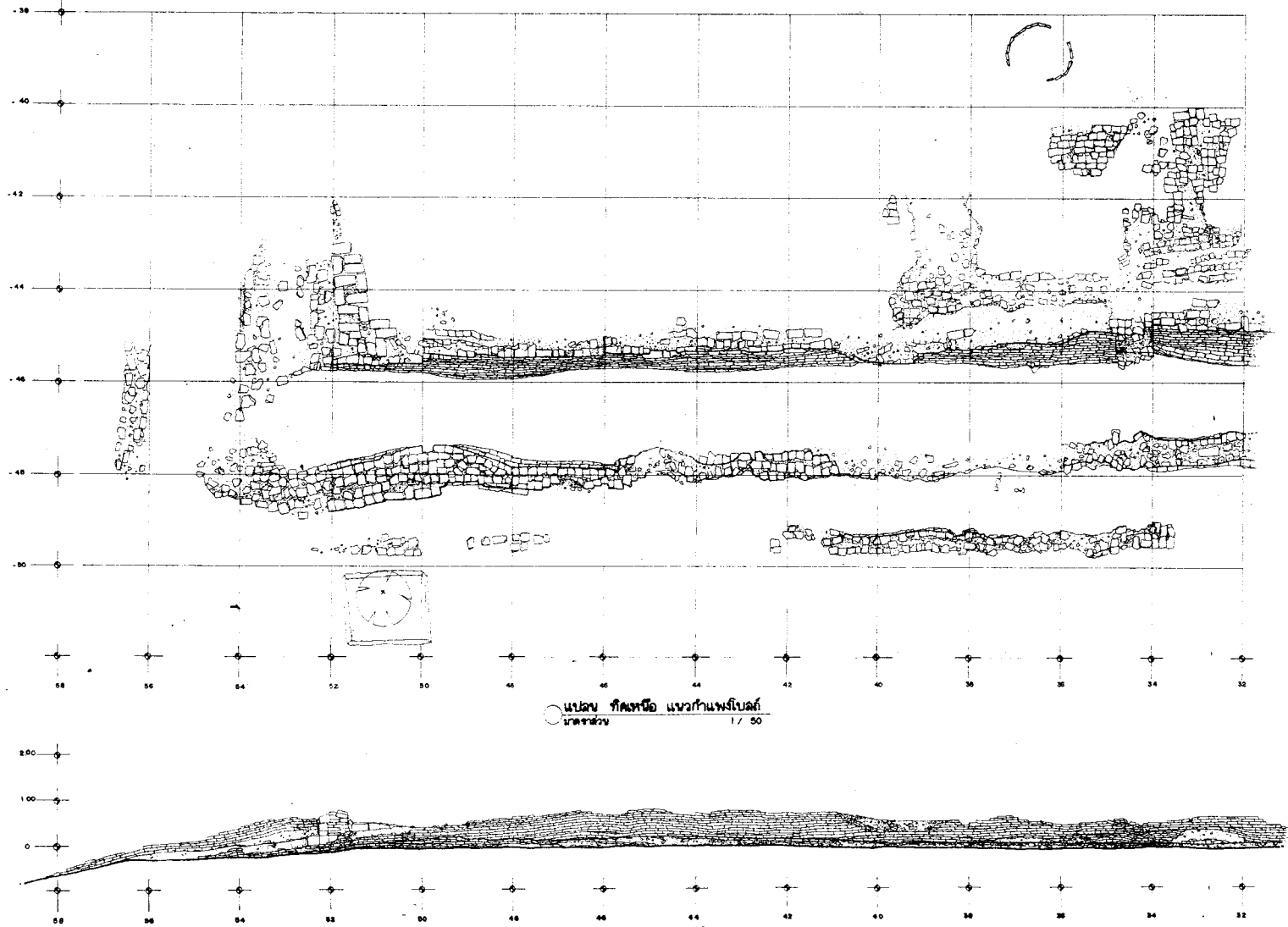
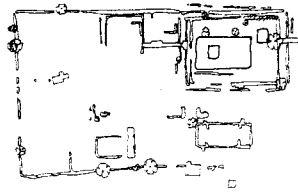
ทนายวิชาการ			
ทนายโบราณคดี			
ผอ.ศูนย์ศิลปฯ ที่ 3			
ผอ.ศิลปฯ			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 015	60	18

วัดโคกพระยา

ที่วัด	วัด	วัด	วัด
รูปแบบ	ลักษณะการขุดค้น	มาตราส่วน	1 / 50
แสดง	แปลง, รูปด้านทิศเหนือ		
	แนวกำแพงโบราณ		

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

แบบร่าง ทิศเหนือ แนวกำแพงโบราณ
มาตราส่วน 1/50

รูปด้าน ทิศเหนือ แนวกำแพงโบราณ
มาตราส่วน 1/50

ดำเนินการโดย
ทางพื้นที่ส่วนจำกัด ปุราณวิทย์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

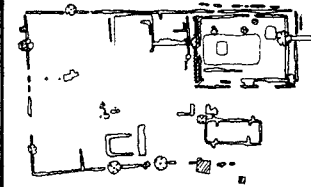
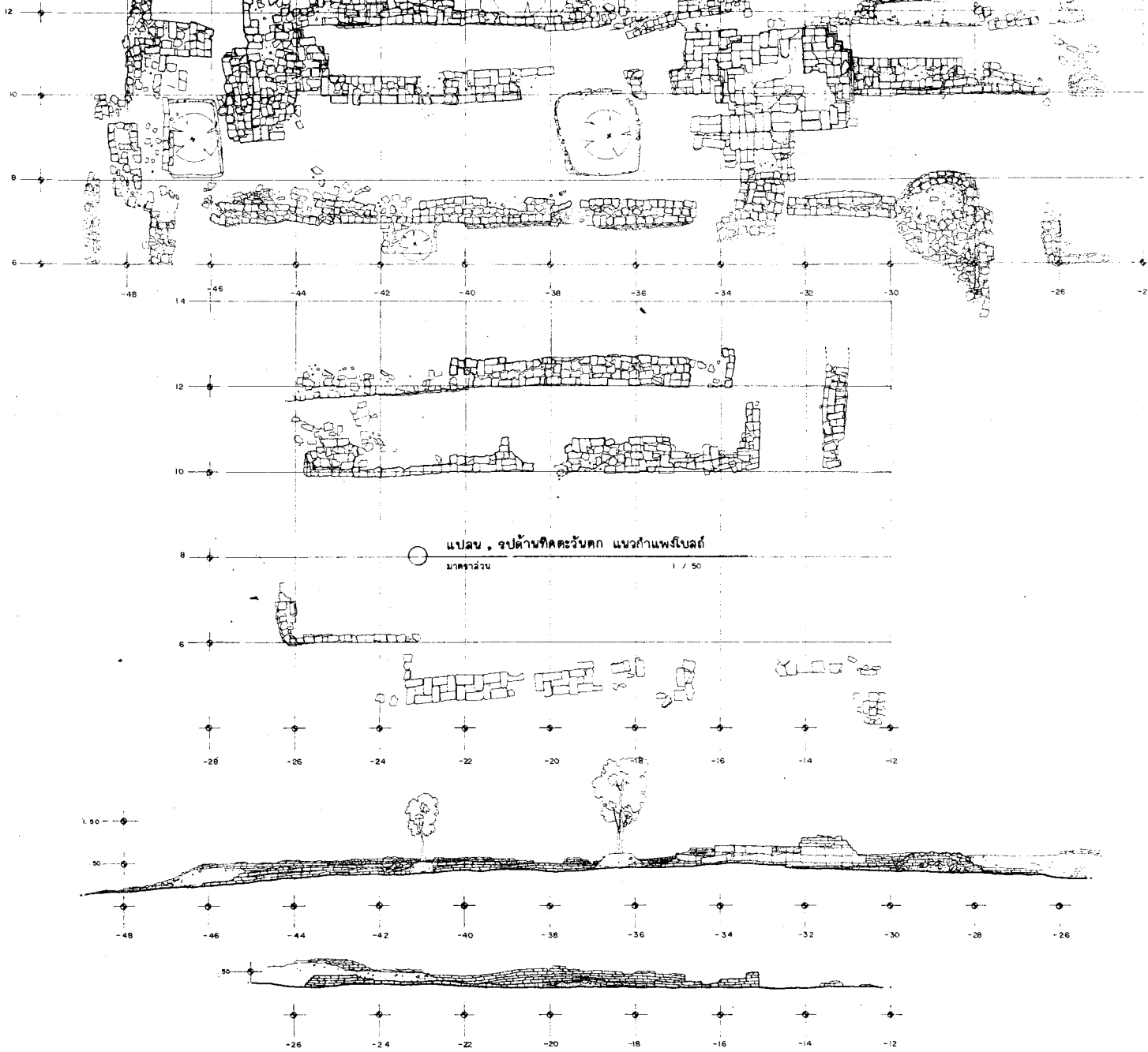
สำรวจ	ประสิทธิ์	
นายช่างสำรวจ	ประสิทธิ์	
นายช่างโยธา	ฉัตรทอง	
นายช่างศิลปกรรม	อุทัย	
นักวิชาการช่างศิลป์	พัฒนพงศ์	
นักโบราณคดี	ชลลดา	
สถาปนิก	นพพร โทณนิก	
วิศวกรโยธา	ดุสิตดี จิราภรณ์	
ผู้เขียนรายงาน	น.ส.สุวิทย์ หาดวงษ์	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณคดี		
ผอ.ส่วนศิลปฯ ที่ 3		
ผอ.ศิลปฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	AX 018	80

วัดโคกพระยา		
ที่วัด	วัด	วัด
รูปแบบ	หน้าการบูรณะ	มาตราส่วน
แบบร่าง	แบบร่าง	แบบร่าง

ดำเนินงานโดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปูจามรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

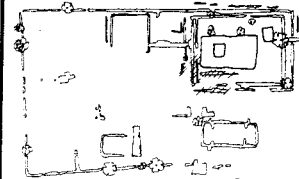
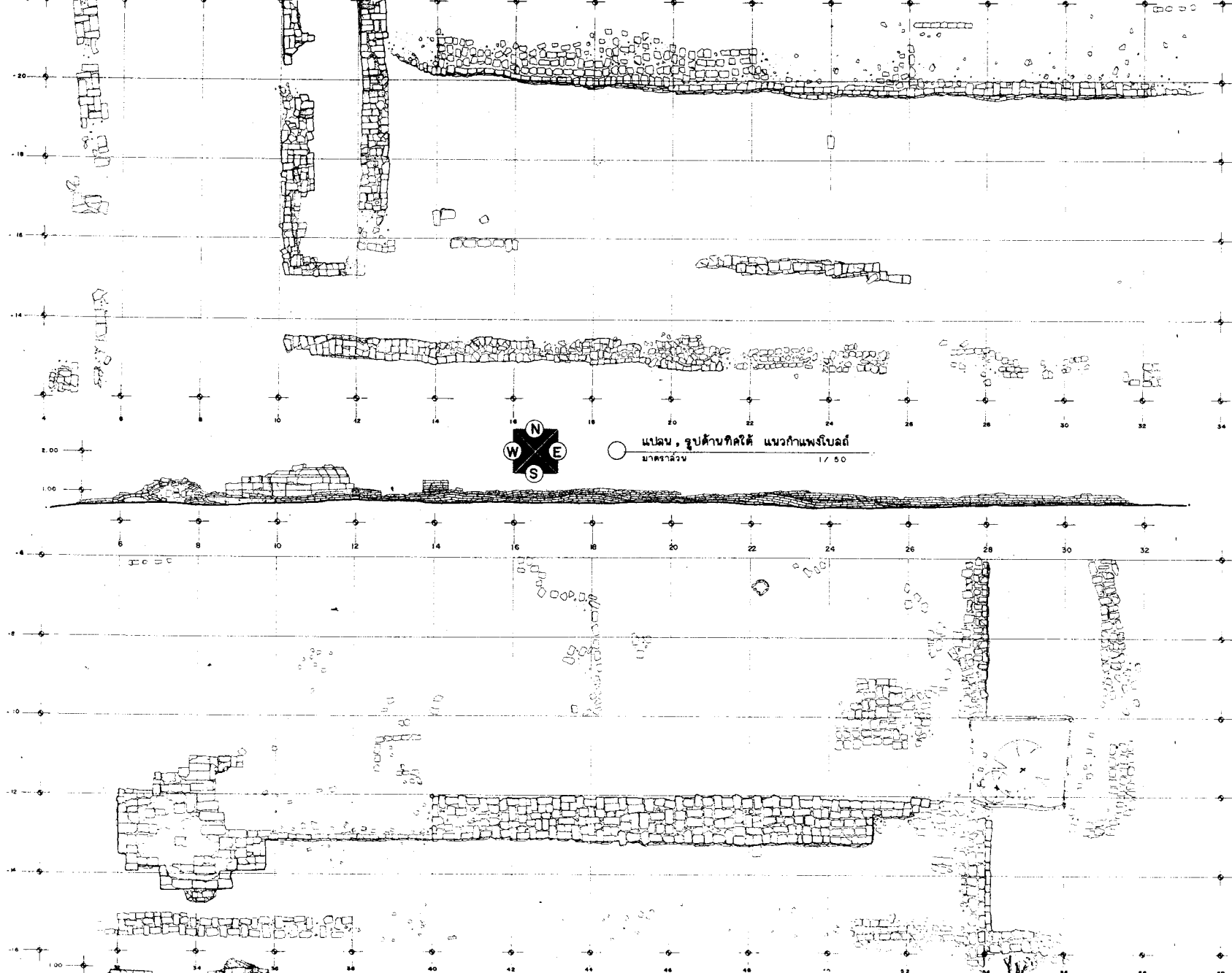
สำรวจ	ประสิทธิ์ สิงห์โพธิ์		
นายช่างสำรวจ	ประสิทธิ์ สิงห์โพธิ์		
นายช่างโยธา	จำเริญ บอดบรณิน		
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน พรหมอัฐ		
นักวิชาการช่างศิลป์	พัฒนพงศ์ พระพันธ์		
นักโบราณคดี	ธลดา สว่าง		
สถาปนิก	บทพร วิชาวนิก		
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์ จิรนาถวงษ์		
ผู้เขียนอายุ	ศ. ลอว์ ทรัพย์		

ตรวจ / วิศวกรรูปแบบ / ออกแบบ			
นายช่างโยธา			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ			
หน.ฝ่ายวิชาการ			
หน.ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ.ศูนย์ บค.พร.ที่ 3			
ผอ.ลค.บ.ช.			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	AX 017	60	2

วัดโคกพระยา			
ที่ตั้ง	ด. อุทัย	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
รูปแบบ	สภาพหลักฐานที่ขุดค้น	มาตราส่วน	1 / 100
แสดง	แปลน, ฐานด้านทิศตะวันตก แนวกำแพงโบลด์	0 10 20 30 100	
สำนักงานโบราณคดี และ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3			

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ฉัตรทอง เปตตะโกน
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน ทวีชัยสุข
นักโบราณคดี	ชลลดา สีวรรณ
สถาปนิก	นพพร รัตนสุก
วิศวกรโยธา	อุทิศต์ จันทกมล
ผู้เขียนฐาน	นค.สุวิทย์ หนูวงศ์

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

นายวิชากร	
นายวิชากร	
นายวิชากร	
นายวิชากร	
นายวิชากร	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
AX 018	60	21	

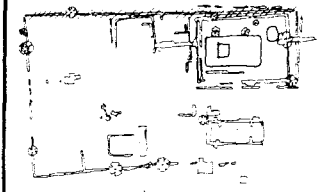
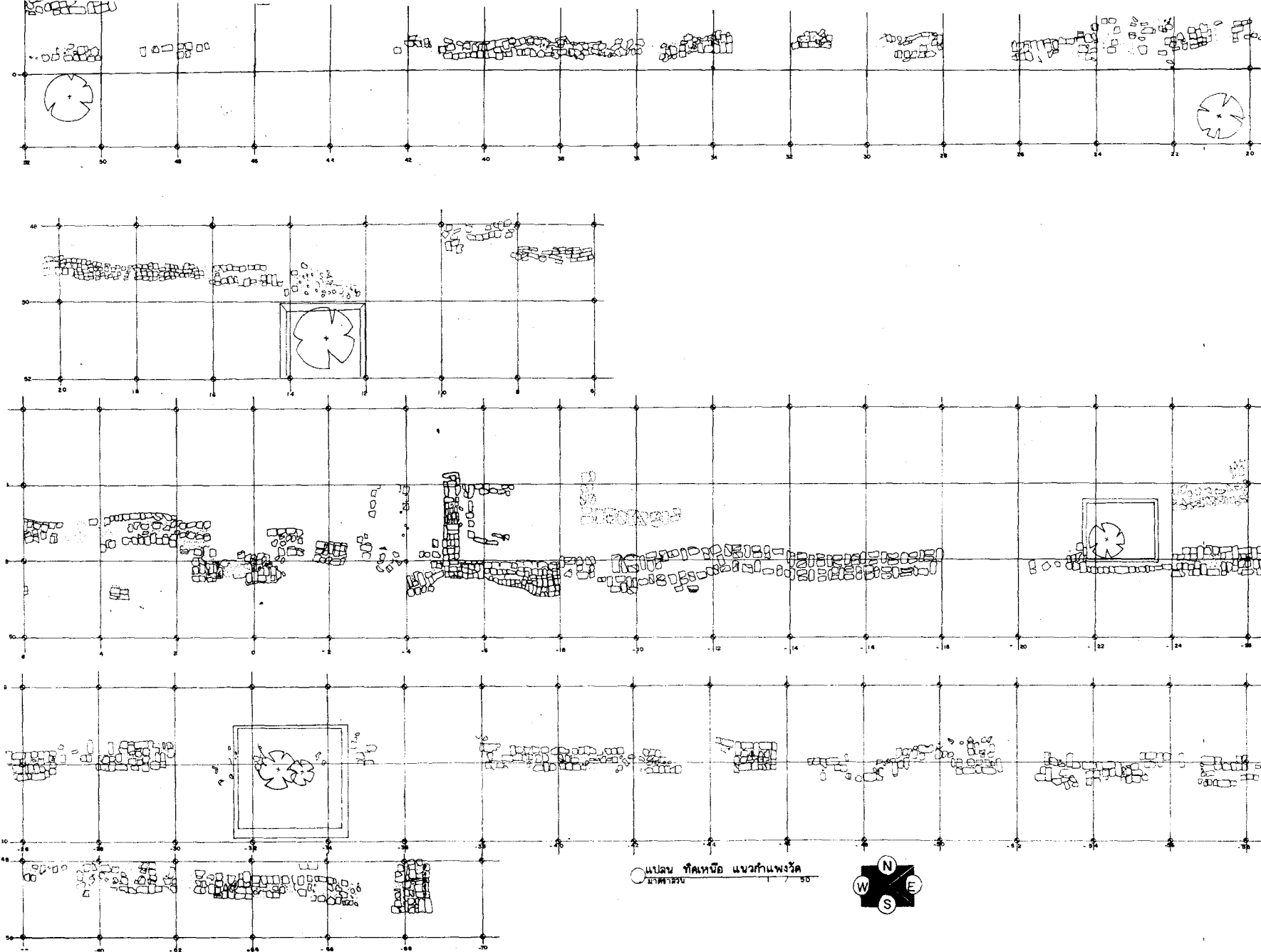
วัดโคกพะยา

ที่ 1 ค. สุเมธี 2. พชรพรทิพย์ 3. พชรพรทิพย์

และ 4. พชรพรทิพย์

แบบลง, รูปด้านทิศใต้ แนวกำแพงโบสถ์

มาตราส่วน 0:30 60 120

ดำเนินงานโดย

ทำขึ้นส่วนจำกัด บุราณศักดิ์
692/89 แขวงถนนพญาไชย เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ศาสตราจารย์	
นายช่างศิลปกรรม	สุวิมล พันธ์สุข	
นักโบราณคดี	ชลลดา สิริท	
สถาปนิก	นายพร โทณวนิก	
วิศวกรโยธา	จุฑาทิพย์ ชัยภาณุวัฒน์	
ผู้เชี่ยวชาญ	ดร.สุวิทย์ พานิชย์	

ตรวจ / วิจารณ์ที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

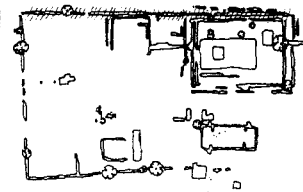
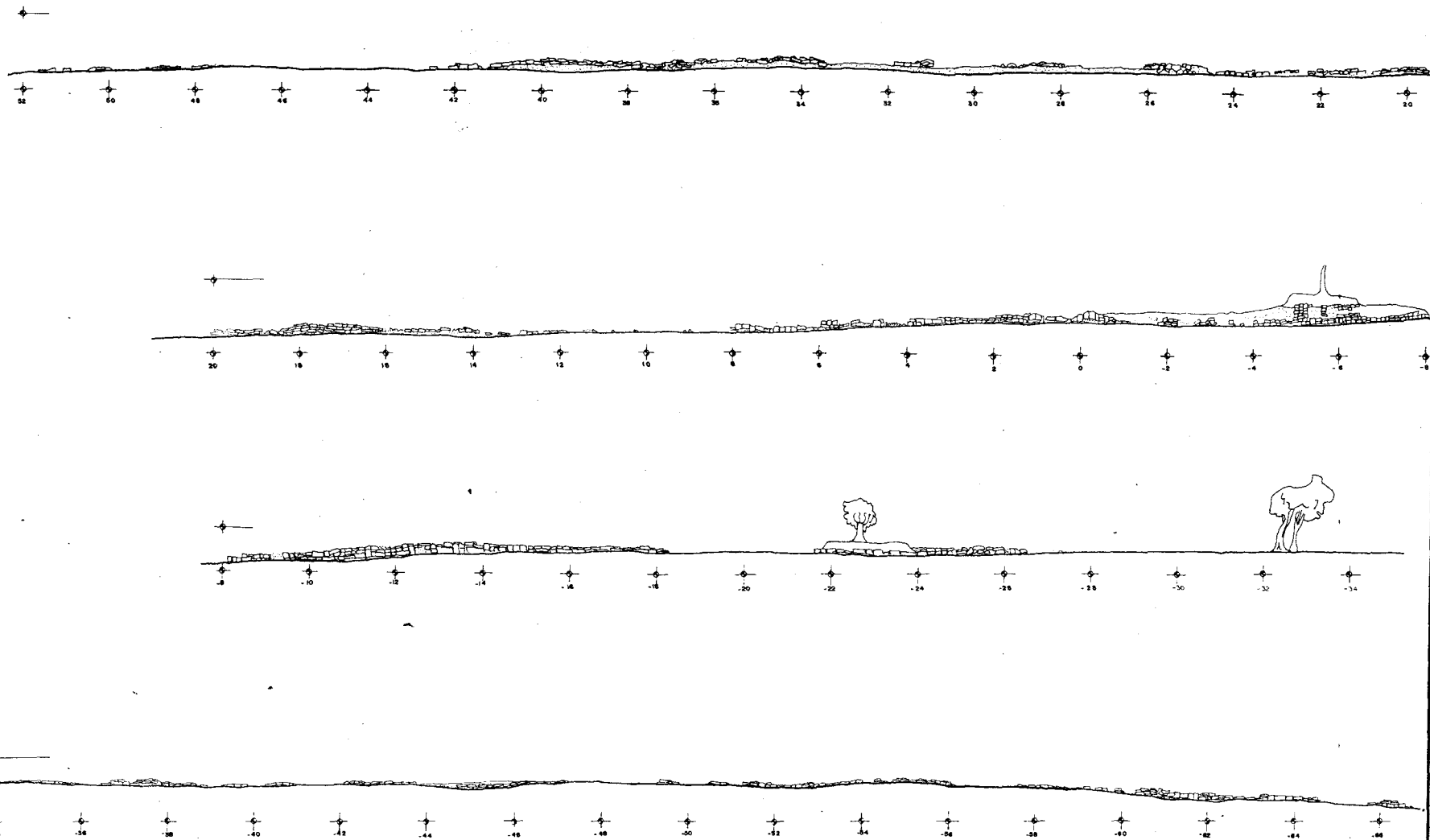
ทนายวิชาการ	
ทนายโบราณคดี	
ผอ.ลพ.บ.พ.ช.ที่ 3	
ผอ.ลพ.บ.พ.ช.	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 019	60	22

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ตำบล...	อำเภอ...	จังหวัด...
แผนที่	สภาพพื้นที่จริง	มาตราส่วน 1 / 50	
แบบ	ทศ.ทศ.ทศ.	แนว/แนว/แนว	

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3

คำนิยามโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณวิทย์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี

กรุงเทพมหานคร

ช่างเขียน	เจ้าทอง		
นายช่างศิลปกรรม	สุพิณ		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์		
ผู้เขียน	ชลลดา		

ตรวจ / วิศวกรรูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

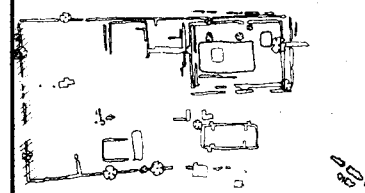
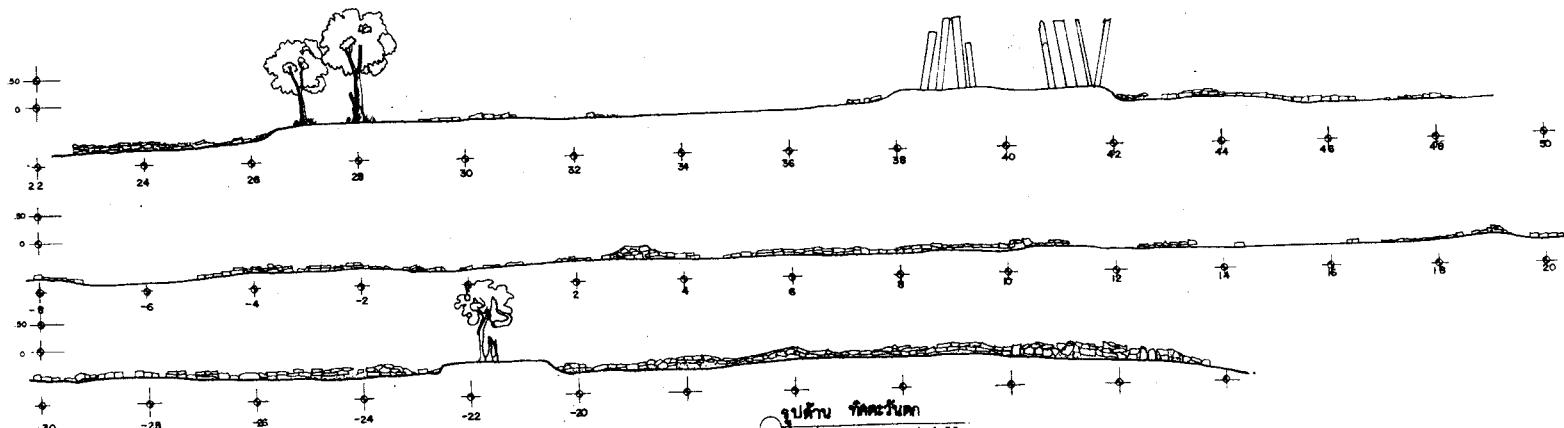
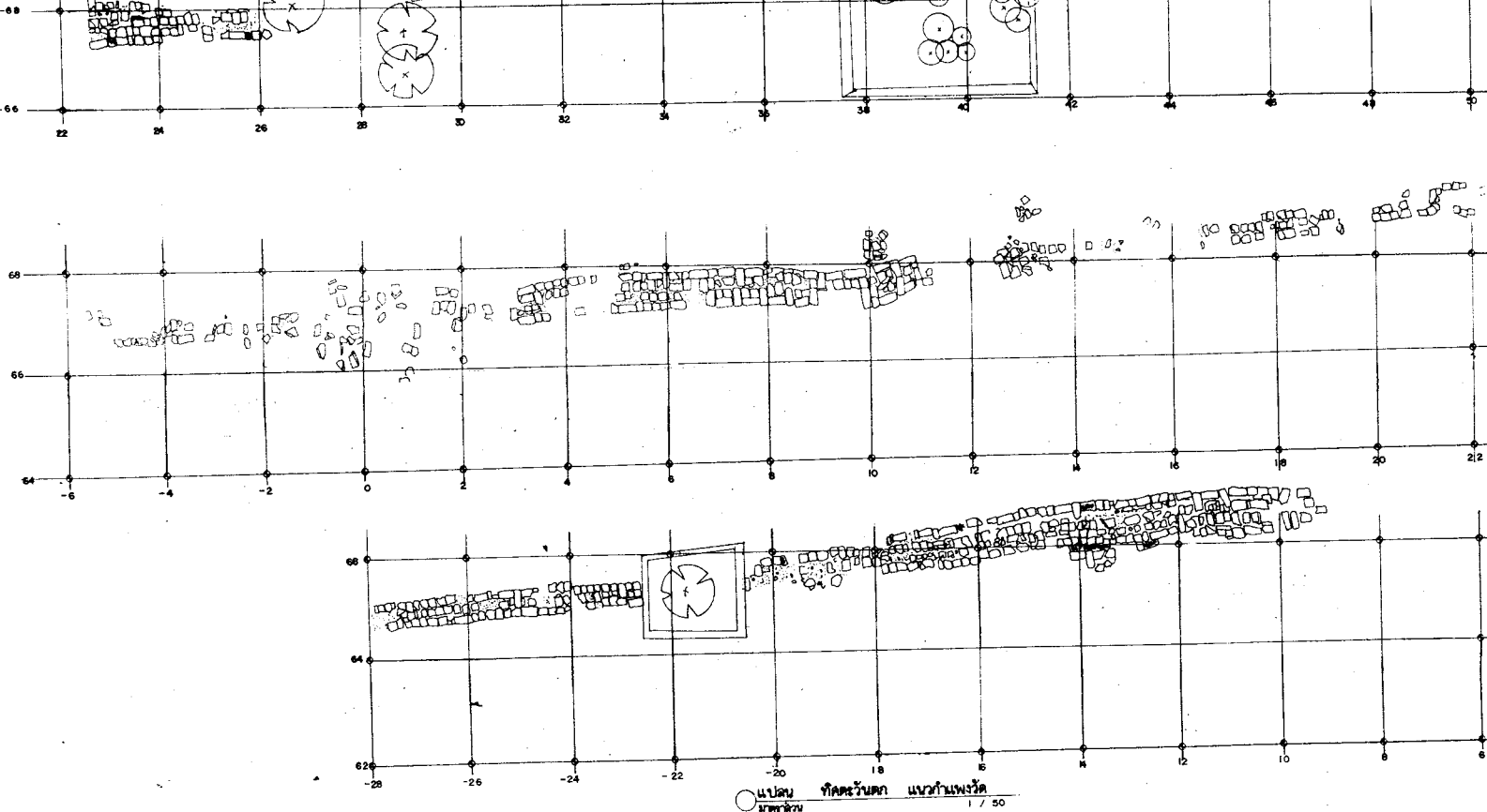
นายวิชากร			
นายวิชากร			
ผอ.เขตปกครอง			
ผอ.เขตปกครอง			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	A X 0 20	60

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร
และ	สำนักงานเขต	นครสวรรค์
รูปด้าน	ทิศเหนือ	แนวกำแพงวัด

สำนักงานโบราณคดี และ

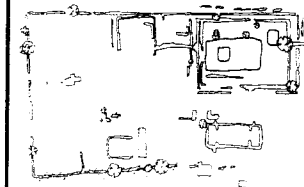
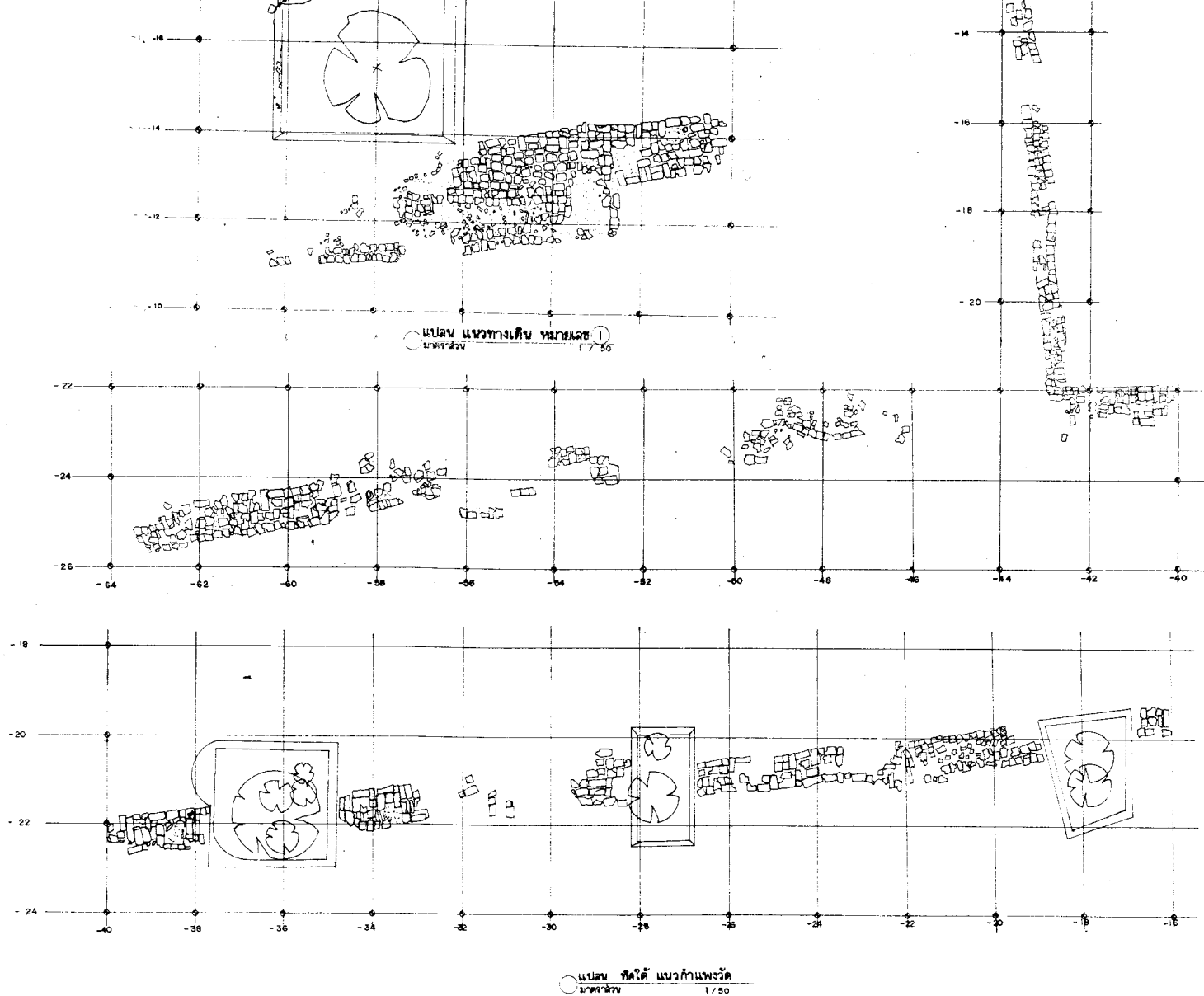

คำอธิบายโดย			
ทำง่วน่วนจ้กัค ปุจณนรียะ			
682 / 89 แขวงถนนพชรบุรี เขตราชเทวี			
กรุงเทพมหานคร			
ช่างโยธา	คำพอง ปอดปรณิน		
นายช่างศิลปกรรม	สุจิน ทวีชัยสุข		
นักวิทยาศาสตร์	ชอลดา สิงวร		
สถาปนิก	นพพร ไทนวนิก		
วิศวกรโยธา	อุษาคีร์ จิราภาณุวัฒน์		
ผู้เขียนข้อมูล	ม.ค.ล.ณิ ทาสุวรรณ		
ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักวิทยาศาสตร์			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ			
หม่อมราชวงศ์			
หม่อมราชวงศ์			
หม่อมราชวงศ์			
หม่อมราชวงศ์			
หม่อมราชวงศ์			
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 021	60	24

วัดโคกพระยา			
ที่ตั้ง	ม.บูรพา	อ.พระนครศรีอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดง	กรมการช่างศิลป์	มาตราส่วน	1 /
รูปแบบ	แนวกำแพงวัด		
รูปด้าน	แนวกำแพงวัด		
		0.5 1.0	

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

ดำเนินการโดย

ทางหุ้นส่วนจำกัด ปราณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

สำรวจ	ประโมทย์	
นายช่างสำรวจ	ประโมทย์	
นายช่างโยธา	คำพอง	
นายช่างศิลปกรรม	บุญ	
นักวิชาการช่างศิลป์	พัฒนพงศ์	
นักโบราณคดี	ธิดา	
สถาปนิก	พพร โชนฉัตร	
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์ จิราภาณุวัฒน์	
ผู้เขียนรายงาน	ศ.ล. ภูมิ ทรัพย์	

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

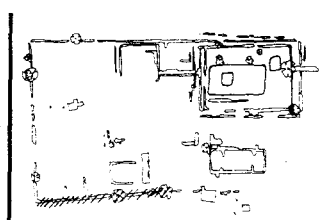
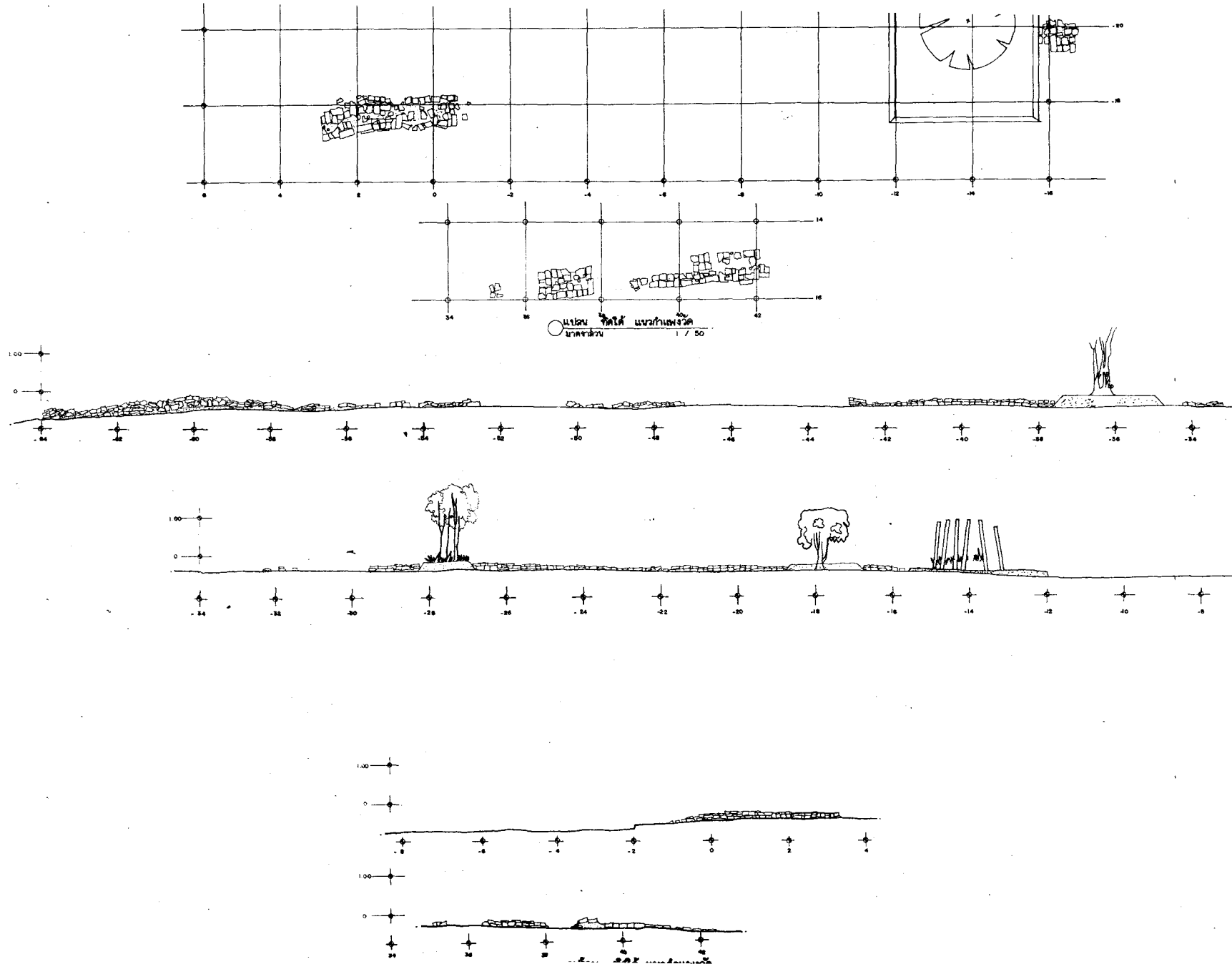
เห็นชอบ / อนุมัติ

นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	AX 022	60

วัดโคกพระยา

ผู้ทำ	ศ.ล. ภูมิ	อ. พรหมจรรย์	อ. พรหมจรรย์
รูปแบบ	พิมพ์เขียว	แบบร่าง	แบบร่าง
แบบ	แบบ	แบบ	แบบ

ดำเนินการโดย
ทางหุ้นส่วนจำกัด ปุณณวิชัย
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ลำพอง		
นายช่างศิลปกรรม	ฐิติน		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	จุฑาดี		
ผู้เขียนข้อมูล	ผศ.สุวิ		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ			
นายช่างศิลปกรรม			
นายช่างโบราณคดี			
ผอ.ล้งบ.บ.ค. พช. ที่ 3			
ผอ. ล้งบ. พช.			
อธิบดี			

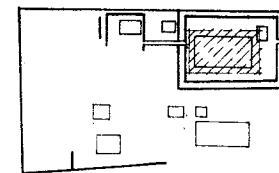
จ.ท.ล	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	AX 023	60	26

วัดโคกพระยา
ที่ตั้ง ต.ชุมเห็ด พระนครคีรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
แสดง สภาพพื้นที่การขุดแต่ง
แบบลงรูปถ่าย ทิศใต้ แนวกำแพงวัด
มาตราส่วน 1 / 50
0 100 200

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3

รูปแปลนโบลด์ แบบวิเคราะห์
มาตราส่วน 1 / 50

คำเป็นงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณรักษ์
๐๙๒ / ๐๙ แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโบลด์	ช่างโบลด์	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน	
นักโบลด์	ธิดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโบลด์	จุฑาทิ	
ผู้เขียนข้อมูล	ผ. ๑๕	

ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักโบลด์		
นักโบลด์		
สถาปนิก		
วิศวกรโบลด์		

เห็นชอบ / อนุมัติ

พ.ผ่านวิชาการ		
พ.ผ่านโบลด์		
ผ.ส.บ.พ. ๓		
ผ.ส.บ.พ.		
อธิบดี		

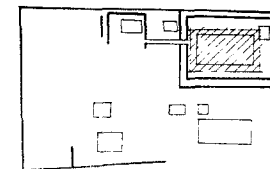
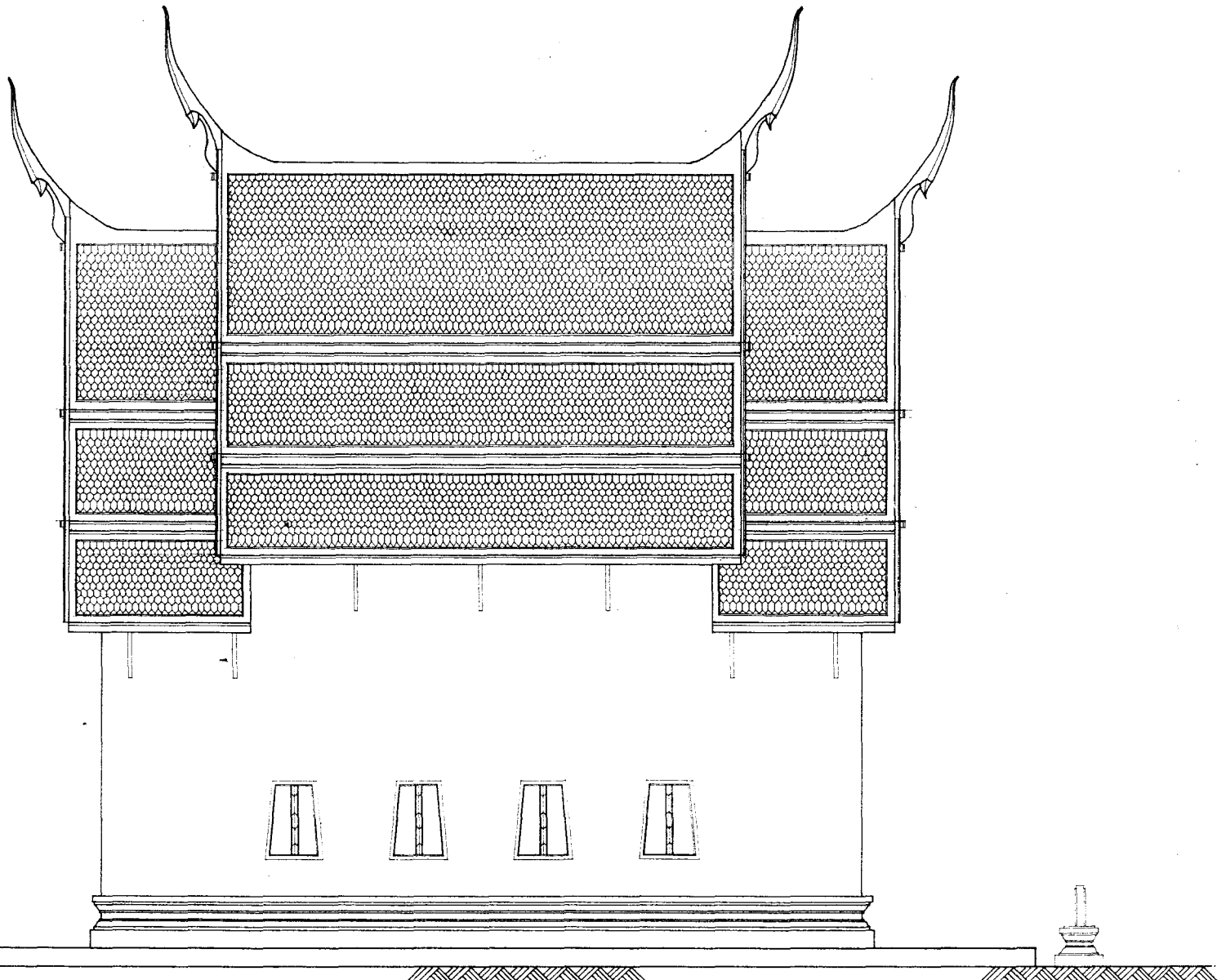
จุฑาทิ	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	EA 001	60

วัด โลก พระธา

ที่ตั้ง	ผ. ๑๕	ผ. ๑๕	ผ. ๑๕
รูปแบบ	แบบวิเคราะห์	มาตราส่วน	
แผ่น	รูปแบบ	แบบ	

สำนักงานนโยบายและ
แผนพลังงานแห่งชาติ 3

คำเป็นงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุจามรักษ์
๑๑๒ / ๑๑ แขวงถนนเพชรบุรี เขตจ
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าทอง	
นางช่างศิลปกรรม	สุชิน	
นักโบราณคดี	ชลลดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์	
ผู้เขียนแบบ	ผศ. ภูมิ	

ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกน

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

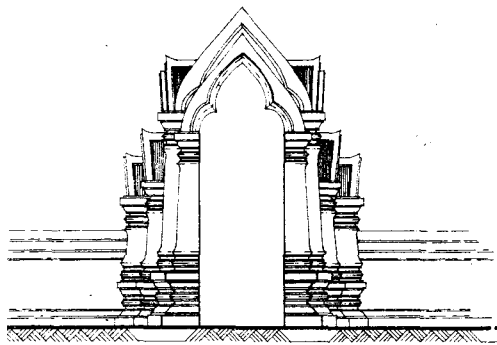
เห็นชอบ / อนุมัติ

ทพ. ฝ่ายวิชาการ		
ทพ. ฝ่ายศิลปกรรม		
ผอ. องค์การฯ	3	
ผอ. อบต. พช.		
อธิบดี		

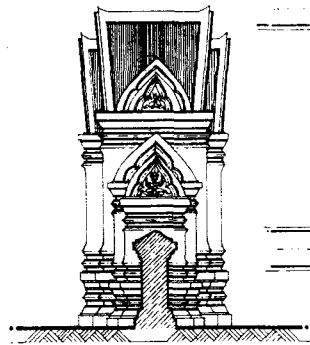
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	EA 003	60

วัดโลกพระย

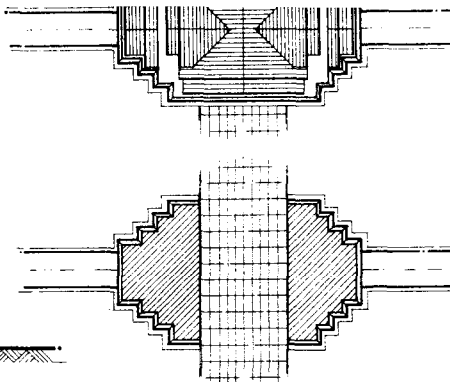
ผู้เ	ค. ภูมิ	อ. พชร	ค. ภูมิ	อ. พชร	ค. ภูมิ
รูปแบบ	แบบวัดพระย				
นอ	ภูมิ	ค. ภูมิ			

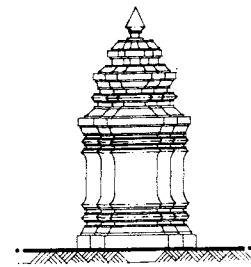
รูปด้านหน้า ชุ่มประตู่ แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

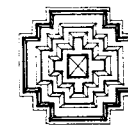
รูปด้านข้าง ชุ่มประตู่ แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

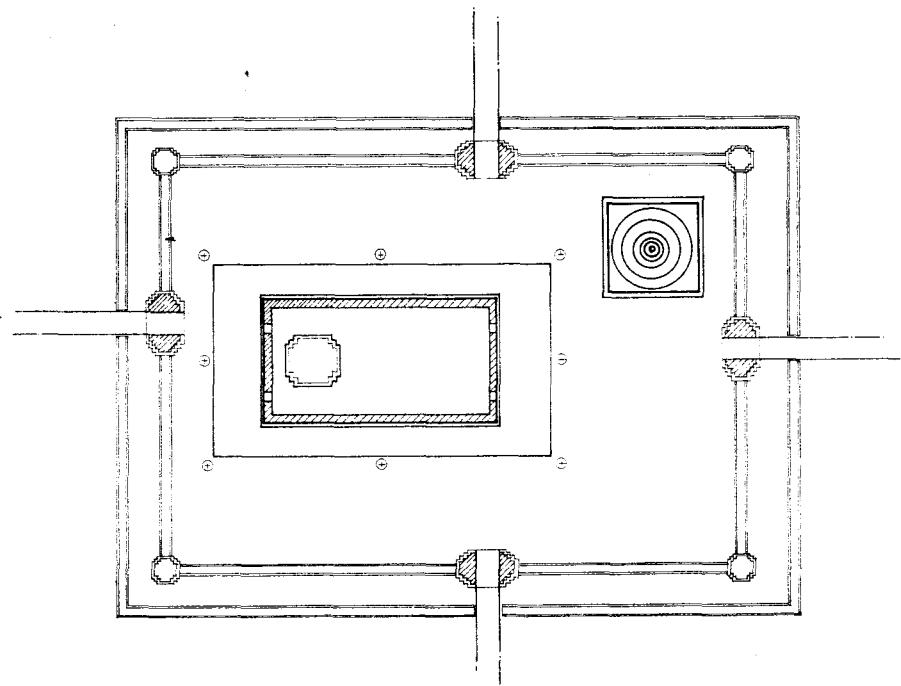
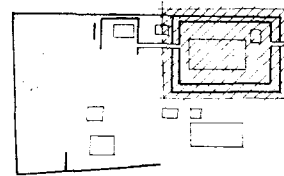
รูปแปลน ชุ่มประตู่ แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน เลาเม็ด แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

รูปแปลน เลาเม็ด แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

รูปผังบริเวณ โบสถ์, เจดีย์, ชุ่มประตู่, เลาเม็ด แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 200

คำเป็นงานโดย

ทางศูนย์ส่วนจำกัด ปทุมธานี
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ

ช่างโยธา	เจ้าทอง		
ช่างศิลปกรรม	สุทิน		
นักโบราณคดี	ธิดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุวิทย์		
ผู้เขียนฐาน	น.ค. สุทธิ		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

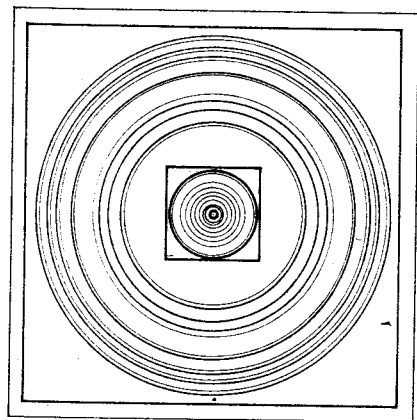
หน. ฝ่ายวิชาการ	
หน. ฝ่ายโบราณคดี	
ผอ. สบ. บค. พร. 3	
ผอ. สบ. บค. พร.	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 004	60	30

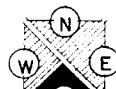
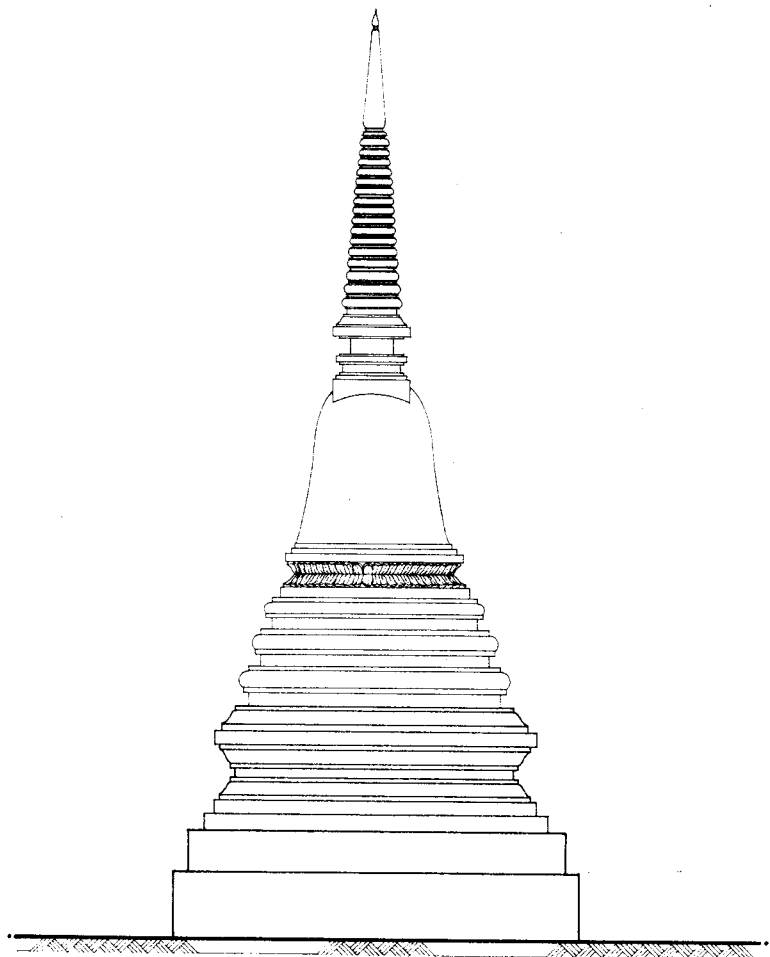
วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ด. อุทัย	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
รูปแบบ	แบบวิเศษ	มาตราส่วน	1 / 60, 1 / 2
เอกสาร	ฉบับบริเวณ โบสถ์, เจดีย์	0	0.5 1 2
	ชุ่มประตู่, เลาเม็ด	0	0.5 1 2

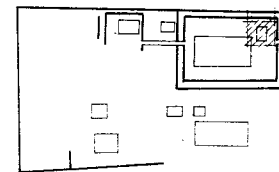
คำนิยามโบราณคดี และ
พิธีกรรมท้องถิ่นแห่งชาติที่ 3

รูปแปลนเจดีย์ แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้านเจดีย์ แบบวิเศษ
มาตราส่วน 1 / 50

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณารักษ์

692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่าง	
นายช่างศิลปกรรม	สุจิน	
นักโบราณคดี	ธอธดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์	
ผู้เขียนร่าง	น.ส. สุณี	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

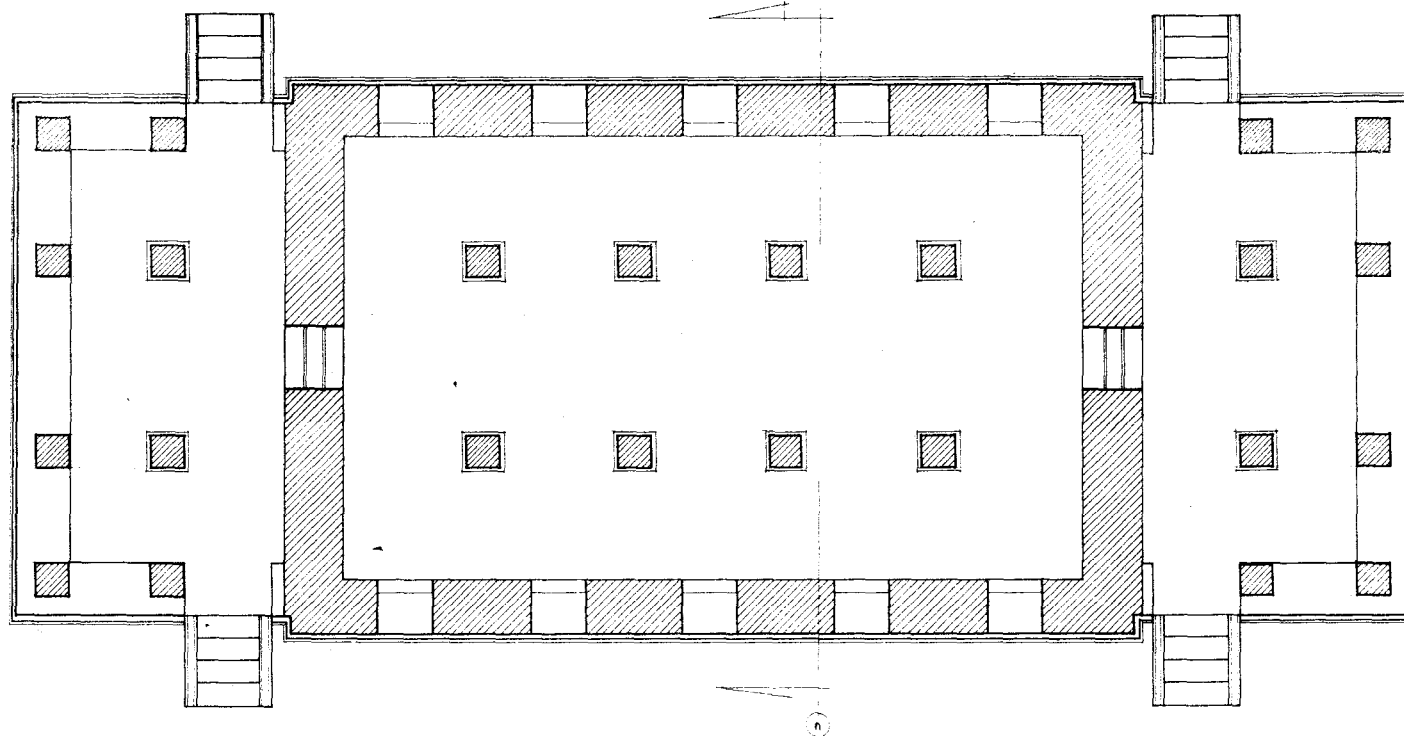
เห็นชอบ / อนุมัติ

ทพ. ฝ่ายวิชาการ		
ทพ. ฝ่ายโบราณคดี		
ผอ. มณฑลฯ		
ผอ. อบค. พศ.		
อธิบดี		

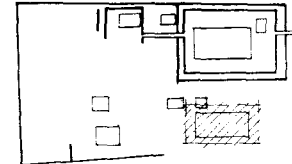
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น
	EA 005	60

วัด ใด ก พ ระ ย า

ที่ตั้ง	ด. ภูมิพล ๑. พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช	พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
รูปแบบ	แบบวิเศษ	มาตราส่วน
และ	รูปแปลน เจดีย์	0.05

รูปแปลน อาคารหมายเลข 1. แบบวิเคราะห์
มาตราส่วน 1 / 50.

ดำเนินงาน โดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุราณรักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าฟอง
นายช่างศิลปกรรม	สุชิน
นักโบราณคดี	ธิดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	รุฬห์
ผู้เขียน	น.ส. สุณิ

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

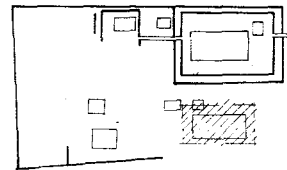
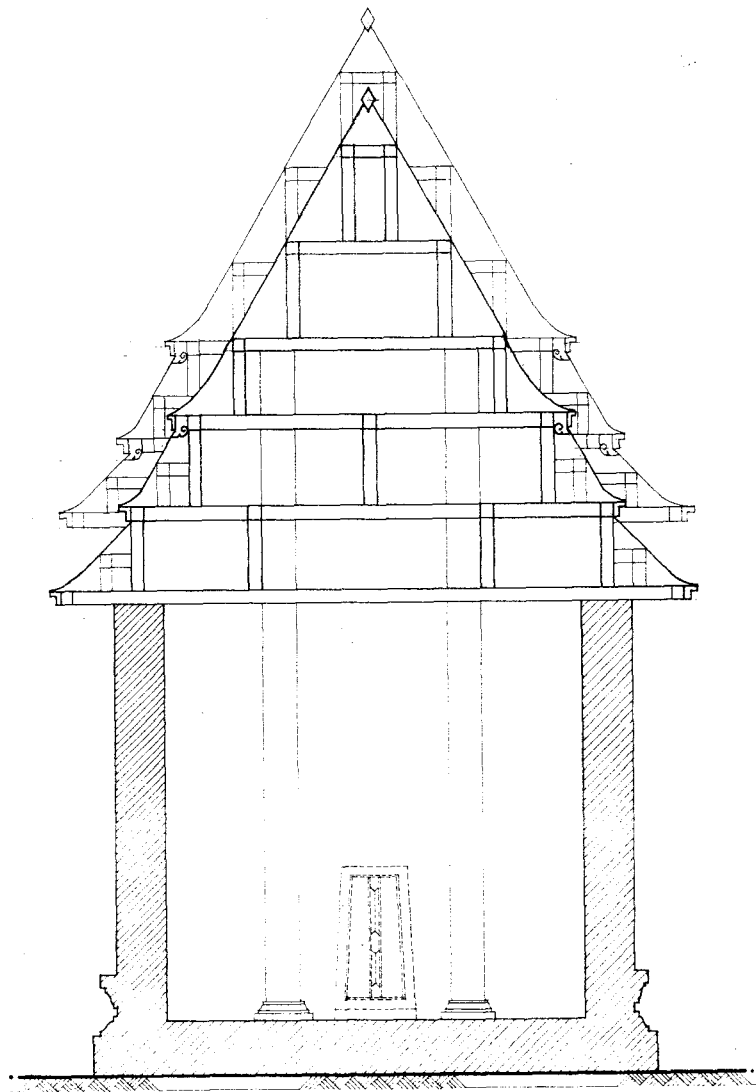
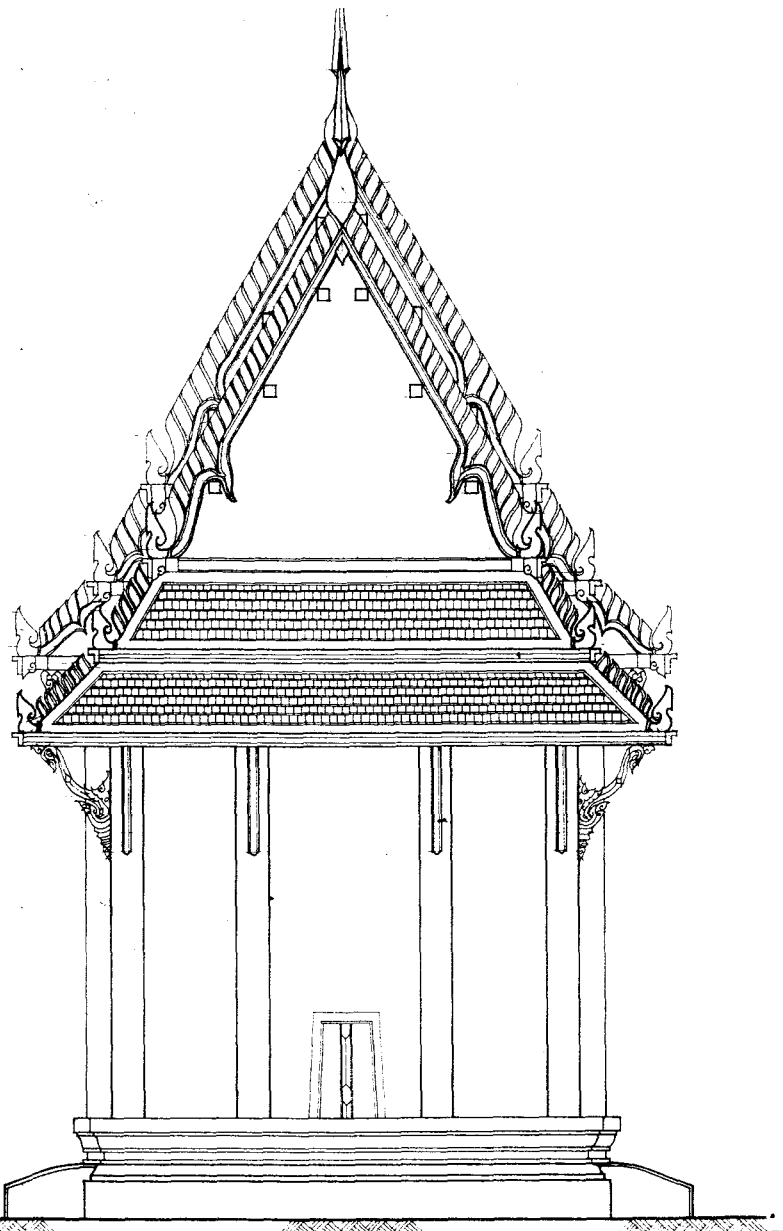
ทพ. ฝ่ายวิชาการ	
ทพ. ฝ่ายโบราณคดี	
ผอ. อภ. ม.ค. 3	
ผอ. อภ. ม.ค. 3	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 006	60	32

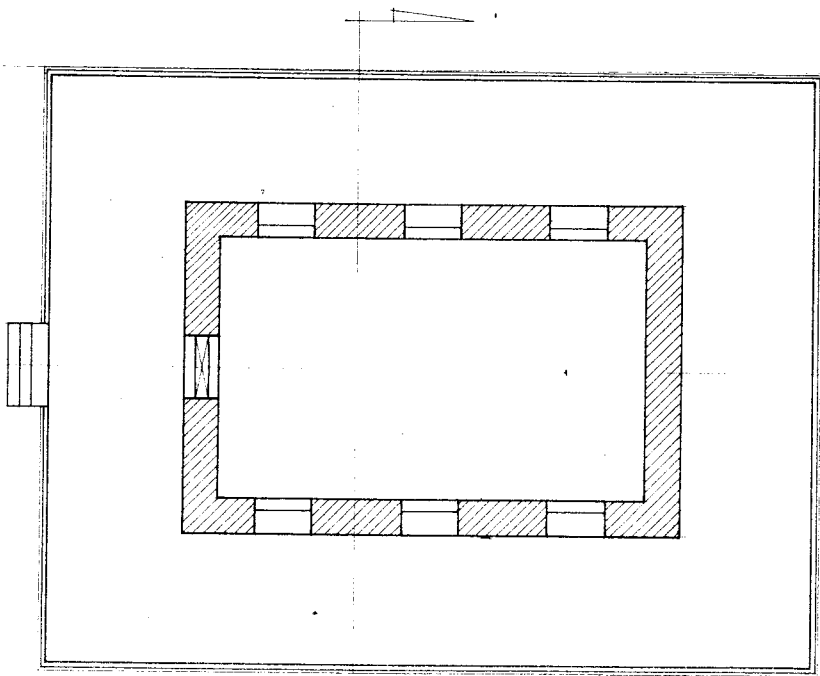
วัดโลกพระยา

ที่ตั้ง	ค. อุบลฯ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา		
รูปแบบ	แบบวิเคราะห์ (แบบที่ 1)	มาตราส่วน	1 / 50
แปลน			
รูปแปลน	อาคารหมายเลข 1.		

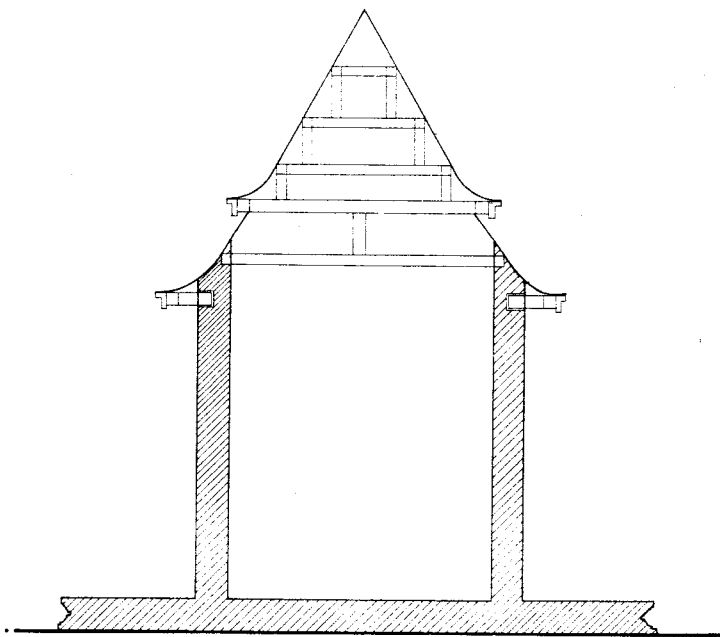
ดำเนินการโบราณคดี และ
ศิลปกรรมศาสตร์

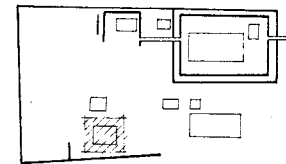
ดำเนินงานโดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณวิทย์ 692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ น.ค.จ.	
ช่างโยธา	เจ้าพอง
นายช่างศิลปกรรม	สุจิน
นักโบราณคดี	ธรรดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์
ผู้เขียนร่าง	ธ.ค. สุเมธ
ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ	
ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	
เห็นชอบ / อนุมัติ	
ผบ.ฝ่ายช่าง	
ผบ.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผอ.กอง.บ.ค.พ.ศ. 3	
ผอ.บ.ค.พ.ศ.	
อธิบดี	
จ.ท.ล	แบบหมายเลข จำนวนแผ่น
	EA 007 60 2
วัด โศก พระยา	
ศ.ล. ค. อุบลี อ.พจนนเศรษฐ์โยธา จ.พจนนเศรษฐ์โยธา	
รูปแบบ, แบบวัดเฉพาะ (แบบที่)	
หน้างาน	
ฉบับร่าง, ฉบับแก้ไข (ก) (ข)	

รูปแบบ อาคารถหมายเลข 2. แบบวิเคราะห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

รูปตัด ก-ก อาคารถหมายเลข 2. แบบวิเคราะห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

คำเนิงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุจายักษ์

๑๑๒/๑๑ แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี

กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าทอง
นายช่างศิลปกรรม	สุชิน
นักวิทยาศาสตร์	ธรรดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	จุฑาทิ
ผู้เขียนร่าง	ส.ก. สุชัย

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิทยาศาสตร์	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

พ.น. ฝ่ายวิชาการ	
พ.น. ฝ่ายบริหาร	
ผอ.แผนก. บ.ค. พ.ศ. ๖	
ผอ. บ.ค. พ.ศ.	
อธิบดี	

จัดได้ แบบหมายเลข จำนวนแผ่น แผ่นที่

EA 011	60	37
--------	----	----

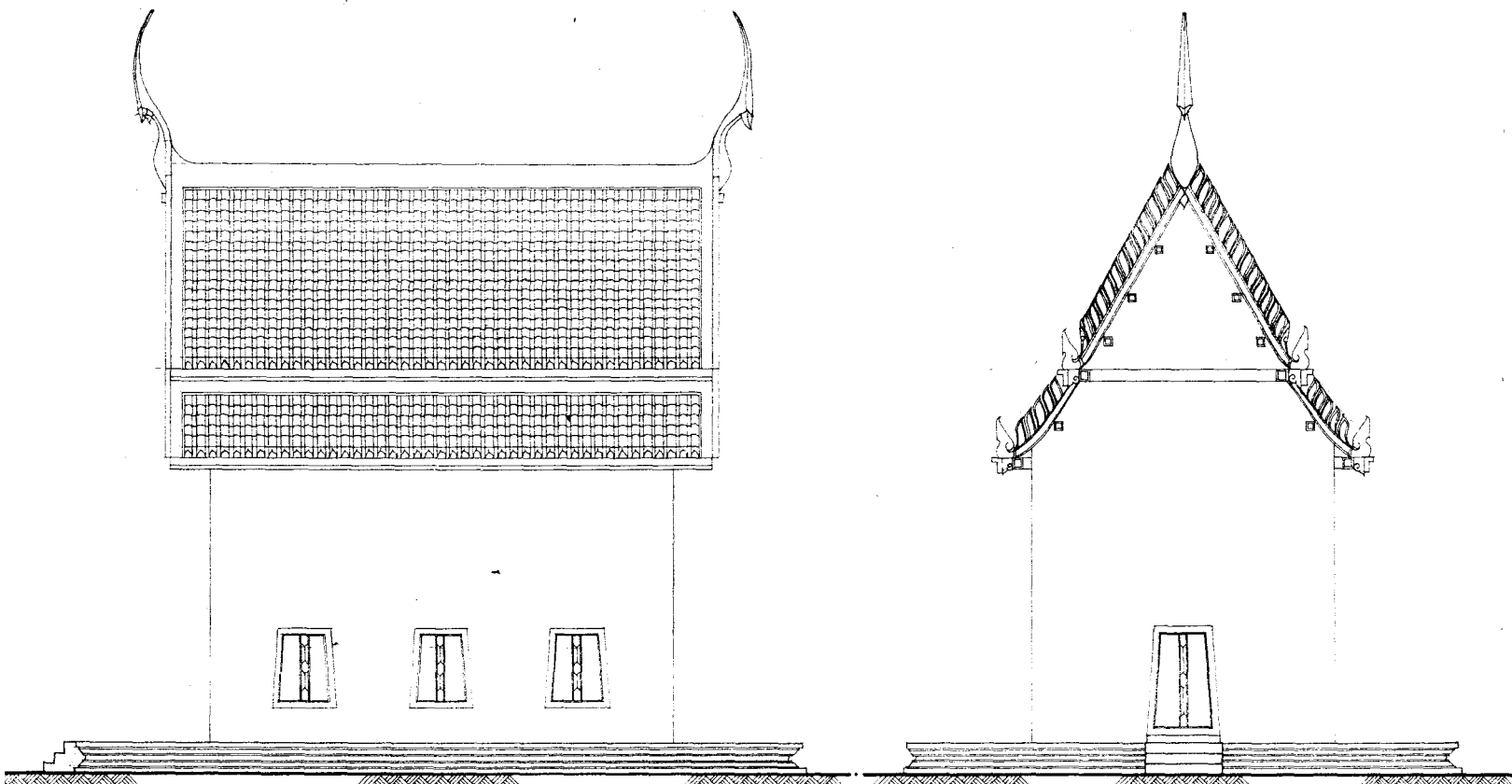
วัดโคกพระยา

ที่: ค. รุณห์ อ.พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

รูปแบบ แบบวิเคราะห์

มาตราส่วน 1 / 50

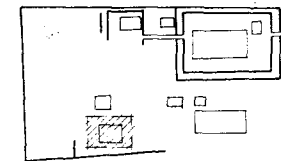
แสดง: รูปแบบ, รูปตัด ก-ก
อาคารถหมายเลข 2

รูปด้านข้าง อาคารหมายเลข 2. แบบวิเคราะห์
มาตราส่วน 1 / 50.

รูปด้านหน้า อาคารหมายเลข 2. แบบวิเคราะห์
มาตราส่วน 1 / 50.

คำเป็นงานโดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณรักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

ช่างโยธา	ลำพอง		
นางช่างศิลปกรรม	สุพิน		
นักโบราณคดี	ธิดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	อุบลรัตน์		
ผู้เขียน	น.ส. อุบล		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

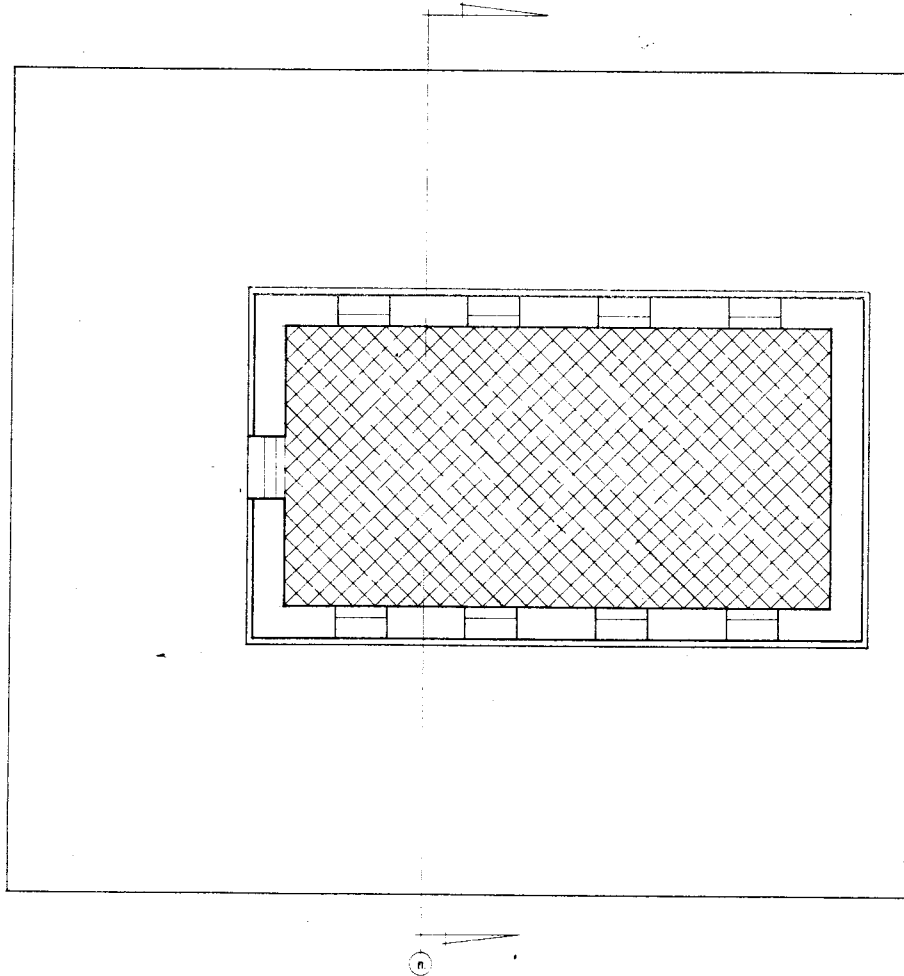
เห็นชอบ / อนุมัติ			
ทพ. ฝ่ายวิชาการ			
ทพ. ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ. อบ. ม. พ. 3			
ผอ. อบ. พ. 3			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 012	60	38

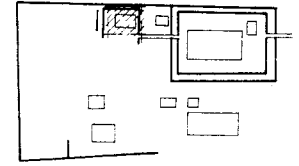
วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง: ค. อุบล	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
รูปแบบ: แบบวิเคราะห์	มาตราส่วน	1 / 50
และ: รูปด้าน อาคารหมายเลข 2.	0	0.5 1 2 ม.

คำปรึกษาโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

รูปแปลน อาคารหมายเลข 4 แบบวิเคราะห์
มาตราส่วน 1 / 50

คำเนิงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูจามจักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่างพล		
นายช่างศิลปกรรม	สุชิน		
นักโอบจาคมค	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์		
ผู้เขียนร่าง	ช.ล. ๕๘		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโอบจาคมค			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

ทบ.ฝ่ายวิชาการ			
ทบ.ฝ่ายโอบจาคมค			
ทบ. ส.ว. บ.ท. พ.ศ. ๖๖			
ทบ. ส.ท. พ.			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 013	50	39

วัดโลกพระธา

ที่ ๕๔ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร เขตปทุมธานี

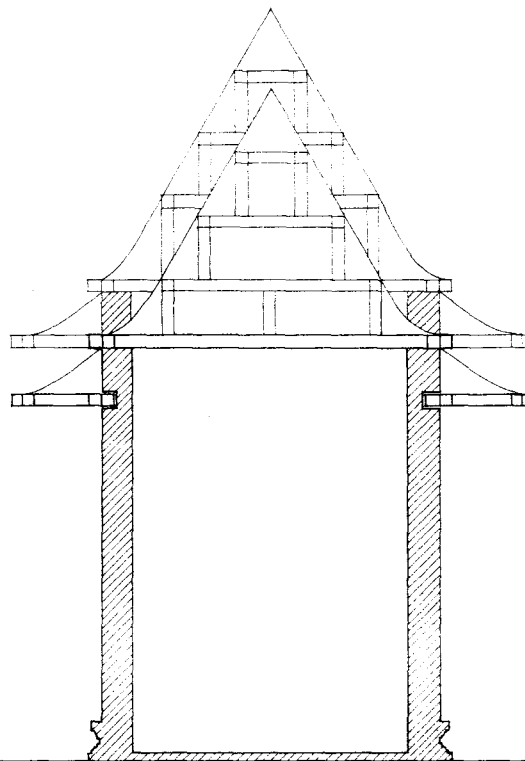
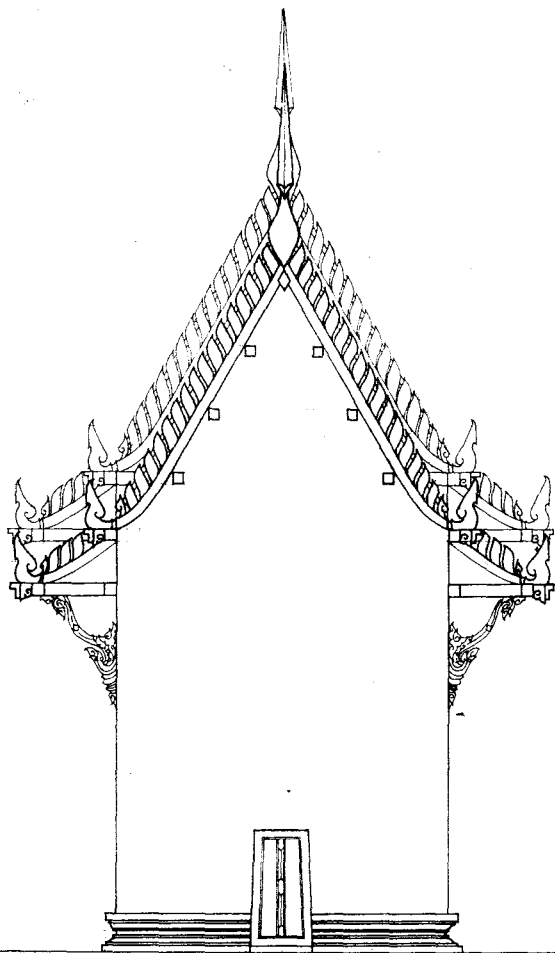
รูปแบบ. แบบวิเคราะห์

มาตราส่วน 1 / 50

รูปแปลน อาคารหมายเลข 4

0 0.5 1 2 ม.

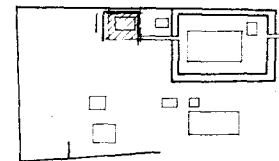
คำอธิบายแบบแปลน

รูปด้านหน้า อาคารหมายเลข 4. แบบวัดเจาะห้
มาตราส่วน 1/50

รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 4. แบบวัดเจาะห้
มาตราส่วน 1/50

คำเป็นงานโดย

ทางหุ้นส่วนจำกัด ปุณณชภัณฑ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าพ่อ
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน
นักโบราณคดี	ธรรมา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์
ผู้เขียนร่าง	น.ส. สุณี

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

ท.น. ฝ่ายช่างภาพ	
ท.น. ฝ่ายโบราณคดี	
ผ.ส.น. บ.ค.พ.ที่ 3	
ผ.อ.บ.ค.พ.	
อธิบดี	

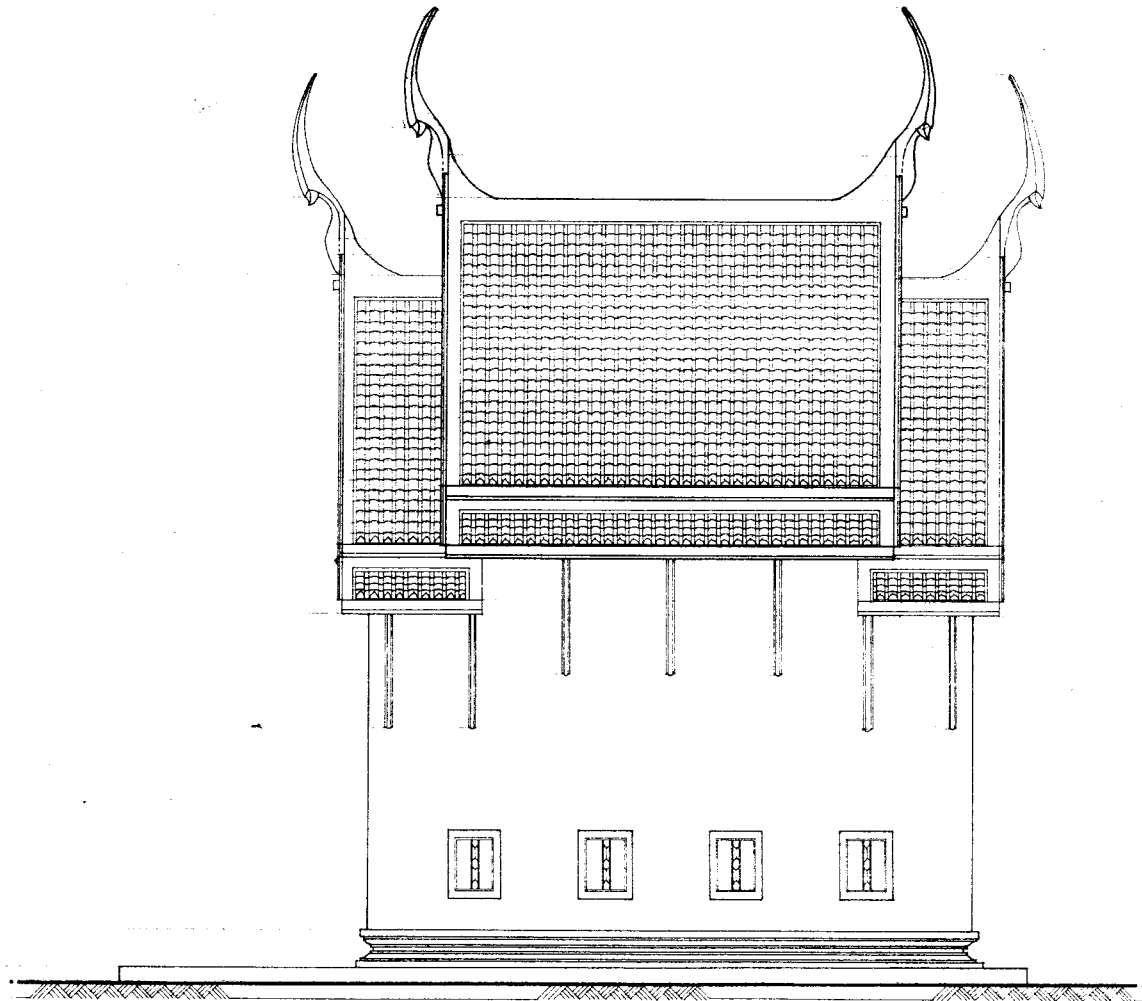
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 014	60	40

วัด โศก พ ระ ย า

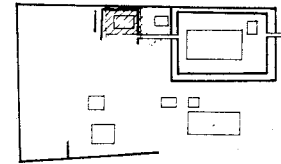
ที่ตั้ง	ค.ลุมพินี อ.พระนครลือธอธอ จ.พระนครลือธอธอ
รูปแบบ	แบบวัดเจาะห้
มาตราส่วน	1/50
ผู้จัดทำ	รูปด้านหน้า, รูปตัด ก-ก อาคารหมายเลข 4
มาตราส่วน	0 0.5 1 2 ม.

สำนักงานโบราณคดี และ

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

รูปด้านข้าง อาคารหมายเลข 4 แบบวัดระหารโท
มาตราส่วน 1/50

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณกิจ
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	คำทอง		
นางช่างศิลปกรรม	สุพิณ		
นักโบราณคดี	ธรรดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์		
ผู้เขียนร่าง	น.ส. สุธี		

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

ทพ. ภาณุวิฑาภ			
ทพ. ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ. ม.ว. บ.ค. พ.ศ. 253			
ผอ. ส.บ.ค. พ.ศ.			
อธิบดี			

จ.หัตถ์	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	EA 015	60	41

วัด โศก พระยา

ที่.ร. ค. อนุมัติ อ.พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

รูปแบบ แบบวัดระหารโท	มาตราส่วน 1/50
รูปด้าน อาคารหมายเลข 4	

ดำเนินการโดย บริษัท ปุณณกิจ จำกัด

1 / 50

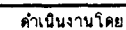
1 / 50

1 / 50

1 / 50

107	เจ้าพระยา
-----	-----------

કુર્મી

ผลการ

11111

๑๑๓

MA. 20

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

1
2
3
4
5

--	--

100

100

เห็นชอบ / อนุมัติ

1000

2

100

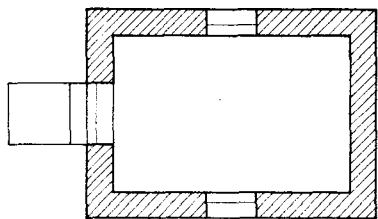
แบบท

วัดโลกพระธาตุ

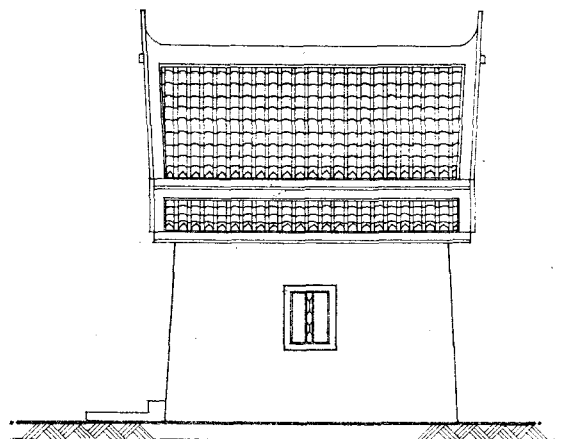
คดี: ค. อุพธิ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

27097825 1/50

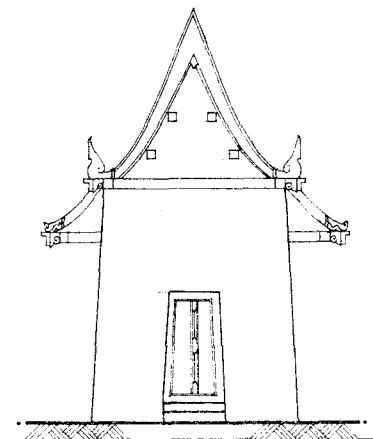
३८

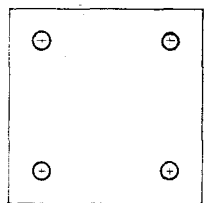
รูปแปลน อาคารหมายเลข 5. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

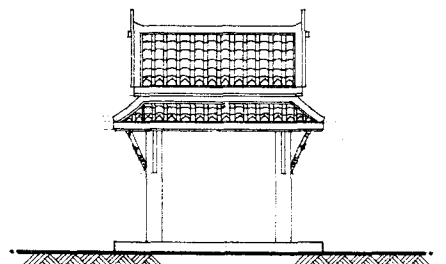
รูปด้านข้าง อาคารหมายเลข 5. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

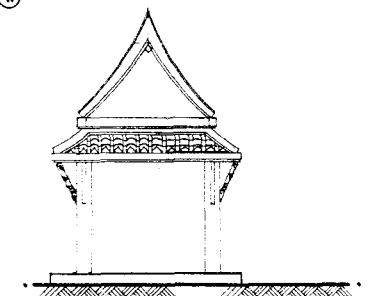
รูปด้านหน้า อาคารหมายเลข 5. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

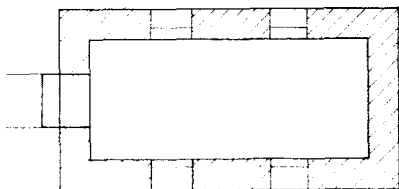
รูปแปลน อาคารหมายเลข 6. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

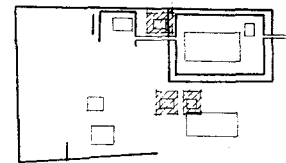
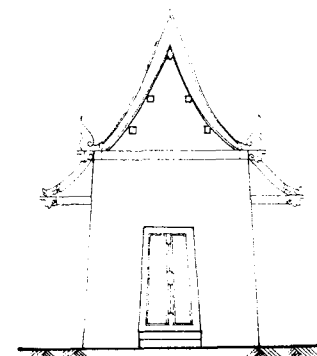
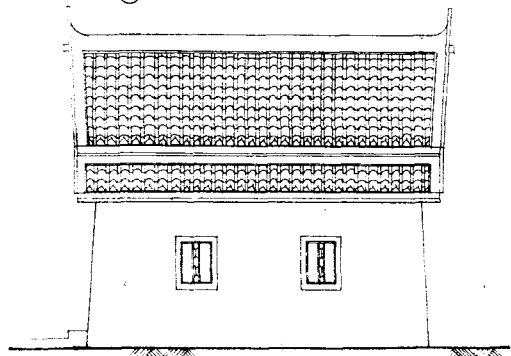
รูปด้านข้าง อาคารหมายเลข 6. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

รูปด้านหน้า อาคารหมายเลข 6. แบบวิไลระห์.
มาตราส่วน 1 / 50.

รูปแปลน อาคารหมายเลข 7. แบบวิไลระห์.

ดำเนินงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปูจามรัชต์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่าง
นายช่างศิลปกรรม	สุพันธ์
นักโบราณคดี	ธรรดา
สถาปนิก	นพพร
วิศวกรโยธา	สุศักดิ์
ผู้เขียนร่าง	นค. สุทธิ

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

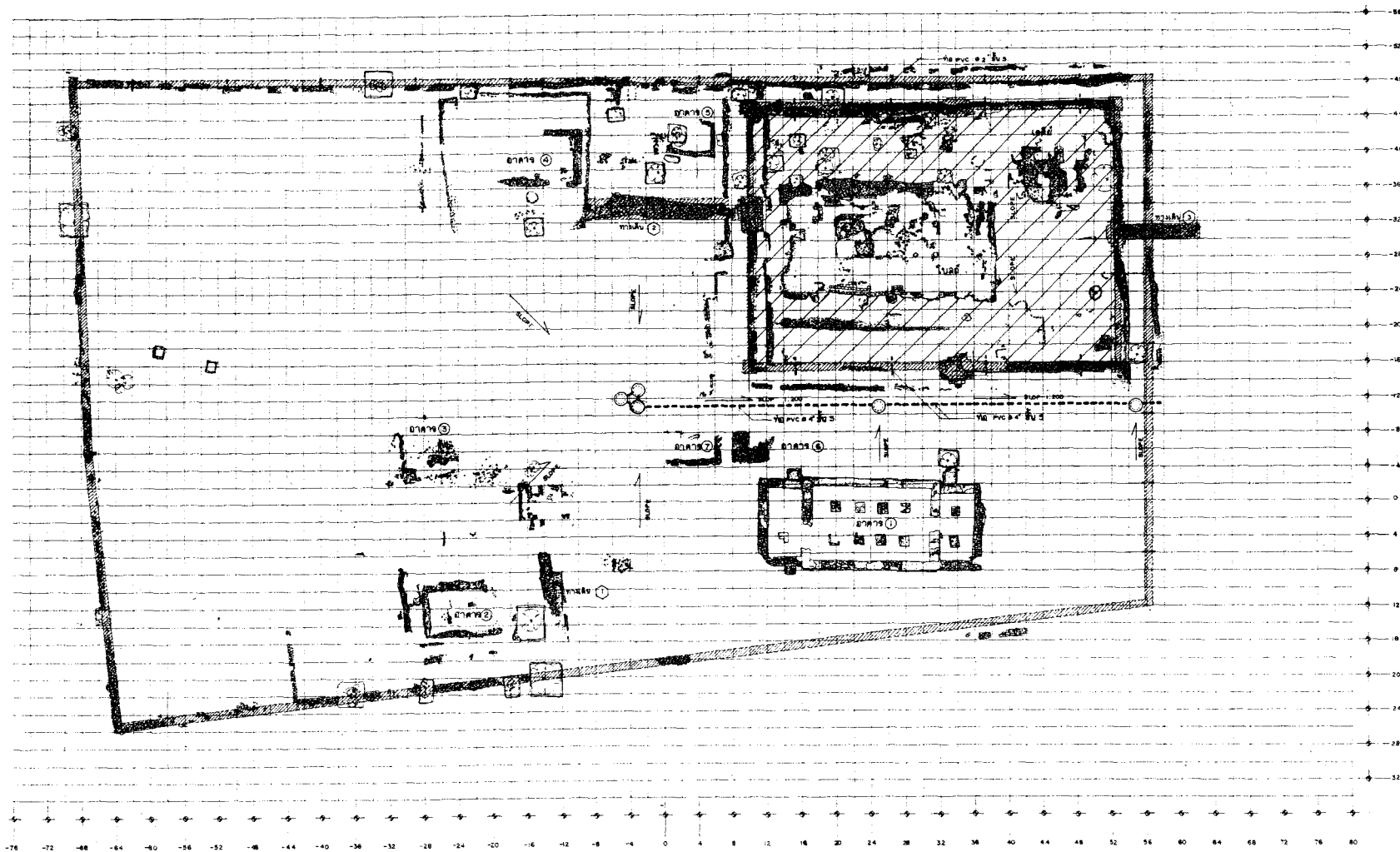
เห็นชอบ / อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผ.สน.บ.พ.ศ.ที่ 3	
ผ.บ.บ.พ.ศ.	
อธิบดี	

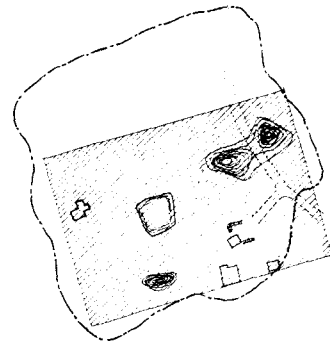
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
EA 017		60	4

วัด โศก พระยา

ที่ 1. ก. ภูมิณี อ.พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา	
รูปแบบ แบบวิไลระห์	มาตราส่วน 1
และ รูปถ่าย, รูปด้าน อาคารหมายเลข 5, 6, 7	0.6.1
สำนักงานโบราณคดี และ	

ผังบริเวณ วัดโคกพระยา
มาตราส่วน 1 : 250

- แสดงภาพและสิ่งก่อสร้าง ค.ม.ค.
- แสดงภาพและสิ่งก่อสร้าง ค.ม.ค.

ดำเนินการโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุราณรักษ์
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	คำพอง
ช่างศิลปกรรม	บุญเงิน
นักโบราณคดี	ชลลดา
สถาปนิก	พพพ
วิศวกรโยธา	สุรศักดิ์
ผู้เขียน	น.ค. ภูมิ

ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

เห็นชอบ / อนุมัติ

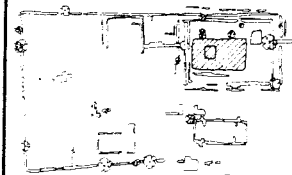
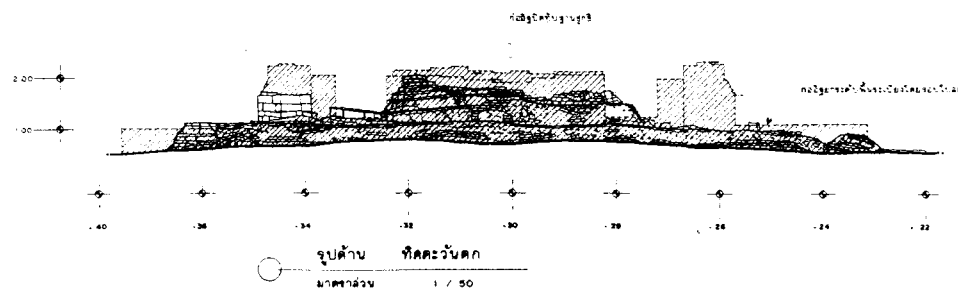
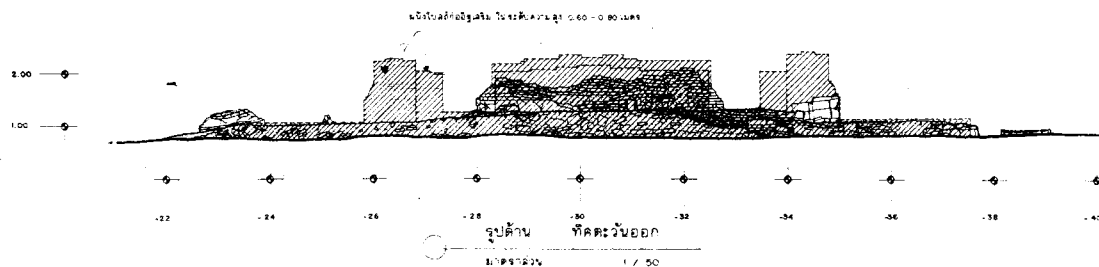
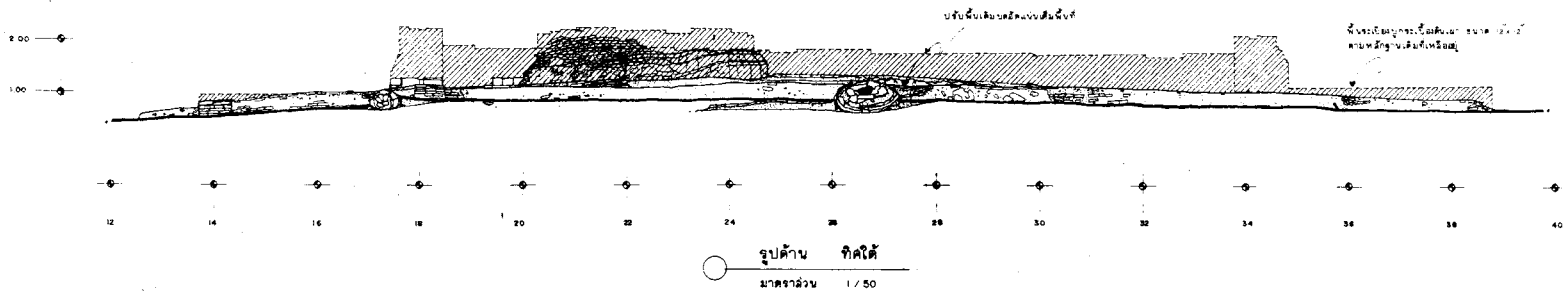
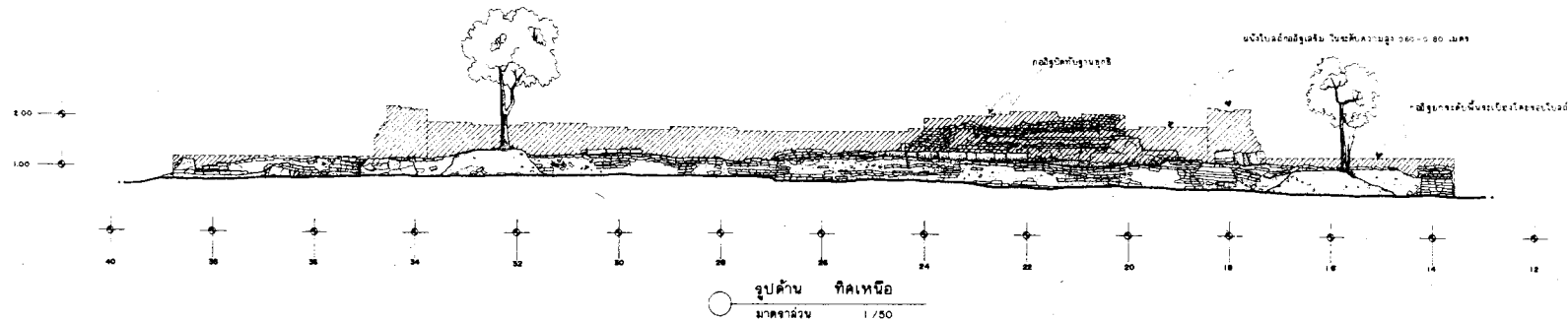
หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายศิลปกรรม	
ผอ. มจร บค. พช. ที่ 3	
ผอ. มจร บค. พช. ที่ 3	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	C 001	60	44

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. ภูมิ	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
มาตราส่วน	1 : 250		
การเสริมโครงสร้างแนวกำแพง			
แนวกำแพงเดิม 2.3 (ทศวรรษ)			

สำนักงานโบราณคดีและ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

ดำเนินงานโดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปุณณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าทอง
นายช่างศิลปกรรม	ชูพันธ์
นักโบราณคดี	ชลดา
สถาปนิก	บทพร
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์
ผู้เขียนรายงาน	นศ.สุณิ

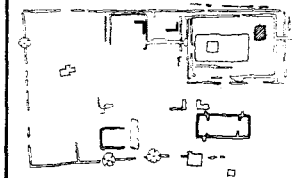
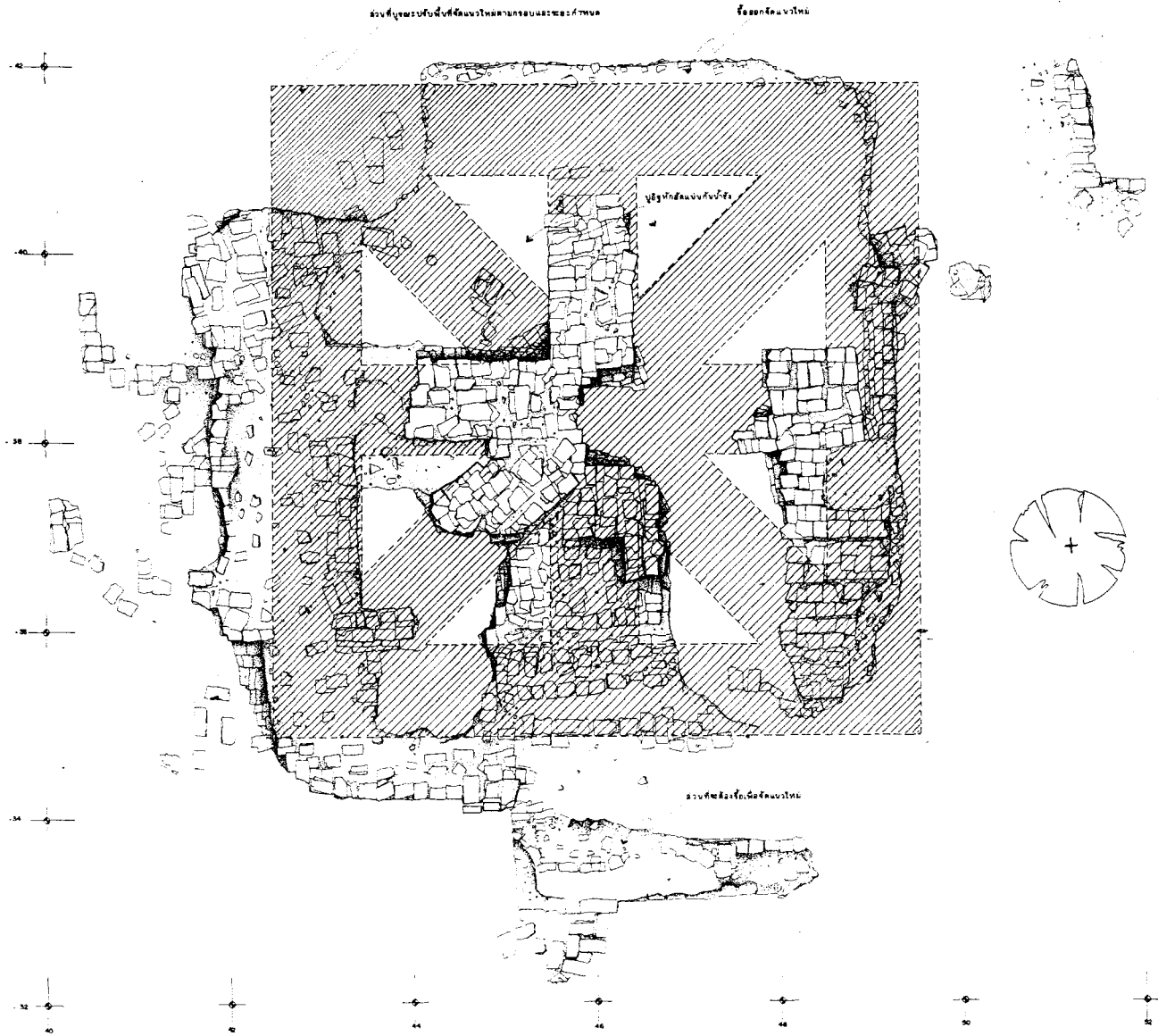
ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ
ช่างศิลปกรรม
นักวิชาการช่างศิลป์
นักโบราณคดี
สถาปนิก
วิศวกรโยธา

เห็นชอบ / อนุมัติ
นายช่างโยธา
นายช่างศิลปกรรม
นายช่างเทคนิค
นายช่างเทคนิค
นายช่างเทคนิค
นายช่างเทคนิค

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	C 004	80	4

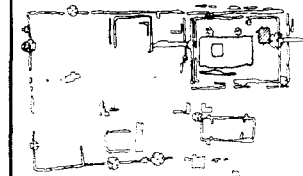
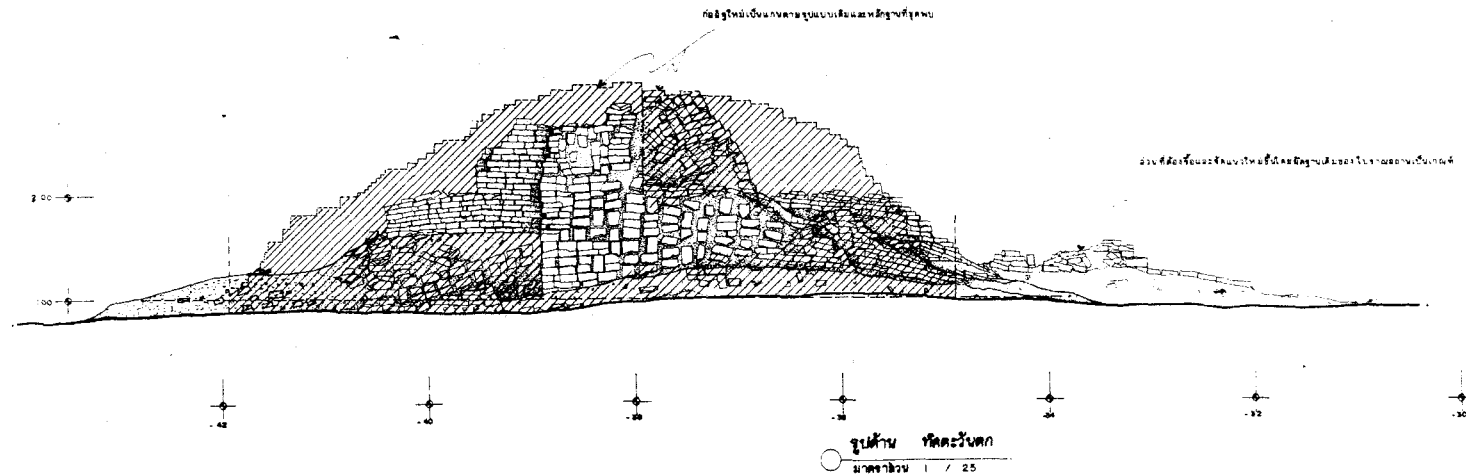
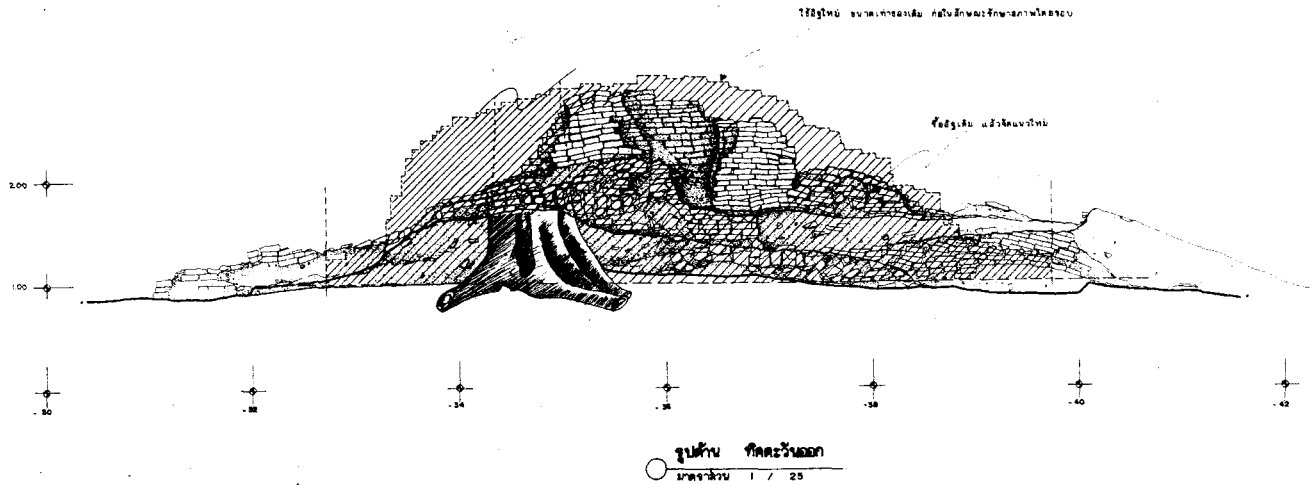
วัดโคกพญา			
ที่ตั้ง	ถนนพหลโยธิน	ถนนพหลโยธิน	ถนนพหลโยธิน
แผนที่	มาตราส่วน	มาตราส่วน	มาตราส่วน
รูปด้าน	โบลด์		

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3

คำเงินจากเดิม			
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณรักษ์ 692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร			
ช่างโยธา	คำทอง		
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	บพพร		
วิศวกรโยธา	สุวิทย์		
ผู้เขียนอายุ	นค. ลุน		
ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ			
ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			
เห็นชอบ / อนุมัติ			
หน. ฝ่ายวิชาการ			
หน. ฝ่ายโบราณคดี			
ผอ. ลงนาม	ค. 006	60	
อ. 006			
อ. 006			
วัดโคกพระยา			
ที่ตั้ง	ค. 006	อ. พระนครศรีอยุธยา	จ. พระนครศรีอยุธยา
ขนาด	แบบโบราณ	มาตราส่วน	
รูปแบบ	เจดีย์		

รูปแบบ เจดีย์
มาตราส่วน 1 / 25

คำเป็นงานโดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บูรณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	เจ้าทอง		
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	อุไรศักดิ์		
ผู้เขียนข้อมูล	ผศ. อุไร		

ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

ทนายวิชาการ			
ทนายโบราณคดี			
ผอ. มณฑล พชร			
ผอ. มณฑล พชร			
อธิบดี			

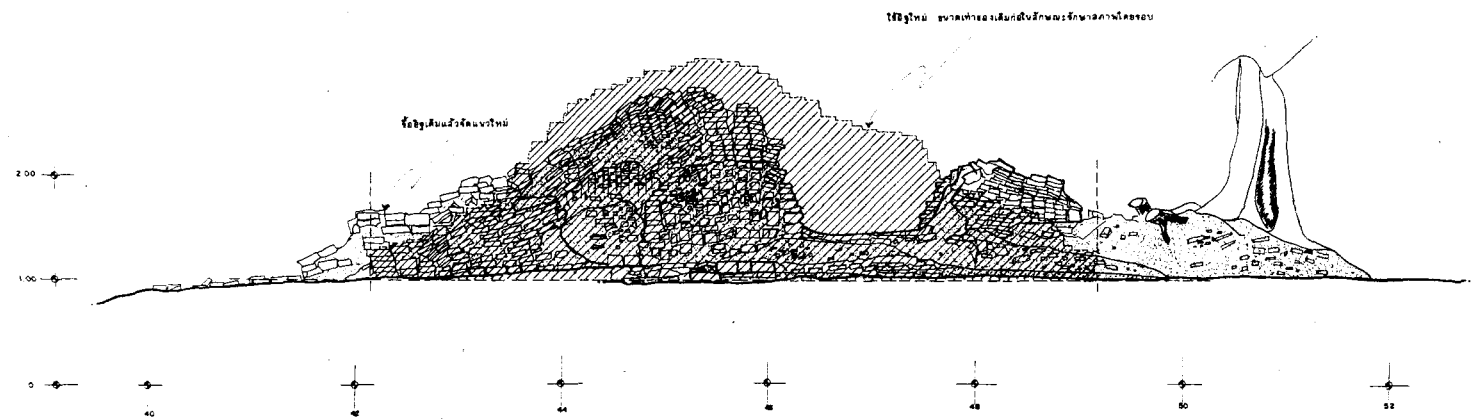
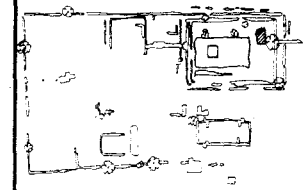
จตุล	แบบหมายเลข จำนวนแผ่น แผ่นที่		
	C 007	60	50

วัดโคกพระยา

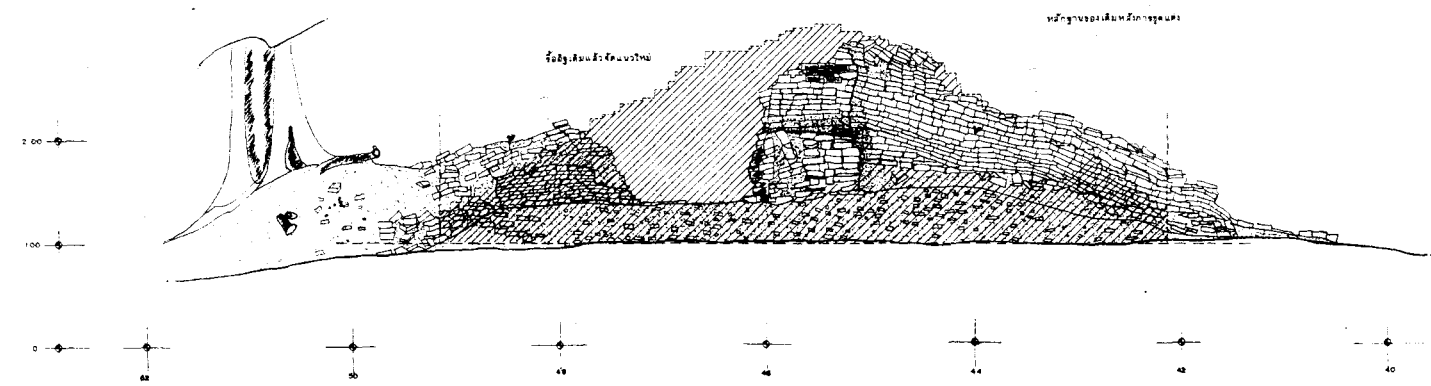
ที่ตั้ง	ต. ๑๖๖ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
---------	--

มาตราส่วน	แบบมาตรฐาน	มาตราส่วน 1 / 25
รูปด้าน	เจดีย์	

สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1 / 25

รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1 / 25

ดำเนินการโดย

ทำางหุ้นส่วนจำกัด ปุณณจำกัษ
๑๑๒/๒๑ แวระถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ส่วนอง	แปลตบระวีศน
นายชวศศศศศศศ	ยุพิน	ทราศศศศ
นักโบบราณคดี	ศศศศ	ศศศศ
สถาปนิก	นพพร	โอบศศศ
วิศวกรโยธา	ศศศศ	ศศศศ
ผู้เชียวชาญ	ศศศศ	ศศศศ

ตรวจ / วิศวกรที่ออกแบบ / ออกแบบ

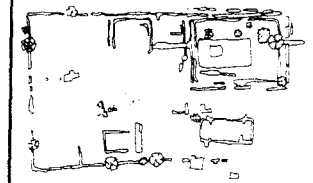
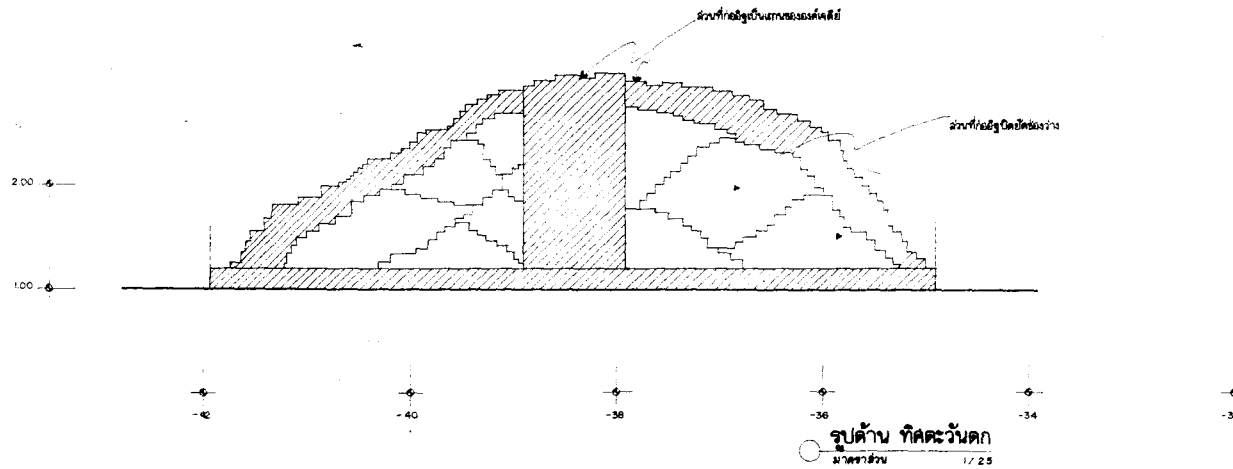
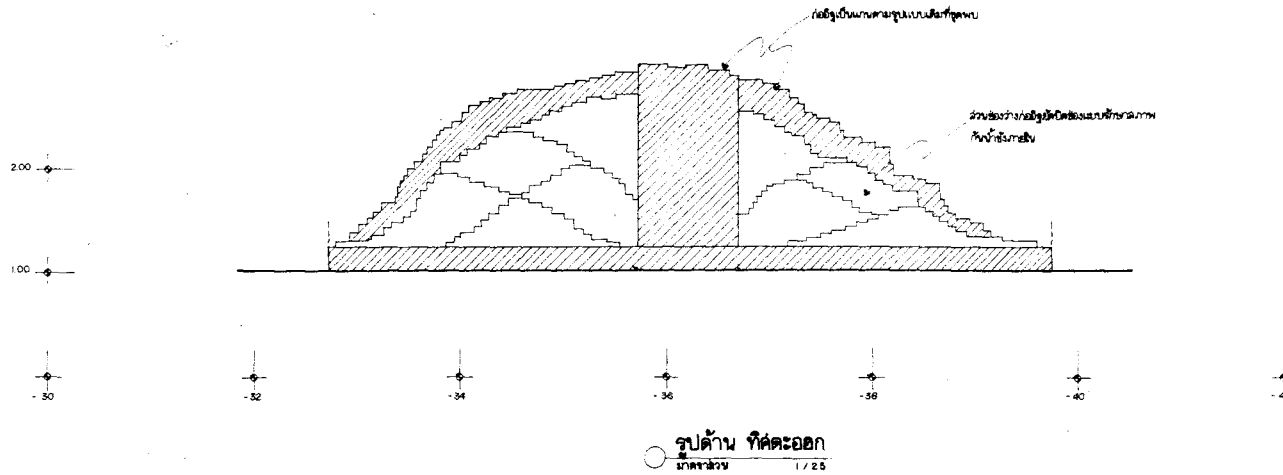
ช่างศศศศศ		
นักศศศศศ		
นักโบบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ

หนอฉายศศศศ		
หนอ ฉาศศศศศ		
ศศศศ ศศศศ		
ศศศศ ศศศ		
อศศศ		
จศศ	ศศศศศศ	ศศศศ
	C ๐๐๒	๑๐

วัดโคกพระยา

ศศศ	ศศศ	ศศศ	ศศศ
ศศศ	ศศศ	ศศศ	ศศศ
รูปด้าน	ศศศ	ศศศ	ศศศ

ดำเนินการโดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปณณรักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่าง	
นายช่างศิลปกรรม	ผู้เขียน	
นักโบราณคดี	รศ.ดร.	
สถาปนิก	รศ.ดร.	
วิศวกรโยธา	ดร.ดร.	
ผู้เขียนรายงาน	ดร.ดร.	

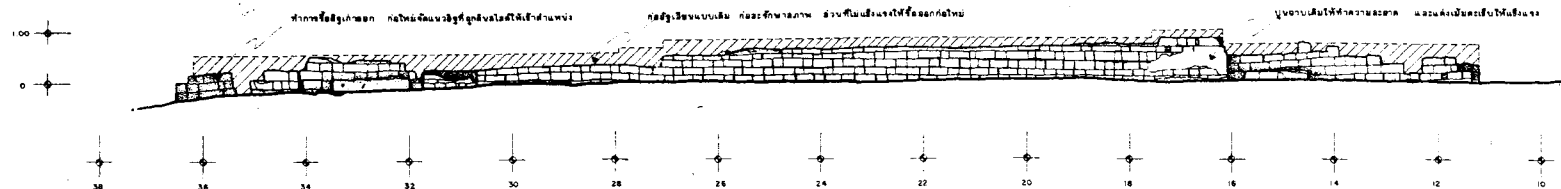
ตรวจ / วิศวกรที่รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโยธาแผนก		
ผอ.อบจ.บค.พร.ที่ 3		
ผอ. อบค.พร.		
อธิบดี		

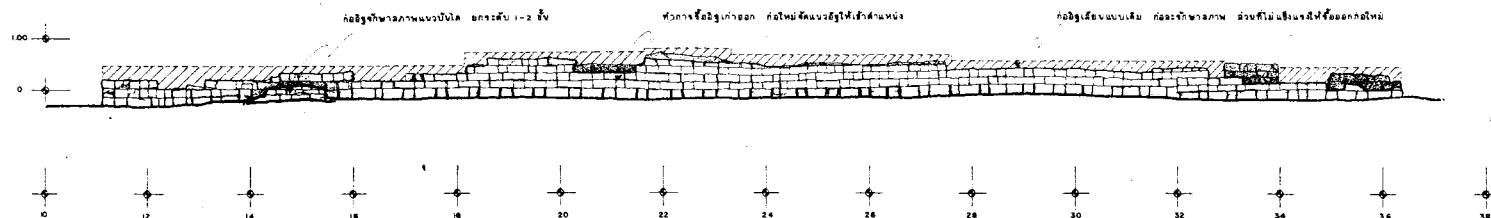
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
C 009	60	52	

วัดโคกพระยา		
ที่ตั้ง	ค. ฐาน	อ. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เลข	เลขที่ฐาน	มาตราส่วน 1 / 25
รูปด้าน	แผนที่	0 10 20 30 1.00

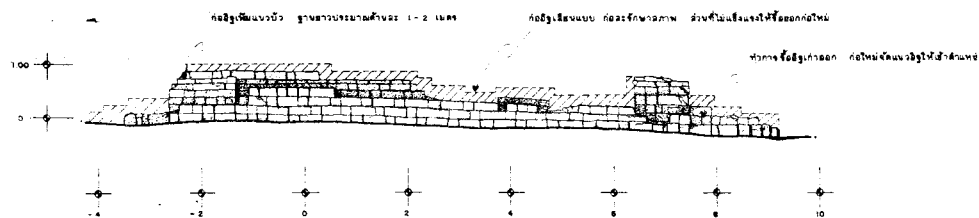
สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 3

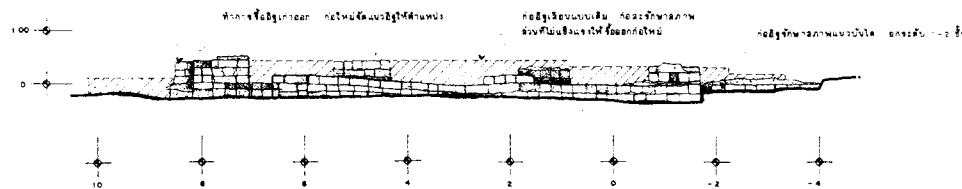
รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1 / 50

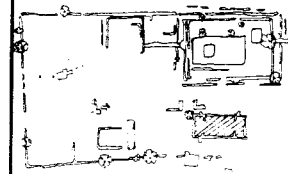
รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1 / 50

คำเนิงานโดย

ทำนส่วนจำกัด ปุณารักษ์
692 / 89 แวงอนเพชบุรี เขตจางหรี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่าง		
นายช่างศิลปกรรม	ยุพิน		
นักโบราณคดี	ชลลดา		
สถาปนิก	นพพร		
วิศวกรโยธา	สุชาติ		
ผู้เขียนร่าง	นค. ลิน		

ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกรโยธา			

เห็นชอบ / อนุมัติ

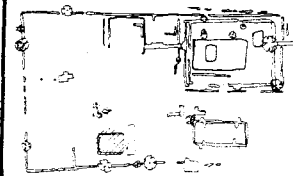
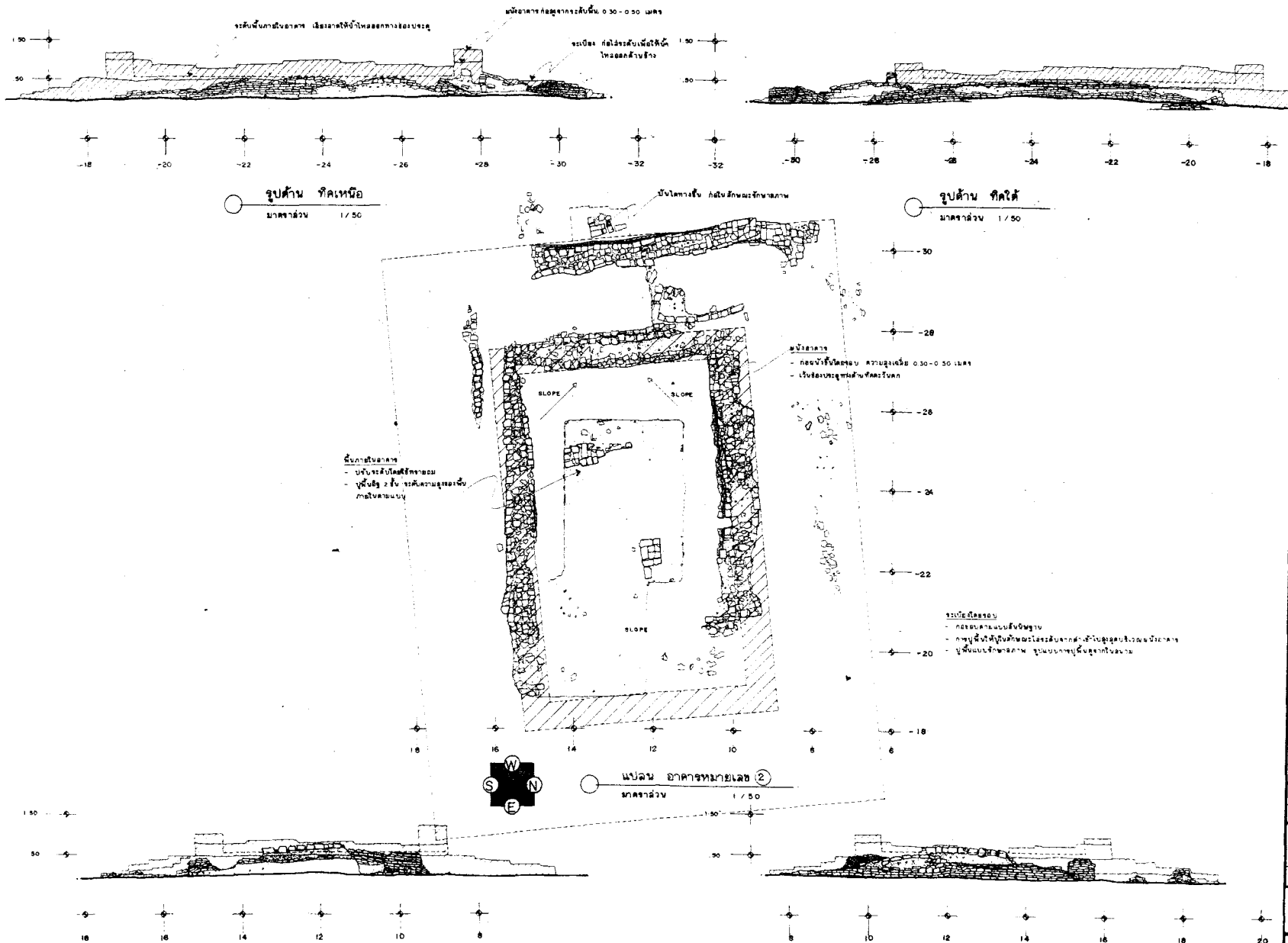
ทนายวิชาการ			
ทนายโบราณคดี			
ผอ. งาน บ.ค.ช. ที่ 3			
ผอ. ส.บ.ค. พร.			
อธิบดี			

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	C 011	60	54

วัดโคกพระยา

ผู้ว่า	ค. ลุน	อ. พชรพรวิเชียร	อ. พชรพรวิเชียร
แบบรูป			
รูปด้าน	อาคารหมายเลข 1		

สำนักงานโบราณคดีและ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ดำเนินงานโดย

ทีมงานส่วนจำกัด ปุณณารักษ์
 692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
 กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่างบ่อ ปอดบ่อดิน	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน ทวีชัย	
นักโบราณคดี	ธิดา สังวร	
สถาปนิก	นพพร วัฒนวิทย์	
วิศวกรโยธา	สุวิทย์ ชัยวานิชศิริ	
ผู้เขียนรายงาน	สมชาย หาดใหญ่	

ตรวจ / วิจารณ์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกรโยธา	

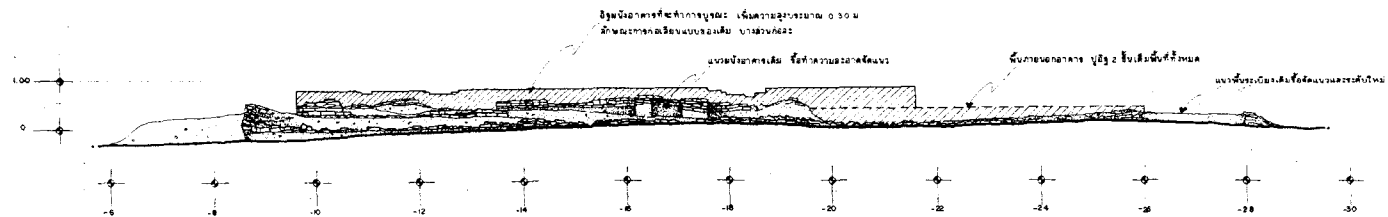
เห็นชอบ / อนุมัติ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโบราณคดี	
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างศิลปกรรม	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	C 012	60	55

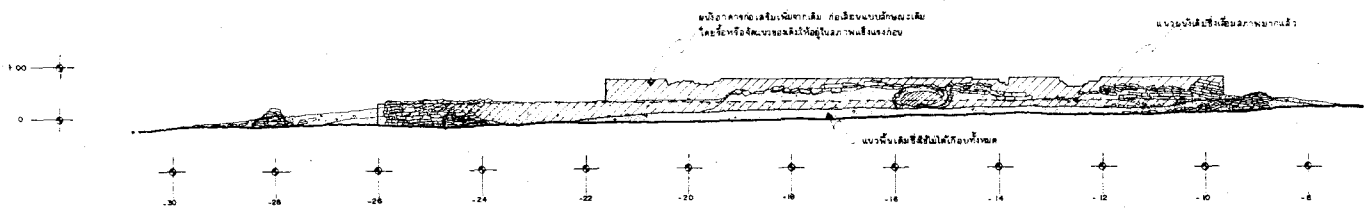
วัดโคกพระยา

ผู้ทำ	ผู้ตรวจ	ผู้ควบคุม	ผู้ควบคุม
ผู้ทำ	ผู้ตรวจ	ผู้ควบคุม	ผู้ควบคุม
ผู้ทำ	ผู้ตรวจ	ผู้ควบคุม	ผู้ควบคุม
ผู้ทำ	ผู้ตรวจ	ผู้ควบคุม	ผู้ควบคุม

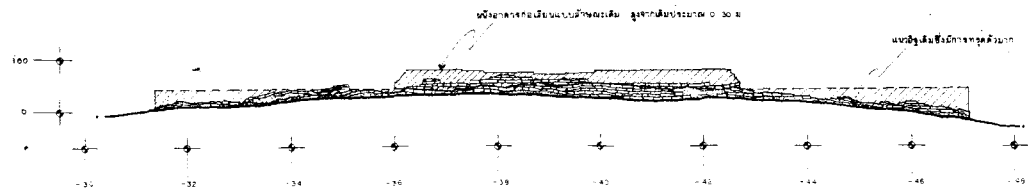
รูปด้าน ทิศเหนือ

มาตราส่วน 1 / 50

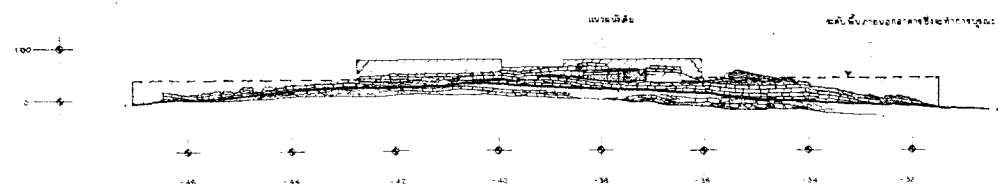
รูปด้าน ทิศใต้

มาตราส่วน 1 / 50

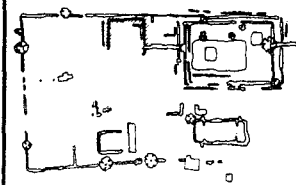
รูปด้าน ทิศตะวันออก

มาตราส่วน 1 / 50

รูปด้าน ทิศตะวันตก

มาตราส่วน 1 / 50

คำอธิบายโดย

ทำขึ้นส่วนตัว ปุณณิกัน
692 / 89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ช่างโยธา	ช่าง บลอสต์ดิน	
นายช่างศิลปกรรม	สุทิน ทวีชัยกุล	
นักโบราณคดี	ชลดา สิงห์	
สถาปนิก	บทพร โทณวนิก	
วิศวกรโยธา	จุฑาทิพย์ จิราภรณ์	
ผู้เชี่ยวชาญ	ณวัฒน์ ทรัพย์วงศ์	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ

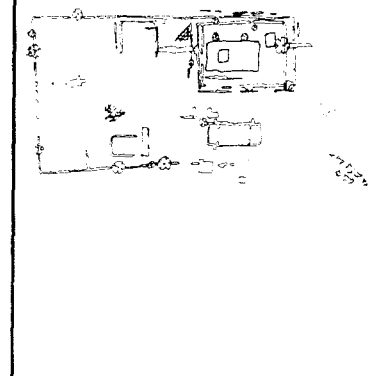
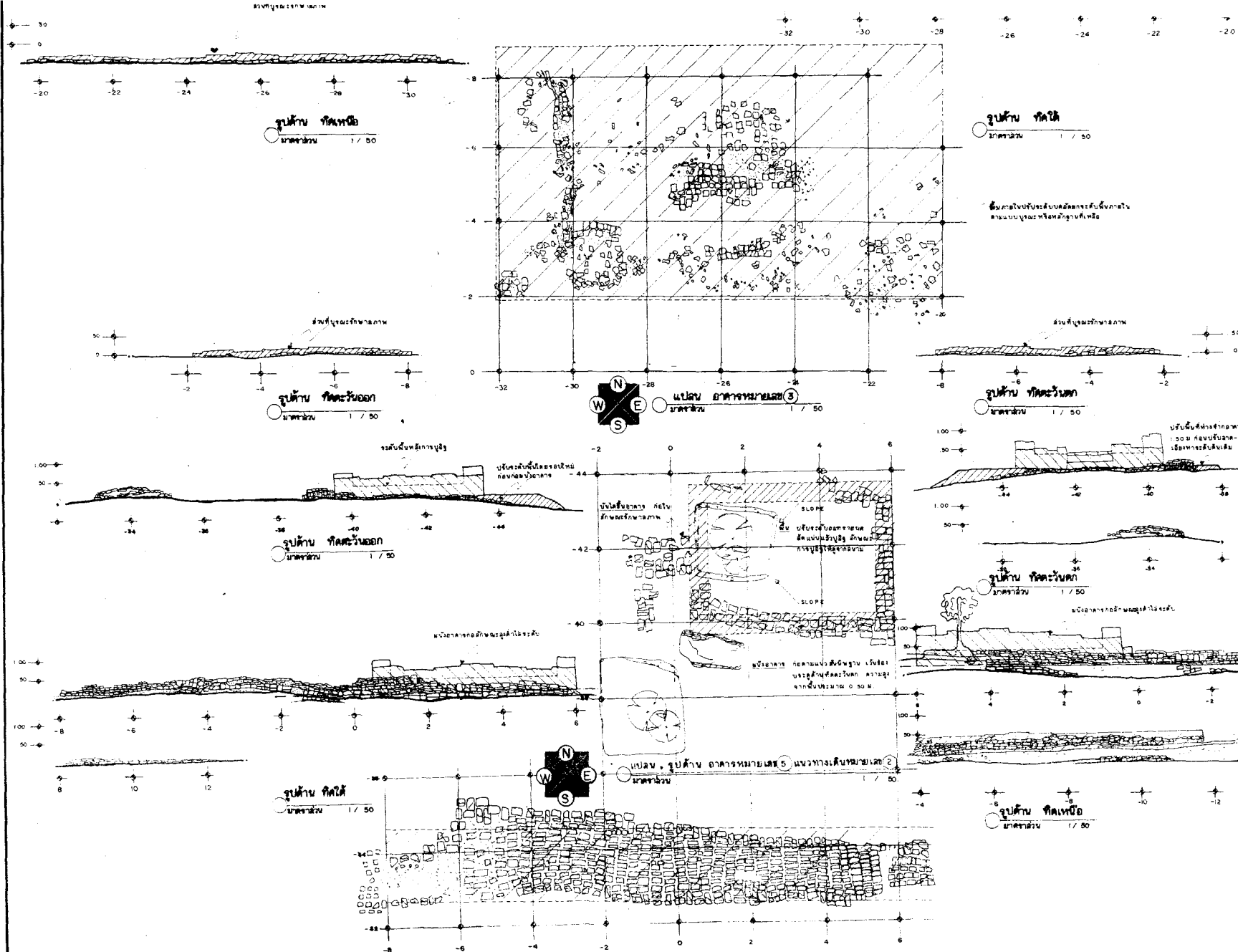
ทนายสัญญา	
ทนายโบราณสถาน	
ผอ.ส่วนกลางที่ 3	
ผอ. สบ. พช.	
อธิบดี	

จ.ท.ล	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	C 014	60	57

วัดโคกพระยา

ที่ตั้ง	ค. ๓๓๓	๘ พระนครโยธยา	๑ พระนครโยธยา
เลข	แบบปูชนียะ	มาตราส่วน	1 / 50
	รูปด้าน อาคารหมายเลข 4		

สำนักช่างโบราณคดี แะ

ดำเนินงานโดย
ทีมร่วมส่วนจัดทํา บูรณารักษ์
692/89 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

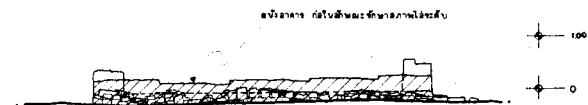
ช่างโยธา	ช่างทอง	
นายช่างศิลปกรรม	อู๋พิน	
นักโบราณคดี	ชัชดา	
สถาปนิก	นพพร	
วิศวกรโยธา	จุฑาทิพย์	
ผู้เชี่ยวชาญ	นฤพนธ์	

ตรวจ / วิเคราะห์รูปแบบ / ออกแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ		
นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณคดี		
ผอ.สว.บ.พ.ช.ที่ 3		
ผอ.สว.บ.พ.ช.		
อธิบดี		
ร.ท.ล	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น แผ่นที่
	C 015	60 58

วัดโคกพระยา
ที่ตั้ง: ต. รามบุรี อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
แผนที่: 1/50
อาคารหมายเลข 3,5
แนวทางเดินหมายเลข 3

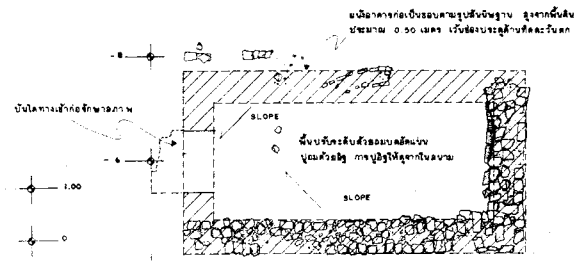
สำนักงานโบราณคดี และ
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่ 3
กรมศิลปากร

รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1/50

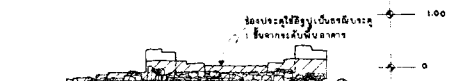
รูปด้าน ทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1/50

อาคารหมายเลข 7
มาตราส่วน 1/50

รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1/50

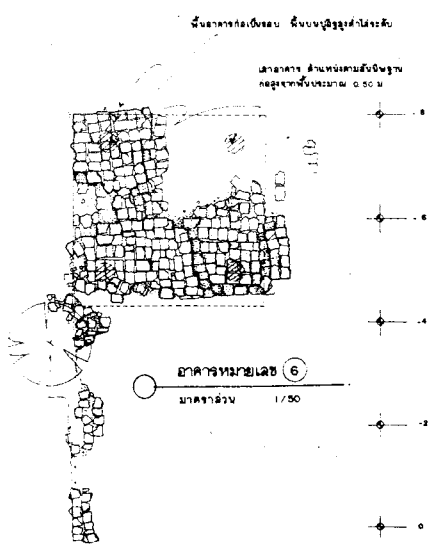
รูปด้าน ทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1/50

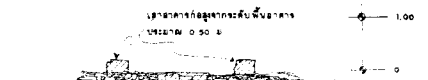
รูปด้าน ทิศเหนือ
มาตราส่วน 1/50

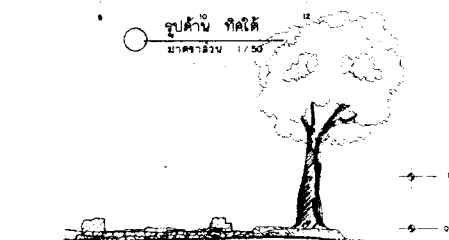
รูปด้าน ทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1/50

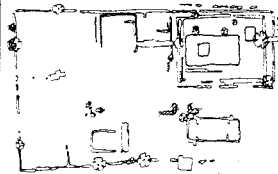
อาคารหมายเลข 6
มาตราส่วน 1/50

รูปด้าน ทิศใต้
มาตราส่วน 1/50

รูปด้าน ทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1/50

คำเนิงานโดย

ทำงำนส่วนจำกัฒน์ ปรุจำวนจั๊กษ์
692/ 89 แชนงอนพหะบุรี เทตราชเทวี
กรงเทมทากนดจ

ช่างโยธา	คำพอง	ปอดทฤษีตน
นายช่างศิลปกรรม	อุทัย	ทศัณย์
นักโบราณคดี	ชลลดา	วิระ
สถาปนิก	นพพร	โพธวงิก
วิศวกรโยธา	อุทิศดี	จิราภพจวน
ผู้เขียนราย	คณณ	หาญวงษ์

ตรวจ / วิเลจระห์รูปแบบ / ออกแบบ

ช่างศิลปกรรม		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกรโยธา		

เห็นชอบ / อนุมัติ

หนฝ่ายวิชาการ		
หนฝ่ายโบราณสถาน		
ผอ.งบค. พช. ที่ 3		
ผอ. วนค.พช.		
อธิบดี		

รหัศ	แบบทฤษฎีเลข	จำนวนแผ่น	แผ่น
	C 016	60	59

วัดโคกพระยา

รหัศ	ร. ปรุพฬ	ร. พหะทคธโยธยา	ร. พหะทคธโยธยา
แบบทฤษฎี	แบบทฤษฎี	แบบทฤษฎี	แบบทฤษฎี
แผ่น	แผ่น	แผ่น	แผ่น
อาคารหมายเลข 6,7	อาคารหมายเลข 6,7	อาคารหมายเลข 6,7	อาคารหมายเลข 6,7
รูปด้าน อาคารหมายเลข 6,7	รูปด้าน อาคารหมายเลข 6,7	รูปด้าน อาคารหมายเลข 6,7	รูปด้าน อาคารหมายเลข 6,7

สำนักงานโบราณคดี และ
วิจัย